

Непорециви аргументи о истинитости Мухаммедовог, мир над њим, посланства

У последње време све више је изражено лажно етикетирање Божијег Посланика, нека је Божији благослов и спас над њим, пласирањем многобројних лажи и увреда којима настоје да одврате муслимане од Ислама или којима настоје да умање њихову љубав према њиховом Веровеснику, нека је Божији благослов и спас над њим.

На упућене лажи, клевете и увреде
узвратићемо јасним и непорецивим
аргументима како бисмо
обезвредили крхку аргументацију
опонената, и на тај начин ономе који
трага за истином помогли да растави
истину од лажи. То је био и повод
писања књиге „Непорециви
аргументи о истинитости
Мухаммедовог, нека је Божији
благослов и спас над њим,
посланства." У овој књизи су

сабрати неки докази који несумњиво
доказују истинитост

Веровесниковог, нека је Божији

благослов и спас над њим,

посланства, са којима се обзнањује

непорецива истинољубивост свих

његових изговорених речи а које

сам сабрао из његове

библиографије, из мноштва његових

дела, речи, сведочења људи - било

да су његови следбеници или

његови непријатељи - а свакако ту

су и неки рационални докази који
заузимају важно место у
аргументацији.

<https://islamhouse.com/2786508>

- [НЕПОРЕЦИВИ АРГУМЕНТИ О ИСТИНИТОСТИ МУХАММЕДОВОГ, МИР НАД ЊИМ, ПОСЛАНСТВА](#)
 - [УВОД](#)
 - [ПРЕДГОВОР](#)
 - [ПРВИ АРГУМЕНТ: Његов долазак наговестиле су претходне Књиге](#)
 - [ДРУГИ АРГУМЕНТ: Сведочења исламских конвертита](#)

- Нецашијино сведочење
- ТРЕЋИ АРГУМЕНТ:
Сведочења непристрасних
људи
 - Ово је друго сведочење
најпризнатијег
хришћанског свештеника
у Веровесниковом, нека
је Божији благослов и
мир над њим, времену:
- ЧЕТВРТИ АРГУМЕНТ:
Наднаравни знакови којима
је Бог помогао Свога
Посланика, нека је Божији
благослов и мир над њим
 - 1. Разговор са дрвећем и
камењем и њихово
повиновање
Веровесниковим, нека је

- Божији благослов и мир над њим, жељама
- 2. Лепо понашање (едеб) животиња према Божијем Посланику, нека је Божији благослов и мир над њим
- 3. Увећање хране
- 4. Лечење болести
- 5. Половљење Месеца
- 6. Јецање пања
- 7. Казна за онога који је варао Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим
- ПЕТИ АРГУМЕНТ:
Узвишени Бог признао је и Посланика и његову мисију

- ШЕСТИ АРГУМЕНТ: Десет Хераклијевих питања
- СЕДМИ АРГУМЕНТ: Савршеност Посланиковог, нека Божији благослов и мир над њим, морала указује на истинитост његовог посланства
 - 1. Порекао је знање невидљивога - гајба
 - 2. Није испољавао супротно ономе што је скривао
 - 3. Бојао се неискреног говора о Узвишеном Богу
 - 4. Није познавао шта ће Бог да му одреди

- ОСМИ АРГУМЕНТ:
Посланикова, нека је Божији
благослов и мир над њим,
истинољубивост
- ДЕВЕТИ АРГУМЕНТ:
Посланиково, нека је Божији
благослов и мир над њим,
вишеженство
- ДЕСЕТИ АРГУМЕНТ:
Спремни одговори на многа
питања сумњиваца
- ЈЕДНАНАЕСТИ АГРУМЕНТ:
Није искоришћавао прилике
за превласт и надмоћ
- ДВАНАЕСТИ АРГУМЕНТ:
Спремност на клетву и
призивање Божије казне
- ТРИНАЕСТИ АРГУМЕНТ:
Заштита од свих сплетки

које су му коване и спас од свих покушаја атентата

- Овакви покушаји забележени су још од првих дана посланства:

- Узвишени је рекао:

○ ЧЕТРНАЕСТИ АРГУМЕНТ:

Одрицање од остваривања личне користи

- Никада није волео да га људи уздижу изнад његовог степена:

- Када би улазио, не би волео да ико пред њим устаје:

- Није волео да ико стоји изнад његове главе као што се чинило са краљевима и царевима:

- Овим доказом претходно се послужио Хабибун-Неџар, као што Узвишени каже у поглављу Ја Син:
 - ПЕТНАЕСТИ АРГУМЕНТ: Његово обавештавање о ономе што је било непознато
 - ШЕСНАЕСТИ АРГУМЕНТ: Његово обавештење о коначници неких дешавања још на њиховим самим почецима
 - СЕДАМНАЕСТИ АРГУМЕНТ: Правичност исламског законодавства
 - ОСАМНАЕСТИ АРГУМЕНТ: Научна чуда

- ДЕВЕТНАЕСТИ
АРГУМЕНТ: Детаљан опис
онога што је иначе било
непознато
- ДВАДЕСЕТИ АРГУМЕНТ:
Спајање срца међу Арапима
- ДВАДЕСЕТ И ПРВИ
АРГУМЕНТ: Услишавање
његових молби (дова)
- ДВАДЕСЕТ И ДРУГИ
АРГУМЕНТ: Онај који није
умео да чита и пише
подучио је читав свет
- ДВАДЕСЕТ И ТРЕЋИ
АРГУМЕНТ: Догађај са
слоном
- ДВАДЕСЕТ И ЧЕТВРТИ
АРГУМЕНТ: Веровесников,
нека је Божији благослов и

мир над њим, дела
обожавања обављена у
тајности

- ДВАДЕСЕТ И ПЕТИ
АРГУМЕНТ: Обавезност
јеврејског и хришћанског
веровања у Мухаммедово,
нека је Божији благослов и
мир над њим, посланство,
јер тако налаже њихово
веровање у посланике
- ДРУГО ПОГЛАВЉЕ
 - Докази да Кур'ан није
Посланиково дело
- Одговор на ове дилеме
 - 1 - На самом почетку
треба да истакнемо да је
Узвишени Бог дао јасан
и недвосмислен суд о

овом питању: „Овај Кур'ан није измишљен, од Бога је - он потврђује истинитост претходних објава и објашњава прописе; у њега нема сумње, од Господара светова је!"[295]

- 2 - Да је Кур'ан, којим случајем, Мухаммедово дело, Арапима не би било тешко да саставе нешто слично њему, а посебно када се у виду има чињеница да је код њих постојала жарка жеља за опонашањем и супротстављањем.

- 3 - Посланиково негирање (одрицање) да Кур'ан долази од њега није пука тврдња која је потребна да се поткрепи доказима, него признање по којем се поступа.
- 4 - Највећи доказ да Кур'ан није Мухаммедово дело јесте тај што Кур'ан у више случајева износи мишљење супротно Посланиковом.
- б. Речи Узвишеног: „Нека ти Бог опрости што си дозволио да изостану, док се ниси уверио који од њих

говоре истину, а који лажу."[314]

- 5 - Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, се према светом кур'анском штиву односио као тумач који трага за индицијама и између више понуђених решења одабира она најлакша.
- 6 - Мухаммедово приписивање Кур'ана Богу, није била лукавштина путем које је желео да оствари и ојача свој утицај и место у друштву, јер да је тако, све његове речи биле би

Кур'ан и ништа од онога што је урадио или рекао не би приписао себи.[337]

- 7 - „У одређеним ситуацијама Посланику, нека је Божији благослов и мир над њим, била је потребна потпора,
- 8 - Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, неретко се устезао од тумачења непознате речи или целог одломка, док му не дође појашњење од Узвишеног Бога.
- 9 – Обавештење о стварима које ће да се

десе тек након
Посланикове смрти и о
наукама које су у његово
време биле непознате.

- 10 - Начин примања
објаве у првом периоду
- 11- Није ли, за суд о
нечијој невиности,
довољно то да
материјална (опипљива)
стварност оповргава
(одбацује) његову, и
најмању, способност за
почињење дела које му
се ставља на терет?
- Довољно ти је чуда да код
неуког човека знање нађеш,

- ПРИЛОГ Одговор
оспораваоцима наднаравног
дела располовљења Месеца
- Прво: Приговор на низ
преносилаца (сенед)
 - 1 - Негирање теватура
(вести пренесене од
великог броја људи из
генерације у генерацију
уз немогућност да се
сложе на неистини.)
 - 2- Сумња у
веродостојност низа
преносилаца хадиса
(сенед)
- Друго: Приговор на
текстуални део (метн)
- Треће: Космичка дилема
- Четврто: Темељни проблем

- Прво: Приговор на ланац преносилаца
 - 1- Негирање теватура
 - 2- Приговор на веродостојност сенеда (ланца преносилаца)
- Друго: Приговор на текст хадиса
 - Такође, нема супротности између верзија:
- Треће: Космичка дилема
- Четврто: Темељна дилема
 - б. Прихватање (супарничких тврдњи) види се у следећем:
- Пето: Претходним аргументима додајемо консензус исламских

учењака у вези са овим
догађајем

НЕПОРЕЦИВИ АРГУМЕНТИ О ИСТИНИТОСТИ МУХАММЕДОВОГ, МИР НАД ЊИМ, ПОСЛАНСТВА

الأدلة العقلية على صدق نبوة خير البرية صلى الله عليه وسلم

Непоречиви аргументи о
истинитости Мухаммедовог, мир
над њим, посланства

УВОД

Потпуна захвала припада само
Аллаху (Богу) који је Свога
Посланика послао са јасном упутом
и истинском вером како би
предњачила над свим светским

религијама, па макар то било мрско многобошцима. Нека су потпуни благослови и поздрави над нашим веровесником Мухаммедом, сином Абдуллаха, послаником који је донео упуту и био пример свим људима. Њега је Узвишени Аллах (Бог) послао целокупном човечанству, а докази његовог посланства су толики да надмашују чула вида и слуха оних који у грудима носе чисто срце, који су спремни да их саслушају и да о њима сведоче. Боже мој, благослови, пренеси поздрав и подари свако добро нашем веровеснику Мухаммеду, његовој породици, асхабима^[1] и свим

људима који их у добротинству следе до Судњег дана.

У последње време све више је изражено лажно етикетирање Божијег Посланика, нека је Божији благослов и спас над њим, пласирањем многобројних лажи, мана и увреда којима настоје да одврате муслимане од Ислама или којима настоје да умање њихову љубав према њиховом Веровеснику, нека је Божији благослов и спас над њим. Они који се служе таквим нечасним методама уопште и не знају да величина Ислама у срцима муслимана премашује величине најузвишенијих планина, што је, заправо, **једно од тумачења речи**

Узвишеног Бога: „И они лукавства своја плету, а Бог зна за лукавства њихова, само што лукавства њихова не могу брда покренути." [2] Дакле, њихове сплетке не могу да уклоне постојано веровање из срца муслимана као што то не могу да учине ни са постојаним планинама.

На упућене псовке ми нећемо псовкама да узвраћамо. Увредама се служе они који не поседују снагу аргументације! Иако светлост истине јасно обасјава људске видике, за разлику од заблуде која наводи на недоумицу и сумњичење, на упућене увреде узвратићемо јасним и непорецивим аргументима како бисмо обезвредили крхку

аргументацију опонената, и на тај начин ономе који трага за истином помогли да растави истину од лажи. То је био и повод писања књиге „Непоречиви аргументи о истинитости Мухаммедовог, нека је Божији благослов и спас над њим, посланства."

У овој књизи сабрао сам неке доказе који несумњиво доказују истинитост Веровесниковог, нека је Божији благослов и спас над њим, посланства и са којима се обзнањује непоречива истинољубивост свих његових изговорених речи, које сам сабрао из његове библиографије, из мноштва његових дела, речи, сведочења људи - било да су његови

следбеници или његови непријатељи - а свакако ту су и неки рационални докази који заузимају важно место у аргументацији. Многобројна сведочења која иду у прилог нашој аргументацији долазе од оних људи који су прихватили Ислам.

Након тога, следи посебна тема у оквиру које сам изнео доказе који потврђују чињеницу да Кур'ан није Веровесниково, нека је Божији благослов и спас над њим, дело, али и неке рационалне доказе који доказују истинитост посланства. Уколико се овом аргументацијом докаже да је Веровесник, нека је Божији благослов и спас над њим,

говорио истину, и да је Кур'ан објављен Божијом објавом, а не написан као плод Мухаммедове, нека је Божији благослов и спас над њим, инспирације, тим пре ће лакше да се прихвати истинитост и веродостојност Ислама.

Након ове две теме, следи додатак књизи у којем се налази одговор онима који поричу неку од Веровесничких, нека је Божији благослов и спас над њим, муџиза [\[3\]](#) а које су као аргумент биле довољне многим људима. Осим споменутог, навео сам и још неке рационалне доказе.

Молим Узвишеног Аллаха (Бога) да се овим делом окористи сваки

читалац, и да се њиме помогне посланица Божијег Посланика у овозвештом животу, а да буде наша радост и понос у животу након смрти.

ПРЕДГОВОР

Слање Посланика је разумска обавеза. Људска природа и разум наводе нас да прихватимо постојање Творца, који заслужује да буде обожаван. Међутим, опис и каквоћа обављања ибадета (богослужења) Богу не може да се спозна никако другачије осим посредством Узвишеног Бога, јер управо је Бог онај који има највеће право да опише начин обожавања са којим је задовољан, да нас обавести о ономе

шта нам је дозвољено и шта забрањује, и шта је за нас корисно, а шта штетно [4].

У том смислу, Узвишени је објавио:

„А Ми ниједан народ нисмо казнили док посланика нисмо послали!" [5]

„... о посланицима који су радосне вести и опомене доносили, да људи после посланика не би никаква оправдања пред Богом имали. - А Бог је силан и mudar." [6]

„А да смо их каквом казном пре њега уништили, сигурно би рекли: 'Господару наш, зашто нам ниси посланика послао, па бисмо речи Твоје следили пре него што смо

понижени и осрамоћени
постали." [7]

„... и да не кажу кад их казна стигне
због онога што су починили:

'Господару наш, зашто нам ниси
послао посланика, па да доказе
Твоје следимо и да верници
будемо?' [8]

Човечанство је, уистину, било у
прекој потреби за доласком
посланика који ће људе да упути
како да спознају свога Господара,
која то дела Он воли, како и на који
начин да постигну оносветско
спасење - чиме би се одазвали и
унутрашњем гласу своје људске
природе, за послаником који ће
људе да упути како да остваре

племените особине понашања. Његов долазак значио би и остварење преке потребе за истинским узором у којег ће људи да се угледају, а који ће за резултат да да праведност, мудрост и милосрђе.

Дакле, потребу за слањем посланика истински сведоче здрави разуми, иако се њихов долазак практично и десио у стварности, јер историјске чињенице непрестано нам говоре о мноштву посланика и веровесника, околностима њиховог живота са народима којима су послани, о томе како су непрестано побеђивали и били потпомагани...

Управо због тога се наводи да, када је племе Курејш порекло Посланикову, нека је Божији благослов и спас над њим, посланицу, **Узвишени Бог наредио му је да се позове на историјске чињенице и на реалност потребе:** „Речи: 'Ја нисам први посланик и не знам шта ће бити са мном или са вама; ја следим само оно што ми се објављује и само сам дужан да отворено опомињем.'"[\[9\]](#)

Уколико разум, људска стварност и верозаконски аргументи указују на важност слања посланика,[\[10\]](#) тада није дозвољено да се њихов долазак пориче већ је обавеза да се затражи доказ о посланству од онога који

тврди да је посланик или веровесник. То је у складу са речима Узвишеног који каже: „Ти реци: 'Доказе своје дајте ако је истина то што говорите!'" [\[11\]](#)

Тако су поступали многи претходни народи када би им дошао неко ко је тврдио да је веровесник, **односно рекли би:** „... Требало би да Аллах (Бог) са нама разговара или да нам какво чудо дође..." [\[12\]](#)

„Говорили су: 'Зашто му Господар његов не пошаље какво чудо!'" [\[13\]](#)

„Они се заклињу Богом, најтежом заклетвом, да ће, ако им дође чудо, сигурно због њега верници постати." [\[14\]](#)

„Они су говорили: 'Зашто му Господар његов не пошаље једно чудо?'"[\[15\]](#)

ПРВО ПОГЛАВЉЕ

Аргументи о истинитости
Посланика,

нека је Божији благослов и спас над
њим

ПРВИ АРГУМЕНТ: Његов долазак наговестиле су претходне Књиге

Под претходним небеским Књигама подразумевам сведочења у Тори, Јеванђељу и другим претходним објавама које су казивале о истинитости Посланика, нека је

Божији благослов и спас над њим, и о његовом наднаравном делу - муџизи (Кур'ану). Узвишени је о томе рекао: „Он је споменут у књигама посланика претходних...” [16]

Имам Ел-Куртуби, Бог му се смиловао, коментаришући овај одломак, казао је: „Тј. наговештај његовог доласка налази се у претходним књигама, односно, у књигама веровесника. Неки су казали: 'Мухаммед, нека је Божији благослов и спас над њим, споменут је у претходним књигама, као што то Узвишени каже: „... онима који ће да следе Посланика, веровесника, који неће да зна ни да чита ни да

пише, којег они код себе, у Тори и Јеванђељу, записаног налазе..."[17]

Узвишени је рекао: „А када Исаа (Исус), син Мерјемин (Маријин), рече: 'О синови Израелови, ја сам вам Божији посланик да вам потврдим пре мене објављену Тору и да вам донесем радосну вест о посланику чије је име Ахмед, који ће после мене доћи, и кад им је он донео јасне доказе, они рекоше: 'Ово је права враџбина!'"[18]

Узвишени Бог нам објашњава да Веровесник, нека је Божији благослов и спас над њим, и његови следбеници нису искључиво споменути у Тори и Јеванђељу по својим именима, већ и по особинама

такође. **Узвишени је рекао:**

„Мухаммед је Божији посланик, а његови следбеници су строги према неверницима, а самилосни међу собом; видиш их како се клањају и лицем на тле падају желећи Божију награду и задовољство - на лицима су им знаци, трагови од падања лицем на тле. Тако су описани у Тори. **А у Јеванђељу:** они су као биљка кад изданак свој избаци па га онда учврсти, и он ојача, и исправи се на својој стабљици изазивајући дивљење сијача - да би Он са верницима најадио невернике. А онима који верују и добра дела чине Бог обећава опрост и награду велику."[\[19\]](#)

Штавише, Узвишени Бог је у претходним објавама толико описао Свога Веровесника, нека је Божији благослов и спас над њим, да су људи о њему знали колико неко од њих познаје и властито дете!

Узвишени је рекао: „Они којима смо дали Књигу знају Посланика као што синове своје знају, али неки од њих заиста свесно истину прекривају.” [\[20\]](#)

У наставку следе неки цитати из Торе и Јеванђеља: [\[21\]](#)

У Тори, у Поновљеном закону (18:15-30) пише: „Подигнућу им пророка између браће њихове, као што си ти. Речи Своје ставићу у уста његова, [\[22\]](#) да им каже све, што му

заповедим. А ко не послуша речи Мојих, што ће их говорити у име Моје, тога ћу Ја сам повући за то на одговорност и осветићу му се." [23]

У Поновљеном закону (18:9-13) такође пише: „Рече Мојсије синовима Израеловим: 'Немојте следити гатаре нити врачаре... Пророка, између браће ваше, као што сам ја, подигнуће вам Господ. Њега слушајте!'"

У Јеванђељу по Ивану (14:15) пише: „Исус рече ученицима својим: 'Ја сада одлазим, а доћи ће вам Утешитељ, [24] Дух истине, који неће да говори по прохтевима својим, већ онако како му се каже. Он ће о мени да сведочи, а и ви исто

такође, јер ви сте уз мене између свих људи." [\[25\]](#)

Хришћани су дуго времена скривали Јеванђеље по Барнаби у којем се стриктно спомиње име Мухаммед, име нашег Веровесника, нека је Божији благослов и спас над њим, и да је, заправо, он веровесник и последњи посланик чији долазак Месија радосно наговештава. [\[26\]](#)

Истину је рекао Аллах (Бог): „... онима који ће следити Посланика, веровесника, који неће знати ни да чита ни да пише, којег они код себе, у Тори и Јеванђељу, записаног налазе, који ће од њих тражити да чине добра дела, а од одвратних одврати их, који ће им лепа јела

дозволити, а ружна им забранити, који ће их терета и тешкоћа које су они имали ослободити. Зато ће они који буду у њега веровали, који га буду подржавали и помагали и светло по њему послано следили - постићи оно што буду желели." [27]

Преноси се од Атаа ибн Јесара:
„Сусрео сам Абдуллаха ибн Амра ибн ел-Аса, Бог био задовољан њиме, **и рекао сам му:** 'Обавести ме о својству Божијег Посланика, нека је Божији благослов и спас над њим, у Тори!' 'Хоћу,' одговорио је. Он је, тако ми Бога, у Тори описан са неким својим атрибутима из Кур'ана, **као:** „О Веровесниче, Ми смо те послали као сведока,

доносиоца радосне вести и опомињача." [28] Заштитниче неписмених, ти си Мој роб и Мој посланик. Дао сам ти име Мутевеккил (онај који се ослања на Бога). Онај који није груб и осоран, који не галами по трговима, који на зло не враћа злим, него опрашта и покрива увреде. Бог неће да га узме Себи док не исправи искривљену веру и док људи не буду говорили: 'Нема истинског божанства осим Аллаха (Бога), и њоме им отвори слепе очи, глуве уши и оклопљена срца.'" [29]

Имам Ахмед још је додао: „Рекао је Ата: Срео сам Ка'ба [30] и упитао га о овоме, па ми је све у реч исто

казао, осим што је Ка'б додао своје речи: 'Слепе очи, глуве уши и оклопљена срца.'" [\[31\]](#)

Преноси се од Ебу Сахре ел-Укајлија: „Неки човек, бедуин, рекао ми је: 'За време живота Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, донео сам неку робу у Медину. Када сам завршио са продајом, рекох: 'Пронаћићу тог човека и саслушаћу шта то говори!' Рече: 'Сусрео сам га док је ходао заједно са Ебу Бекром и Омером, па сам их следио све док нису дошли до неког човека, Јеврејина, који је отворио Тору и из ње читао, па се тако тешио због свога најбољег и најлепшег детета

које му је било на самрти. Божији Посланик, нека је Божији благослов и спас над њим, **му рече:** 'Заклињем те Оним који је Тору објавио, да ли се у тој твојој књизи налазе моје особине и место мог појављивања?' Он одмахну главом, негирајући на његово питање. **Тад му син рече:** 'Да, тако ми Онога који је објавио Тору! Ми заиста наилазимо у нашој књизи на твој опис и опис места где ћеш да се појавиш. Сведочим да нема истинског божанства осим Бога и да си ти Божији посланик.'

Рече: 'Удаљите Јевреје од овога вашег брата. Затим је преузео обавезу његовог опремања и умотавања у ћефине (**платно којим**

се умотавају умрли), па му је клањао погребну молитву." [32]

У најзанимљивије приче које сам прочитао везане за ову тему спада и прича везана за имама Ебу Мухаммеда Абдуллаха ел-Мајуркија ет-Терџемана (умро 832. године по Хиџри), који је био један од најпризнатијих хришћанских свештеника у своме времену. Штавише, требао је да постане Папа. Али, примио је Ислам управо онда када је наишао на цитат из Јеванђеља у којем се радосно наговештава долазак Веровесника, нека је Божији благослов и спас над њим. Након тога написао је књигу [33] коју је поделио у два

дела: у првом делу образложио је свој прелазак на Ислам, а други део посветио је детаљним аргументима којима се разоткрива и оповргава хришћанско учење. [\[34\]](#) Своју причу о преласку на Ислам испричао је на седамнаест страница. [Ево њиховог сажетка:](#)

Рекао је: „Знајте, Бог вам се смиловао, да моје порекло води из града Мајорке [\[35\]](#). Мога оца су сматрали угледним грађанином Мајорке, а осим мене, он није имао друге деце. Када сам напунио шест година, предао ме једном учитељу свештенику. Пред њим сам читао Јеваншеље тако да сам већину научио у року од две године, што

није био обичај у мом народу. Након тога посветио сам се учењу језика Јеванђеља и логике, што је потрајало још шест година. Затим сам из свога места отпутовао у град Лоредо, хришћанско место чувено по знању у тој регији, које припада Каталонији, [\[36\]](#) у којем се окупљају хришћански ученици који желе да стекну то знање. Њихов број достиже хиљаду и пет стотина ученика, а о њима одлучује свештеник пред којим уче. У том граду сам шест година учио природнословне науке и астрологију, да бих у наредне четири године поново учио Јеванђеље и његов језик. Након тога отпутовао сам у велики град

Болоњу, у земљу Ембердију, где се сваке године окупља више од две хиљаде људи који желе да стекну знање. Сви су у истој одори, мантилу који је обележје побожности. Становао сам у једној цркви чувеног и поштованог свештеника, старца Николе Мортеле. Људи су га сматрали изузетно угледним због његовог знања, побожности и аскетизма. У свом времену он се посебно одликовао у односу на друге познате хришћане, па су се сва важна питања о хришћанству њему постављала, одакле год да су она долазила, било од краљева или других људи. Обично би уз та питања долазио и покоји вредан

поклон, што је било посебна жеља људи, који су настојали да стекну његов благослов, да прихвати њихове дарове и да се тиме поносе.

Пред овим свештеником учио сам о темељима и прописима хришћанства. Служећи му и обављајући разноврсне дужности, стекао сам његово поверење и толико сам му се приближио да ме је сматрао једним од својих најприснијих пријатеља. Толико смо постали присни да ми је дао и кључеве свога дома и његових ризница хране и пића. Све то ми је дао у руке, а из мноштва кључева само је издвојио кључ од своје собице у којој се често осамљивао.

Највероватније да је у тој собици чувао и своју имовину коју је добио на поклон, а Бог најбоље зна!

Као што то већ рекох, дружио сам се са њим учећи од њега и служећи му пуних десет година. Једног дана се разболео, па није дошао на час.

Ученици су га чекали, користећи време за понављање неких научних питања, све док се није повела прича о Божијим речима из Јеванђеља а изговорених језиком Исуса, нека је Божији благослов над њим, где се каже да ће након њега да дође веровесник по имену 'Хваљени.'[\[37\]](#) Почели су да се расправљају о томе који је то веровесник, па је свако од њих

нешто казао сходно своме знању. Развила се жустра дискусија и полемика о наведеној теми. Напоследку, разиђоше се без сазнања и било какве користи. Када сам стигао у свештеников дом, **упита ме:** 'Како сте провели данашњи дан, јесте ли шта истраживали у мојој одсутности?' Обавестио сам га о разилажењу у погледу имена 'Хваљени, и пренео му разнолика мишљења која су изнесена. **Он ме упита:** 'А какво је било твоје мишљење?' Рекох: 'Одговорио сам онако како је на ту тему казао тај и тај судија у своме коментару Јеванђеља.' 'Није лоше, близу си био!', рече ми свештеник. 'Тај и тај је погрешно, а био је близу

тачног одговора. Истина је сасвим другачија, јер тумачење тог часног имена могу да дају само велики учењаци, а ви још увек немате довољно знања!', рече. У том часу похитах ка његовим стопалима, па почех да их љубим, **и рекох:**

'Господине, ви добро знате да сам вам дошао из далеког места, и да сам вам на услузи ево већ десет година. Вашом заслугом стекао сам много знања које не може ни да се изброји! Да ли бисте били љубазни да ме подучите и о овом имену?!'

Тада је старац заплакао, **па ми је кроз сузе рекао:** 'Синко мој, тако ми Бога, толико си ми драг и толико те волим због твога несебичног пожртвовања да ми будеш на

услуги. Знање о овом имену крије величанствене користи, међутим, заиста се бојим за твој живот због тог имена... Бојим се да би те истог тренутка хришћани убили!' Замолих га: 'Господине, нећу да говорим ни о чему што ми у поверењу кажете, осим ако ми то ви заповедите, тако ми великог Бога, тако ми истине Јеванђеља и онога који га је донео!'

Рече ми: 'У реду. Знај, синко, да је 'Хваљени' једно од имена Мухаммеда, веровесника муслимана. Њему је спуштена четврта књига споменута у речима Данијела, нека је Божији благослов над њим. Он је обавестио да ће њему да буде спуштена ова књига, и

да је његова вера - једина права вера, и да су његови следбеници - прочишћени народ који је споменут у Јеванђељу.'

Рекох: 'Па, какво је ваше мишљење о вери ових хришћана?' 'Синко мој, да се хришћани држе првобитне Исусове вере, следили би Божију веру, јер је Исусова и вера свих веровесника Божија вера коју су хришћани изменили и занегирали', рече ми. **Упитах:** 'Господине, шта треба да учиним да бих се спасио?' **Рече ми:** 'Синко мој, требаш да прихватиш Ислам као своју веру.' 'Да ли ће да буде спасен онај који га прихвати?', упитах га ја, **а он ми рече:** 'Да, биће спасен и у

овосветском и у будућем животу.'

Упитах га: 'Господине, разуман човек ће увек да одабере оно што је најбоље за њега. Ако сте спознали вредност вере Ислама, шта вас то спречава да га ви прихватите?'

'Синко мој, Бог ми није подарио ову спознају у младости, већ тек у позним годинама, када је моје тело већ оронуло. Да ми је Бог дао упуту у твојим годинама, све бих напустио и прихватио бих истинску веру.

Љубав према овосветском животу је извор свих грешака, а и ти си свестан мога угледа, славе, богатства и наклоности коју уживам међу хришћанима. Када би се приметио било који траг Ислама у мом животу, веома брзо би ме

убили. Ако замислиш да побегнем међу муслимане и тако да се од њих спасим, **па да им кажем: 'Ево мене, постао сам муслиман!'**, **рекли би ми: 'Од уласка у праву веру само си себи помогао, па немој да нам приговараш због свог уласка у Ислам јер си се њиме спасио Божије казне!'** Након тога бих остао међу њима као оронули и сиромашни старац са деведесет година живота. Не познајем њихов језик, а они не би познавали моје право које имам код њих. **[38]** Рекох: 'Господине, **дали је то савет да одем у муслиманску земљу и прихватим њихову веру?'** Рече: 'Ако си разуман, ако желиш да будеш спашен, онда пожури да то и

учиниш, чиме ћеш да оствариш благодати овосветског и будућег живота! Међутим, синко мој, о овоме што смо причали никоме немој да говориш, чувај то као своју велику тајну. Ако би од тебе нешто осетили, хришћани би те у трен ока убили, а ја ти не бих могао притећи у помоћ. Не би ти ни користило да се позовеш на моје мишљење, јер ја бих га порекао, а мој суд о теби признатији је од твог суда о мени. Уколико се било што прочује, знај да сам ја чист од тога!" Тада сам се зарекао да ћу да поступим онако како је од мене тражио!

Након тога припремио сам се за путовање и опростио се са њим.

Приликом одласка, изговорио је лепе молитве за мене. Упутио сам се ка своје граду Мајорци, а након тога сам отпутовао на Сицилију где сам остао пет месеци чекајући брод којим бих отпловио ка муслиманској земљи. Коначно је пристао брод који је пловио за град Тунис, па сам у предвечерје отпутовао са Сицилије. У Тунис смо пристали пре подне. Одмах по доласку у Тунис, о мени се прочуло у кругу хришћанских свештеника и трговаца из тог краја. Дођоше преда мном и поведоше ме своје дому. Код њих сам боравио четири месеца, у обиљу благодати које су ми пружили својим гостопримством. Након тога сам их

упитао да ли у султановом дворцу има неко ко познаје језик хришћана. У то време султан беше наш првак Ебул-Аббас Ахмед, Бог му се смиловао. Хришћани ми казаше да у султановом двору има једна фина и угледна особа, др. Јусуф, султанов лекар, који се сматра једним од султану блиских и најпослушнијих људи. Тој информацији сам се много обрадовао. Распитао сам се о кући тог лекара, па су ми је показали. Коначно сам се са њим и сусрео, и објаснио сам свој случај и разлог доласка. Човек се томе необично много обрадовао, нарочито због тога што ће врхунац овог доброг дела - мог прихватања Ислама, да буде окончан његовим

посредством. Узјахао је свог коња и одвео ме султану. Када је дошао код њега, обавестио га је о сусрету са мном, па је затражио дозволу да и ја уђем. Дошао сам пред султаном, а прво што ме је упитао било је колико имам година. Рекох му да имам тридесет и пет година. Затим ме је упитао о томе које сам науке изучавао, па сам га обавестио. **Рече ми:** 'Добро нам дошао, прими Ислам са Божијим благословом!' Обратио сам се преводиоцу, **споменутом лекару:** 'Реци султану да се увек дешава да, када неко изађе из вере, следбеници те вере почну ружно да говоре о њему и оповргавају његова мишљења. Желео бих да будете толико добростиви и љубазни да у

своме присуству окупите хришћанске трговце и свештенике, да их упитате и од њих чујете шта ће о мени да кажу. Након тога ћу, ако Бог да, да прихватим Ислам.' Уз посредство преводиоца, **рече ми:** 'Тражио си исто оно што је некада затражио Абдуллах ибн Селам од Веровесника, нека је Божији благослов и спас над њим.'

Након тога позвао је хришћанске свештенике и њихове трговце, а мене је увео у одају која је била у непосредној близини окупљених хришћана. Када хришћани уђоше, **он их упита:** 'Какво је ваше мишљење о новом свештенику који је стигао на последњем броду?'

Рекоше му: 'Господару, то је велики учењак наше вере. О њему су наши прваци казали да још нису запамтили хришћанина да је на његовом степену знања у погледу световног и верског образовања!' 'Шта бисте о њему рекли ако би прешао на Ислам?', упита их.

Рекоше: 'Тражимо уточиште код Богу од тога, он то никада не би учинио!' Када је саслушао шта су о мени хришћани казали, позвао ме је да уђем. Дошао сам пред султана и у присуству хришћана донео шехадет - сведочење о истини. Њихова лица одједном постадоше смркнута.

Рекоше: „На ово га није навело ништа друго до жеља за женидбом, јер се наши свештеници не жене!'

Изашли су тужни и разочарани. Султан, Бог му се смиловао, прописао ми је да за сваки дан у једној установи добијам плату у износу од четвртине динара и венчао ме са кћерком ходочасника Мухаммеда ес-Саффара. Када сам одлучио да је ка себи доведем и са њом да ступим у однос, даровао ми је стотину златних динара и нову и лепу одећу. Оженио сам се и са њом живео. Родила ми је сина којег сам назвао Мухаммед (Хваљени) због благослова у имену нашег Веровесника, нека је Божији благослов и спас над њим." [39]

ДРУГИ АРГУМЕНТ: Сведочења исламских конвертита

Свака особа која је прешла на Ислам са собом носи и своју причу о начину преласка: или јој се десио неки догађај, или је имала знање о претходним објавама, или је оставило утисак нешто од лепота Ислама, или је нешто посебно опазила, о нечему размислила, нешто прочитала, чула нешто што јој се свидело о лепоти исламске вере, или је остала импресионисана Кур'аном, или је животопис о Веровеснику, нека је Божији благослов и спас над њим, испунио и угрејао њено срце.

Све ове приче и ови бројни преласци на Ислам величанствени су аргумент о истинитости

Веровесника, нека је Божији благослов и спас над њим, и истинитости Кур'ана.

Узвишени је рекао: „Реци: 'Кажите ви мени шта ће са вама бити ако је он од Бога, а ви у њега нећете да верујете, и ако је један од синова Израелових исто тако посведочио, па је и поверовао, а ви се узохолили.' Бог, заиста, неће указати на Прави пут народу који себи неправду чини." [\[40\]](#)

Имам Ел-Куртуби казао је: „Ибн Аббас, Ел-Хасен, Икриме, Катаде Муцахид рекли су: 'Био је то Абдуллах ибн Селам. Он је посведочио јеврејима да је Божији Посланик, нека је Божији благослов

и спас над њим, споменут у Тори, и да је он Веровесник послат од Бога.' Код Ет-Тирмизија се од њега преноси: 'О мени су објављени одломци у Божијој Књизи. О мени је објављено: '... и ако је један од синова Израелових исто тако посведочио, па је и поверовао, а ви се узохолили. Бог, заиста, неће указати на Прави пут народу који себи неправду чини.'

Када је Ибн Селам као муслиман дошао, а пре него су Јевреји сазнали за његов прелазак на Ислам, рекао је: О 'Божији Посланиче, постави мене да будем судија у спору између тебе и Јевреја.' Он их је упитао: 'Какав он [\[41\]](#) углед ужива међу

вама?' Рекоше: 'Он је наш првак и наш учењак!' Тада Посланик, нека је Божији благослов и спас над њим, **рече:** 'Па, он је заиста у мене поверовао!' Након тога почеше о њему ружно да говоре." [\[42\]](#)

Пренеси се од Енеса да је рекао: „Абдуллах ибн Селам био је на поседу и брао је плодове када је чуо за долазак Божијег Посланика, нека је Божији благослов и спас над њим. Дошао је Веровеснику, нека је Божији благослов и спас над њим, **и рекао:** 'Питаћу те за троје које зна само веровесник: који је први предзнак Судњег дана, коју ће прву храну да једу становници Раја и шта чини да дете личи на оца или на

мајку?' 'Џибрил (анђео Гаврило) ме је малочас обавестио о томе!, одговорио је он, а Ибн Селам рече: 'Гаврило?' 'Да', одговори Посланик, нека је Божији благослов и спас над њим. 'Тај је анђео јеврејски непријатељ!', рече Абдуллах. Тада Посланик проучи одломак: 'Ко је непријатељ Гаврилу? - а он, Божијом вољом, теби ставља на срце Кур'ан...' 'Што се тиче првог предзнака Судњег дана, биће то ватра која ће да тера људе са истока на запад; прва храна становницима Раја биће додатни део на јетри кита, а што се тиче детета, ако семе мушкарца претекне женино, личиће на њега, а ако претекне семе жене, дете ће да личи на њу.' 'Сведочим да

нема истинског божанства мимо Аллаха (Бога) и да си ти Божији посланик!, рече он и додаде: 'Божији Посланиче, Јевреји су народ клеветника! Ако сазнају да сам примио Ислам пре него што их упиташ о мени, оклеветаће ме!' Дошли су Јевреји, па их је Посланик, нека је Божији благослов и спас над њим, упитао: 'Какав је човек Абдуллах?' 'Најбољи од нас и син најбољега, првак је међу нама и син првака!', рекоше они. 'А шта мислите ако је Абдуллах ибн Селам примио Ислам?', упита их је Посланик, нека је Божији благослов и спас над њим. 'Бог га сачувао од тога, рекоше они. Тада је изашао Абдуллах и рекао: 'Сведочим да

нема истинског божанства осим Бога и да је Мухаммед Божији посланик.' 'Најгори је међу нама и син најгорег!, рекоше они и омаловажише га. 'Божији Посланиче, овога сам се плашио!, рече он." [\[43\]](#)

Нецашијино сведочење

Ово је Нецашијино сведочење. Он је био владар Абесиније [\[44\]](#) и хришћански поглавар који је касније прешао на Ислам. **Имам Ахмед бележи предају од Ибн Мес'уда који је рекао:** „Божији Посланик, нека је Божији благослов и спас над њим, послао нас је у Абесинију, а нас је тада било око осамдесет људи. Међу тим људима били су Абдуллах ибн

Мес'уд, Џафер, Абдуллах ибн 'Урфута, Осман ибн Маз'ун, Ебу Муса... Они су дошли Неџашију, а у међувремену су Курејшије послале Амра ибн Ел-Аса и 'Умару ибн Ел-Велида. Када су њих двојица дошли Неџашију носећи му поклон, поклонили су му се падајући ничице на тло, а затим су му пришли један са десне, а други са леве стране, **па су рекли:** 'Група људи нашег порекла дошла је у твоју земљу бежећи од нас и нашег народа.' 'Где су они?', упита их Неџаши, **па му би речено:** 'Они су у твојој земљи, позови их.' Он их позва, па када дођоше, **Џафер рече:** 'Ја ћу данас бити ваш преговарач!' Пођоше за њим, па кад уђоше, поздрави га али

не паде ничице. Упиташе га: 'Због чега се ниси поклонио краљу?' Рече: 'Ја се поклањам само Узвишеном Богу!' 'А зашто?', упиташе га. 'Узвишени Бог нам је послао Свога Посланика, нека је Божији благослов и спас над њим, а он нам је наредио да не падамо ничице ником осим Узвишеном Богу. Наредио нам је да обављамо молитву и да дајемо милостињу.' Тада Амр ибн Ел-Ас рече: 'Они ти се супротстављају у погледу веровања у Исуса, сина Маријиног!' 'Какво мишљење имате о Исусу, сину Маријином, и о његовој мајци?', упита их. 'Ми о њима мислимо онако како је то објавио Узвишени Бог!', рекоше, 'Он је

Божија реч и Његов Дух убачен у чедну и невину девицу коју није додирнуо ниједан мушкарац, а самим тим ни приметно дете.' Чувши ове речи, Нецаши је подигао свој штап са земље, **па рекао:** 'О скупино Абесинаца, свештеници и монаси, тако ми Бога, на наше мишљење они не додају ништа више колико је ово - тј. штап. Добро нам дошли, и ви, а и онај који вас је послао. Сведочим да је он Божији посланик. Он је особа о којој налазимо вести у Јеванђељу, заиста је он Посланик чији је долазак радосно навестио Исус, син Маријин. Боравите где желите! Тако ми Бога, да нисам задужен краљевским обавезама, отишао бих ка њему да му служим

носећи му папуче и да га перем.'
Потом је наредио да му се донесу поклони Курејшија и да им се врате. Након овога Абдуллах ибн Мес'уд убрзао је са својим повратком, па је стигао на Бедр, мислећи да је Веровесник, нека је Божији благослов и спас над њим, затражио опрост за њега када је му је дошла вест о његовој смрти." [\[45\]](#)

Преноси се од Ебу Хурејре, Бог био задовољан њиме, [да је казао да је:](#)
„Божији Посланик, нека је Божији благослов и спас над њим, објавио свету смрт Неџашија управо у оном дану у којем је и умро. Потом је изашао на место обављања молитве,

успоставио редове и изговорио четири текбира (Бог је највећи)." [46]

Веровесниково, нека је Божији благослов и спас над њим, клањање погребне молитве Неџашији аргумент је о његовом преласку на Ислам.

Најзначајнија сведочења засигурно су сведочења непресушне колоне конвертита у Ислам, која се, као вал за валом, константно таласа и која се броји десетинама хиљада годишње на светској разини. Чак бисмо са потпуном сигурношћу могли да кажемо да на светској разини сваког минута неко пређе на Ислам. [47]

Американац др. Џефери Ланг написао је књигу „Struggling to Surrender" (Борба за веру), у којој говори о разлозима свог преласка на Ислам и међу тим разлозима истиче своје дуготрајно размишљање о Исламу. У тој књизи насловио је поглавље са „Расул Аллах" (Божији Посланик) у којем детаљно образлаже утисак који је на њега оставила личност Божијег Посланика, нека је Божији благослов и спас над њим, и како је доказао његову истинољубивост.⁴

Др. Халид ес-Сујути такође је написао велику књигу којој је дао наслов „Ел-Мухтедуне илел-ислам мин касависетин-несара ве ахбарил-

јехуди хаттал-карнит-таси' ел-хиџри" (Исламски конвертити из категорије хришћанских свештеника и јеврејских монаха до деветог хиџретског века)[48]. У тој књизи навео је многобројне приче и чудновате догађаје везане за људе који су прешли на Ислам а претходно су били учењаци и свештеници из две религије, хришћанства и јеврејства.

ТРЕЋИ АРГУМЕНТ: Сведочења непристрасних људи

Многи противници наше вере, свеједно да ли су следбеници Књиге или атеисти, посведочили су нашем Веровеснику, нека је Божији благослов и мир над њим,

истинољубивост и чињеницу да се ради о истинском Божијем веровеснику. Неки од њих су прешли на Ислам, а неки то нису учинили, већ су наведену чињеницу посведочили држећи се начела праведности. Ако имамо случај да противник призна исправност учења онога са ким је у сукобу, који помно у својој заседи ишчекује само један тренутак његове грешке, то несумњиво бива веома снажан доказ о истинитости Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим. Имам Ет-Тирмизи забележио је предају од Еби Муса који је рекао: „Када је Ебу Талиб кренуо у Шам, са њим је кренуо и Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим,

заједно са скупином Курејшија.
Надомак свештеника, зауставили су
се и одморили су своје јахалице.

Свештеник им је пришао иако он до
тада, када би год поред њега
пролазили, није излазио пред њима
нити се на њих уопште освртао."

Рече: „Док су они одвезивали своје
јахалице, свештеник је прошао
између људи, дошао је до
Посланика, нека је Божији
благослов и мир над њим, **узео га за
руку и рекао:** 'Ово је првак светова,
ово је посланик Господара светова!
**Овога ће Бог да пошаље као милост
свим световима'** Курејшије су га
упитали: 'Како то знаш?' Рекао је:
'Када сте се спуштали са брда, сваки
камен и дрво пало је на сецду, а они

чине сеџду само веровесницима. Препознао сам га и по веровесничком печату испод плећке, попут јабуке.' Затим се вратио и спремио им храну. Када им је донео храну, веровесник је срећивао камиле, **па им је свештеник казао:** 'Позовите ми га.' Када је прилазио, један облак му је стално правио хлад. Приближивши се скупини, приметио је да су сви пре њега већ били заузели хлад дрвета, па када је он сео, хлад дрвета је њему пришао. **Тада свештеник рече:** 'Погледајте хлад овог дрвета како је њему пришао!' Боравећи са њима, замолио их је да са њим не иду у Византију, јер ако га Византинци виде, препознаће га по његовим

карактеристикама па ће да га убију. Након тога се окренуо и угледао седморицу људи како долазе из правца Византије, па им је отишао у сусрет и упитао их: 'Због чега долазите?' 'Дошли смо јер ће у овом месецу Веровесник да се појави. На сваком путу послани су људи, па тако смо и ми, након што смо обавештени о Веровеснику, овим путем послани.' 'Да ли иза вас стоји неко ко је бољи од вас?', упита их. Рекоше: 'Не, само смо обавештени да би он могао управо овим путем да прође.' 'Шта мислите да ли је ико од људи у могућности да измени Божију одредбу коју Он жели да се догоди?', упита их. 'Не!', одговорише. Након тога му дадоше обећане на

покорност и са њим дођоше, **па рече:** 'Заклињем вас Богом, реците ми ко је његов (веровесников) старатељ!?' Рекоше: 'Ебу Талиб.' Непрестано га је молио све док Ебу Талиб није пристао да га врати, па је Ебу Бекр послао са њим Билала, а свештеник их је опскрбио погачом и уљем." [\[49\]](#)

Ово је друго сведочење најпризнатијег хришћанског свештеника у Веровесниковом, нека је Божији благослов и мир над њим, времену:

Имам Ахмед забележио је предају од Абдуллаха ибн Аббаса, који каже да му је Селман ел-Фариси причао о овом догађају: „Био сам дечак из

подручја Исфахан у Перзији, из села Џејјан. Мој је отац био старешина села, најбогатији и најпоштованији у целом селу. Од рођења, ја сам му био најдражи од свих створења, а из дана у дан његова љубав према мени се појачавала, тако да ме је, страхујући за мене, скроз затворио у кућу, поред ватре, као што се затварају девојке. Трудио сам се у нашем обожавању ватре колико сам могао, па сам постао онај који је одговоран за њу и који је ложи. Та часна обавеза ми је поверена како се ватра коју смо обожавали не би угасила ни за један трен. Мој је отац имао велики посед који нам је доносио значајан приход, и он је

стално ишао и обилазио посед, и сакупљао приход.

Једнога дана га неки посао спречи, па не могавши да оде у село, **позва ме и рече:** 'О сине, као што видиш, ја не могу да одем на наш посед, него ти иди и уместо мене обави тамо посао!' Ја кренух у правцу нашег поседа, и док сам путовао наиђох на једну од хришћанских богомоља, чух изнутра гласове оних који су се молили, па то привуче моју пажњу. Ја нисам ништа знао о обичајима хришћана или неког од припадника других вера, због тога што ме отац стално држао затвореног у кући, далеко од других људи. Када чух њихове гласове,

уђох унутра да видим шта то они раде. Пошто све добро разгледах, задиви ме њихов обред па пожелех да примим њихову веру. **Помислих:** 'Ова вера је боља него она у којој смо ми.' И тако ја не одох од њих све док сунце не зађе, а на посед свога оца не одох никако. **У међувремену упитах присутне:** 'Где је порекло ове вере?' Они ми одговорише: 'У подручју Шама.' Када паде ноћ, ја се вратих кући, где ме дочека отац питајући шта сам урадио. **Ја му рекох:** 'О оче, наишао сам на људе који се моле Богу у својој богомољи, па ми се веома допала њихова вера. Код њих сам се задржао све до краја дана. Отац се трже од мојих речи, **па рече:** 'Мој

сине, нема у тој вери никаквог добра, твоја вера и вера твојих очева је пуно боља.' 'Није, Бога ми!, рекох му. 'Њихова вера је боља од наше!' Мој отац се уплаши мојих речи, па страхујући да се не одметнем од своје вере, поново ме затвори у кућу и још ми стави оков на ноге.

Хришћани ме потражише, **па им ја рекох:** 'Када вам наиђе прва каравана хришћанских трговаца која путује у Шам и када се спреме да путују назад, обавестите ме.' **Рече:** Када је стигла каравана хришћанских трговаца из Шама, они ме обавестише о њој, **а ја им рекох:** 'Када обаве све послове и хтедну да се врате у своју земљу, затражите од њих дозволу да са њима кренем.'

Кад они хтедоше да се врате у своју земљу, ови ме обавестише, а ја свим силама навалих на окове, ослободих се, па се кришом прикључих тој каравани и тако стигосмо у Шам. Када стигосмо, ја упитах: 'Ко је овде најбољи човек у овој вери?' Рекоше ми: 'Бискуп, чувар дотичне богомоље, па му ја одох и рекох му: 'Жеља ми је да уђем у хришћанство, па бих волео да будем уз тебе, да те служим, да учим од тебе, и да се са тобом молим Богу.' Он ми рече: 'Уђи, па уђох код њега и почех да га служим. Није ми требало дуго времена да откријем како је он лош човек. Својим поданицима наређивао је да дају милостињу и подстицао их је на то обећавајући

им награду, а када би му нешто дали да он подели на Божијем путу, он би то кришом узимао за себе, а сиромасима и бедницима не би давао ништа. Тако је нагомилао седам великих кеса злата. Ја сам га због тога силно замрзео, али он је убрзо умро, па када се хришћани сакупише да га упојају, **ја им рекох:** 'Овај ваш друг био је лош човек! Наређивао вам је милостињу и подстицао вас је да је дајете, а када бисте му ви шта донели, он би то остављао за себе, док сиромасима не би давао ништа.' **Они ме упиташе:** 'Откуд то знаш?' Ја им рекох: 'Показаћу вам где је његова ризница.' 'Покажи нам!', повикаше ми. Ја им показах место где је он

остављао злато, па кад га они извадише, нађоше седам кеса пуних злата и сребра. Када то видеше, **повикаше:** 'Бога ми, нећемо никако ни да га упопамо!' Онда га мртвог разапеше на крст и каменоваше. Недуго након тога изабраше другог човека на његово место, а ја почех и њега да следим и служим. Никад нисам видео човека да му је овај свет мање важан, а да се толико брине за онај свет. Био је и дању и ноћу у побожности и обредима. Заволео сам га веома много, па код њега остадох дуго, а када му се примаче смрт, **ја му рекох:** 'О добри човече, био сам уз тебе и заволео сам те као никог пре тебе. Као што видиш, примакла ти се Божија

одредба, па кога ми препоручујеш и саветујеш да код њега будем после тебе?' Он ми одговори: 'Сине мој, не познајем никога да је овакав као ја осим једног човека у Мосулу, [50] то је човек који је попут мене, следи истину, па иди код њега!'

Када је мој учитељ умро, ја одох том човеку у Мосул, а када му дођох, **испричах му све о себи и рекох му:** 'Пре него што ће да умре, тај и тај мој учитељ ми је препоручио да дођем теби рекавши ми да се ти чврсто држиш онога што је исправно.' Он ми рече: 'Остани код мене.' Ја остадох код њега и видех да је и он најбољи што може бити. Али, не прође много времена па је и

он умро. Када му се примакла смрт, **ја га упитах:** 'О добри човече, као што видиш, дошла ти је Божија одредба, а ти о мени знаш све. Па коме ме препоручујеш и кога ми саветујеш да следим?' 'О сине, рече ми он, 'Бога ми, не знам ни за једног човека који је овакав као што смо ми били, осим тог и тог човека у Несибину [\[51\]](#), па иди код њега.' Када овај човек би упопан, ја отпутовах у Несибин и нађох препорученог човека, па му испричах све што ми је рекао мој задњи учитељ. **Он ми рече:** 'Остани код нас. Ја остадох код њега и уверих се да је и он добар и поштен као и његова два друга. Али, Бога ми, **и њему убрзо дође смрт па му**

рекох: 'Ти добро знаш шта ти се спрема, па коме ме сада ти препоручујеш?' Он рече: 'О сине мој, Бога ми, ја не знам ни за кога да је овакав попут нас, осим тог и тог човека у Амурији³. Он је попут нас, па ако желиш, иди код њега.' **Рекао је:** 'Он је на овој нашој вери!' Када је умро и када га сахранише, ја одох том човеку у Амурију и све му испричах, **а он рече:** 'Остани код нас!' Ја остадох код тог човека који, Бога ми, беше исти као и његови другови.

Код њега стекох и мало имовине, неколико крава и оваца. Затим и том човеку дође Божија одредба која је дошла и његовим друговима, па кад

му се приближи смрт, ја му рекох:
'О добри човече, живео сам са тим и тим, па ми је препоручио да одем том и том, а он ми је препоручио да одем том и том, затим ми је тај препоручио да идем код тебе. Па коме ме препоручујеш и шта ми наређујеш да чиним?' Он рече: 'Сине мој! Бога ми, ја не знам да је на целој земаљској кугли остао иједан човек привржен вери као што смо то ми били. Међутим, примакло се време у којем треба да се у земљи Арапа појави Божији посланик, који ће да проповеда чисту Ибрахимову (Аврамову) веру. Он ће из свог краја да пресели у крај пун палми међу каменитим брдима. Он ће да има знакове који не могу да се сакрију:

јешће оно што му се поклони, а неће да једе милостињу, између његових плећа биће белег - печат посланства. Па ако икако можеш да одеш у те крајеве, ти иди.'

Онда је и тај човек умро, а ја у Амурији остадох све док туда не наиђе група трговаца из Арабије из племена Келб. **Ја им рекох:** 'Ако ме поведете са собом у Арабију, даћу вам ове своје краве и овце.' Они прихватише, па им ја дадох све што сам имао. Поведоше ме са собом, а када дођосмо у Вадил-кура - долину између Шама и Медине, изневерише ме и продадоше ме као роба неком Јеврејину.

Тако остадох ту да га служим, а видех и палме па пожелих да је то земља коју ми је пријатељ описао, иако нисам био сигуран. Код њега сам боравио све док га једном није посетио његов стричевић из племена Бену Курејза, па ме он откупи и поведе са собом. Одведе ме у Јесриб, па ја видех палме које је споменуо мој учитељ у Амурији. Препознадох Медину тачно онако како ми ју је он описао, па тако остадох у њој.

У то време Веровесник је позивао народ у Мекки, али ја о томе нисам ништа чуо јер сам био презаузет пословима које са собом носи ропство. Не прође много времена, а

Веровесник пресели у Јесриб, а тај дан, тако ми Бога, ја бех на врху палме, где сам обављао посао за свог господара који је у том часу седео испод палме. **Одједном се појави његов стричевић који му рече:** 'Нека Бог побије припаднике племена Евс и Хазреџ, ено их, Бога ми, сви се сакупили у Куба'у око човека који је дошао из Мекке и тврди да је Божији Посланик.' И само што чух његове речи, мене обузе вртоглавица и врућина, па се уплаших да не паднем на свога господара. **Брзо се спустих са палме говорећи човеку:** 'Шта си то рекао?! Шта си то рекао?!' Мој господар се разљути, **па ме силно ошамари**

говорећи ми: 'Шта имаш ти са тим човеком?'

Врати се своје послу!' Рекох: 'Ништа, желео сам само да се уверим у оно што је казао.' Код мене већ беше оно што сам набрао, па када наступи ноћ, ја узех урме које сам брао и запутих се тамо где је одсео Веровесник. **Дођох код њега и рекох:** 'Чуо сам да си ти добар човек, а са тобом су твоји другови, странци и потребни. Ево ово сам одвојио за милостињу, па мислим да сте ви пречи да вам то дам него ико други.' Онда му пружих урме. **Он рече својим друговима:** 'Једите!, а сам ништа не узео нити поједе. **Рекох у себи:** 'Ово је први знак!' Онда се

вратих па поново сакупих урми, а када се Веровесник из Куба' а премести у Медину отиђох му и рекох: 'Видео сам да ти не једеш милостињу, па сам ти ово донео као поклон да те почастим' Он узе и поједе неколико урми, нареди својим друговима па једоше и они. **Ја опет рекох сам себи:** 'Ово је други знак!' Касније сам дошао Веровеснику, када је он био у Беки'ил- Гаркаду, гробље где је укопавао неког од својих другова. Видео сам како седи, а на њему су била два огртача. Ја га поздравих, па почех да кружим око њега не бих ли видео печат на његовим леђима који је споменуо онај човек у Амурији. Када Веровесник виде како гледам у

његова леђа, схвати шта ја хоћу, скину огртач са леђа, па ја погледах и видех печат. Сазнадох да је он уистину Божији посланик, па почех да га љубим плачући. Он ме упита: 'Шта је са тобом и ко си ти?' Ја му онда испричах сву своју причу од почетка до краја, као што теби ово сада причам, Ибн Аббасе, што га веома задиви (и зачуди). Зажеле да и његови другови то чују од мене...." [\[52\]](#)

У слична сведочења, такође можемо да сврстамо предају које се преноси од Севбана, штићеника Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, [који приповеда](#): „Стајао сам са Божијим

Послаником, нека је Божији благослов и мир над њим, **па је дошао један јеврејски свештеник и рекао:** 'Мир нека је над тобом, Мухаммеде!' Тада сам га зграбио и гурнуо да је мало фалило да падне. 'Што си ме гурнуо?', упита ме. **Ја му рекох:** 'Зашто не кажеш Божији Посланиче?!' 'Ми га зовемо оним именом које му је дала његова породица!', рече јевреј. На то Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **рече:** 'Моје име је Мухаммед и заиста ме је тим именом назвала моја породица!' Јевреј га упита: 'Дошао сам да те нешто упитам.' 'Мислиш ли да ћеш да се окористиш оним што ти одговорим?', упита га Посланик.

Рече: 'Желим то да чујем својим ушима!' Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, прочепрка својим штапом по земљи, **па рече:** 'Питај!, **а јевреј му постави питање:** 'Шта ће да буде са људима онда када се земља у другачију промени, а и небеса?' Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **одговори:** 'Биће у мраку у близини ћуприје!' 'Која категорија људи ће прво да буде награђена?', упита га, **а он му одговори:** 'Сиромашни мухацири!' Јевреј га поново упита: 'Коју закуску ће да имају одмах по уласку у Рај?' 'Додатни део на јетри кита, одговори. 'Коју храну ће да конзумирају након тога?', упита, а

Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **одговори:** 'Заклаће им се рајски бик, бик који се хранио на рајским рубовима.' 'Које пиће ће уз то јело да пију?', упита га јевреј, **а Посланик рече:** 'Пиће са извора који се зове Селсебил.' 'Истину си рекао!', рече, **и настави:** 'Дошао сам да те питам о стварима које нико на читавој Земљи не познаје, осим веровесник, или један, или евентуално два човека!' 'А да ли ћеш од тога да имаш користи?', упита га Посланик, **а он одговори:** 'Желим да чујем својим ушима твој одговор.' **Тада га упита:** 'Дошао сам да те упитам о детету?' Посланик му одговори: 'Семе мушкарца је бело, а семе жене је жуто. Када се споје, ако

мушко семе претекне женско, биће мушко дете, уз Божију дозволу, а ако претекне женско семе, дете ће да буде женско, уз Божију дозволу.' [53] Јевреј рече: 'Истину си рекао, ти си заиста веровесник!' Након тога је отишао, па је Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, рекао: 'Све о чему ме је питао нисам знао све док ме о томе није Бог подучио!'" [54]

Када је Ел-Целендију, краљу Гассана, дошао изасланик Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, да га позове у Ислам, рекао је: „На ово ме, тако ми Бога, навео неписмени Веровесник који не наређује ништа

што је добро а да није прва особа која то не учини, нити забрањује ишта што је штетно а да није прва особа која га се клони. Када победи, није умишљен, када буде побеђен, не љути се. Он испуњава дати уговор и придржава се својих обећања. Сведочим да је он веровесник!"⁴

Такође и у Ел-Мајуркијевој причи, највећи хришћански учењак у своме времену јасно сведочи о истинитости Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим.

И Хераклије, византијски владар, који је осим тога био и хришћански учењак, посведочио је Веровесникову, нека је Божији

благослов и мир над њим,
истинољубивост, о чему ће касније
да буде више говора.

Након наведеног, погледајмо шта су
наши савременици казали на ову
тему:

„Мухаммед, нека је Божији
благослов и мир над њим, био је
печат свих веровесника и
највеличанственији посланик којег
је Бог послао да позове људе да
обожавају Бога..." [\[55\]](#) (Вашингтон
Ирвинг) [\[56\]](#)

„Највише о чему размишљамо када
читамо о исламској вери јесте оно
што је посебно красило личност
веровесника Мухаммеда, нека је

Божији благослов и мир над њим. Управо због тога сам одлучио да моје истраживање прво обухвати валоризацију његове личности и извештај о његовом васпитању и понашању, не бих ли на тај начин са овим истраживањем пронашао нови аргумент о његовој истинољубивости и поверењу, што је, заправо, ствар око које су се сложили сви религијски историчари и највећи поборници хришћанства..."[\[57\]](#) (Хенри де Кастрис)[\[58\]](#)

„Да ли сте икада видели да лажов успостави и толико прошири своју веру? Лажов не може кућу од черпића да направи, јер ако не зна

карактеристике креча, малтера, земље и сличног, онда оно што он гради није кућа, већ обична хрпа шупљина и смеса разних материјала. И не може да се очекује да ће та кућа да остане усправна на својим темељима чак дванаест векова и да ће да је насељавају две стотине милиона људи. Насупрот, може да се очекује да се она из темеља сруши и да јој трага нестане. Са сигурношћу тврдим да сваки чоек, уколико жели да га његови следбеници не напусте, мора да се придржава свих ствари у складу са природним законима. Неверници у његовом времену нису били у стању да рашире лаж иако су је толико украшавали да други о њој помисле

да је сушта истина. Немогуће је било да обману толике људе - народе и читаву заједницу - са толиким заблудама..."[59] (Томас Карлуле)б

Карлуле је такође рекао: „Велика је срамота за сваког да, у овом добу, слуша квалификације да је Ислам лажна вера и да је Мухаммед варалица и лажов. Морамо да се супротставимо овим бесмисленим и срамотним измишљотинама, јер мисија коју је испунио тај Посланик, још увек је, дванаест векова после, светиљка водиља за стотине милиона људи које је Бог створио као што је и нас створио.

Зар неко мисли да је ова вера, по којој живе и умиру непретбројиви милиони људи, лаж и превара!? Што се мене тиче, не могу себи никада да допустим такво размишљање! Па, зар да се тзв. 'лаж и превара' на ова овај начин подвале Божијим створењима и да буду овако прихваћени? Онда су људи ништа друго до прави безумници и лудаци, а њихов живот обична је игра и бесмисленост. Боље је било да нису ни створени!"⁷

Осим ових, постоје још многобројна искрена сведочења која сам намерно изоставио водећи се настојањем да будем концизан. Она су сабрана у бројним књигама међу којима

посебно треба да споменем књигу „Калу анил-ислам“, а коју је издала Ен-Недветул-алемијје лиш-шебаб. Ради се о књизи богатој и испуњеној цитатима, сведочењима и признањима из свих постојећих вера.

ЧЕТВРТИ АРГУМЕНТ:
Наднаравни знакови којима је
Бог помогао Свога Посланика,
нека је Божији благослов и мир
над њим

Многи исламски учењаци написали су дела која тематски третирају знакове и наднаравна дела, муџизе, Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим. Међу тим учењацима посебно се истичу: Ел-

Бејхеки, Ебу Не'им, Ебу Бекр ел-Феријани, Ебу Хафс ибн Шахин. Такође, вредно је да споменем дело „Е'аламун-нубуввети" од Ебу Давуда ес-Сицистанија и „Дела'илур-рисалети" од Ебу Мутрифа ибн Асбега ел-Куртубија[\[60\]](#). Од наших савременика треба да издвојимо дела „Ес-Сахиху мин му'џизатин-небијј, нека је Божији благослов и мир над њим" од Хајруддина Ванлија[\[61\]](#), „Ес-Сахихул-муснеди мин дела'илин-нубуввети" од Мукбила ибн Хади ел-Вади'ија[\[62\]](#) и др. Укупни број наднаравних дела, муџиза, која се спомињу у књигама надмашују бројку од хиљаду.[\[63\]](#)

Нема никакве сумње да су сви ови знакови и наднаравна дела непорециви доказ о истинитости мисије и веровесништва нашег Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим, са обзиром да наднаравно и надљудско дело, које се у својој основи супротставља уобичајеним околностима и доноси промене у устаљени животни ритам, не може да учини обично створење. Таква дела долазе искључиво од Узвишеног Створитеља! Он не даје наднаравна дела лажљивцима, већ са њима искључиво помаже Своје посланике како би доказали истинитост своје мисије. Исто се десило када је променио стање ватре

која је постала хладна и спасоносна за Ибрахима (Аврама), затим, када је Мусаов (Мојсијев) штап променио у змију, оживео мртве Исау (Исусу), нека је Божији благослов и мир над њима, па бројна друга наднаравна дела.

Због тога су претходни народи, када би им био послат неко ко тврди да је веровесник, **казали:** „... Требало би да Бог са нама разговара или да нам какво чудо дође..." [\[64\]](#)

„Говорили су: "Зашто му Господар његов не пошаље какво чудо!"" [\[65\]](#)

„Они се заклињу Богом, најтежом заклетвом, да ће, ако им дође чудо,

сигурно због њега верници
постати" [\[66\]](#)

„Они су говорили: 'Зашто му
Господар његов не пошаље једно
чудо?'" [\[67\]](#)

То је био разлог због чега се особа
која порекне те знакове, а након што
се у њих посведочи, сматрала
правим неверником који је заслужио
да буде кажњен, **као што је**
Узвишени пренео речи Салиха: „О
народе мој, ево ова Божија камила је
знамење за вас, па пустите је нека
пасе по Божијој земљи и не чините
јој никакво зло, да вас не би
задесила казна блиска." [\[68\]](#)

И рекао је: „А када њима доказ дође, **они говоре:** 'Ми нећемо веровати све док се и нама не да нешто слично што је Божијим посланицима дано.' А Бог добро зна коме ће поверити посланство Своје. Оне који греше сигурно ће стићи од Бога понижење и патња велика зато што сплеткаре." [\[69\]](#)

Такође је рекао: „Упитај синове Израелове колико смо им јасних доказа дали! А оне који преиначују Божије доказе, када су им већ дошли, Бог ће заиста страховито казнити." [\[70\]](#) Тј. они који се посведоче у ове доказе, такви више немају никаквог изговора нити оправдања.

Навешћу неке знакове и наднаравна дела - муџизе, али нећу да говорим о наднаравности Кур'ана јер ћу то питање да обрадим посебно и детаљно:

1. Разговор са дрвећем и камењем
и њихово повиновање
Веровесниковим, нека је Божији
благослов и мир над њим, жељама

Преноси се од Абдуррахмана ибн Абдуллаха ибн Мес'уда, Бог био задовољан њима, да је рекао:
„Упитао сам Месрука: 'Ко је Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим, обавестио о присуству џинна у ноћи када су слушали Кур'ан?' 'Причао ми је твој

отац (значи Абдуллах), рече он, 'да их је открило дрво.'" [71]

Од Џабира ибн Семуре, Бог био задовољан њиме, преноси се да је рекао: „Рекао је Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим: 'Заиста знам за један камен у Мекки који ми је називао селам (поздрав мира) пре него што сам добио објаву. Знам где се и сада налази!'" [72]

Енес, Бог био задовољан њиме, приповеда: „Једног дана док је Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, тужан и раскрвављен због удараца неких Меккелија седео, дошао му је Џибрил (анђео Гаврило), нека је

Божији благослов и мир над њим, **па га је упитао:** 'Шта ти је, Мухаммеде?' 'Они су ми учинили то и то!', одговори је он. 'Да ли желиш да ти покажем један знак?', упитао га је, **а он је одговорио:** 'Да, покажи ми га.' Погледао је у једно стабло које је било иза долине, **па му је рекао:** 'Позови оно стабло!' Он га позва, а стабло крену све док не дође испред њега. **Рече:** 'Реци му нека се врати!' Он му рече, а стабло се врати на исто место одакле је кренуло. Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **рече:** 'Довољно је, довољно.'" [\[73\]](#)

Од Ибн Аббаса, Бог био задовољан њиме, **преноси се да је рекао:**

„Једном је Божијем Посланику, нека је Божији благослов и мир над њим, дошао неки бедуин па га упитао: 'Како ћу да знам да си ти веровесник?' Он му рече: 'Ако позовем плод са ове палме, хоћеш ли да посведочиш да сам Божији Посланик?' Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, позвао је плод, па он поче да се спушта са палме све док не паде код Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим. **Посланик рече:** 'Врати се!, а он се врати на своје место. Након тога бедуин је прихватио Ислам."[\[74\]](#)

Џабир ибн Абдуллах, Бог био задовољан њиме, **приповеда:**

„Путовали смо са Божијим Послаником, нека је Божији благослов и мир над њим, па када смо дошли у долину Ефјех, ту смо одморили. Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, отишао је да обави нужду (физиолошку потребу), а ја сам кренуо са њим носећи посуду са водом. Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, осврнуо се око себе, па нигде није видео нешто иза чега би могао да се сакрије. Када је угледао два стабла на крају долине, он оде до једног од њих, и одломи грану са крошње, **па рече:** 'Уз Божије допуштење, крени за мном!' Оно му се покори и крену за њим као што камила са халком у

носу покорно иде за својим власником. Када дође до другог дрвета, одломи грану, **и рече:** 'Уз Божије допуштење, крени за мном!' Оно му се исто као прво покори и крену за њим. Када му се оба покорише, **он их састави и рече:** 'Спојите се, Божијом дозволом!, па се они спојише." **Џабир каже:** „Трчећи сам се склонио, бојећи се да Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, не осети да сам у близини, па да се удаљи. Када седох, почех да размишљаам о ономе што се догодило. Окренух се и видех Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, како долази, а две гране се

раздвојише, и свака од њих врати се на место одакле је одломљена." [75]

2. Лепо понашање (едеб) животиња према Божијем Посланику, нека је Божији благослов и мир над њим

Од Абдуллаха ибн Цафера, Бог био задовољан њиме, **пренеси се да је рекао:** „Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, ставио ме је на јахалицу иза себе, па је јашући ушао у посед једног енсарије где се налазила камила. Када је камила угледала Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, поче да јеца и ороси очи сузама. Веровесник, нека је Божији

благослов и мир над њим, приђе јој, помилова је по глави па се она смири. 'Ко је власник ове камиле, чија је ова камила?', упита он, па дође један младић енсарија, **говорећи**: 'Моја је, Божији Посланиче!' 'Зар се не бојиш Бога у погледу ове животиње коју ти је Бог дао у власништво!? Пожалила ми се на тебе говорећи да је изгладњујеш и много тераш да ради.'" [\[76\]](#)

Енес ибн Малик, Бог био задовољан њиме, **приповеда**: „Једна породица у Медини имала је камилу коју су користили на пословима црпљења воде из бунара. Али, та се камила одједном узјогуни и одби им послушност у овом послу. Они

дођоше до Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, **и рекоше:** 'Имамо камилу коју користимо за црпљење воде из бунара. Одједном се узјогунила и постала непокорна одбивши да и даље обавља овај посао тако да је усеве и палме задесила суша.'

Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **рече својим друговима:** 'Устаните.' Они се дигоше и дођоше у башту у којој се налазила камила или ограђено место где се одмарају камиле. Камила се налазила на крају те баште и Посланик крену према њој. **Енсарије повикаше:** 'Она је сада бесна попут пса. Божији Посланиче, бојимо се да ти не науди' . Он, нека

је Божији благослов и мир над њим, **рече:** 'Неће од ње ништа лоше да ми се догоди' (**Ја је се не бојим**). Када камила угледа Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, крену према њему и паде на сеџду пред Послаником, нека је Божији благослов и мир над њим. Он је узе за поводац и она крену на посао послушна као никада пре. Другови Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, **рекоше му:** 'Ми смо пречи да ти учинимо сеџду од ове животиње која ни разума нема.' **Он им рече:** 'Није дозвољено човеку да учини сеџду (**падне ничице**) другом човеку. Када би то било дозвољено, наредио бих жени да учини сеџду мужу ради

величине његовог права над њом. Тако ми Онога у чијој је руци мој живот, када би од стопала па до врха његове главе био чир из којег излазе гној и сукрвица, па му се окренула и полизала га, не би испунила његово право које има код ње!" [77]

Преноси се да је Аиша, Бог био задовољан њоме, **рекла:** „Породица Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, имала је стоку. Када год би Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, изашао, разиграла би се у кући, а када би ушао, смирила би се и не би се вртила, не желећи да га узнемирује." [78]

Имам Ел-Хаким забележио је предају од Сефине, штићеника Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, **у којем се наводи да је рекао:** „Путовао сам морем па се десио бродолом. Помогао сам се бродском плочом, па сам на њој допловио до једне шуме. Ту ме је пресрео лав. Кренуо је према мени желећи да ме поједе, **а ја сам узвикнуо:** 'О лаве, ја сам штићеник Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим!'

Када сам му то рекао, оборио је главу, пришао ми и гурао ме својом плећком све док ме није извео из шуме и довео на праву стазу. Онда као да нешто промрмља. Схватио

сам да се опрашта од мене. Тада сам га задњи пут видео." [79]

3. Увећање хране

Преноси се од Џабира ибн Абдуллаха, Бог био задовољан њима, да је рекао: „Када је копан одбрамбени ров Хендек, видео сам на Веровеснику, нека је Божији благослов и мир над њим, жестоку глад, па сам се вратио својој жени и рекао: 'Имаш ли ишта од хране, јер ја сам на Божијем Посланику, нека је Божији благослов и мир над њим, приметио жестоку глад.' Она је извадила торбу у којој је био један са' јечма [80], и имали смо једну домаћу животињицу, па сам је заклао, а она је самљела јечам и

завршила када сам и ја завршио.
Потом сам месо искомадао у камени
ћуп и вратио се Божијем Посланику,
нека је Божији благослов и мир над
њим. Она ми је рекла: 'Немој да ме
осрамотиш пред Божијим
Послаником, нека је Божији
благослов и мир над њим, и онима
што су са њим.' Дошао сам му и
тихо рекао: 'Божији Посланиче,
заклали смо једну нашу
животињицу и самљели прегршт
јечма који смо имали, па дођи са
неколицином људи.' Веровесник,
нека је Божији благослов и мир над
њим, повика: 'О људи са Хендека!
Џабир је нешто направио, па
пожурите да идемо код њега!' Потом
је Божији Посланик, нека је Божији

благослов и мир над њим, **рекао:**
'Нипошто не скидајте ћуп и не
месите тесто док ја не дођем.'
Кренуо сам, а (**за мном**) је кренуо и
Божији Посланик, нека је Божији
благослов и мир над њим, идући
испред осталих људи. Када сам
дошао код своје жене, **рекла је:** 'Да
Бог да ти било то и то.' 'Урадио сам
оно што си рекла!, рекох ја, а она
потом извади Божијем Посланику,
нека је Божији благослов и мир над
њим, тесто, а он пљуцну у њега и
замоли за благослов. **Онда рече:**
'Позови куварицу да пече хлеб са
мном, а ти вади са мном из ћупа, али
га немојте скидати (**с пладња**)!' Било
је хиљаду људи и кунем се Богом да
су сви јели док га нису оставили и

одмакли се, а наш ћуп је клокотао као и пре, и наше тесто се пекло и даље." [\[81\]](#)

Кајс ибн Ен-Ну'ман приповеда:

„Када су Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, и Ебу Бекр, скривајући се кренули на путовање, наишли су на неког пастира који је чувао овце.

Затражили су од њега да их напоји млеком, **али им он рече:** 'Ја не поседујем овцу која би могла да се помуже. Али, имам ово женско јаре које је зимус постало стеоно и чије је виме већ пресушило.' **Посланик рече:** 'Доведи је.' Када је доведоше, Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, свеза је, помилова је

по вимену, па проучи молбу након чега она поче да прежива." Рече: „Потом му је Ебу Бекр, Бог био задовољан њиме, донео посуду, па ју је помузао и дао Ебу Бекру да се напије млека. Поново ју је помузао па је дао пастиру да се напије. Након тога је помузао па се и сам напио. **Пастир га упита:** 'Тако ти Бога, ко си ти? Тако ми Бога, **никад у животу нисам видео никога попут тебе!**' **Посланик га упита:** 'Да ли ћеш да знаш да сачуваш тајну ако ти кажем?', а пастир потврдно одговори, **па му он рече:** 'Ја сам Мухаммед, Божији посланик.' 'Ти си онај за којег Курејшије тврде да је Сабејац?', упита га, **а он рече:** 'Тако они говоре!' Пастир рече: 'Сведочим

да си ти веровесник и сведочим да је оно са чиме долазиш права истина. То што си ти учинио није у стању да учини нико други мимо веровесника! Желим да идем са тобом!' Он му рече: 'Данас то ниси у могућности, међутим, када сазнаш да сам постао јак, тада нам се придружи!'" [\[82\]](#)

Ебу Хурејре, Бог био задовољан њиме, рекао је: „Дошао сам Божијем Посланику, нека је Божији благослов и мир над њим, са неколико урми и рекао сам му: 'Моли Бога да ми да благостања у овим урмама.' Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, скупи урме па упути молбу за мене

тражећи благостање од Бога. **Затим је рекао:** 'Узми их и стави у овај свежањ. Кад год будеш хтео да узмеш од ових урми, завуци руку у њега и узми, али немој да га отвараш и шириш.' Извадио сам из тог свезка товаре и товаре урми и делио их на Божијем путу. Из њега смо јели и друге хранили. Тај свежањ сам стално чувао везан за своју одећу, али се покидао на дан кад је убијен Осман." [\[83\]](#)

Преноси се од Катаде, а он од Енеса, Бог био задовољан њиме, **да је рекао:** „Док је био у Зевра'у, Посланику, нека је Божији благослов и мир над њим, неко је донео посуду са водом. Ставио је

руку у посуду и вода је почела да извире између његових прстију. Са том водом људи су се абдестили (верско прање)." Катаде рече: 'Упитао сам Енеса: 'Колико вас је било?' Рече: 'Три стотине или приближно толико.'" [\[84\]](#)

Од Абдуллаха, Бог био задовољан њиме, преноси се предање: „Ми смо сматрали да чуда представљају бладостање, а ви их сматрате знацима застрашивања. Били смо на једном путовању са Божијим Послаником, нека је Божији благослов и мир над њим, па нам је понестало воде. Он је рекао: 'Потражите остатак воде, и они су донели неку посуду у којој је било

мало воде, након чега је он ставио своју руку у ту посуду, **а затим рекао:** 'Пожурите ка благословљеној води, а благослов је од Бога!' Ја сам видео воду како извире између прстију Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, а понекад бисмо чули тесбих (слављење Бога) од хране док је он једе." [\[85\]](#)

Увећање хране и пића, то су догађаји који су се из ничега десили. То се назива стварањем, а то је у могућности да учини искључиво Бог. Створити нешто, па макар то била и једна урма, нису способни ни мађионичар нити врачар!

4. Лечење болести

Када је била битка на Хајберу, Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, проучио је молбу за оздрављење Алије ибн Еби Талиба, Бог био задовољан њиме, који је имао проблема са очима, па му је плуцнуо плувачком у очи након чега је он оздравио. [\[86\]](#)

Преноси се од Језида ибн Еби Убејда, Бог био задовољан њиме, [да је рекао](#): „Видео сам траг удараца на потколеници Селеме и рекао: 'Ебу Муслиме, какав је ово ударац?' 'Ово је ударац, рекао је он, 'који сам задобио на дан Хајбера. [Тада су људи рекли](#): 'Погођен је Селеме!' Ја сам дошао Веровеснику, нека је

Божији благослов и мир над њим, и он је три пута пљуцнуо на рану и све до сада никада ме није заболело." [87]

Када је убио Ебу Рафи'у, Абдуллах ибн Атик сломио је ногу. Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, потрао је својом руком и рана је зацелила као да ништа није ни било! [88]

5. Половљење Месеца

Преноси се да су становници Мекке затражили од Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим, да им покаже неко чудо - знак, па је Веровесник замолио свога Господара да располови Месец

након чега се месец располовио на две половине. Једна половина отишла је са десне, а друга са леве стране брда. **Веровесник им тада рече:** „Посведочите, посведочите!“, **а они рекоше:** „Мухаммед је зачарао наше очи!“ Неки се досетише: „Мухаммед није у стању да зачара очи свих људи, па питајте путнике када дођу са путовања!“ Када год би угледали неког путника да долази, **питали би га:** „Да ли си видео да се Месец располовио?“, **а они би сви одговарали:** „Да, видели смо!“ [\[89\]](#)

6. Јецање пања

Веровесникова, нека је Божији благослов и мир над њим, џамија била је саграђена на палминим

пањевима. Када је желео да се обрати људима, Посланик се стално ослањао на један палмин - пањ, и такав обичај потрајао је једно извесно време све док се број људи није повећао и док џамија није постала испуњена клањачима. У таквим околностима, они клањачи који су се налазили у последњим џамијским редовима нису могли да виде Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим, а поготово жене.

Једног дана дошла му је жена - енсаријка чији је син био столар и рекла му: „Божији Посланиче! Мој син је столар, па хоћеш ли да му наредим да ти направи минбер са

којег ћеш да говориш људима?"
Веровесник, нека је Божији
благослов и мир над њим,
прихватио је ту понуду, па му је
саграђен минбер који је имао три
степенице. Поставили су га у џамији
одмах поред оног пања са којег се
Веровесник, нека је Божији
благослов и мир над њим, стално
обраћао људима. Једног дана када је
Веровесник, нека је Божији
благослов и мир над њим, требао да
одржи говор, прошао је поред пања
и није се попео на њега. Заобишао га
је и попео се на минбер да са њега
говори. Чим је осетио да га је
Веровесник оставио, пањ се
растужио, почео је да плаче и јеца
толико да се скоро ишчупао, све од

туге за Божијим Послаником, нека је Божији благослов и мир над њим. **Веровесник рече:** „Зар се не чудите због чежње овог пања?" Људи му приђоше, а читава џамија поче да се тресе због чежње пања и бројног плача. Веровесник је тада сишао, помиловао га својом руком, затим га прислонио уза се, а оно поче да јеца као што јеца дете када се смирује. **Тада је рекао:** „Тако ми Онога у чијој је руци Мухаммедова душа, да му нисам пришао, због туге за Божијим Послаником плакало би овако све до Судњег дана!" Након тога је Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, наредио да се овај пањ укопа испод његовог минбера. **Џабир је рекао:** „Оно је

плакало због спомињања Бога које је слушало."[\[90\]](#)

7. Казна за онога који је варао Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим

Енес, Бог био задовољан њиме, **приповеда:** „Један је човек био хришћанин па је примио Ислам и научио је (**поглавља**) Ел-Бекаре и Имранова породица. Био је Веровесников, нека је Божији благослов и мир над њим, писар објаве, а онда се поново вратио у хришћанство и међу следбенике Књиге који га величаше и ценише. Дивећи му се, **говорили су:** 'Ово је човек који је писао за Мухаммеда.' Он је имао обичај да каже:

'Мухаммед не зна ништа осим оно што сам му ја писао.' Није прошло много времена а Бог је учинио да му се врат сломи. Умро је па су га људи закопали, али га је сутрадан земља избацила. **Људи су рекли:** 'Ово је дело Мухаммеда и његових другова. Пошто је он побегао од њих, они су ископали нашег друга и избацили су га.' Затим су му поново ископали дубок гроб, али га је сутрадан земља опет избацила, **а они су поново рекли:** 'Ово је дело Мухаммеда и његових другова. Ископали су нашег друга пошто је он побегао од њих па су га избацили.' И они му још једном ископаше и спустише га у земљу најдубље што су могли, али га је сутрадан земља поново

избацила, и они схватише да то нису урадили људи, и оставише га." [\[91\]](#)

Осим ових, још је много доказа, јасних знамења и наднаравних дела - муџиза, које аргументишу Веровесникову, нека је Божији благослов и мир над њим, истинитост и Божију помоћ која му је непрестано била указивана. [\[92\]](#)

Но, **можда ће неко да упита:** „Све ове муџизе – наднаравна дела била су везане за претходне догађаје које ми нисмо могли да видимо. Оно што желимо јесте да видимо савремену муџизу која у овом тренутку може да се види голим очима. Да ли данас, у овом тренутку, постоје неке од ових муџиза?"

Одговор је кратак: Да, постоје три величанствена знамења:

Прво наднаравно дело односно муџиза, то је племенити Кур'ан! Заиста су многи примери који доказују наднаравност Кур'ана, међутим, сажећу их у четири категорије:

Наднаравност приликом извештавања,

наднаравност везана за невиђено - гајб,

наднаравност у погледу законодавства,

научна наднаравност Кур'ана.

О свакој од наведених категорија написана су бројна дела, о чему није прилика да детаљније говоримо. Надам се да ћемо о њима да говоримо у посебној књизи.

Друго наднаравно дело, то је Веровесникова, нека је Божији благослов и мир над њим, традиција - суннет. Примери наднаравности суннета су многобројни, **а међу њих свакако убрајамо:** научну наднаравност суннета у погледу онога што претходно није било откривено све до нашег времена, а хадиси који о томе говоре заиста су многобројни, чак толико да је формирана Међународна организација за научну

наднаравност Кур'ана и суннета која је огранак Рабите - Светске муслиманске лиге.

Најчешће области научне наднаравности су у медицини и њеним наукама, у наукама везаним за астрономију и истраживања свемира, у наукама које се баве истраживањем Земље и мора, па у бројним другим научним областима. Број научноистраживачких студија мери се хиљадама, а сасвим је јасно да све те студије нису могле да се обухвате у једном кратком временском раздобљу, осим ако је њихов извор Божија објава. У вези са тим говорићемо у посебном поглављу.

Треће наднаравно дело веже се за бунар Земзем. Примери наднаравности Земзема су бројни, а међу њима су следећи:

Дуготрајност његовог постојања, јер је ископан још за време живота Ибрахима (Аврама), нека је Божији благослов и мир над њим, и још увек постоји, иако период опстојности других бунара најчешће не прелази просек од педесет година након чега они потпуно пресуше.

Обимност протока његове воде, са обзиром на то да она непрестано извире и излази у великим количинама, што је непознато када су у питању други бунари.

Бројност оних који је пију. **Можда ће неко да помисли:** „У односу на мали број оних који је користе, то је велика количина воде!?"

Одговорићу да је оваква констатација потпуно погрешна. Напротив, у читавом свету не постоји неки бунар сличан Земзему из којег пије толики број људи. Па, број ходочасника сваке године надмашује цифру од три милиона, а том броју је приближан број клањача који ту буду присутни у време месеца рамазана. Такође, годишњи број посетиоца Мекканског храма надмашује већ споменуту бројку, а сви они користе и пију воду са његовог врела, па чак је и односе својим домовима. Осим

тога, земзем вода се организовано дистрибуише у Медински храм, а формиране су и фабрике за флаширање и извоз земзема на светској разини. Упркос томе, број њених корисника се не смањује, чак се непрестано повећава.

Супротставља се природним законитостима, јер се извори не јављају у пустовитим и пешчаним пределима.

Врелина места у којем извире. Мекка се убраја међу најтоплије градове света током читаве године, и у таквом климатском амбијенту несхватљиво је да бунари буду дуготрајни. Логично је да они брзо пресуше.

Непостојање порекла њеног врела, са обзиром да у непосредној близини не постоји нека река или море. Узгред рецимо и то да су кише у Мекки ретка појава, па и поред тога, земзем вода не пресушује.

Лековитост за многе болести.

Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, носио би земзем у посудама и мешинама.

Њиме би поливао по болесницима и појио их. [\[93\]](#) О земзем води је, нека је Божији благослов и мир над њим, **рекао:** „Лек је за болест!“ О чему ћемо да говоримо. Број оних који су се излечили земземом толико је бројан у свакој генерацији да чак достиже степен непорецивог

убеђења код муслимана (ар. ет-теватур).

Онај ко редовно пије земзем, нема потребу за храном.

У хадису где се спомиње прича о преласку на Ислам Ебу Зерра, Бог био задовољан њиме, а коју је забележио имам Муслим, **и наводи се:** „...Упитао га је Посланик, **нека је Божији благослов и мир над њим:** 'Када си дошао овде?' Рекао сам: 'Има већ тридесет дана и ноћи' Упитао је: 'Ко те је хранио?' Рекао сам: 'Нисам имао никакве хране осим земзем воде коју сам пио, па сам се и удебљао, а и сало сам добио на стомаку а да нисам осетио никакву глад нити немоћ.' На то је

Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **рекао**: 'Та вода је заиста благословљена и засићује као и храна!'" [\[94\]](#)

Преноси се од Ибн Аббаса, Бог био задовољан њима, **да је рекао**: „Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **рекао је**: 'Најбоља вода на земљиној површини је земзем вода. Она засићује као и храна и лек је од болести. А најгора вода на земљиној површини је вода из долине Берхут на остацима Хадрмевта, попут је ноге веома отровних гмизаваца, осване извирући, а омркне без имало трага влажности.'" [\[95\]](#)

Од Ибн Аббаса, Бог био задовољан њиме, **преноси се да је рекао:** „Називали смо га 'засићујући' (тј. **земзем**) и у њему смо имали дивног помагача за своје породице.” [\[96\]](#)

Након што је навео предају од Цабира, Ибнул-Кајјим [\[97\]](#), Бог му се смиловао, **рекао је:** „Невероватне ствари сам доживео, и ја и други, у лечењу земземом. Овом водом сам се лечио од неколико болести и оздравио сам Божијом вољом. Видео сам људе који су скоро пола месеца, па и више, живели само од земзема, не осетивши глад. Обављали би таваф попут свих других људи. Један човек ме обавестио да је највероватније

четрдесет дана користио искључиво земзем, а био је у толикој снази да је несметано могао да има однос са својом женом, да константно пости и кружи око Кабе."

9) Молбе које проучи онај који пије земзем су кабул - примљене.

Од Џабира ибн Абдуллаха, Бог био задовољан њима, **преноси се да је рекао:** „Чуо сам Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, **како каже:** 'Земзем вода је за оно за што се пије!'" [\[98\]](#)

Ибн Хаџер је рекао: „У једном делу предаје Муслим је забележио 'засићује као и храна, а у истом ланцу преносилаца као што је

забележен код Муслима, Ет-Тајалуси је још додао 'лек је од болести! У 'Ел-Мустедреку' је забележен мерфу'-хадис [\[99\]](#) од Ибн Аббаса, [у којем је наведено](#): 'Земзем вода је за оно за што се пије.'" [\[100\]](#)

Прваци наших исправних претходника поступали су у складу са значењем овог хадиса. Од Сувејда ибн Сеида, Бог био задовољан њиме, [преноси се да је рекао](#): „Видео сам Абдуллаха ибнул- Мубарека у Мекки како је пришао Земзему, наточио је воду у посуду, [па се окренуо према Каби и рекао](#): 'Боже мој, Ибн Ебил-Мавали нам је пренео од Мухаммеда ибнул-Мункедира, а он од Џабира да је

Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **рекао:** 'Земзем вода је за оно за што се пије.' Ово сад пијем због жеђи на Судњем дану, па ју је попио." [\[101\]](#)

Ед-Дејнури је забележио у свом делу „Ел-Муџалесе" предају од Ел-Хумејдија који је рекао: „Били смо код Ибн Ујејне када је дошао неки човек и упитао: 'Ебу Мухаммеде, да ли је веродостојан онај хадис који си нам причао о земзем води?' Он рече: 'Јесте.' Он му рече: 'Заиста сам малочас попио земзем због жеље да ми испричаш стотину хадиса!' 'Седи, рече му Ибн Ујејне и исприча му стотину хадиса." [\[102\]](#)

Ова чињеница је већ давно испробана и још увек људи користе прилику да при пијењу земзема уче молбе, па им оне бивају услишане.

ПЕТИ АРГУМЕНТ: Узвишени Бог признао је и Посланика и његову мисију

У аргументе који потврђују истинитост Веровесниковог, нека је Божији благослов и мир над њим, спада и то што је Узвишени Бог признао његову мисију. Да је Мухаммед другачије говорио у име свога Господара, **Узвишени је известио да би га одмах уништио:** „А да је он о Нама којекакве речи износио, Ми бисмо га за десну руку ухватили, а онда му жилу куцавицу

пресекли, и нико га између вас не би могао од тога одбранити." [\[103\]](#)

И рекао је: „Тешко вама!" - рече им Мојсије. 'Не износите лажи о Богу, па да вас Он казном уништи; а сигурно неће успети онај који лажи износи!'" [\[104\]](#)

И рекао је: „Реци: 'Они који о Богу лажи износе неће успех постићи.'" [\[105\]](#)

И рекао је Узвишени: „Бог никако неће указати на Прави пут ономе ко је лажљивац и неверник." [\[106\]](#)

Дакле, Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, није изневерио своју мисију, већ ју је

исправно и успешно обавио у свим њеним сегментима. Његова вера је највеличанственија вера на Земљи и са највећим степеном ширења.

Овај непорециви аргумент и признање детаљније је појаснио Ибнул- Кајјим, Бог му се смиловао, **рекавши:** „Једном приликом сам у Египту имао расправу са најученијом и најугледнијом особом, у коју Јевреји показују својим прстом. Приликом нашег разговора, **рекао сам му:** 'Ви много вређате Бога самим тим што поричете Мухаммеда, **нека је Божији благослов и мир над њим!**' **Зачуђено ме упитао:** 'Зар неко попут тебе може да каже тако нешто?!'

'Послушај моју опсервацију ове констатације, рекох му, **и наставих:** 'Ви сматрате да је Мухаммед био само неправедни владар који је људе присиљавао на послушност оштрицом свога мача, и да није био посланик којег је Бог послао. Сматрате да је двадесет и три године свога живота провео тврдећи за себе да је Божији посланик којег је послао свим створењима, **који је говорио:** 'Бог ми је наредио то и то, а забранио ми је то и то. Објавио ми је то и то, **и да ништа од тога није било истина! Такође тврдите да је говорио:** 'Бог ми је дозволио да у ропство одведем децу и жене, па да запленим имовину и поубијам мушкарце оних који ме буду

порицали и мени се супротстављали!, а да све то није била истина! Сматрате да је устрајавао кршећи и мењајући веру свих веровесника, да се супротстављао и ратовао са њиховим следбеницима, да је докинуо њихове верозаконе... Ако то тврдите, онда сте поборници једног од следећа два мишљења: или да је Узвишени Бог све то посматрао и детаљно знао, или да Му је све то промакло и да о томе ништа није знао! Ако кажете да Бог о њему ништа није знао, у том случају сте Бога сврстали међу највеће незналице и казали сте да је онај који је био упознат о Мухаммеду био знанији од Бога! Ако кажете да

је Бог добро знао, посматрао и надзирао над свим што је Мухаммед чинио, у том случају требате да се одредите у погледу следећег: или је Бог имао моћ и способност да га промени, заустави и забрани му да таква дела чини, или да није био способан. Ако сматрате да није био способан, у том случају сте Га сврстали међу највеће неспособњаковиће - што се директно супротставља Његовом рубубијјету (да је Бог једини Створитељ света и да Он свиме управља, да Он оживљава, усмрћује и даје опскрбу). Ако кажете да Бог има моћ и способан је, зашто га је подржавао и помагао? Зашто је уздизао њега и његове речи? Зашто

се одазивао на његове молбе? Зашто га је помагао у борби против његових непријатеља? Зашто му је давао разнолике облике наднаравних дела, муџиза и керамета који прелазе бројку од хиљаду? Зашто га је штитио од свих недаћа које су му биле спремане и зашто, када би Га год нешто замолио, Он би му то удовољавао? То што ви о Мухаммеду мислите сматра се највећом неправдом и глупошћу која је недолична да се припише неком разумном човеку, а камоли још са тим да се вређа Господар Земље и небеса! Још је одвратније уколико признајете да га је Бог подржао и да је признао његову мисију практичним делима и

речју, а ви и даље сматрате да је Мухаммед лажно сведочио и неистину говорио!" Када је саслушао моје речи, он рече: 'Боже сачувај да Бог тако нешто допусти лажову! Он је био веровесник који је истину говорио! Онај који га буде следио, биће срећан и спасен!' Упитах га: 'Па, због чега не прихватиш његову веру?' Он рече: 'Он је искључиво послан неписменом народу коме није објављена Књига, а ми већ имамо Књигу коју следимо.' Рекох му: 'Поражен си у потпуности! Заиста угледни људи и обичан народ знају да је он Божији посланик послат свим створењима, па да је неверник и становник Пакла свако онај који га не буде следио. Уз

то, борио се против следбеника Књиге, јевреја и хришћана. Ако је исправна његова мисија, онда требаш да је подржаваш у свему ономе о чему је обавештавао!?' Он је остао без одговора." [\[107\]](#)

Ово је слично ситуацији „када би владарев гласник казао људима: 'Владар вам је наредио да учините то и то!' Нема сумње да би људи знали да гласник не говори нешто што је неистина, па макар владар и не био присутан када је то говорио. Шта мислите како би тек било уколико би и владар био присутан" [\[108\]](#), и да се све то говорило са његовим знањем?!

ШЕСТИ АРГУМЕНТ: Десет Хераклијевих питања

Некада велики европски краљ, Хераклије, владар Византије, који се сматрао хршћанским учењаком, поставио је једном од највећих Веровесникових, нека је Божији благослов и мир над њим, непријатеља тог времена десет питања из којих је спознао истинитост Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим, и његовог посланства. Ову занимљиву предају навешћу као што је забележена у два „Сахиха“ (две збирке хадиса).

Од Абдуллаха ибн Аббаса, Бог био задовољан њима, **преноси се да је**

рекао: „Обавестио ме је Ебу Суфјан ибн Харб, да је Хераклије послао по њега изасланика и један караван Курејшија, који су дошли као трговци у Шам (Сирија), у време када је Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, продужио примирје са Ебу Суфјаном и курејшијским неверницима. Они су му дошли у Јерусалем. Хераклије их је послао у своју резиденцију, а код њега су били византијски достојанственици. Затим их је Хераклије позвао себи, а позвао је и свога преводиоца и (преко њега) упитао:

Ко је од вас, по крвном сродству, најближи том човеку који за себе тврди да је Веровесник?

Ја сам му од њих најближи по сродству - одговорио је Ебу Суфјан.

Приближите ми га - рече Хераклије - а примакните ми и његове другове и поставите их њему иза леђа.

Потом Хераклије рече своме преводиоцу: 'Реци им да ћу ја да питам овога (Ебу Суфјана) о оном човеку (Мухаммеду), и ако ми штогод слаже, демантујте га.' 'Бога ми (рекао је Ебу Суфјан), да се нисам стидео лажи на коју би они (моји пријатељи) могли да укажу, ја бих на њега нешто и слагао.

Прво што ме је о њему питао, **било је**: 'Како се међу вама цени његово порекло?' 'Он је код нас угледног порекла, рекао сам.

'Да ли је ико икада између вас пре њега овакво нешто говорио?, упитао је Хераклије. 'Није, одговорио сам.

'Да ли је неко од његових предака био владар?, упитао је. 'Није, одговорио сам.

'Да ли га следе угледни људи или слаби и нејаки?, упитао је. 'Слаби и нејаки, рекох.

'Да ли се њихов број повећава или смањује?, упита. 'Не смањује, већ повећава!, рекао сам.

'Да ли ико од њих конвертира, упитао је Хераклије, 'мрзи његову веру након што ју је прихватио?'
'Не, одговорио сам.

'Да ли сте га икада пре овога оптуживали за лаж?', упитао је. 'Не, одговорио сам.

'Да ли крши дату реч?', упитао је. 'Не, рекох, 'али смо сада у једном уговорном периоду са њим и не знамо шта ће он у њему да учини.'-
'Ниједан одговор није ми пружио могућност, изјавио је касније Ебу Суфјан, 'да у њега убацам било шта (сумњиво) осим ове речи.'

Да ли сте се против њега борили?, упитао је опет Хераклије. 'Да,

изјавио сам. 'Па какав је био исход ваше борбе са њим?', упитао је. 'Борба између нас и њега је промењиве среће, некада победи он, рекао сам, 'а некада ми.'

'Шта вам наређује?', упитао је. 'Говори, **казао сам**: 'Обожавајте јединог Бога, не придружујте Му друга, и напустите оно што вам говоре ваши очеви; наређује нам молитву, искреност, крепост и одржавање родбинских веза.'

Тада Хераклије рече своје преводиоцу: 'Реци му (**Ебу Суфјану**): Питао сам те за његово порекло, а ти си рекао да је он међу вама угледног порекла. То је случај свих посланика, они се појављују у

најугледнијој породици свога народа. Питао сам те да ли је ико између вас овако пре њега говорио, а ти си изјавио да није. Кажем ти, да је икад ико пре њега тако нешто говорио, рекао бих да је он човек који се поводи за речима реченим пре њега. Даље сам те питао да ли је неко од његових предака био владар, а ти си изјавио да није, а да јесте - кажем - неко од његових био владар, рекао бих да је он човек који тражи власт за свога оца. Питао сам јесте ли га сумњичили за лаж пре него што је почео да говори оно што сада говори, **а ти си одговорио:** 'Не, па држим засигурно када није лагао на народ, како би сада лагао на Бога. Потом сам те питао да ли га сада

следе угледни или слаби и сиромашни свет, а ти си одговорио да га следе слабашни. Они су већином били следбеници ранијих посланика. Питао сам још да ли се њихов број повећава или умањује, а ти си рекао да се повећава. Такав је случај са веровањем док се оно не употпуни. Даље сам те питао да ли је ико из ње конвертирао мрзећи његову веру, након што ју је прихватио. Ти си одговорио да није. Тако је веровање када се његова љупкост улије и овлада у људским срцима. Питао сам те да ли крши дату реч, а ти си одговорио да не крши. Такви су посланици, они не крше дату реч. Питао сам шта вам наређује, а ти си одговорио да вам

наређује да обожавате Бога и да Му, у томе, не придружујете никаквог друга, да вам забрањује обожавање кипова, а наређује вам молитву, искреност и моралну крепост. Па ако је то што кажеш истина, он ће ускоро да завлада овим тлом под мојим ногама. Ја сам већ знао да ће да се појави веровесник, али нисам знао да ће да буде баш од вас. Кад бих знао да ћу да стигнем до њега, потрудио бих се да се сретнем са њим. А кад бих био код њега, прао бих му ноге." Потом је Хераклије затражио писмо Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, које је већ послано по Дихјету, поглавару Бусре. **Хераклије је прочитао писмо у којем је писало:**

„У име Бога, Свемилоствивог,
Самилосног!

Од Мухаммеда, Божијег роба и
Његовог посланика, Хераклију,
поглавару Византије. Спас ономе ко
следи Прави пут, а потом... **Позивам
те позивом Ислама:** прими Ислам,
бићеш спашен, а Бог ће да те
награди двоструком наградом. А ако
га не прихватиш, сносићеш свој грех
и грех својих поданика. 'О
следбеници Књиге, **дођите да се
окупимо око једне речи и нама и
вама заједничке:** да се никоме осим
Богу не клањамо, да никога Њему
равним не сматрамо и да једни
друге, поред Бога, боговима не
држимо!" Па ако они не пристану, **ви**

реците: 'Будите сведоци да смо ми муслимани! [\[109\]](#)'

Ебу Суфјан је додао: „Када је Хераклије казао шта је имао рећи и када је завршио са читањем писма, око њега је настала галама и подигли су се гласови, и ми смо били изведени (из њиховог скупа). Када смо већ били одстрањени, **рекао сам својим друговима:** 'Углед Ебу Кебшата (Мухаммеда) је порастао, а плаши га се, ево, и владар Византије.' Од тада сам (рекао је Ебу Суфјан), стално био у уверењу да ће он (Мухаммед) заиста да победи, све док Бог није дао и мени да примим Ислам."

Ибн Назур, гувернер Јерусалема, пријатељ Хераклија и бискуп хришћана Сирије, **приповедао је:** „Када је Хераклије стигао у Јерусалем, устао је једног дана узнемирен, **па су га неки од његових патријарха упитали:** 'Шта ти је, не изгледаш нам као што си изгледао до сада?' Хераклије је - каже Ибн Назур - био астролог и посматрао је звезде, па када су га упитали (**шта је видео**), **он је одговорио:** 'Једне ноћи, када сам посматрао звезде, видео сам како владар народа који се обрезаје (**сунети**) односи победу. Па који се народ обрезаје у овом времену?' 'Нико се не обрезаје осим Јевреја, нека те они не узнемиравају. Распиши по градовима свога

царства нека све Јевреје поубијају, одговорили су они. Док су они тако разговарали, Хераклију је приведен неки човек којег је послао владар Гассана да пренесе вест Божијем Посланику, нека је Божији благослов и мир над њим. Када га је Хераклије испитао, **рекао је:** 'Идите и погледајте је ли обрезаан или није?' Они су га прегледали и јавили су Хераклију да је обрезаан. Он га је још питао о Арапима, **па је човек одговорио:** 'Они се обрезају.' 'То је владар овог народа, већ се појавио, рече Хераклије. Потом је Хераклије писао у Румији, своме пријатељу (**Дагатиру**), који му беше раван у знању, а онда је отпутовао у Химс. И док је Хераклије још био на путу

за Химс, стигло му је писмо од тог његовог пријатеља, чији се садржај подудараше са мишљењем Хераклија о појави Веровесника, нека Божији благослов и мир над њим, и да је он, стварно, Божији посланик. Хераклије је тада у свој дворац у Химсу позвао великане Византије, а потом је наредио, па су му се врата позакључавала. Тада се појавио и рекао: 'Народе Византа, желите ли спас? Желите ли Прави пут? Желите ли трајност ваше власти? Онда дајте присегу овом Веровеснику!' Тада су они навалили на врата попут насртаја дивљих магараца, међутим, нађоше их закључана. Када је Хераклије видео њихов бег и преплашеност, изгубио

је наду у њихово веровање, па је казао: 'Вратите их мени, а потом је рекао: 'Малочас сам одржао свој говор са намером да проверим чврстину вашег веровања, и ето, сада сам се уверио.' Тада му се поклонеше, падајући ничице на земљу, и са њим беху задовољни. То је било последње на чему је остао Хераклије."[\[110\]](#)

Из овог примера видимо како је Хераклије, истражујући Веровесникову биографију, изнео аргументацију о истинитости његовог посланства. Његову истинољубивост посведочио је Ебу Суфјан, Бог био задовољан њиме, особа која је у то време била највећи

Послаников непријатељ, иако је у време наведеног разговора, Ебу Суфјан био поглавар и главнокомандујући свих Курејшија. Наведена питања и одговори који су на њих дати, велики су доказ истинитости посланства Божијег Посланика, нека Божији благослов и мир над њим.

СЕДМИ АРГУМЕНТ:
Савршеност Посланиковог, нека Божији благослов и мир над њим, морала указује на истинитост његовог посланства

Међу најјасније доказе о истинитости и веродостојности Посланиковог, нека Божији благослов и мир над њим,

посланства, неизоставно убрајамо његове високе моралне особине, његов савршени карактер, доброћудност и његову природност.

Узвишени Бог о томе је казао следеће: „... јер ти си, заиста најлепше ћуди!" [\[111\]](#)

И казао је: „Дошао вам је Посланик, један од вас, тешко му је што на муке наилазите. Једва чека да Правим путем пођете, а према верницима је благ и милостив." [\[112\]](#)

И казао је: „Само Божијом милошћу, ти си благ према њима; а да си осоран и груб, разбегли би се из твоје близине. Зато им праштај и моли да им буде опроштено и

договарај се са њима. А када се одлучиш, онда се поуздај у Бога, јер Бог заиста воли оне који се уздају у Њега." [\[113\]](#)

У том смислу су и следеће речи Узвишеног: „Има их који вређају Веровесника говорећи: 'Он верује што год чује!' Реци: 'Он чује оно што је добро, верује у Бога и има вере у вернике, и милост је онима између вас који верују.' А оне који Божијег Посланика вређају чека патња несносна." [\[114\]](#)

Преноси се предаја од Сеида ибн Хишама ибн Амира да је он отишао Ибн Аббасу па га је упитао о витру Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим. **Ибн**

Аббас му је рекао: 'Желиш ли да ти кажем која је особа на читавој земљиној површини најзнанија о витру[115]Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим?' Он је упитао: 'Ко?' Он му је рекао: 'Аиша, отиди јој и њу о томе упитај. Након тога дођи ка мени, па ми пренеси шта ти је на то одговорила.' 'Ја сам се упутио ка њој, па је упитах: 'Обавести ме, мајко верника, о моралу Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим?' Она рече: 'Зар не читаш Кур'ан?' 'Наравно, одговорих јој ја, а она ми рече: 'Морал Божијег Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим, био је Кур'ан!' Након овога,

рече, 'пожелео сам да више никога ништа и ни о чему не питам, све до смрти! Међутим, осетих потребу, **па је упитах**: 'Обавести ме како је Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, обављао ноћну молитву...' [\[116\]](#)

Енес приповеда: „Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, имао је најлепши морал..." [\[117\]](#)

О Веровесниковом, нека је Божији благослов и мир над њим, моралу, његовим префињеним врлинама, похваљеним особинама и обичајима, написане су многобројне студије и дела. Међу најпознатије, свакако, убрајају се књиге „Шема'илун-

небијј, нека је Божији благослов и мир над њим " од Ет-Тирмизија, од Ебу Бекра ел-Макрија, од Ебул-Аббаса, Ел-Мустагфирија, и књига „Ел-Енвар фи шема'илил-мухтар" од Ел-Бегавија[118]и сл.

Ево један кратки исечак из биографије о Посланиковом, нека је Божији благослов и мир над њим, **префињеном моралу:**

Посланикова скромност: Енес ибн Малик приповеда да је неки човек рекао: „Мухаммеде! Наш предводниче и сине нашег предводника! Најбољи од нас, и сине најбољег од нас!" Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **рече:** „Људи, добро

чувајте своју богобојазност и не допустите да вас ђаво заведе! Ја сам Мухаммед, син Абдуллаха, Божији роб и Његов посланик! Не волим да ме уздигете изнад мога степена који ми је Узвишени Бог доделио!" [\[119\]](#)

Послаников стид: Од Ебу Сеида ел-Худрија, Бог био задовољан њиме, **преноси се да је рекао:** „Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, био је стидљивији од девице у њеном заклоњеном делу куће [\[120\]](#). Када би видео нешто што му није драго, препознали бисмо то по изразу његовог лица." [\[121\]](#)

Од Аише, Бог био задовољан њоме, **преноси се да је рекла:** „Нека је жена питала Веровесника, нека је

Божији благослов и мир над њим,
како ће да се окупа после
менструације?" Рекла је:

„Споменула је да јој је наредио да се
окупа, па да узме крпу натопљену
мошусом и да се њоме добро
очисти. Она га је упитала: 'Како ћу
њоме да се очистим?' 'Слављен нека
је Бог, очисти се њоме, рече
Посланик и покри своје лице."

Суфјан ибн Ујејне показао нам је
својом руком стављајући је на своје
лице. А у другој предаји: „Потом је
Веровесник, нека Божији благослов
и мир над њим, осетио стид, па се
окренуо на страну." Аиша рече:

„Тада сам је повукла ка себи и
објаснила јој шта је Веровесник,
нека је Божији благослов и мир над

њим, тиме намеравао. **Рекла сам:**
'Трљај и тако обриши трагове
остатка крви (од
менструације).'" [\[122\]](#)

Посланикова благост: Од Енеса ибн
Малика, Бог био задовољан њиме,
пренеси се да је рекао: „Ишао сам са
Веровесником, нека је Божији
благослов и мир над њим, а на њему
је била нецранска бурда (**огртач**)
грубих рубова. Сустигао га је неки
бедуин и жестоко га зграбио, тако да
сам угледао површину
Веровесниковог, нека је Божији
благослов и мир над њим, рамена на
којем је руб огртача оставио траг од
жестине његовог повлачења. **Бедуин**
му је рекао: 'Дај ми од Божије

имовине која је код тебе!" Он се окрену према њему, насмеја се и наредио је да му се додели." [\[123\]](#)

Посланикова племенитост: Преноси се од Ибнул-Мункедира да је рекао: „Чуо сам Џабира, Бог био задовољан њиме, да каже: 'Никада није било нешто затражено од Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим, а да је рекао: 'Не.'" [\[124\]](#)

„Сафван ибн Умејје је, у бици на Хунејну, следио Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим, иако је био неверник, а потом се вратио у Џа'рану. Док је Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, обилазио и одређивао ратни

плен, Сафван је дуго посматрао гомилу плена препуну камилама, кравама и овцама. Приметивши његову запањеност ратним пленом, племенити Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **упитао га је:** 'Допада ли ти се?' 'Да!', одговорио је Сафван. На то је племенити Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **рекао:** 'Узми, **све је твоје!**' Сафван је тада покупио све што је било и **узбуђено је повикао:** 'Толико може да буде дарезљиво само срце једног Божијег посланика! Сведочим да нема истинског божанства осим Бога, и да је Мухаммед Његов роб и посланик!'" [\[125\]](#)

Посланикова милост: Она заслужује да јој се посвети посебно поглавље. **Узвишени Бог о њој је казао:** „Ми смо те као милост свим световима послали.” [\[126\]](#)

У предаји коју је, у односу на осталих девет аутора хадиских збирки, забележио само имам Муслим од Ебу Хурејре, **наводи се да је рекао:** „Неко је казао: 'Божији Посланиче, нека је Божији благослов и мир над њим, моли Бога против идолопоклоника!', **па је он рекао:** 'Ја нисам послан да проклињем, заиста сам послат само као милост!'" [\[127\]](#) Његова милост обухватала је његову заједницу, његове супарнике и поборнике,

младе и старе... Штавише, обухватала је животиње и инсекте, па чак и предмете, као што смо то претходно већ навели у предаји о палмином пању.

Пренеси се од Абдуррахмана ибн Абдуллаха, Бог био задовољан њима, да је његов отац рекао: „Једном смо били са Божијим Послаником, нека је Божији благослов и мир над њим, на путовању. Он је отишао да обави нужду, па смо видели птицу са два птичића. Ми узесмо та њена два птичића, па птица поче да кружи изнад наших глава. Када је Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, дошао,

упитао је: 'Ко је узнемирио ову птицу због њених птичића? Вратите јој их!' Када је угледао мравињак који бесмо запалили, **упитао је:** 'Ко га је запалио?' 'Ми смо, одговорили смо, **а он рече:** 'Нико, заиста, не сме да кажњава ватром осим Господар ватре!'" [\[128\]](#)

Лепота суживота уз Посланика: Енес је казао: „Тако ми Бога, девет година сам му (**Посланику**) служио и никада нисам од њега опазио да ми је за нешто, што сам учинио, **казао:** 'Зашто си то и то учинио,' нити да је за нешто, што сам изоставио, **казао:** 'Зашто ниси учинио то и то!'" [\[129\]](#)

Овакав величанствени морал посведочили су му и његови непријатељи, курејшевићки неверници и други. Таквим моралом био је украшен и пре Ислама и након њега! Уколико бих своје размишљање усмерио ка општој Посланиковој биографији, засигурно бих наишао на мноштво разноликих светлих примера који указују на његов величанствени морал. У овом тренутку задовољићемо се са једноставним примерима који, **ако о њима размислиш:**

... Приказаће ти, човека одеће изразито чисте

А марљиви ће приметити да је и
постава јој од коже.

Његов језик није могао да изусти
оно о чему ништа није знао,

Очи његове нису могле да сакрију
супротно оном што се на јави
показало,

А слух његов претерану хвалу о
њему да поднесе није могао!

Скромност - као украс код
великаша,

Искреност - тешко виђена особина
код поглавара,

Проверавање информација - реткост
да се нађе код учењака,

Па зар да све то буде плагијат или обмана, непоуздана вест и варалице подвала?

Бог да нас од тога сачува!

Када је, ипак, реч о конкретним и једноставним примерима који се тичу његовог, нека је Божији благослов и мир над њим, морала, они ће да буду сасвим довољни да њима докажемо истинитост његовог посланства. [Сажећу их у следећем:](#)

1. Порекао је знање невидљивог - гајба

Једном су седеле неке жене и ударале су у деф веселећи се на свадби енсаријке Ер-Реби'е бинт

Му'аввиз. Том приликом спомињале су своје очеве, борце Бедра, **кад једна од њих рече:** „Међу нама је Веровесник, он зна шта ће сутра да се деси!" а Посланик рече: „Немој тако да говориш, већ говори оно што си претходно говорила."[\[130\]](#)

Потврда ових речи налази се у Божијој Књизи: „Реци: 'Ја вам не кажем: 'У мене су Божије ризнице,' **нити:** 'Мени је познат невидљиви свет!...'"[\[131\]](#)

„... А да познајем невидљиво (**гајб**), стекао бих многа добра..."[\[132\]](#)

2. Није испољавао супротно ономе што је скривао

Међу људима које је Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, изузео из опроста на дан ослобођења Мекке био је и Абдуллах ибн Еби ес-Серх. Било је то због њиховог изузетног ангажмана на плану наношења непријатности и боли муслиманима и одвраћању од Ислама. Када је он пришао Веровеснику, нека је Божији благослов и мир над њим, да му да обећање на послушност, он није хтео да му је прихвати него тек онда када се за њега по трећи пут заузео Осман, Бог био задовољан њиме. **Након тога пришао је својим друговима и рекао:** „Зар да нико од вас није схватио моју намеру, па да устане и убије га након што сам

повукао руку да не прихватим његово обећање на послушност?"

„Како да знамо о чему ти мислиш, зашто нам ниси дао знак очима?",

рекоше они, **а он им на то рече:**

„Заиста не приличи веровеснику да крадомице очима даје знакове!" [\[133\]](#)

3. 3. Бојао се неисправног говора о Узвишеном Богу

Од Аише, Бог био задовољан њоме,

пренеси се да је рекла: „Божији

Посланик, нека је Божији благослов

и мир над њим, био је позван на

погребну молитву неком детету,

енсарији, **па рекох:** 'Божији

Посланиче, **благо ли њему! Биће**

врабац у Рају јер никада није учинио

нешто лоше нити га је познавао!' Он

рече: 'Да није другачије, Аиша? Бог је, заиста, за Рај створио његове становнике, и то још онда док су били у кичмама својих очева! И за Ватру је створио њене становнике још док су били у кичмама својих очева!'" [\[134\]](#)

Ел-Бухари је рекао: „Поглавље: Оно о чему је Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, био упитан а о чему му претходно није дошла објава, **па је рекао:** 'Не знам, или није одговорио по свом мишљењу и аналогiji све док му о томе не би дошла објава. **То је због речи Узвишеног:** '...онако како ти Бог објасни!' [\[135\]](#)

Ибн Мес'уд, Бог био задовољан њиме, **рекао је:** 'Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, био је упитан од души, па је прећутао све док му није објављен кур'ански одломак.'" [\[136\]](#)

Ел-Бухаријеве речи: „Поглавље: Оно о чему је Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, био упитан а о чему му претходно није дошла објава, **па је рекао:** 'Не знам, или није одговорио по свом мишљењу и аналогiji све док му о томе не би дошла објава", тј. **он је био у једној од две ситуације приликом питања о ономе о чему му ништа претходно није било објављено:** или би казао: „Не знам,

или би ћутао све док му о томе не би дошло објашњење у објави. Под објавом се подразумева опште значење тог термина које је далеко шире од оног које подразумева објаву чије је рецитовање дело обожавања (тј. Кур'ан). У вези са тим се наводе многобројни хадиси, а међу њима је и онај који је пренесен од Ибн Омера да је неки човек дошао Веровеснику, нека је Божији благослов и мир над њим, **и рекао:** „Која места су код Бога највреднија?" Он му је одговорио: „Не знам!" Потом му је дошао Џибрил (анђео Гаврило), па га је упитао, **на шта му је он одговорио:** „Не знам!" Он му је рекао: „Упитај Господара?", па је анђео Гаврило

страшно задрхтао. Овај хадис забележио је Ибн Хиббан, а Ел-Хаким бележи сличан хадис преносећи га од Цубејра ибн Мут'има.

У истом поглављу је и Ибн Мирдевејх забележио хадис од Енеса, док се у предању од Ебу Хурејре наводи да је Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **рекао:** „Ја не знам да ли су казне искуп за оне над којима се спроведу или нису.“ Ову предају бележе Ед-Дарекутни и Ел-Хаким. [\[137\]](#)

4. Није познавао шта ће Бог да му одреди

Када је умро Осман ибн Маз'ун, Бог био задовољан њиме, енсаријка Умму ел-А'ла рекла је: „Ебу ес-Са'ибе, нека је Божија милост на тебе! Могу да посведочим да те је Бог почастио!" Тада је Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, упитао: „А како ти знаш да га је Бог почастио?" Она рече: „Божији Посланиче, дражи си ми од рођеног оца, па кога ће Бог да почасти?" „Када је он у питању, њему је дошао смртни час. Тако ми Бога, и ја му желим свако добро! Тако ми Бога, иако сам Божији посланик, ја уопште не знам ни шта ће са мном да се учини!", рече он. „Након овога, Бога ми, више никога

нећу да сматрам спашеним!', рекла је она." [\[138\]](#)

Потврда овоме су речи Узвишеног: „Реци: 'Ја нисам први посланик и не знам шта ће да буде са мном или са вама...' " [\[139\]](#)

Мислите ли да је Посланик избегавао лаж због сврсисходности и сналажљивости бојећи се да би ускоро, или након извесног времена, незнано могло да се открије и покаже супротно од онога што је он о њему претходно говорио? Шта га је то спречило да измишља ток догађаја који ће некеме да се деси након смрти? Зар није био сигуран да нико неће у вези са тим моћи да му приговори и да историјске

чињенице неће моћи да буду доказ против њега? Спречио га је његов величанствени морал и осећај велике одговорности пред другачијим Судијом, **пред Оним који је већи и изнад целокупне људске историје и њених актера:**

„И сигурно ћемо питати оне којима смо посланике слали, а питаћемо, заиста, и посланике, и изложићемо им, поуздано, све што о њима знамо, јер Ми нисмо одсутни били.“ [\[140\]](#)
[\[141\]](#)

ОСМИ АРГУМЕНТ:
Посланикова, нека је Божији
благослов и мир над њим,
истинољубивост

Ибн Аббас, Бог био задовољан њиме, **приповеда:** „Када је објављено: 'И опомињи родбину своју најближу!' и искрене људе од њих, изашао је Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **и попео се на брдо Сафа узвикујући:** 'Опасност!' 'Ко је ово?!', повикали су и окупили су се око њега, **а он их је упитао:** 'Шта мислите, када бих вас обавестио да коњица излази из подножја овог брда, да ли бисте ми поверовали?' 'Код тебе никада нисмо запазили лаж!', одговорили су. 'Ја вас, заиста, опомињем пред жестоком казном!', рече он. 'Тешко теби! Зар си нас сакупио само због тога?!', рече Ебу Лехеб. Након тога је устао, **па је**

објављено: 'Нека пропадне Ебу Лехеб, и пропао је!'" [\[142\]](#)

Размислите о њиховим речима: ' Код тебе никада нисмо запазили лаж!' Дакле, нити једанпут! Ова реченица изговорена је пред великим скупом и нико на њу није приговорио, па и поред чињенице да је са овим људима живео четрдесет година пре него што је одабран за посланика. И поред тога, дакле, никада им ништа није слагао!

Штавише, дешавало би се да га особа, након што га први пут угледа, сматра истинољубивим иако га претходно никада није познавала.

Преноси се да је Абдуллах ибн Селам казао: „Када је Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, стигао у Медину, људи су пожурили ка њему и беше речено: 'Стигао је Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим!' Пришао сам са осталим људима како бих га видео. Када сам се уверио да гледам у лице Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, одмах сам знао да његово лице није лице неког лажова. Прво што је казао било је: 'О људи, називајте селам (исламски поздрав мира), делите храну и клањајте док људи спавају - ући ћете у Рај са селамом (миром)!'" [\[143\]](#)

Ибн Реваха, Бог био задовољан њиме, **казао је у стиху:**

Чак да при њему и не постоје очигледни знаци,

На основу интуиције знао би да је при њему неко добро. [\[144\]](#)

Ко год би саслушао његов говор, знао би да је истинољубив. Од Ибн Аббаса, Бог био задовољан њиме, преноси се да је „Димад стигао у Мекку, а беше из ратоборног племена Езда и такође се бавио лечењем рукјом (лечење Кур'аном). **Када је чуо развратнике из Мекке како говоре:** 'Мухаммед је полудео, **помислио је:** 'Када бих сусрео овог човека, можда би Бог дао да га

излечим!' Када га је сусрео, **рекао му је:** 'Мухаммеде, ја се бавим лечењем. Бог је дао да многе људе излечим, па хоћеш ли и ти?' Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **је рекао:** 'Потпуна захвала припада искључиво Богу. Њега хвалимо и од Њега помоћ молимо! Коме Бог подари упуту, таквог заблуђивач на странпутицу неће да одведе, а кога одведе у заблуду, за таквог не постоји упућивач! Сведочим да нема истинског божанства осим Бога који нема друга, и да је Мухаммед Његов роб и Његов посланик! Потом...'
(Димад) рече: 'Понови ми те речи!' Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, понови их

три пута, а он рече: 'Слушао сам говор врачава, говор мађионичара и песника, међутим, никада нисам чуо нешто слично овим речима! Њима се досегнуло само дно мора!' Рече: 'Дај ми руку да ти дам обећање на покорност!' Рекао је: 'Он му је дао обећање, а Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, рече: 'Дајеш ли га и за свој народ?' 'И за свој народ, одговорио је он. Рекао је: 'Када је Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, послао бојни одред, и када они наиђоше поред његовог народа, командант одреда рече војсци: 'Да ли сте ишта од њих узели?' Један из скупине војника рече: 'Ја сам узео један ибрик.' Он рече: 'Врати га, јер

то су припадници Димадовога народа!" [145]

Дакле, онај ко је живео са њим, онај који га је први пут видео, онај који га је уживо слушао и онај који је о њему нешто чуо, попут Хераклија, па чак и његови непријатељи, попут Ебу Суфјана, сви они су несумњиво посведочили његову истинољубивост. Па, да ли и након ових чињеница треба да постоји траг сумње у њу?

Нужно је позната чињеница да је апсолутно немогуће да не буде разоткривен и препознат онај лажов који константно устрајава у својим лажима и који свакодневно тврди да му долази нова објава од Узвишеног

Бога. Онај који у свом срцу крије супротно од онога што на јаву износи, неминовно је да ће некада да погреша и да ће на основу језичког лапсуса и грешке у говору да се разоткрије да лаже. У том смислу Узвишени је о лицемерима казао: „А да хоћемо, Ми бисмо ти их, уистину, показали и ти би их, сигурно, по белезима њиховим познао. Али, ти ћеш их препознати по начину њиховог говора. А Бог зна поступке ваше.” [146]

Преноси се да је Осман ибн Аффан, Бог био задовољан њиме, казао: „Ко год да је нешто скривао, то би му се показало на обрисима његовог лица и у говорној грешци.” [147]

Знај да, ма колико од своје душе удаљио смирај убеђења које имаш, допустио јој да развија сумње до њиховог врхунца и да нагађа најружније претпоставке у вези са неким догађајем - а сваки догађај из његове часне биографије је сам по себи изузетан - па ако би анализирао и скупину догађаја из ње, ни тада не би био у стању да поништиш своје убеђење, осим ако би посумњао у самог себе и разборитост свога разума! Сведоци смо да људи изучавају живот песника на основу њихове поезије, и да на основу ње и речи песника добијају потпуни профил његове личности, каква је имао убеђења, интересе, каквог је морала био, на који је начин

размишљао, како је живео... Лепота и допадљивост песничког изражавања не могу да их омету да разоткрију његове скривене тајне и да разликују кајмак од млека (видљиво од скривеног). То је због тога што суштина има толико продорну снагу да изађе на видело и поред тајновитог вела, па да читаш међу редовима и препознајеш говорне посртаје.

Колико год да се човек посвети ономе што ради да га вешто прикрије и друге да тиме обмане, неминовно је да ће да направи неки пропуст или у своме говору или у поступку, и то онда када буде сигурно заштићен или доведен у

непријатну ситуацију, када буде за нечим у потреби или када победи, или када се, пак, осами са поверљивом особом, што ће, на крају, да разоткрије његову праву личност.

И каква год код човека природа била, њена горчина показаше се људима.

Па, шта онда да се каже за веровеснички живот који ти у свакој новој епизоди нуди чисто огледало у коме се Посланик види. Оно ти, на основу спољашњости, показује његову унутрашњост, његову истинољубивост и искреност у свакој речи коју је изустиио и у сваком поступку који је учинио!

Штавише, онај ко га посматра, ако су иоле јаки његова проницљивост и интелигенција, запазиће високе норме Посланиковог морала што указују на његов живот, па макар он и не проговорио ништа или ништа учинио. Управо због тога, многи муслимани којима је Узвишени Бог раширио прса ка Исламу никада не би питали Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, доказ за речи које је казао. Такви су били његови најближи [\[148\]](#) који су га добро познавали на основу његове величанствене биографије, а такав је био и онај странац који га је препознао по белезима на његовом лицу, [\[149\]](#) као што се то десило

Абдуллаху ибн Селаму, Бог био задовољан њиме.

Такође морамо да приметимо и то да, уколико би лажову чак и пошло за руком да превари све људе, он није у стању да самог себе слаже и да поверује властитој лажи.

Међу примерима који доказују ову чињеницу су и речи Узвишеног: „О Посланиче, казуј оно што ти се објављује од Господара твога - ако не учиниш, онда ниси доставио посланицу Његову - а Бог ће те од људи штитити. Бог заиста неће указати на Прави пут народу који неће да верује.” [\[150\]](#)

Преноси се да је Аиша казала:
„Веровесник, нека је Божији
благослов и мир над њим, имао је
своје телохранитеље све док није
објављен кур'ански одломак: '..а Бог
ће те од људи штитити.' Након њега
извирио је из шатора и повикао им
је: 'О људи, идите јер ме је Бог
ставио под Своју заштиту.'" [\[151\]](#)

Да ли би овакво нешто учинио неки
лажов? По коју цену би неки лажов
отпустио своје телохранитеље,
тврдећи да ће Бог да га заштити, а
да, притом, дубоко у себи зна да је
то лаж?! У то време су Арапи већ
претходно покушали да га
ликвидирају и вребали су га у

својим заседама. Зар мислите да се не би плашио атентата?!

Овакво нешто могла је да учини искључиво истинољубива особа, особа којој је пружено сигурно и поуздано уточиште. Посланик је имао поуздање у Бога који га је послао да ће да га и штити од свих опасности.

На ову тему преноси се предаја од Цабира, Бог био задовољан њиме, **који каже:** „Учествовали смо са Божијим Послаником у битки према Нецду, па нас је Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, сустигао у долини пуној трновитог дрвећа. Он је одсео под једним дрветом, па је обесио своју

сабљу на његову грану." Рече: „И други људи су се разишли тражећи хладовину. Потом је пришао један идолопоклоник узео и извукао је Веровесникову, нека је Божији благослов и мир над њим, сабљу, па је упитао Божијег Посланика, **нека је Божији благослов и мир над њим:** 'Бојиш ли ме се?' 'Не, одговори он. **Он га упита:** 'Ко ће да те спаси од мене!' 'Бог ће да ме заштити од тебе!', одговорио му је. И док смо одмарали, изненада нас позва Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, и ми дођосмо, кад оно један бедуин седи пред њим, **па рече:** 'Овај ми је пришао док сам спавао, па ми је узео сабљу. Пробудио сам се, а он

стоји изнад моје главе и држи исукану сабљу, извучену из корица, **и говори:** 'Ко ће да те спаси од мене!' 'Бог', одговорио сам ја, а он стави сабљу у корице и седе. И ето, то је он.'" „Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, није га казнио', каже Џабир." [\[152\]](#)

„Међу истакнуте догађаје који потврђују ову истиниту информацију свакако спада и зачуђујући догађај који се десио Божијем Посланику, нека је Божији благослов и мир над њим, у бици на Хунејну, када је био сам испред својих непријатеља, и када су муслимани били разбијени и када су почели да се повлаче. Он није

напуштао свој положај већ је на својој мазги хитао према непријатељу. Ел-Аббас ибн Абдул-Мутталиб, Бог био задовољан њиме, чувао јој је узде покушавајући да је успори. Када су идолопоклоници пришли Божијем Посланику, нека је Божији благослов и мир над њим, и опколили га, он није бежао нити устукнуо. Чак напротив, сишао је са своје мазге као да може сам све да их савлада, **па је почео да говори:** 'Ја сам Веровесник, и то није лаж..., ја сам потомак Абдул-Мутталиба!'¹ Као да их је овим речима позивао у борбу, указујући им на себе и свој положај. Тако ми Бога, нису ништа могли да му учине! Бог га је потпомогао Својом победом и од

њихових руку га је сачувао Својом руком!"

ДЕВЕТИ АРГУМЕНТ:
Посланиково, нека је Божији
благослов и мир над њим,
вишеженство

У префињени начин аргументације о истинољубивости неки наводе и његову женидбу са више од девет жена. Наиме, то образлажу на тај начин што особа која је лажов можда и може да скрије своју лаж у свом изванпородичном животу где нико не може да га разоткрије. Међутим, то не може да се каже и за породични живот уз његову

супругу. Обично престају све формалности и показује се права слика човека уз његову породицу, и обично је супруга најзнанија особа о човеку. Али са обзиром на то да и жена може да буде у пакту са својим мужем да скрије његове лажи, Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, имао је могућност женидбе са више жена. Па иако је имао више жена, нити од једне од њих не преноси се нешто лоше везано за његов приватни живот. Оне приповедају о животу каквим може да се опише само савршен човек! Ако је могао да склопи договор о подробном скривању - Боже ме сачувај - његових лажи и мана са једном,

сасвим је сигурно да то никако није могао да учини са свим својим женама.

Ово посебно истичем из разлога што су неке од њих, можда, имале повод да га разоткрију, попут Сафије бинт Хујеј ибн Ахтаб, коју је оженио након борбе са њеним народом у којој су убијени њен муж, отац и стриц. Након тога ју је заробио, па онда ју је ослободио и на крају оженио. Или, попут Умму Хабибе коју је оженио а ратовао је са њеним оцем Ебу Суфјаном! Или, попут Цувејрије бинтул-Харис која је била заробљеница након битке Бени Мусталик, коју је помогао да се искупи из ропства, па онда ју је и

оженио. [\[153\]](#) Зар све оне нису имале велики повод да му се освете, па макар то било и путем разоткривања његове личности након његове смрти? Наравно да јесу! Међутим, са обзиром да се то никада није догодило, то је својеврсни аргумент који доказује његову истинољубивост.

ДЕСЕТИ АРГУМЕНТ: Спремни одговори на многа питања сумњиваца

Међу несумњиве доказе о истинитости Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим, спадају и његови спремни одговори на изненадна питања која су му упућивали сумњивци у његову

истинољубивост. Тако нешто није себи могао да приушти лажљивац, па ма колику интелигенцију да је поседовао! То је био у стању да испољи само веровесник који је био потпомогнут објавом која му је долазила са небеса. **Следећи примери говоре о томе:**

Преноси се од Енеса да је рекао: „Абдуллах ибн Селам био је на поседу и брао је плодове када је чуо за долазак Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим. [\[154\]](#) Дошао је Веровеснику, нека је Божији благослов и мир над њим, **и рекао:** 'Питаћу те за троје које зна само веровесник: који је први предзнак Судњег дана, коју ће

прву храну да једу становници Раја, и шта чини да дете личи на оца или на мајку?'..."[\[155\]](#) Хадис је већ претходно наведен.

Од Севбана, штићеника Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, [преноси се да је рекао](#): „Стајао сам са Божијим Послаником, нека је Божији благослов и мир над њим, па је дошао један јеврејски свештеник, [па је рекао](#): 'Мир нека је на тебе, Мухаммеде!' Тада сам га зграбио и гурнуо да је мало фалило да падне. 'Што си ме гурнуо?', упита ме. [Ја му рекох](#): 'Зашто не кажеш Божији Посланиче?!' 'Ми га зовемо оним именом које му је дала његова

породица!, рече јевреј. На то Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **рече:** 'Моје име је Мухаммед и заиста ме је тим именом назвала моја породица!' Јевреј му рече: 'Дошао сам да те нешто упитам.' 'Мислиш ли да ћеш да се окористиш оним што ти одговорим?', упита га Посланик. **Рече:** 'Желим то да чујем својим ушима!' Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, прочепрка својим штапом по земљи, **па рече:** 'Питај!, **а јевреј му постави питање:** 'Шта ће да буде са људима онда када се земља у другачију промени, а и небеса?' Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **одговори:** 'Биће у

мраку у близини ћуприје!" 'Која категорија људи ће прво да буде награђена?', упита га, **а он му одговори:** 'Сиромашни мухаџири!' Јевреј га поново упита: 'Коју закуску ће да имају одмах по уласку у Рај?' 'Додатни део на јетри кита, одговори. 'Коју храну ће да конзумирају након тога?', упита, а Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **одговори:** 'Заклаће им се рајски бик, бик који се хранио на рајским рубовима.' 'Које пиће ће уз то јело да пију?', упита га јевреј, **а Посланик је казао:** 'Пиће са извора који се зове Селсебил' 'Истину си рекао!, рече, **и настави:** 'Дошао сам да те питам о стварима које нико на читавој Земљи не познаје, осим

веровесник, или један, или евентуално два човека!" 'А да ли ћеш од тога да имаш користи?', упита га Посланик, **а он одговори:** 'Желим да чујем својим ушима твој одговор.'

Тада га упита: 'Дошао сам да те упитам о детету?', рече. **Посланик му одговори:** 'Семе мушкарца је бело, а семе жене је жуто. Када се споје, ако мушко семе претекне женско, биће мушко дете, уз Божију дозволу, а ако претекне женско семе, дете ће да буде женско, уз Божију дозволу.'

Јевреј рече: 'Истину си рекао, ти си заиста веровесник!' Након тога је отишао, па је Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **рекао:** 'Све о чему ме је питао

нисам знао све док ме о томе није Бог подучио!" [\[156\]](#)

Од Ибн Аббаса, Бог био задовољан њиме, [преноси се да је рекао:](#)

„Једног дана је дошла скупина јевреја Веровеснику, нека је Божији благослов и мир над њим, [па рекоше:](#) 'Ебул-Касиме, одговори нам на све оно о чему ћемо да те питамо, а то само веровесник зна!' 'Питајте шта год желите!', рече им он, 'међутим, дајте ми Божији уговор - оно што је Јаков, нека је Божији благослов и мир над њим, тражио од својих синова. Ако желите да вам одговарам, и ако видите да су одговори исправни, обавезите се да ћете да ми дати обећање на

послушност!" 'Пристајемо на то!, одговорише, **а он им рече:** 'Питајте онда шта желите.' **'Обавести нас о четири ствари о којима ћемо да те питамо:** 'Обавести нас о храни коју је Израил самом себи учинио забрањеном пре него што је објављена Тора; обавести нас о сперми жене и мушкарца, када ће да буде мушко дете од ње, **обавести нас какво је стање неписменог веровесника док спава и који анђео га штити?'** Рече: 'Да ли ћете се држати Аллаховог **(Божијег)** уговора да ћете ми, уколико вас тачно известим, **дати присегу?'** Рече: 'Па му они дадоше све што је од њих захтевао од уговора.' **Рече:** 'Заклињем вас Оним који је Мојсију,

нека је Божији благослов и мир над њим, објавио Тору (Теврат), да ли ви знате да се Израил, Јакуб (Јаков) нека је Божији благослов и мир над њим, много разболео и да је његова болест дуго потрајала, па је дао завет Богу да ће, уколико му дадне оздрављење од болести која га је мучила, сам себи да забрани најдраже пиће које је волео и најдражу храну? Најдража храна било му је камиље месо, а најдраже пиће њено млеко! 'Боже наш, истина је!, рекоше, а он рече: 'Боже мој, буди им сведок! Заклињем вас Богом осим којег нема истинског божанства, који је Мојсију објавио Тору (Теврат), да ли знате да је сперма мушкарца густа и беле боје,

а да је сперма жене ретка и жуте боје, па да она сперма која претекне другу, таквог пола и лика ће и дете, Божијом, дозволом, да буде? Ако сперма мушкарца претекне женину, Божијом дозволом ће дете да буде мушко, а ако женина сперма претекне, дете ће да буде, Божијом дозволом, женско! 'Боже наш, истина је!, рекоше, **а он рече:** 'Боже мој, буди им сведок! Заклињем вас Оним који је Тору (**Теврат**) Мојсији објавио, да ли знате да је стање овог неписменог Веровесника такво да спавају његове очи, али не и његово срце?' 'Боже наш, истина је!, рекоше, **а он рече:** 'Боже мој, буди им сведок!' 'Реци нам сада, **који је анђео твој заштитник и на основу**

тога ћемо да будемо уз тебе или против тебе!' Он им рече: 'Мој заштитник је, заиста, Џибрил (анђео Гаврило), и којег год би веровесника Бог послао, он би му био заштитник.' 'У том случају смо против тебе! Да ти је заштитник неки други анђео, следили бисмо те и сматрали бисмо те истинитим!, рекоше му' Рече: 'Шта вас то спречава да му поверујете?, а они одговорише: 'Заиста је он наш непријатељ!' Рече: 'Тада су објављени кур'ански одломци Узвишеног Бога: 'Реци: Ко је непријатељ Џибрилу (анђелу Гаврилу)? А он, Божијом вољом, теби ставља на срце Кур'ан - који потврђује да су и претходне објаве

истините - као путоказ и радосну вест верницима, **па све до речи Узвишеног:** '...за леђа своја Божију Књигу одбацују, као да не знају.'[\[157\]](#) Тада су на себе навукли гнев за гневом.'[\[158\]](#)

У другој предаји од Ибн Аббаса, Бог био задовољан њиме, **наводи се да је рекао:** „Неки јевреји су дошли Божијем Посланику, нека је Божији благослов и мир над њим, **па га упиташе:** 'Ебул-Касиме, питаћемо те о пет ствари, па ако нас о њима обавестиш, знаћемо да си веровесник па ћемо да те следимо. Тада је он од њих добио оно што је Израил добио од своје деце, **када су му рекли:** 'Бог нам је јамац за оно

што смо договорили!" Рече им:
'Питајте шта желите!, **а они га упиташе:** 'Обавести нас о знаку Веровесника!' 'Његове очи спавају, али не и његово срце, одговори им он, **а они наставише:** 'Реци нам како настаје женско, а како мушко дете у жени?' 'Две сперме се састану, па ако сперма мушкарца надвлада женину, настане мушко, а ако надвлада женина сперма, настане женско, одговори им он.'Обавести нас о томе шта је Израил самом себи забранио?, поново га упиташе, **а он одговори:** 'Жалио се на ишијас, а ништа му није одговарало као камиље млеко, па је себи забранио њено месо!' 'Истину си рекао, они рекоше, **па наставише:** 'Обавести нас

о грому?' Он им одговори: 'То је анђео Узвишеног Бога који је задужен за облаке. У његовој - или при његовој - руци је ватрена сабља којом тера облаке, води их тамо где је Бог наредио!' 'А какав је ово звук који чујемо, поново га упиташе, **а он им рече:** 'То је грмљавина - његов глас!' 'Истину си рекао! Сада је још остало једно питање, а на основу њега ћемо да ти дамо обећање на послушност. Сваком веровеснику долазио је анђео са вестима, па нас обавести који анђео теби долази?', упиташе га, **а он им одговори:** 'Џибрил (анђео Гаврило), мир над њим!' 'Анђео Гаврило, онај који доноси рат, убијање и патњу? То је наш непријатељ! Да си казао

Михаило који доноси милост, растиње и падавине, било би као што смо ти рекли!, рекоше му. Тада је Узвишени Бог објавио: Реци: 'Ко је непријатељ Цибрилу (анђелу) Гаврилу...', [159] па све до краја одломка." [160]

Да је Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, био лажов - Боже нас сачувај - да ли би овако ризиковао и да ли би пристао на овакво јавно испитивање од стране јеврејских рабина? Он није знао која ће питања да му буду постављена, а ни одговоре на њих, па и поред тога спремно је казао: 'Питајте ме шта желите!' Да је проповедао на основу претходних књига, зар није логично

да каже: 'Причекајте ме да поновим информације из својих извора, или од својих учитеља?' Или је, пак, био потпуно смирен и имао невероватно самопоуздање и поверење у Онога који га је као посланика послао и да никада неће на цедилу да га остави. Иако су га питали из области које никада није изучавао, нити их је његов народ познавао, на сва питања је детаљно одговарао. Интересантно је то што постављена питања нису била из само једне области, **већ из неколико њих које су биле различите:** питања из медицине, питања из непознатог света које нико осим посредством објаве не може да познаје... Зар то

није најјаснији доказ који говори о истинитости његове мисије?

ЈЕДНАЕСТИ АГРУМЕНТ:
Није искоришћавао прилике за превласт и надмоћ

Није искоришћавао прилике за превласт и надмоћ и да се уздигне над људима. Међутим, никада то није желео да учини. А да је био лажов, без икакве сумње искористио би сваку, па и најмању понуђену прилику.

Емил Дерменгхем [\[161\]](#) каже:

„Мухаммеду је рођен син Ибрахим, па је умро још као мало дете. Много је био тужан због његове смрти.

Укопао га је властитим рукама. Његова смрт подударила се са помрачењем Сунца, **па су муслимани казали:** 'Десио се помрачење због Ибрахимове смрти!' Међутим, видевши о чему се ради, а из великодушности, Мухаммед је такву тврдњу негирао, **рекавши:** 'Сунце и Месец су, заиста, два Божија знамења која се не помрачују ни због смрти ни због нечијег живота...' [\[162\]](#) Речи попут ових не могу да дођу из уста лажова и преваранта...' [\[163\]](#)

И то је тачно! Да се радило о некој другој особи која за себе тврди да је веровесник, мимо Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим,

искористила би ову прилику и рекла би: „Погледајте, и Сунце је тужно због моје жалости, па се помрачило!”

Након пажљивог анализирања овог и других догађаја, Елијас Кенцел, хришћански песник, схватио је да је Мухаммед искрени, истинољубљиви и побожни веровесник који није желео да искористи прилике како би постигао личну славу и корист. На крају, обзнанио је своје веровање у Веровесника и у његову мисију као Божију постојану веру. У својим стиховима је казао:

Сетих се тебе, напаћени мој
Веровесниче

због тешких боли и твога туговања,
због жали твоје за Ибрахимом кад
душу испусти

иако још детињство своје не досања.

Тад негиро си што другови о небу
рекоше и поред тога што сузе ти још
очи због губитка росише, у тренутку
којег лажни би пророк вешто
искористио сваке даљње работе и
доказивања да га поштеди.

Па, ако ти ниси са истинитим
посланством послан онда сваку
истину сматраћемо да је лаж и
неистина!

На ову тему наводи се и хадис
пренесен од Енеса ибн Малика, Бог

био задовољан њиме, **који приповеда:** „Једна породица у Медини имала је камилу коју су користили на пословима црпљења воде из бунара. Али, та се камила одједном узјогуни и одби им послушност у овом послу. Они дођоше до Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, **и рекоше:** 'Имамо камилу коју користимо за црпљење воде из бунара. Одједном се узјогунила и постала је непокорна одбивши да и даље обавља овај посао тако да је усеве и палме задесила суша.' Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **рече својим друговима:** 'Устаните.' Они се дигоше и дођоше у башту у којој

се налазила молба или ограђено место где се одмарају камиле. Камила се налазила на крају те баште и Посланик крену према њој. **Енсарије повикаше:** 'Она је сада бесна попут пса. Божији Посланиче, бојимо се да ти не науди' Он, нека је Божији благослов и мир над њим, **рече:** 'Неће од ње ништа лоше да ми се догоди' (**Ја је се не бојим**). Када је камила угледа Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, крену према њему и паде ничице пред Послаником, нека је Божији благослов и мир над њим. Он је узе за поводац и она крену на посао послушна као никада пре. Другови Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, **рекоше**

му: 'Ми смо пречи да ти падамо ничице од ове животиње која ни разума нема.' Он им рече: 'Није дозвољено човеку да учини сеџду (пада ничице) другом човеку. Када би то било дозвољено, наредио бих жени да учини сеџду мужу ради величине његовог права над њом. Тако ми Онога у чијој је руци мој живот, када би од стопала па до врха његове главе била рана из које излази гној и сукрвица, па му се окренула и полизала га, не би испунила његово право које има код ње!'" [\[164\]](#)

Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, није искористио тренутак када му је

камила учинила сецду да истакне своју личност и да се над људима уздигне. Напротив, **само је рекао:** „Није дозвољено човеку да учини сецду другом човеку.“

ДВАНАЕСТИ АРГУМЕНТ: **Спремност на клетву и призивање** **Божије казне**

Као доказ Веровесникове, нека је Божији благослов и мир над њим, истинитости убраја се и његова спремност на клетву и призивање Божије казне у доказивању истинитости своје мисије супарницима. [\[165\]](#) Оваквом доказивању увек би приступао хладнокрвно и без икаквог страха да

би се клетва и проклетство могли на њему обистинити. [\[166\]](#)

Бацање клетве на страну у спору која је заслужи (ар. ел-мубахела), то је међусобно проклињање. [\[167\]](#) Корен ове арапске речи налазимо у делу „Лисанул-ареб“ [\[168\]](#), где је записано:

„Бахелел-кавму ба'духум ба'да, ве тебахелу, веб-техелу', исто је као и значење речи „тела'ану“ (међусобно се проклињати). Дакле, арапска реч „ел-мубахела“ има исто значење као и реч „ел-мула'ана“ (проклињати се међусобно). Када се каже „бахелту фуланен', исто је што и „ла'антуху“ (бацао сам клетву, проклетство).

Право значење термина „ел-мубахела" гласи: То је ситуација када се окупе људи због несугласице у неком спору, па кажу: 'Нека је Божије проклетство на онога од нас који је неправедан!" У предаји која је забележена од Ибн Аббаса, Бог био задовољан њиме, наводи се: „Ако неко жели, бацићу са њим клетву и позваћу Божију казну (да докажем) да је истина на мојој страни!"

Говорећи о користима хадиса који се преноси од Хузејфе, Ибн Хаџер, Бог му се смисловао, казао је: „У њему је доказ за прописаност чињења мубахеле са супарником када и након јасних доказа устрајава

у своме ставу. Томе је позивао Ибн Аббас, па и Ел-Евзаи, а њу су иницирали и многи учењаци. Искуство је показало да никада није протекла читава година дана од дана чињења мубахеле, а да се није обистинила на ономе ко је био на страни лажи и неистине.

То сам и ја доживео када сам је чинио са једном особом која је била дубоко загрижена на страни безбожника, [\[169\]](#) па од мубахеле није прошло ни два месеца а она се већ обистинила." [\[170\]](#)

Посланикова спремност на клетву и проклињање може да буде аргумент у прилог посланству на два начина:

Јер указује на Веровесникову, нека је Божији благослов и мир над њим, велику поузданост у његову веру и у Узвишеног који га је са њом послао. Онај у чијем се срцу налази и трунчица сумње у погледу сопствених убеђења, такав никада неће свесно да пристане на излагање у пропаст. То може да учини само онај који је непорециво убеђен у истинитост својих речи.

Одступање хришћана од клетве и проклињања доказује да су га и они сматрали истинитим, додуше у својим срцима, међутим нису га прихватили због ината.

Узвишени је рекао: „А онима који се са тобом буду о њему расправљали,

пошто си већ праву истину сазнао, **ти реци:** "Ходите, позваћемо синове наше и синове ваше, и жене наше и жене ваше, а доћи ћемо и ми, па ћемо се усрдно помолити и Божије проклетство на оне који неистину говоре призвати!" [\[171\]](#)

Ибн Кесир, Бог му се смиловао, **казао је:** „Повод објаве одломка о међусобном проклињању, али и одломака који су објављени пре њега, од почетка поглавља па све до њега, био је долазак делегације хришћана из Неџрана. Када су хришћани дошли, почели су да се препиру у вези са Исусом, тврдећи да је он син и бог. Поводом тога је Бог објавио почетак овог поглавља

да буде одговор њима. Тако су казали имам Мухаммед ибн Исхак ибн Јесар, и други. Божијем Посланику, нека је Божији благослов и мир над њим, дошла је делегација неџранских хришћана од шездесет коњаника, па им је наредио да одаберу тројицу представника. Одабрали су Ел-Акиба, који је био поглавар њихова народа и особа чије се мишљење посебно поштовало и консултовало, и без кога се ништа не би предузимало; Ес-Сејјида, који је био њихов учењак и доносилац одлука на њиховим скуповима и путовањима; и Ебу Хариса ибн Алкаму, који је био њихов највећи свештеник и главни водитељ њихове

поуке. Он је био Арапин из племена Бени Бекр ибн Ваил, међутим, постао је хришћанин након чега су га изузетно поштовали Византинци и њихови краљеви. Из почасти према њему, саградили су му и цркву и служили су му знајући за његову постојаност у њиховој вери. Он је познавао след догађања везано за Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, као и његове особине и друге битне детаље који се наводе у претходним књигама. Међутим, видевши колики углед и поштовање ужива међу хришћанима, остао је доследан хришћанству. **Ибн Исхак је рекао:** 'Причао нам је Мухаммед ибн Џафер ибн Ез-Зубејр: 'Дошли су

Божијем Посланику, нека је Божији благослов и мир над њим, и ушли су у његову џамију након што је клањао послеподневну молитву.

Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, обраћао се Ебу Харису ибн Алками, Ел-Акибу Абдул-Месиху и Ес-Сејјиду ел-Ејхему, а они су међу хришћанима били на вери свога краља. Када су свој говор упућен Божијем Посланику, нека је Божији благослов и мир над њим, завршила двојица свештеника, **Божији**

Посланик им је рекао: 'Прихватите Ислам!' Ова двојица одговорише: 'Већ смо га примили!' Он им рече: 'Ви га још увек нисте прихватили, зато га прихватите!' 'Чак напротив,

примили смо га пре тебе,
одговорише му, **а он настави:** 'Ви
лажете, да прихватите Ислам
спречава вас тврдња да Бог поседује
сина, **затим ваше робовање крсту и
конзумирање свињског меса!** Они
га упиташе: 'А ко му је отац,
Мухаммеде?' Божији Посланик је
ућутао и ништа им није одговорио,
па је поводом њиховог
супротстављања и речи Бог објавио
почетак поглавља Имранова
породица, око осамдесет њених
одломака. Када је Божији Посланик,
нека је Божији благослов и мир над
њим, од Бога добио објаву у којој се
налазило решење спора између њега
и њих, па када им је понудио
међусобно проклињање ако устрају

у ставовима, **они рекоше:** 'Допусти нам да мало размислимо, Ебул-Касиме, а ми ћемо да ти кажемо шта смо одлучили да урадимо поводом твоје понуде!' Након тога се одвојише и састадоше са Ел-Акибом који је био онај до чијег се мишљења држало. **Упиташе га:** 'Абдул-Месихе, **шта ти о овоме мислиш?**' Он им рече: 'Бога ми, хришћани, ви добро знате да је Мухаммед послани веровесник који вам је детаљно изнео информације које сте претходно знали. Ви добро знате да, када би год веровесник неки народ проклео, ако би чак и остали одрасли из тог народа, подмлатка им сигурно не би било. Ако пристанете, одабрали сте ваш

потпуни нестанак, а ако одбијете и останете устрајни у својој вери и њеном упражњавању на начин на који то чините у погледу Исуса, у том случају се опростите са човеком и вратите се у своју земљу.' Они дођоше Веровеснику, нека је Божији благослов и мир над њим, **па му рекоше:** 'Ебул-Касиме, ми смо одлучили да са тобом не бацамо клетву и проклињање. Остављамо те твојој, а ми се враћамо својој вери. Међутим, пошаљи са нама неког од својих присних другова који ће да нам суди у погледу несугласица око имовине, **јер ми смо са вама задовољни!**' Он позва Ебу Убејду и **рече му:** 'Иди са њима, па им

праведно суди у ономе око чега се
разиђу!" [\[172\]](#)

У два „Сахиха" забележено је
Хузејфино приповедање: „Акиб и
Сејјид, двојица првака Неџрана,
дошли су Божијем Посланику, нека
је Божији благослов и мир над њим,
са намером да се они и он узајамно
прокуну, [\[173\]](#) али један од њих рече
своме сапутнику: 'Немој то да
чиниш, јер, тако ми Бога, ако је он
веровесник, а приступи узајамном
проклињању са нама, нећемо се
спасити ни ми ни наше потомство
после нас.' Када су дошли, [рекли су](#)
[му](#): 'Даћемо ти оно што си тражио
од нас, а ти пошаљи са нама
поверљивог човека, а не шаљи са

нама никога другог осим поверљивог!' 'Уистину ћу да пошаљем са вама поверљивог, истински поверљивог човека!, рече им. Другови Божијег Посланика погледаше према њему, **а он рече:** 'Ебу Убејде, сине Џеррахов, устани!' Када је он устао, Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **рече:** 'Ово је повереник ове заједнице!'" [\[174\]](#)

Ибн Аббас приповеда: „Ебу Цехл је казао да ће, када види Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, да клања поред Кабе, да ће да му приђе и згази његов врат." **Рекао је:** „Посланик, нека је Божији

благослов и мир над њим, рекао је: 'Ако то покуша да учини, зграбиће га анђели наочиглед свих. Да су и јевреји пожелели смрт, засигурно би умрли и угледали би своје место у Ватри. Тако и они који су хтели да се са Божијим Послаником, нека је Божији благослов и мир над њим, узајамно прокуну, да су пристали, вратили би се својим кућама па не би затекли ни своје породице нити своју имовину'" [\[175\]](#)

По коју цену би лажов себи допустио овакво посрнуће, да пристане да буде проклет Божијим проклетством, удаљен од Његове милости, што неминовно води у сигурну пропаст и што убрзава

Божију освету!? То је могао да учини само искрени човек, онај који је знао да је сигурно у праву и који је имао поуздање у Онога који га је учинио послаником!

ТРИНАЕСТИ АРГУМЕНТ:
Заштита од свих сплетки које су
му коване и спас од свих покушаја
атентата

Ово је уједно и аргумент на основу којег су и јевреји доказали истинитост Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим.

У предаји која је забележена од Аише, Бог био задовољан њоме, наводи се да је Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим,

био зачаран од стране Лебида ибн Ел-'Асама.

Ибн Са'д бележи предају од Омера ибн Ел-Хакема који је рекао: „Када се у месецу зул-хиџету Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, вратио са Худејбије и када је наступио месец мухаррем седме године, дошли су јеврејски прваци Лебиду ибн Ел-'Асаму - а он је био врачар и савезник племена Бени Зурејк - па му рекоше: 'Ебул-'Асаме, ти си највештији међу нама у враџбини. Покушали смо да зачарамо Мухаммеда, међутим, безуспешно. Одредићемо ти награду ако му направиш делотворну враџбину!'” У другој верзији предаје

се наводи: „Сестра Лебида ибн Ел-'Асама казала је: 'Ако је веровесник, о томе ће да добије обавештење, а ако није, ова враџбина ће у потпуности да му помути памет!'" [\[176\]](#)Када му је подметнуо чини, уопште му није наудио. Оно што је осећао као највеће деловање враџбине било је то што му се причињавало да чини нешто што није чинио, након чега му је Бог указао на место где су чини постављене, које су, на крају, и уништене.

У два „Сахиха" забележена је предаја од Енеса, Бог био задовољан њиме, у којој стоји да је једна Јеврејка донела Веровеснику, нека је

Божији благослов и мир над њим, затрованог овчијег мяса и он је нешто од тога и појео. Касније је она доведена и о томе упитана, **па је рекла:** „Хтела сам да те убијем!“ „Бог ти није дозволио да ме савладаш!“ рекао је Посланик. [\[177\]](#)

Ебу Давуд је забележио предају од Цабира ибн Абдуллаха, Бог био задовољан њима, који је казао да је Јеврејка из Хајбера затрвала печену овцу, а након тога је даровала Божијем Посланику, нека је Божији благослов и мир над њим. Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, узео је предњу ногу па је појео део ње. Са њим је јела и неколицина његових

пријатеља. Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, рече им: „Оставите јело!”, па посла да се доведе Јеврејка, коју позва и рече јој: „Јеси ли ти затровала ову овцу?” „Ко те је о томе обавестио?”, упита га она. Он јој рече: „Обавестило ме је ово што ми је у руци”. „Јесам”, одговорила је. „А шта си тиме желела?”, упитао ју је. „Рекох, ако је веровесник, неће да му науди, а ако није, одморићемо се од њега!”, одговорила му је. Потом јој је Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, опростио и није је казнио. [\[178\]](#)

Овакви покушаји забележени су још од првих дана посланства:

Од Ибн Аббаса, Бог био задовољан њиме, бележи се предаја у којој стоји да се група Курејшија окупила у близини Кабе, заклињући се Латом, Уззаом и Менатом - трећим као најмање цењеним - да ће, када угледају Мухаммеда, сви као један да насрну на њега и неће од њега да се одвајају све док га не убију. **Рекао је:** „Плачући је дошла Фатима и ушла свом оцу, **и рекла:** 'Она скупина из твог народа у близини Кабе договорила се да ће да те убију чим те угледају. **Сваки од њих ће да запрља своје руке твојом крвљу!** Он јој је рекао: 'Кћеркице моја, донеси ми воду за абдест.' Он се абдестио и отишао међу њима у џамију. Када га угледаше, **рекоше:** 'Ено га!' Након

тога оборише своје погледе и од страха се укочише на својим местима. Према њему нису гледали и нико од њих није устајао. Божији Посланик пришао је надомак њихових глава, **узео је шаку прашине и посуо је по њима говорећи: 'Унаказила вам се лица!'** Рекао је: 'Којег год од њих је прашина погодила, погинуо је као неверник на Бедру!'" [\[179\]](#)

Сличан је био догађај приликом Хиџре, када су неверници желели да ликвидирају Веровесника непосредно пре његовог одласка. Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, на своје место оставио је Алију ибн Еби

Талиба, Бог био задовољан њиме, након чега је изашао из куће и поред тога што су је неверници били у потпуности, са свих страна, опколили. Међутим, Бог је заслепео њихов вид па нису могли да га виде. [\[180\]](#)

У вези са овим догађајем Узвишени Бог је објавио: „И кад су ти неверници замке разапињали да би те у тамницу бацили, или да би те убили, или да би те прогнали; они су замке плели, а Бог их је ометао, јер Бог то најбоље уме.“ [\[181\]](#)

У дугачкој предаји од Енеса Ибн Малика, Бог био задовољан њиме, које говори о Хиџри, [наводи се](#): „... Једном се, тако, Ебу Бекр окренуо

док их је један коњаник сустизао, **и рекао:** 'Божији Посланиче, овај нас коњаник сустиже!' Тада се окренуо и Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **и рекао:** 'Господару мој, обори га!' Коњ га је збацио, а онда се подигао хржући. 'Божији Посланиче, рече овај, 'нареди ми шта год желиш!' 'Остани ту, рече му он, 'и не допусти никоме да нас следи и сустигне!' Тако је овај на почетку дана био против Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, а на крају дана његов наоружани чувар!" [\[182\]](#)

Ибн Хаџер је казао: „Обраћајући се Ебу Цехлу, у причи у којој се говори о догађају између Сураке и

Веровесника, нека је Божији
благослов и мир над њим, **Сурака је
казао:**

Ебу Хакеме, тако ми Бога, да си
само сведочио

Наредби мојем коњу кад ноге му у
песак утонуше

Знао би, и не би више никада
посумњао у Мухаммеда

Да је посланик на основу доказа
јасних,

па ко је тај који може да се против
њега бори!?" [\[183\]](#)

Овакви покушаји настављени су и у
Медини. Већ претходно смо

спомињали Лебида ибн Ел-'Асама, затим затровану овцу у Хајберу пете (хиџретске) године. Овоме још може да се придода и догађај у племену Бени Надир када су, у тренутку када је седео поред њихове куће, (Јевреји) желели да стровале стену на Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим. Овај догађај био је повод да буду протерани из Медине. [\[184\]](#)

Ови покушаји нису били искључиво од стране Јевреја, већ и од курејшијских неверника који су константно настојали да га убију, па чак и након Хиџре.

Од Ибн Шихаба се преноси да је рекао: „Када су се сви

идолопоклоници вратили у Мекку, Умејр ибн Вехб пришао је и сео до Сафвана ибн Умејје у близини Кабе. Тада Сафван рече: 'Након толико побијених на Бедру, нека Бог одвратним учини овај живот!' 'У праву си, тако ми Бога, нема добра у животу након што се то десило са њима! Да немам толиких дугова које још не могу да измирим, па и породице којој ништа не могу да оставим, запутио бих се ка Мухаммеду да га убијем и да се тиме моје очи засите! Ја код њега имам ваљан разлог да му кажем, рекао бих му: 'Дошао сам због свог заробљеног сина, рече он.' Рекао је: „Сафван се овим речима много обрадовао, па му рече: 'Ја преузимам

сву одговорност за твој дуг и твоју породицу! Имаће све као што има и моја породица! Шта год да буду желели, удовољићу им!" Тако се њих двојица договорише. Сафван га опреми и нареди па му се сабља исполира и премаже отровом. **Умејр рече Сафвану:** 'Никоме не говори вести о мени неколико дана!' Умејр је дошао у Медину, са своје јахалице је сишао пред вратима цамије и ту ју је завезао. Узео је своју сабљу и кренуо је ка Божијем Посланику, нека је Божији благослов и мир над њим. Када га је угледао Омер који беше у групи са друговима, изненадио се и дошао је Божијем Посланику, нека је Божији благослов и мир над њим, **и рекао:**

'Божији Посланиче, **немој му ништа гарантовати!**' Он му рече: 'Уведите ми га!' Омер изађе и нареди друговима да уђу код Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, и заштите га од Умејра. Омер и Умејр уђоше код Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, а Умејр беше опасан својом сабљом. Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **рече Омеру:** 'Одмакни се од њега!' Када му се Умејр приближио, **рече:** 'Добро јутро!', а то је био пагански поздрав. Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **одговори му:** 'Бог нас је почастио бољим поздравом од тог твога

поздрава! Дао нам је да наш поздрав буде поздрав становника Раја, селам (мир)!' Умејр му рече: 'Донедавно си га употребљавао!' Посланик га је упитао: 'Због чега си дошао, Умејре?' 'Дошао сам због заробљеника којег сте заробили! Допустите нам да се искупе из ропства, па ви сте наши најближи и наша породица!' 'Због чега си опасао сабљу о свој врат?', упитао га је Посланик, а он је одговорио: 'Бог нека уништи све сабље, ништа нам добро нису донеле! Заборавио сам да је оставим када сам сјахао!' Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, упитао га је: 'Истину ми реци, због чега си дошао?' 'Па, дошао сам само

тражећи заробљеника!, одговорио је он. Тада га је упитао: 'Шта си се договорио са Сафваном док сте били у близини Кабе?' Чувши то, изненади се Умејр, па рече: 'Шта сам се договорио?' Рече му: 'Да ћеш да се осветиш због побијених ако ће он да се брине за твоју децу и ако ће да измири твоје дугове! Међутим, Бог се испречио између тебе и твога наума!' Умејр тада изјави: 'Сведочим да си ти Божији посланик и сведочим да нема другог истинског божанства осим Бога. Божији Посланиче, сматрали смо да је лаж то да ти долази објава и оно са небеса! Овај разговор између мене и Сафвана - као што ти рече - био је у близини Кабе и за њега

апсолутно нико није знао! Бог те је о томе обавестио, и хвала Богу који ме је довео овде!' Овом догађају су се обрадовали муслимани. Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **рече:** 'Седни мало, Умејре!, **а друговима нареди:** 'Подучите вашег брата Кур'ану!' Ослободио је и његовог заробљеника. **Умејр га упита:** 'Божији Посланиче, дозволи ми да се вратим Курејшијама па да их позивам Богу у Ислам, можда их Бог упути!' Божији Посланик му је дозволио, па се он вратио у Мекку. **Сафван је Курејшијама говорио:** 'Радујте се убрзо победи због које ћете да заборавите шта се догодило на Бедру.' Који год би путник стигао

из Медине, питао би га да ли се шта десило у Медини? Тако је стигао један човек и казао им: 'Умејр је прихватио Ислам.' Идолопоклоници су почели да га проклињу, а Сафван рече: 'Тако ми Бога, никада са њим нећу да проговорим нити ћу да му икада имало користим!' Након тога је стигао Умејр, па их је позивао у Ислам и трудио се на разноразне начине да их саветује. Његовим узроком многи су прихватили Ислам." [\[185\]](#)

Осим наведених, бројни су и други покушаји извршења атентата на Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, који су безуспешно окончани. Све то

говори о истинитости речи

Узвишеног: „...а Бог ће те од људи штитити!" [\[186\]](#)

Такође, то указује на истинитост Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим, као и на то да је био заштићен од свих непријатности како би могао да у потпуности достави Божију веру. То је био један од разлога због чега се Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, толико често излагао смрти, а и поред тога био је смиреног срца, непоколебљив и одважан. У неким ситуацијама налазио се у раљама смрти - што неки кажу - попут околности у битки на Хунејну, на Ухуду и

другим биткама. Забранио је људима да му буду лични телохранитељи оног тренутка када је сазнао да ће Бог да га штити. Приликом Хиџре, када су идолопоклоници дошли надомак пећине и када их је само поглед једног од идолопоклоника према својим ногама делио од тога да буду откривени, Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, осетио је велику зебњу и страх код Ебу Бекра ес-Сиддика (Искрени), Бог био задовољан њиме, па му је казао: „Не очајавај, Бог је, заиста, са нама!" [187] Колика ли је то била постојаност!? Које то још срце може да поднесе, да у оваквим деликатним ситуацијама остане

смирено?! То је било истинско посланство!

Узвишени је рекао:

„Ако га ви не помогнете, па -
помогао га је Бог онда кад су га они
који не верују присилили да оде, кад
је са њим био само друг његов, **када
су њих двојица била у пећини и када
је он рекао другу своме: "Не брини
се, Бог је са нама!",** па је Бог
спустио поуздање Своје на њега, и
помогао га војском коју ви нисте
видели и учинио да реч неверника
буде доња, а Божија реч, она је -
горња. Бог је силан и мудар." [\[188\]](#)

У том смислу је и значење речи
Узвишеног о Хуху (Нои), **нека је**

Божији благослов и мир над њим:
„Кажи им повест о Хуху (Нои)! Кад он рече народу своме: 'О народе мој, ако вам је досадио мој боравак међу вама и моје опомињање Божијим доказима - а ја се стално уздам у Бога - онда се, заједно са божанствима својим, одлучите, и то не кријте; затим то нада мном извршите и не одгађајте!'" [\[189\]](#)

Или пак, речи Ебера, нека је Божији благослов и мир над њим: „... 'Ја позивам Бога за сведока' - рече он - 'а и ви посведочите да ја немам ништа са тим што ви друге Њему равним сматрате, поред Њега; и зато сви заједно против мене лукавство смислите и нимало ми времена не

дајте, ја се уздам у Бога, у мога и
вашега Господара! Нема ниједног
живог бића које није у власти
Његовој; Господар мој заиста
поступа праведно." [\[190\]](#)

Са обзиром на то да су уживали
заштиту од Узвишеног Бога,
веровесници се никога нису бојали!

ЧЕТРНАЕСТИ АРГУМЕНТ: **Одрицање од остваривања личне** **користи**

У аргументе о истинитости
Веровесника, нека је Божији
благослов и мир над њим, убраја се
и његово одрицање од остваривања
личних користи које су му
наилазиле у току мисионарске

мисије. Узвишени Бог истакао је овај аргумент у речима: „Реци: 'Не тражим ја од вас за ово никакву награду и ја нисам извештачен.'" [\[191\]](#)

Овакав однос дијаметрално је супротан односу предводника заблуделих школа, лажних друштвених праваца и идеологија, са обзиром да они пре свега настоје да остваре личне користи и приватне интересе као што су углед, имовина, жене, мноштво следбеника, бољи положај, респект и поштовање и сл. За разлику од њих, такав однос не може да се примени и на Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим!

Он је био највећи аскета међу свим људима у овосветском животу.

Понекад би се дешавало да се смене и по три млађака, [\[192\]](#) а да се у кући Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, не наложи ватра. Хранили би се урмама и водом. [\[193\]](#)

Знало би да се деси да сиромашна жена покуца на врата Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, па да Аиша, Бог био задовољан њоме, нема ништа друго да јој дадне осим једне једине урме. [\[194\]](#)

Такође, понекад би се дешавало да им дође неки гост, па би

Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, у свих девет својих соба тражио нешто да угости свога госта, па не би нашао чак ни једну урму! У свих девет његових соба није било ничега другог осим обичне воде. [\[195\]](#)

Узвишени Бог дао му је у одабир да буде роб и посланик, или краљ и веровесник. Он је одабрао да буде роб и посланик!

Ебу Хурејре приповеда: „Једном је Џибрил (анђео Гаврило) седео поред Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим, па је погледао ка небу и угледао је анђела како силази. Џибрил (анђео Гаврило) рече: 'Овај анђео заиста

никада није сишао још од дана када је створен, а пре Судњег дана!" Када је сишао, он рече: 'Мухаммеде, твој Господар ме је теби послао. Пита те: 'Хоћеш ли да те учини да будеш владар и веровесник, или роб и посланик?" Анђео Гаврило рече: 'Скромно се опходи према своме Господару, Мухаммеде!' Он рече: 'Роб и посланик, свакако!'" [\[196\]](#)

Када су овосветски украси и живот у питању, био је најскромнији човек! Од Омера ибн Ел-Хаттаба преноси се да је рекао: „Видео сам Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим, док је био на простирци. Између њега и ње није било ништа. Под главом му је

био јастук од коже напуњен палминим влакнима, код ногу сакупљено лишће мимозе на гомили, а код главе висила је неуштављена кожа. Видео сам трагове простирке на његовим боковима, па сам заплакао. 'Зашто плачеш?', упитао је он. 'Божији Посланиче', рекох, 'заиста су перзијски цар и бизантијски краљ у ономе у чему јесу (живе у раскоши), а ти си Божији посланик!' 'Зар ниси задовољан да њима припадне овај свет, а нама Вечни?!, одговорио је он." [\[197\]](#)

Абдуллах ибн Мес'уд, Бог био задовољан њиме, казао је: „Једном је Веровесник, нека је Божији

благослов и мир над њим, лежао на простирци која је оставила трагове на његовом телу. **Рекох:** 'Божији Посланиче, дражи си ми и од оца и од мајке моје, ако нам дозволиш, ми бисмо ти нешто по њој прострли што би те штитило?!' Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **рече:** 'Шта ја имам од овог света?! Мој однос према овом свету је попут путника који одмори у хладовини неког дрвета, а потом га напусти и оде својим путем!' [\[198\]](#)

Никада није волео да га људи уздижу изнад његовог степена:

Преноси се од Ибн Аббаса да је чуо Омера, Бог био задовољан њиме,

како је на минберу (место држања говора) рекао да је чуо како Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, каже: „Немојте да ме претерано хвалите као што су хришћани претерано хвалили сина Мерјеминог (Маријиног). Ја сам само Његов роб, зато реците: 'Божији роб и Његов посланик!'" [\[199\]](#)

Енес ибн Малик приповеда да је неки човек рекао: „Наш господине и сине нашег господина! Ти си најбољи од нас, и син најбољег од нас!' Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, рече: 'Припазите се шта говорите, и не допустите да вас ђаво заведе! Ја

сам Мухаммед, син Абдуллаха,
Божији роб и Његов посланик! Не
волим да ме уздигете изнад мога
степенa који ми је Узвишени Бог
доделио!" [200]

Абдуллах ибн Шехир ел-Амири, Бог
био задовољан њиме, рекао је:
„Кренуо сам са изасланством
племена Бену Амир до Божијег
Посланика, нека је Божији
благослов и мир над њим, па смо
рекли: 'Ти си наш господин!' Рекао
је: 'Господар је само Узвишени Бог!'
Рекли смо: 'Ти си од нас највреднији
и најдарежљивији!' Он је рекао:
'Говорите како већ иначе говорите,
али нека вас ђаво не
поколеба!' [201]

Када би улазио, не би волео да ико пред њим устаје:

Енес, Бог био задовољан њиме, рекао је: „Ниједна им особа није била дража од Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, али и поред тога пред њим не би устајали знајући да он то не воли.” [\[202\]](#)

Није волео да ико стоји изнад његове главе као што се чинило са краљевима и царевима:

Муслим је забележио Џабирову, Бог био задовољан њиме, предају у којој је рекао: „Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, пожалио се па је седећи клањао, а

ми смо клањали иза њега. Ебу Бекр је људима гласно преносио његове текбире. Када се окренуо према нама, угледао нас је како стојимо, па нам је дао знак да седнемо. Ми смо сели и клањали за њим седећи. Када је предао селам, **рекао је:** 'Ако сте малочас хтели да учините као што Перзијанци и Византинци чине, стојећи пред својим краљевима док они седе, онда немојте тако више да чините! Следите покрете вашег имама (**предводника**), па ако он клања стојећи, и ви клањајте стојећи, а ако клања седећи, клањајте и ви седећи!'" [\[203\]](#)

Чудна ли је ова ствар! Исламски правници су казали да је стајање у

молитви строга обавеза и да је то дело које је темељ молитве. [\[204\]](#) Па и поред тога, када је Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, осетио да ова ситуација може неке да наведе да га величају, наредио им је да седну.

Преноси се од Ебу Мес'уда да је рекао: „Неки човек је дошао Веровеснику, нека је Божији благослов и мир над њим, па када је ступио са њим у разговор, почео је да се тресе од страха. Он му рече: 'Смири се, јер ја нисам краљ. Ја сам син обичне жене која је јела сушено месо.'" [\[205\]](#)

И не само то! Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим,

наређивао је њему блиским особама и породици да буду, такође, аскете. Мајкама правоверних, Бог био задовољан њима, дао је да изаберу или живот са њим у стању како је до тада живео, а да заузврат добију Рај, или раскош овосветског живота при чијем одабиру ће да се разведе од њих. Оне су одабрале живот са њим!

Узвишени је рекао: „О Веровесниче, **реци женама својим:** 'Ако желите живот на овом свету и његов сјај, онда се одлучите, даћу вам пристојну отпрему и лепо ћу вас отпустити. А ако желите Бога, и Посланика Његовог, и онај свет - па, Бог је, заиста, онима међу вама који

чине добра дела припремио награду велику." [206]

Једном му је дошла Фатима, Бог био задовољан њоме, његова кћерка, тражећи да јој из плена додели слушкињу. И поред тога што ју је неизмерно волео и што је са њом био изузетно присан, Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, поделио је плен људима а Фатими ништа није дао.

Преноси се да је Алија казао: „Пожалила се Фатима, Бог био задовољан њоме, Веровеснику, нека је Божији благослов и мир над њим, на жуљеве по рукама које има у раду са млином. Када су стигли заробљеници, она је дошла да

затражи да јој дадне слугу, али га није нашла. То је рекла Аиши. Када је дошао Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, Аиша му је пренела Фатимину молбу. Дошао нам је, а ми смо већ били легли у постељу. Хтедосмо да устанемо, **али нам рече:** 'Останите на својим местима!' Затим нам приђе и седе међу нас, тако да сам осетила хладноћу његових стопала на свом стомаку. **Рече:** 'Желите ли да вас упутим на нешто боље од онога што сте тражили?' Када легнете, **ви реците:** Слављен нека је Бог тридесет и три пута, Хвала Богу тридесет и три пута и Бог је највећи тридесет и четири пута. То вам је боље од слуге!'" [\[207\]](#)

У верзији ове предаје коју је забележио Ебу Давуд, [наводи се да је Алија казао Ебу Е'абеду](#): „Хоћеш ли да ти нешто испричам о себи и Фатими, кћерки Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим? Она је била најдража Посланику од целе породице, а била је код мене. Окрећући млин задобила је жуљеве на рукама, пунила је мешину водом и то је остављало траг на њеним прсима, брисала је своју кућу и тако прашила своју одећу, ложила је ватру па би упрљала своју одећу и то би јој нашкодило. Једном смо чули да су Веровеснику, нека је Божији благослов и мир над њим, доведени заробљеници, [па рекох](#):

'Када би отишла своме оцу и од њега затражила да ти дадне слугу, тиме би себи олакшала?' Када му је дошла, затекла је госте како разговарају, па се постидела и вратила. Сутрадан нам је дошао, а ми бесмо већ у постељи. Сео је поред њене главе, а она, стидећи се свога оца, покри главу покривачем.

Он је упита: 'Због чега си јучер долазила породици Мухаммедовој?' Она два пута прећута, **па ја рекох:** 'Тако ми Бога, ја ћу да ти кажем, **Божији Посланиче:** она код мене окреће млин па задобије жуљеве по рукама, па сипа воду у мешину и то јој остави траг на прсима, када брише кућу и потпаљује ватру запраши и упрља своју одећу. Ми

смо сазнали да су ти дошли заробљеници или слуге, па сам јој рекао: Упитај га за слугу..." [208]

Да ли сте приметили како је Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, расподелио слуге и заробљенике, а да при томе ништа није дао Фатими, Бог био задовољан њоме?

Осим тога, наводи се да је забранио да се милостиња дадне њему или неком од његове породице. Казао је: „Мени није дозвољено да узимам из ратног плена ништа осим петине, а петина се враћа вама!" [209]

Пре посланства, Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим,

уживао је велики углед у свом народу. Звали су га надимцима Ел-Емин - Поверљиви, и Ес-Садик - Истинољубиви. Када би се људи у нечему разишли, дошли би њему да им пресуди. [210]Био је ожењен богатом женом, а имао је најчистије порекло међу Курејшијама.

Дакле, поседовао је имовину и лепу жену, високи положај, респектабилан углед и поштовано порекло, па, зар би могао тек тако да све то остави и заратује и бори се са свим људима, проглашавајући их све неверницима осим оне који следе пут Истине!? Сви Арапи су га због тога одбацили.

И након свега наведеног, ни у једном свом поступку није желео да постигне овосветски добитак, ни за себе ни за своју децу и жене.

Штавише, након смрти ником од своје родбине није поверио вођство државе!

Уопште није прихватљиво да човек који никад током својих четрдесет година живота није слагао - онај коме су природа његове личности и његов карактер чврсто одбацивали лаж, до те мере чак и да је хтео да нешто слаже, његова природа и карактер би је одбацили - да се такав човек, након толико времена и високих степена међу људима које је читаво време уживао промени и

одједаном постане лажов. Затим, то не би била обична лаж, већ она најгора што постоји - лаж на Узвишеног Бога! Поред свега тога, он никада није циљао лични интерес и сопствену корист. Овакве конструкције паметна особа не може ни да замисли!

Непостојање жеље за овосветским ужицима најбољи је доказ да је све то Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, чинио на основу објаве, покоравајући се Богу.

И неки праведни оријенталисти су са успехом докучили и разумели ове чињенице. **Карлуле је казао:** „Међу чињеницама које негирају тврдњу оних који кажу да Мухаммед, нека

је Божији благослов и мир над њим, није био искрен у својој мисији, јесте чињеница да је он читаво своје детињство провео живећи мирним и узоритим животом током којег никада, ама баш никада, није учинио нешто чиме би задобио углед, поштовање и превласт а што би проузроковало вику и галаму људи. Такво нешто није се догодило осим онда када је прошла његова младост и примакла се старост." [\[211\]](#)

Овим доказом претходно се послужио Хабибун-Неццар, као што Узвишени каже у поглављу Ја Син:

„И са краја града журно дође један човек и рече: 'О народе мој, следи оне који су послани, следите оне који од вас не траже никакву награду, а на Правом су путу!'" [\[212\]](#)

Ово је истинит аргумент! Сваки је веровесник своме народу исто ово говорио. У поглављу Песници наводи се да су и Нух (Ноје), и Ебер, и Салих, и Лут (Лот) и Шуајб, нека је Божији благослов и мир над њима, **говорили:**

„За ово од вас не тражим никакве награде, мене ће Господар светова наградити." [\[213\]](#)

ПЕТНАЕСТИ АРГУМЕНТ: **Његово обавештавање о ономе** **што је било непознато**

У доказе о истинитости Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим, убраја се и његово обавештавање о ономе што је тада још увек било непознато (ар. ел-гајб), свеједно да ли се радило о ономе што тек треба да се деси у будућности, ономе што се десило у прошлости или о садашњости. Рецимо, известио је о отпадништву из вере које ће да се деси након његове смрти у време Ебу Бекрове владавине, Бог био задовољан њиме, о смутњама у Алијином, Бог био задовољан њиме, времену, о томе да

ће тројица владара, Омер, Осман и Алија, Бог био задовољан њима, да погину као шехиди (борци на Божијем путу) и да ће да буду освојени Константинопол, Хира, Египат, Персија, Византија и Јерусалим. Обавестио је о Увејсу ел-Карнију и о појави бројних фракција, попут хариџија и кадерија. Многе другове обрадовао је Рајем, па су умрли са правим веровањем (иманом). За многе људе казао је да ће да буду становници Ватре, па су они умрли као неверници. Такође, обавестио је о многим малим предзнацима Судњег дана[214] који су се обистинили.

Сва наведена обавештења обистинила су се тек након његове смрти, а то није могло да се зна без објаве.

Такође, обавештења о непознатим догађајима јесу и његова обавештења о ономе што се догодило у прошлости.

У том смислу обавестио нас је о древним народима, о веровесницима и о Израелћанима. О веровесницима који су живели пре њега говорио је са толико детаљним информацијама које се нису могле наћи у књизи. Говорио је о бројним догађајима који су се десили Израелћанима а које су и Тора и Јеванђеље потврдили. Све ове непознате вести

из прошлости нису имале неки свој увод на основу чега би оне могле да се знају! Па и поред тога, о њима нас је Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, обавестио управо онако како су се и десиле.

Можда ће неко да каже: „Он је добро ишчитао историју!" Ми кажемо да он уопште није знао ни да чита нити да пише, а чак и ако бисмо ту констатацију прихватили, како онда да протумачимо његово обавештењ о непознатим догађајима из његове садашњости? Рецимо, док је био у Медини другове је обавестио о бици на Му'ти која се десила у близини Шама!

Од Енеса, Бог био задовољан њиме, преноси се да је Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, обавестио људе о смрти Зејда, Џафера и Ибн Реввахе, пре него што им је дошла вест о томе. Док су му очи сузиле, **говорио је:** „Зејд је узео бајрак, па је погинуо, затим га је узео Џафер, па је погинуо, онда га је узео Ибн Ревваха, па је и он погинуо. Бог им је дао победу тек када је бајрак преузео Божија Сабља (Халид ибн Ел-Велид)!" [\[215\]](#)

ШЕСНАЕСТИ АРГУМЕНТ:
Његово обавештење о коначници
неких дешавања још на њиховим
самим почецима

Можда ће неки људи да негирају претходни аргумент (обавештење о ономе што је било непознато) сматрајући да то може да се наслути спознајом повода будућих догађања, или на основу проицљивости о познавању космичких правила, или на основу читања историјских догађаја, или тајновитих и скривених информација, или на основу претпоставки и интуиција, или потпомагањем џиннима који су га, евентуално, обавестили о ономе што до тада није било познато.

Ја кажем да је Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, обавестио о многим догађајима пре него што су се они уопште и десили,

па чак у тренуцима када су они почели да се дешавају иако ни то обичан човек није у стању да учини. [\[216\]](#)

Између нас и непознате ствари налази се непровидни застор који никако другачије не може да се отклони осим посредством објаве са неба. Да, тачно је да неко може да предвиди и наслути будућност на основу повода и доказа којима може да утиче на откривање застора будућих догађања. Уосталом, тиме се користе политички и економски аналитичари, и други. Међутим, често се такве анализе покажу нетачним, а оне које се испоставе тачним, десиле су се на основу

неких увода који су се претходно догодили. На пример, ако човек наиђе поред старе и рушевне куће, **па каже:** „Чувајте се ове куће, она ће убрзо да се сруши!“ У овој ситуацији рећи ћемо да ће његове речи пре или касније да се обистине јер их је изрекао на основу познавања реалних повода који узрокују дотични догађај. Међутим, ако би он наишао поред нове и чврсте куће која је саграђена на основу савремене технологије под надзором одличних и искусних инжињера и стручњака, **па ако би рекао:** „Чувајте се ове куће, она ће убрзо да се сруши!“ Тада бисмо казали да он говори неистине и

глупости које не приличе паметном човеку.

Управо због ове чињенице констатујемо да нико није у стању да зна шта ће то да се догоди у будућности ако претходно није познавао одређене знаке, поводе и околности. Штавише, **није у могућности да зна шта ће да се догоди након неколико тренутака:** „Реци: 'Нико, осим Бога, ни на небу ни на Земљи, не зна што ће се догодити; и они не знају када ће оживљени бити.' [\[217\]](#)”

Узмимо за пример ситуацију да је Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, којим случајем победио Арапе, па да је,

након тога, људе обрадовао рекавши им да ће, након њих, да победи и странце. Сигурно бисмо рекли да је те речи казао на основу повода овом наговештају, односно претходној победи над Арапима. Међутим, оно што је посебно занимљиво јесте чињеница да је Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, знао људе да обрадује завршницом неких догађаја, и то у толико деликатним ситуацијама које су заиста биле далеко од свих евентуалних претпоставки.

Преноси се од Хаббаба ибн Ел-Еррета да је рекао: „Пожалили смо се Веровеснику, нека је Божији благослов и мир над њим, док је он

био у хладу Кабе, са огртачем под главом, **рекавши: 'Божији Посланиче, зар нећеш да се молиш Богу за нас?'** Он рече: 'Знајте да је међу народима пре вас било људи којима би ископали рупу у земљи, затим би их ставили у њу и донели би пилу којом би располутили њихову главу или би им железним бодљама месо и кожу од костију кидали, али све то их не би натерало да оставе своју веру. Бог ће да употпуни ову веру, па ће коњаник да путује од Сан'е до Хадрамевта, не бојећи се никога другог мимо Бога и вука за своје овце. Међутим, ви пожурујете!!'" [\[218\]](#)

Дакле, „десет година Мухаммедове мисије у Мекки протекло је у неприхватању његовог народа да саслушају Кур'ан који му је објављиван. Забрањивали су и другим људима да га чују, а ону малобројну скупину људи која му је поверовала, злостављали су разним методама. Након тога, њега и његову фамилију су у једном мекканском кланцу ставили у општу изолацију и бојкот. То је трајало једно извесно време да би, након тога, направили прво тајни, а затим и јавни договор да ће да га ликвидирају. Па, да ли би човек у овако мрклој и тамној ноћи, која је потрајала скоро десет бурних година, могао да примети и трачак

наде, па ма колико он био незнатан, да ће да дочека свануће своје зоре без претходне гласне дозволе и обзнане од стране силника?

Уколико би неки реформатор, у оваквој констелацији прилика, чак и осетио светло наде због оптимизма и природе мисије коју обавља, а не гледајући у след свих претходних бурних догађаја који су се издешавали, па зар би та његова нада могла толико да се разваја да коначно прерасте у његово непорециво убеђење? Замисли да се његова нада толико повећала због успеха његове мисије којој се лично посветио за време свога живота, ко је могао да му гарантује да ће она да опстане и да буде заштићена услед

најезде искушења које носи будућност? Како је уопште могао да има такво убеђење ако је знао да време доноси разне догађаје који могу да угрозе јачину тог убеђења. Колико се само пута дешавало да реформатори узвикну и прокламују пароле које ветар бесповратно однесе у заборав? Колико је само градова основано у људској историји, па су нестали и данас се њихови остаци проучавају? Колико је само веровесника убијено, а колико је тек књига загубљено, измењено или начето зубом времена? Да ли је Мухаммед, нека је Божији благослов и мир над њим, био од оних који из страха од реалности живе у илузијама? Пре

СВОГ ПОСЛАНСТВА ОН, ЗАИСТА, НИЈЕ МОГАО НИ ДА ПОМИСЛИ НА ТО ДА БИ МОГАО ДА ПОСТАНЕ ВЕРОВЕСНИК КОМЕ ЋЕ ДА ДОЛАЗИ ОБЈАВА: 'ТИ НИСИ ОЧЕКИВАО ДА ЋЕ ТИ КЊИГА БИТИ ОБЈАВЉЕНА, АЛИ, ОНА ТИ ЈЕ ОБЈАВЉЕНА КАО МИЛОСТ ГОСПОДАРА ТВОГА; ЗАТО НИКАКО НЕ БУДИ НЕВЕРНИЦИМА САУЧЕСНИК!' [\[219\]](#)

НИТИ ЈЕ МОГАО ДА ГАРАНТУЈЕ ДА ЋЕ, НАКОН СВОГ ПОСЛАНСТВА, ОБЈАВА УОПШТЕ ДА БУДЕ И САЧУВАНА: 'А ДА ХОЋЕМО, МИ БИСМО УЧИНИЛИ ДА ИШЧЕЗНЕ ОНО ШТО СМО ТИ ОБЈАВИЛИ, И ТИ, ПОСЛЕ, НЕ БИ НИКОГА НАШАО КО БИ ТИ ПРОТИВ НАС ПОМОГАО. АЛИ, ГОСПОДАР ТВОЈ ЈЕ ТЕБИ МИЛОСТИВ И

Његова доброта према теби заиста је велика.' [\[220\]](#)

Дакле, неоспорно је морао да постоји онај ко ће да се стара да она буде сачувана, али ко је тај који је могао да дадне такву гаранцију која ће да вреди и за сва превртљива времена која обилују бројним изненађењима?! Могао је то да буде искључиво Господар времена у чијој су руци узде свих светских догађања, који је одредио њихов почетак и крај, који има детаљно знање о њиховом редоследу и интензитету. Да није Божије доброте и милости, која је обећана у претходном одломку, Кур'ан не би опстао у јеку жестоких ратова који

су вођени и који се још увек, са времена на време, против њега воде. Питај историју колико се пута до сада дешавало да време ради против муслиманских земаља? Колико пута су злобници владали муслиманима које су немилосрдно убијали и присиљавали на неверство? Палили су њихове књиге, рушили су џамије и чинили су такве ствари које су биле сасвим довољне да се због њих изгуби читав Кур'ан, или пак његов део, као што се то дешавало са објавама пре њега. Међутим, „Брижљива рука“ га је заштитила па је, високо уздигнутог бајрака, одолео у средишту свих олујних дешавања. Сачувао је све своје одломке и све прописе! Ако желиш,

питај и све дневне информативне новине, колике гомиле злата и сребра се сваке године троше како би се Кур'ан уклонио и како би се људи, **разним методама завођења**: лажима, измишљотинама и потворама, удаљили од Ислама! И поред тога нису тријумфовали, **као што то Узвишени каже**: 'Они који не верују троше имања своја да би од Божијег пута одвраћали. Они ће их, сигурно, утрошити, затим ће, због тога, жалити и на крају ће побеђени бити. А они који не буду веровали - у Пакао ће бити потерани.'[\[221\]](#)

То је због тога што га од нестанка штити исти Онај који од нестанка штити небеса и Земљу, **јер**: 'Он је

послао Посланика Свога са
упутством и правом вером да би је
издигао изнад осталих вера, макар
не било по вољи
многобошцима.' [\[222\]](#)

Бог ће да учини да Његова одредба
буде спроведена и употпуниће
светло Своје па ће да победи! И
остаће победоносно, и неће моћи да
му наштети онај ко му се
супротстави, све док Бог Своју
одлуку не донесе!" [\[223\]](#)

Слично овом се десило приликом
Хиџре када је Посланик, нека је
Божији благослов и мир над њим,
био прогањан од стране Курејшија.
Са њим је био само један човек, а
сви они су га помно тражили како

би га убили и тако освојили вредну награду. У таквој ситуацији он је казао Сураки: „Шта мислиш о томе да (на главу) ставиш краљевску круну Кисре?" Тако се и обистинило, он ју је ставио у време вође правоверних Ел-Фарука, Омера ибн Ел-Хаттаба, Бог био задовољан њиме. [\[224\]](#)

Када је Кисрин изасланик дошао Веровеснику, нека је Божији благослов и мир над њим, како би му запретио, Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, му је рекао: „Мој Господар је убио вашег господара!" Када су испитали за ову вест, уверили су се да је Кисра умро у том истом

дану. [225] Овакви догађаји нису имали своје поводе који би могли да их навесте, нити су, пре тога могли да буду записани у некој књизи. Радило се о посланству!

СЕДАМНАЕСТИ АРГУМЕНТ: **Правичност исламског** **законодавства**

Не постоји ниједан закон који прописује и уређује законске одредбе попут закона (ар. еш-шери'ат) који је објављен Веровеснику, нека је Божији благослов и мир над њим. Његов верозакон је прописан како би задовољио све човекове потребе у свим сегментима његовог живота. Он уређује и организује живот

почевши од дана човековог рођења па све до његове смрти и непрестано га прати, штити, одгаја, усмерава, **указује и упућује:** „... а он, Божијом вољом, теби ставља на срце Кур'ан - који потврђује да су и претходне објаве истините - као путоказ и радосну вест верницима." [\[226\]](#)

То је комплетан закон који садржи и благост и олакшицу, у складу је са људским разумом и сваку особу која га се придржава чини срећном и поносном. Садржи сасвим довољно флексибилности што га чини прилагодљивим за свако време, место и народ. Када је у питању његово спровођење, он не разликују

људе, јер, правда је његов темељ, а мудрост је његова светиљка. [\[227\]](#)

Са друге стране, тако нешто не може да се нађе ни у једном другом закону који је сам човек установио, чега су дубоко свесни легислатори и познаваоци људских закона. За разлику од верозакона, тај закон се сваке године по неколико пута модификује. Ако би се којим случајем десило да буде примењив на једном, сасвим сигурно такав не би био примењив на другом месту. Ако би одговарао у једном, не би одговарао у другом времену.

Погледајмо шта су све учинили комунисти црвенаши [\[228\]](#) са својим припадницима који су почели да се

придржавају комунизма тек након што је потекла крв и након што су спроведене најзлогласније режимске тортуре. Након тога су пропали у бездан и бачени су на сметлиште људске историје за којим нико не жали!

Нико није у стању да пропише законе који ће да служе човеку у свим сферама његовог живота. Уколико би се, чак, уложио и крајњи напор људског законодавца, он би могао да буде само као идеја у одређеном животном сегменту.

У економији су се истакла два правца: социјализам и каматни капитализам. Први правац потиснуо је стваралаштво и изједначио је

активне са инертним, пожртвоване са ноншалантним и интелигентне са глупавим. [\[229\]](#) Други правац је узроковао друштвене сталеже, па између сваког сталежа постоје огромне разлике. Док су неки сталежи толико јадни да немају хране ни за један дан, други уживају у свој раскоши овосветског живота и не осећају никакву дужност према онима који немају. [\[230\]](#)

У политици су се посебно истакла, такође, **два правца**: демократија и диктатура. Први политички правац [\[231\]](#) широм је отворио своја врата за суочавање различитих мишљења и дозволио је апсолутне људске слободе. У овом правцу

власт припада народу, сходно властитим интересима појединаца, без обзира на њихов степен образовања и идеологију коју носе. На сваки законски пропис гледа се равнодушно, јер људски прописи су испред прописа Господара људи. Други правац [\[232\]](#) је власт дао само једном појединцу и нико нема право да се у њу меша без обзира колики степен знања и опште културе поседовао!

Када је у питању друштвени однос, дозволили су блуд и неморал, **као што Фреуд каже:** „Сексуални инстинкт или либидо покретач је и извор људских поступака, па чак и дојенчета и његове мајке. Свако

гушење овог инстинкта води ка психичкој кризи и колапсу." [\[233\]](#)

Осим ових, постоје и друге идеологије и правци о којима није место да у овој књизи говоримо.

Сви ови закони, без обзира на мноштво њихових легислатора, законодавних и корекционих комисија, непрестано се излажу изменама. Дешава се да је њима незадовољан онај који их је осмислио и предложио, да не говоримо о другима.

За све идеологије, правце, законе и законодавства, без обзира на различите сфере њихове примене, заједничко је то што су усмерене ка

људском телу, и што души ништа не нуде. У том погледу њихов крајњи домет је да се људима каже: „Нека свако за себе одабере веру коју жели, јер ми не знамо како може да се усрећи душа!”

Сви ови умови нису могли да пропишу закон који ће да буде вечан и свеобухватан у свим животним сегментима као што је то Веровесников, нека је Божији благослов и мир над њим, верозакон. Зато се он сматра аргументом његове, нека је Божији благослов и мир над њим, истинитости. Човечанство то није било у стању да учини, па чак ни сам Веровесник, нека је Божији

благослов и мир над њим! Овај шеријат (исламски закон) је објава од Величанственог и Хваљеног! То је закон којем лаж није могла да приђе ни спреда ни страга, јер то је објава Мудрог и Хваљеног!

Бернард Шав је рекао: „Да је Мухаммед - веровесник Ислама - данас жив, могао би да реши све светске проблеме док седи на својој простирци и испија кафу!" [\[234\]](#)

Овим доказима о истинитости Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим, послужио се и Хераклије, знајући да његов верозакон прописује обожавање Једног Бога, истинољубивост и одржавање родбинских веза.

ОСАМНАЕСТИ АРГУМЕНТ: Научна чуда

Овим насловом подразумевам Веровесникова, нека је Божији благослов и мир над њим, обавештења о научним чињеницама из различитих научних дисциплина, и то још у времену када нико није знао за њихова значења и које још увек нису биле познате. Предмет аргументације је, дакле, то што је Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, о тим чињеницама говорио пре него што су откривене, и све што је рекао обистинило се.

На ову тему написана су многобројна дела у којима се

детаљно објашњавају научна чуда о којима је Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, говорио пре четрнаест векова, а чија значења нисмо знали све до данас, у овом веку, када су и откривена.

Међу тим делима је и књига коју је написао др. Мухтар Салим, а која носи назив „Ел-Ибда'ату ет-тиббије ли-ресулил-инсаније" [\[235\]](#) у којој је навео многобројне облике посланичког лечења од болести за чије се лекове није знало до данас. Како је Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, могао да обавести о појави савремене куге (АИДС-а), као што се то наводи у предаји од Абдуллаха ибн Омера,

Бог био задовољан њиме, у којем је рекао: „Пришао нам је Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, и рекао: 'О скупино мухаџира (становници Мекке који су се преселили у Медину), пет ствари, ако њима будете искушани - а тражим уточиште код Бога, од тога да вас оне снађу: неће, у неком народу, да се појави јавни неморал и разврат а да се међу њима неће распространити куга и болести које нису биле познате њиховим прецима...'" [\[236\]](#)

У два „Сахиха" се наводи предаја од Ебу Хурејре, Бог био задовољан њиме, у којем стоји да је Веровесник, нека је Божији

благослов и мир над њим, **рекао:**
„Посуду коју је zaloкао пас, оперите
(очистите) седам пута, једанпут са
земљом.“ Медицински је доказано
да се у језику пса налазе врло
штетне бактерије по човека. Оне не
могу да се одстране никако
другачије осим прањем земљом и
водом. [\[237\]](#)

У „Сахиху“ од Ел-Бухарије наводи
се да је Веровесник, нека је Божији
благослов и мир над њим, **казао:**
„Када у посуду некога од вас упадне
мува, нека је сву загњури, јер заиста
је у једном њеном крилу болест, а у
другом лек.“ [\[238\]](#)

Медицинска истраживања
установила су да у једном крилу

мува носи штетне клице, а у другом бактерије које уништавају те клице. [\[239\]](#)

Осим ових постоје и многи други примери научних чуда које због њихове обимности не можемо да наводимо.

Све то, наравно, указује на истинитост Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим, који то није говорио самовољно већ на основу објаве.

ДЕВЕТНАЕСТИ АРГУМЕНТ:
Детаљан опис онога што је иначе
било непознато

Детаљно да опише оно што се сматра непознатим (ар. ел-гајб) може само особа која је то видела или чула. Због тога кажемо да је импозантан Веровесников, нека је Божији благослов и мир над њим, опис његовог Господара, анђела, Раја, Ватре... Сасвим је сигурно да то није могао да учини било који други човек!

Веровесников, нека је Божији благослов и мир над њим, опис Узвишеног Бога не садржи никакву мањкавост. Он обилује сваким нужним савршенством који припада Узвишеном Богу. [\[240\]](#)

Тако Га описује апсолутном моћи, неисцрпном мудрошћу, бескрајном

милошћу, савршеним животом, али и другим именима и особинама. Назвао Га је најлепшим именима, а описао Га је најлепшим особинама. „А Бог има најлепша имена...” [241] Реч „најлепша” је суперлатив од придева „леп, лепа”. Дакле, Бог има најлепша имена!

„А Богу припада најузвишенији пример!” [242] Реч „пример” у одломку долази са значењем речи „особина“, као што је то у речима Узвишеног: „Особине су Раја, који је обећан онима који се Бога боје: у њему су реке од воде неустајале...” [243]

Дакле, Узвишеном Богу припадају најузвишенији описи!

Таквим описом не може да се опише ниједно створење:

„Зато не наводите Богу сличне!" [\[244\]](#)

„Зато не чините свесно друге Богу равним!" [\[245\]](#)

„И нико Му раван није!" [\[246\]](#)

„Нико није као Он!" [\[247\]](#)

„Знаш ли да име Његово има ико!" [\[248\]](#)

Дакле, Он, нека је узвишен, нема никог сличног, ни супарника, ни равног Себи, нити неког ко је назван као Он!

Међутим, погледајте људе, шта све говоре [\[249\]](#) када желе да опишу Бога! Неки сматрају животињу божанством, као они који обожавају краву или миша, неки божанством сматрају обични предмет, као они који обожавају кипове и ватру. Неки људи имају више божанстава, као што су ватропоклоници који имају бога таме и бога ватре, или Грци који имају бога љубави, бога опскрбе, и трећег, бога звезда. У мноштву ових очигледних мањкавости, ови људи као да сматрају да њихов бог не поседује способност да врши све ове послове! Неки иду још и даље па обожавају нешто што је далеко одвратније од свега наведеног, као

обожавање женског полног органа. Неки потискују свој разум па обожавају највећег људског непријатеља - сотону! Али, хајде да се мало уздигнемо и да погледамо како следбеници небеских објава описују Узвишеног Господара.

У читавој историји Јевреји су били охол народ који је пркосио Силном, хваљен нека је Он. **Казали су:**

„Бог је сиромашан, а ми смо богати!" [\[250\]](#)

„Божија рука је стиснута!" [\[251\]](#) Тј. шкрт је [\[252\]](#), а нека је Бог хваљен, узвишен и далеко од онога што они говоре!

Ибнул-Кајјим, Бог му се смиловао, **казао је:** „Када су у питању Јевреји, Бог ти је навео приче о незнању њихових предака, њиховим заблудама и непромишљеним поступцима, што указује шта је, заправо, позадина мрклих тмина незнања (**савремених Јевреја**), тмина које се уистину нижу једна изнад друге! Довољно је да споменемо да су обожавали златно теле које су направили сопственим рукама. Обожавали су оно што су направили у статуи најглупље животиње, животиње која је најмање разборита, која се наводи када жели да се асоцира на непромишљеност. Погледај само у то њихово незнање и малоумност са којом су прелазили

границе! Како су, поред Бога, могли да обожавају друго божанство!!! Претходно су се уверили у доказе Божије једноће, тевхида, и величали су Господара, посланик је још био жив међу њима и знали су да није мртав. Па, ако су то наумили да ураде, чудно је зашто нису одабрали неко небеско знамење, као што су Сунце, Месец, звезде!? Не, него су учинили баш супротно, узели су земаљско знамење!? Па ако су то наумили да учине, зашто нису узели нешто што је као знамење створено да стоји изнад Земље, као што су горде планине и слично њима!? Не, него су учинили баш супротно, узели су нешто што је унутар Земље, попут руда и разноликог

камења, нешто што се из ње прерађује!! Па ако су то наумили да учине, зашто нису узели већ готово знамење - драгуљ, **нешто што није потребно претходно произвести:** стављати у ватру, окретати са разних страна, ударати железом и изливати у калуп!? Не, него су учинили баш супротно, **нешто што су требали мануелно да произведу:** ударањем, стављањем и паљењем у ватри како би се елеминисала неваљала материја!! Па ако су то већ били наумили да учине, зашто ту статуу или кип нису обликовали да наликује изгледу племенитог анђела, посланог веровесника, или неког небеског 'драгуља' којег у обичном животу не могу да дотакну

руке!? Не, него су учинили баш супротно, обликовали су га у лику земаљске животиње!! Па ако су и то били наумили да учине, зашто га нису обликовали у лику најпознатијих животиња, оних које су најснажније или које се најсмелије упуштају у борбу и супротстављају насиљу, попут лава, слона, и других!? Не, него су учинили баш супротно, одабрали су да буде обликована у лику најглупље, најпотлаченије и најексплоатираније животиње, оне која се користи за орање и за наводњавање, која је толико слабашна да не може да се одбрани ни од старог нити од младог!! Након свега, какву спознају они имају о

ономе кога обожавају и о свом веровеснику и изнесеним чињеницама?! Онај ко је од свога веровесника затражио да им нешто одреди за божанство и који је, након што је посведочио у неодољиве доказе, обожавао произведеног бога, за таквог је нормално да сматрамо да није спознао истину о Богу, о Његовим именима и особинама, и о Његовој вери. Такав није свестан ни истине створења, његових потреба и зависности. Да су спознали истинско божанство и свога посланика, **не би веровеснику казали:** 'Нећемо да ти поверујемо све док јасно не видимо Бога', **нити би казали:** 'Идите ти и твој Господар па се сами борите, нити би убили

невину особу и убијеног бацили пред капију, не признајући да су га убили. Док су све то чинили, њихов веровесник је био међу њима, а и небеске вести, и објава му је још увек долазила ујутру и навече. Као да су мислили да ће све то да остане скривено Богу као што је било скривено од људи?! Да су спознали Онога који се обожава засигурно Му не би казали: 'Оче наш, буди пажљив колико спаваш!' Да су Га спознали, не би се упуштали у рат против Његових веровесника, убијајући их, хапсећи и прогањајући их! Не би се ни усудили да дозволе оно што је Он забранио, нити да изостављају очигледне наредбе служећи се варкама..." [\[253\]](#)

И осим ових ружних речи, које не би изговорили ни обожаваоци кипова својим божанствима, још их је много у низу које су говорили.

Када је реч о хришћанима, треба да кажемо да је њихово стање далеко повољније од стања Јевреја, па да су нам они, за разлику од Јевреја, много ближи. Организовали су концилијски састанак, тзв. Састанак поверења - који исламски учењаци називају састанком проневере [\[254\]](#) - на којем је било присутно више од две хиљаде њихових учењака.

Разматрајући важна питања, требали су да се договоре о својим убеђењима о Богу, па су се сложили да Узвишени, како то каже Ибнул-

Кајјим, чини поступке својствене
глупацима и лудацима! [\[255\]](#)

Узмимо за пример да се неки владар
наљути на свој целокупни народ
због учињеног греха једног свог
поданика из тог народа, па да тај
народ непрестано и свим начинима
покушава да му удовољи, али
безуспешно! Након дугог времена,
каже им: 'Ако желите да ми
удовољите и да моја љутња
престане, послаћу вам свога сина
којег требате да ударате, по лицу
пљујете и убијете! Ако тако
учините, тек онда ћу са вама да
будем задовољан!' Па, зар би ико
могао тако нешто да учини?!

Хришћани кажу: Бог се расрдио на целокупно човечанство због грешке коју је учинио Адем (Адам). Због њега Он није био задовољан са човечанством, без обзира на мноштво веровесника и посланика, све док није послао Свога сина човечанству. Његова љутња непрестано је трајала све до оног тренутка када су почели Његовог сина да ударају, шамарају, пљују по лицу и коначно када су желели да га разапну. Ставили су трње на његову главу, ексерима су закуцали његове руке на греду и држали су га на крсту све до смрти. Тек тада је Он постао поново задовољан са човечанством и опростио им је грешку. Нека је узвишен Бог и

веома далеко од онога што о Њему говоре насилници!

Такође, Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, **описао је анђеле запањујућим описом:** да су они Божија војска која извршава Његове наредбе, да су у сваком тренутку неуморни робови своје Господару који нити спавају, нити једу и нити пију. Они даноноћно славе Бога и то им не прелази у досаду! Примећујете ли колико се овај опис анђела разликује од описа који су изrekli неверници, који су казали да су анђели женског рода, и још много тога другог!?

Рај је описао фасцинантним детаљима који, уистину, никога не

остављају равнодушним и који изазивају неописиву чежњу да, **скоро па не можете да се суздржите а да не узвикнете:** „Боже мој, учини да и ја будем један од рајских становника и немој да ми ускратиш благодати уласка у њега!" [\[256\]](#)

Међутим, данас када послушаш многе филозофе како описују „добростиви град" - како кажу за Рај - засигурно ће да те насмеје њихов конфузни опис и безазлено размишљање! Уверићеш се колико су дијаметрално супротни и различити њихови од Веровесниковог, нека је Божији благослов и мир над њим, описа. Али, за њих ћемо да нађемо

оправдање, јер, Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, није говорио по властитом нахођењу, већ на основу објаве!

Када је говор о Веровесниковом, нека је Божији благослов и мир над њим, опису Ватре, треба да кажемо да је он био изразито речит. Био је то опис који је срца испуњавао огромним страхом, ужасавајућом стравом и језом од тог боравишта.

Јеферу Ланг је казао: „Када се Света књига преводи на неки језик, у том се преводу обично губе многа значења. Међутим, када је преводилац доследна и богобојазна особа, из таквог преводилачког мотива текст превода биће као свети

бајрак кога неће моћи да ограничи никакве људске границе! Без обзира што је Кур'ан несумњиво најјутицајнији на читаоца онда када се чита на изворном (арапском) језику, у односу на читање превода његовог значења, ипак и у преводу значења може да се доживи кур'анска раскош, и страхота и лепота и сјај кур'анских уметничких представа. Све се то, уистину, дубоко рефлектује на особу, као што су то, примера ради, сликовити и застрашујући призори Ватре...", **па све док није казао:** „И без обзира што су следбеници Ислама са Запада примовисани да се ослањају на коментар Кур'ана, сасвим сам сигуран да су, и као такви, сви они у

могућности да осете разлику и да приметете да је највише што фасцинира у Кур'ану његов књижевни стил. Управо он код читаоца изазива неодољив осећај да је Кур'ан небеска објава." [257]

ДВАДЕСЕТИ АРГУМЕНТ: **Спајање срца међу Арапима**

Пре Ислама, Арапи су били подељени на сукобљена племена која су искључиво тежила да истакну себе и да се уздигну над осталим племенима. Сукобљавали би се и због најмање безазлене ствари. Примера ради, међуплеменски ратови трајали су десет векова само због једне обичне камиле, као што се то десило у рату

за камилу Ел-Бесус који је потрајао четрдесет година између племена Таглиб и Бекр, Ваилових потомака. Тај рат је изазвало то што је Кулејб ибн Реби'а ет-Таглиби усмртио камилу Ел-Бесус која је била у власништву тетке по мајци Џесаса ибн Мурре ел-Кулебија. [\[258\]](#)

Или, споменимо и тзв. рат Дахиса и Ел-Губреаа који се водио између два племена, Абус и Зубејан, и то због коња Дахиса и Ел-Губераа који су се међусобно утркивали. Такође, и овај међуплеменски рат трајао је четрдесет година. У неким њиховим ратовима учествовало је и племе Антер, што је споменуо Зухејр ибн Еби Сулма у Муаллекама. [\[259\]](#) Или,

споменимо рат између Ел-Евса и Ел-Хазреца - потомака истог стрица, рат који је трајао више од стотину година.

Ове личности биле су изузетно охولة и нису прихватале ни најмање облике угњетавања, племенског фанатизма, борбе и супарништва, па макар и за најмању ствар. Таквим људима пљачка и убиство су били највећи извори опскрбе и најбољи поводи за хвалисавост због учињеног насиља. У таквом стању, готово немогуће је било ујединити и међусобно повезати таква племена. Због тога се способност једног човека да уједини све Арапе и измири зараћена племена, па његова

способност да их наведе да одбаце међусобну мржњу и освету, уистину, сматра натприродним делом – муџиза.

Наводећи заједници ову благодат и објашњавајући да то није било чије дело, већ Његово, **Узвишени је рекао:**

„Сви се чврсто Божијег ужета држите и никако се не разједињујте! И сетите се Божије милости према вама када сте били једни другима непријатељи, па је Он сјединио срца ваша и ви сте постали, милошћу Његовом, пријатељи; и били сте на ивици ватрене јаме, па вас је Он ње спасио. Тако вам Бог објашњава

Своје доказе, да бисте на Правом путу истрајали." [\[260\]](#)

Објашњавајући колико је било тешко постићи њихову међусобну љубав и јединство, Узвишени Аллах (Бог) каже:

„... Он те подржава Својом помоћи и верницима, и Он је сјединио срца њихова. Да си ти потрошио све оно што на Земљи постоји, ти не би сјединио срца њихова, али их је Бог сјединио - Он је заиста силан и mudar." [\[261\]](#)

Након ове љубави и јединства, постали су освајачка сила која је срушила Персију и Византију.

На ово значење алудирао је песник у својим стиховима, где каже:

Да л' то од одабраника муџизу тражите?

Довољно је племе неко из гробова да се позове

У рату к'о рука једна били су

А у боју продавали су дуњалук (овај свет) за ахирет (будући свет) свој.

ДВАДЕСЕТ И ПРВИ
АРГУМЕНТ: Услишавање
његових молби (дова)

Када би год Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, замолио Узвишеног Бога у својој

молби, Он би му се истовремено одазивао, и када би год нешто затражио, Узвишени би му то увек удовољио. Тако нешто не дешава се лажову, човеку који шири лажне вести о себи и који измишља!

Узвишени Бог прима молбе само од богобојазних и одазива се истинољубивим људима! Није непознаница да многобројни хадиси о томе говоре, међутим, ја ћу да споменем само један догађај у којем је услишана Посланикова, нека је Божији благослов и мир над њим, молба и када су му облаци постали потчињени.

Енес ибн Малик, Бог био задовољан њиме, **приповеда:** „да је једног петка

ушао у џамију неки човек, на врата која су била према (Омеровој кући званој) 'Дарул-када, док је Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, стајао и држао говор. Тај човек окрену се Божијем Посланику, нека је Божији благослов и мир над њим, и рече: 'Божији Посланиче, имовина нам (стока) пропаде и да путујемо не можемо, па моли Бога да нам дадне кишу!' Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **подиже руке и изговори:** 'Боже мој, дај нам кишу! Боже мој, дај нам кишу! Боже мој, дај нам кишу!'" 'Бога ми, каже Енес, 'нисмо видели на небу никакав облак, нити облачак. Између нас и брда Сел'

није била ниједна грађевина, нити било каква кућа (која би нам небо заклањала). Тада се иза Сел'а појавио облак попут штита, и када је стигао насред неба, раширио се и почела је да пада киша. Тако ми Бога, не видесмо више сунца шест дана!"

- У једној верзији предаје се наводи:

„Тако ми Онога у чијој је руци мој живот, није их спустио све док се облаци не појавише попут брда. Након тога, са минбера није сишао све док нисам видео како је киша натопила његову, нека је Божији благослов и мир над њим, браду!"

- „Следеће цуме (обавезна молитва петком), док је Божији Посланик,

нека је Божији благослов и мир над њим, стајао и држао говор, уђе неки човек на иста врата, окрену се Посланику, нека је Божији благослов и мир над њим, **и рече:** 'Божији Посланиче, имовина нам пропаде, ни да путујемо не можемо, па моли Бога да је од нас повуче!' 'Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, подиже руке, прича Енес, **'и рече:** 'Боже мој, око нас је, а не у нас! Боже мој, на брежуљке, на висоравни, **увале долина и на растиње!'"** Енес је **рекао:** 'И кад год би показао руком на неку страну, облаци би се разилазили. Медина се указа попут котлине, а долином Канат текла је вода месец дана. Нико из те долине

није дошао а да није причао о тој обилној киши." [262]

Осим ове, Посланику су истовремено услишаване и многе друге молбе које је упућивао. Такву привилегију није могао да има лажов, већ искључиво истинољубиви који је потпомогнут од Бога, који му је олакшао да учини поводе (да молба буде услишана) и потчинио му кишу и облаке.

Да се не бојим да ћу да одужим, навео бих многобројне хадисе на ову тему.

ДВАДЕСЕТ И ДРУГИ
АРГУМЕНТ: Онај који није умео

да чита и пише подучио је читав свет

Једним од највећих доказа о истинитости Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим, сматра се то што читав свој живот, све до смрти, није знао ни да чита ни да пише. О томе сведоче историјске чињенице, његови супарници и његови следбеници. **О томе је Узвишени Бог казао следеће:** „Ти пре ње ниједну књигу ниси читао, а ниси је ни десном руком својом писао; иначе, посумњали би они што лажи говоре.” [\[263\]](#)

Ова неоспорна чињеница била је својеврсни одговор на многе убачене сумње, самим тим што

Посланик није био писар-професионалац, нити халапљиви читалац, па како је другачије могао да поседује знање осим ако оно није било објава која му је силазила са неба. Никада није читао неку књигу, нити је икада студирао неку науку, па и поред тога извео је бројне учењаке и имаме (предводнике) - подучио је целокупни свет!

Како је уопште човек који није знао да чита и пише могао да поседује толику количину информација између којих апсолутно није било никаквих контрадикторности, противречности и неслагања, па чак ни најмањих несугласица. Напротив, све оне се нижу у јединствен

контекст и плове ка заједничком одредишту. То није био у стању да учини најобразованији човек, па како је тек онда могао да учини онај који није знао да чита и пише?!

„Да је он од неког другог, а не од Бога, сигурно би у њему нашли многе противречности." [\[264\]](#)

Како је онај који није знао ни да чита ни да пише могао да буде упитан о било којем питању, па на њега смело да одговара!? Како је могао да дискутује и побеђује у дискусијама, или да расправља па да у расправи његови докази надјачају све друге!? Никада није забележено да је променио мишљење које је претходно заступао, или да је у вези

са неким питањем погрешно! Све ово додатно учвршћује мишљење да је он уистину истинољубиви Веровесник који добија вести и обавештења о претходним посланицима и народима, и поред тога што не зна ни да чита ни да пише!

Овај одговор упућен је онима који су на њега лагали: „И говоре: 'То су измишљотине народа древних; он тражи да му се преписују и ујутру и навече да му их читају.'" [\[265\]](#)

Такође, овај одговор упућен је и онима који тврде да је Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, своје знање црпео из Торе и Јеванђеља, али и многим другим

лажним тврдњама и сумњама које овај одговор у потпуности анулира!

ДВАДЕСЕТ И ТРЕЋИ **АРГУМЕНТ: Догађај са слоном**

Међу најупечатљивије историјске догађаје који су се десили Арапима на Арапском полуострву сматра се одбрана Кабе од Ебрехине војске на чијем је челу ишао слон. Овај догађај сматра се непорецивим са обзиром на то да га у свакој генерацији приповеда огроман број историчара са Арапског полуострва. Чак и код нас! Узвишени Бог споменуо га је у Својој Књизи, а меккански неверници, људи који су највише желели да докажу кур'анске лажи, нису га уопште порекли.

Ипак, па то су људи који су били најзнанији о свом граду, Мекки! Дакле, то неоспорно указује да се овај догађај заиста и десио, **о чему Узвишени каже:**

„Зар ниси чуо шта је са власницима слона Господар твој урадио! Зар лукавство њихово није омео и против њих јата птица послао, које су на њих грумење од глине печене бацале, па их је Он као лишће које су црви источили учинио?" [\[266\]](#)

Имам Ибн Тејмије, Бог му се смиловао, **рекао је:** „Поглавље: У Мухаммедова, нека је Божији благослов и мир над њим, знамења и кур'анске доказе о истинитости

његовог посланства убраја се и прича о слону.

Узвишени је рекао: „Зар ниси чуо шта је са власницима слона Господар твој урадио! Зар лукавство њихово није омео и против њих јата птица послао, које су на њих грумење од глине печене бацале, па их је Он као лишће које су црви источили учинио?”

Број приповедача приче о слону достиже степен непорецивости. Она говори о хришћанима Абесинцима који су скупили огромну војску и повели су слона како би срушили Кабу. Рушењем Кабе желели су да се освете Арапима који су обешчастили њихову цркву у Јемену

и на тај начин поново да узвисе своју цркву. Бог је на њих послао птице које су их уништиле, а тај догађај десио се у истој години у којој се родио Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим. У околини Кабе тада су живели идолопоклоници који су обожавали кипове, и са тог становишта вера хришћана била је далеко боља од њихове! Из овога сазнајемо да се ово знамење није десило због људи који су тада живели око Кабе, већ, или због саме Кабе, или због Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим, који се те године родио у непосредној близини Кабе, или због оба разлога. У сваком случају, ради се о доказу његовог,

нека је Божији благослов и мир над њим, **посланства! Ако неко каже:** 'То је знамење које се десило због Кабе, да се она заштити и одбрани, јер она је Божија кућа коју је изградио Аврам!, такав треба да зна да не постоји ниједна религијска заједница мимо Мухаммедове, нека је Божији благослов и мир над њим, заједнице која извршава обреде ходочашћа, и која обавља молитву у правцу Кабе! Мухаммед, нека је Божији благослов и мир над њим, пренео је обавезу ходочашћа и обављања молитве у њеном правцу. Па, ако је Каба била толико безвредна у очима следбеника цркве, са обзиром да су желели да узвисе своју цркву, а обешчасте

Кабу, сазнајемо да је вера коју следе поштоваоци Кабе боља од вере хришћана, а хришћани су бољи од идолопоклоника! То говори да је Мухаммедов, нека је Божији благослов и мир над њим, народ бољи од хришћанског, а то имплицира да је и њихов Веровесник истинољубив, јер, да следе лажног веровесника не би били бољи од хришћана. Напротив, били би најгора створења, попут следбеника Мусејлеме ел-Кеззаба, Ел-Есведа ел-Анесија, и других." [\[267\]](#)

ДВАДЕСЕТ И ЧЕТВРТИ
АРГУМЕНТ: Веровесников, нека
је Божији благослов и мир над

ЊИМ, ДЕЛА ОБОЖАВАЊА ОБАВЉЕНА У ТАЈНОСТИ

Сваки варалица и лажов који за себе тврди да је реформатор има за циљ да оствари неки од овосветских интереса, или власт, или имовину и сл. Међу људима и својим следбеницима позиваће на реформе, међутим, његово право лице ће да се открије тек онда када се осами или када буде међу себи најблискијим особама.

Ако бисмо усмерили светло на Веровесников, нека је Божији благослов и мир над њим, приватни живот и његова дела која је чинио у тајности, засигурно бисмо се много изненадили. Видели бисмо да је у

тајности чинио дела одане и привржене покорности Богу и да се неуморно и много више трудио у односу на труд који су људи познавали. Ово је још један јасан доказ који указује на његову истинитост!

Хузејфе, Бог био задовољан њиме, **приповеда:** „Клањао сам са Послаником, нека је Божији благослов и мир над њим, једне ноћи, па је отпочео своју молитву са поглављем Ел-Бекаре. **Помислих у себи:** 'Учиниће прегибање после стотог одломка, али када је дошао до стотог одломка, наставио је даље. **Помислих у себи:** 'Клањаће читав рекат са поглављем Ел-Бекаре' - па

је и њу прошао, **па помислих**: 'Сад ће да учини прегибање, кад он, нека је Божији благослов и мир над њим, отпоче поглавље Ен-Ниса, па и њу заврши, па отпоче поглавље Али Имран, те и њу заврши. Учио је полако, и када би год наишао на одломак у којем је споменут тесбих, (величање и слављење Узвишеног Бога), он би изговарао 'субханаллах' (слава припада само Аллаху (Богу)), а када би наишао на одломке који садрже одређене дове (молитве), он би молио; када би, у току учења Кур'ана, наишао на одломке у којима се моли уточиште код Узвишеног Бога, он би за заштиту молио. Затим је отишао на руку' (прегибање), **на којем би изговорио**:

'Субхане раббијел- 'азим' (Нека је слављен мој величанствени Господар), а руку' му је трајао колико и кијам (стајање за време молитве). Потом је изговорио: 'Семи'аллаху лимен хамидех' (чуо је Бог онога ко Му захваљује), а потом се подигао и задржао се на кијаму приближно онолико колико је био на руку. Затим је отишао на сецду (падање ничице), приликом које је изговорио: 'Субхане раббијел-е'ала' (нека је слављен мој Господар Узвишени), а сецда му је била, приближно онолико, колико је био на стајању." [\[268\]](#)

Да би се полако проучила поглавља Ел-Бекаре, Ен-Ниса и Али Имран,

треба много времена, не мање од два сата. Па ако су његово прегибање, подизање са прегибања и сецда трајале приближно трајању његовог учења у молитви, то значи да је Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, пробдио већину ноћи, ако не и целу ноћ, клањајући молитву.

Абдуллах ибн Мес'уд, Бог био задовољан њиме, **приповеда:** „Једне ноћи клањао сам са Веровесником, нека је Божији благослов и мир над њим, и он толико стајаше да сам помишљао на нешто лоше. 'Шта си помишљао?', упитали смо га. 'Да седнем, а Веровесника, нека је

Божији благослов и мир над њим, оставим (да стоји)."[\[269\]](#)

Ибн Мес'уд, Бог био задовољан њиме, био је један од најпобожнијих другова. Сама чињеница да није могао да издржи Веровесниково, нека је Божији благослов и мир над њим, богослужење, доказује колико дуго је трајала Веровесникова, нека је Божији благослов и мир над њим, молитва.

Преноси се од Мутаррифа ибн Абдуллаха ибн Еш-Шехира, а он од свога оца, [да је рекао](#): „Дошао сам код Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим, и затекао сам га како клања. У његовој утроби је брујало ([због плача](#)) попут

брујања које производи лонац који ври на узаврелој ватри." [\[270\]](#)

У другој верзији предаје, коју је забележио Ебу Давуд, **наводи се:** „Из његових, нека је Божији благослов и мир над њим, прса се, због плача, чуло брујање попут брујања млина!" [\[271\]](#)

Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, није знао да је Абдуллах ибн Еш-Шехир дошао, а и да је знао, не би могао тако брзо да се умири од плача.

Аиша, Бог био задовољан њоме, **приповеда:** „Једне ноћи Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, извукао се (**из постеље**) па сам

помислила да је отишао код неке од својих супруга. Покушала сам да га (руком) опипам, па када сам се вратила, он је био на руку'у - или на сецди - и говорио је: 'Субханеке ве бихамдике ла илахе илла енте!' (Слављен нека си и хваљен, нема истинског божанства осим Тебе), па рекох: 'Дражи си ми од оца и од мајке моје, ја сам обузета једним послом, а ти другим!'" [\[272\]](#)

Аишин осећај да нема Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим, у постељи указује на то да се он из постеље извукао тихо и да је настојао свој глас толико да прикрије да уопште није могла да чује његове молбе, већ тек онда када

се пробудила и када је кренула да га тражи. Када га је коначно додирнула, он је рекао: „Субханеке ве бихамдике ла илахе илла енте!"

Понекад је имао обичај да изађе из куће и оде у џамију где је у мрклој ноћи клањао како га нико не би приметио. Аиша, Бог био задовољан њоме, приповеда: „Једне ноћи сам приметила да нема Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, у постељи, па сам почела (додиром) да га тражим. Одједном сам додирнула доњи део његових стопала која беху спојена у џамији. Говорио је: 'Аллахумме инни е'узу би ридаке мин сехатике, ве биму'а-

фатике мин укубетике, ве е'узу бике минке, ла ухси сенаен 'алејке. Енте кема еснејте 'ала нефсике!' (Боже мој, склањам се под задовољство Твоје пред срџбом Твојом, под опроштај Твој пред казном Твојом, од Тебе тражим заштиту пред Тобом. Нисам у стању да испољим Теби захвалу. Ти си онакав како си о Себи похвално рекао." [\[273\]](#)

Само искрена особа жели да сакрије чињење дела своје покорности (Богу) и само она може да настоји да извршава добровољна дела обожавања у тајности.

ДВАДЕСЕТ И ПЕТИ
АРГУМЕНТ: Обавезност
јеврејског и хришћанског

веровања у Мухаммедово, нека је Божији благослов и мир над њим, посланство, јер тако налаже њихово веровање у посланике

Желимо да упитамо Јевреје: „Зашто сте поверовали у вашег посланика Мојсија, нека је Божији благослов и мир над њим?"

Ако кажу: „Поверовали смо у њега посредством његових наднаравних дела, морала који је имао, његовог верозакона, тиме што га је Бог помагао и одазивао се на његове молбе, тиме што није настојао да оствари властиту корист, и на основу других доказа', **ми ћемо да кажемо:** „Све што сте навели

поседовао је и Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим. "

Упитаћемо и хришћане да ли верују у Мојсијево, нека је Божији благослов и мир над њим, посланство? Њихов одговор ће, засигурно, да буде потврдан, **а ми ћемо да их поново упитамо:** „Шта вам је доказ да је он био посланик?"

Ако кажу: „Доказ нам је то што га је споменуо Иса“, **упитаћемо их:** „Да ли имате неки други доказ?"

Ако одговоре: „Не постоји неки други доказ да је Мојсије, нека је Божији благослов и мир над њим, био посланик“, **рећи ћемо им:** „У том

случају сте одобрили мишљење оних људи из вашег народа који не верују у Мојсија, нека је Божији благослов и мир над њим, јер он није показао некакав доказ свога посланства, нити је Исус, нека је Божији благослов и мир над њим, уопште у то време постојао. Ви сте потврдили да је веровање оних који у њега верују утемељено без јасног доказа и сазнања, па да је његово посланство дуги низ векова било непотврђено све док Бог није послао Исуса, нека је Божији благослов и мир над њим!"

Ако, пак, **одговоре потврдно:** „Да, постоје и други докази да је Мојсијево, нека је Божији благослов

и мир над њим, посланство било истинито!", ми ћемо рећи: „Сваки доказ којим сте аргументовали Мојсијево, нека је Божији благослов и мир над њим, посланство, био је присутан и код Мухаммеда, нека је Божији благослов и мир над њим!"

Након овога, нико нема оправдање да не верује у Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим!

Међутим, Бог је истину рекао: „...видиш их као да те гледају, али они не виде." [\[274\]](#)

То значи: „Они гледају у Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим, и у

аргументе његове истинитости, али га, као да су слепи, не виде!" [\[275\]](#)

ДРУГО ПОГЛАВЉЕ

Докази да Кур'ан није Посланиково дело

Неки су људи уверени да је Кур'ан Посланиково ауторско дело, што може да се сматра једном од најстаријих оптужби изречених на рачун Кур'ана, **а о којој сам Кур'ан каже:** "Када Ми одломак докинемо другим - а Бог најбоље зна што објављује - **они говоре:** 'Ти само измишљаш!' А није тако, него већина њих не зна." [\[276\]](#) Тј. износиш лажи на Бога. [\[277\]](#)

О томе говоре и следећи одломак:

"Они који не верују говоре: 'Ово није ништа друго до велика лаж коју он измишља, а у томе му и други људи помажу' - и чине неправду и потвору."[\[278\]](#)

"А они говоре: 'Он је измишља!' Не, она је истина од Господара твога да опомињеш народ којем пре тебе није дошао нико да га опомиње, да би ишао Правим путем."[\[279\]](#)

"Износи ли он о Богу лажи или је луд? Ниједно, већ ће они који у онај свет неће да верују на муци бити и у заблуди су великој."[\[280\]](#)

"Кад им се Наши јасни одломци казују, **они говоре:** 'Овај човек само хоће да вас одврати од онога чему су се ваши преци клањали, **и говоре:** 'Ово није ништа друго него измишљена лаж!' А они који не верују говоре о Истини када им долази: 'Ово није ништа друго него очито врачање!'" [\[281\]](#)

Оспораваоци божанског порекла Кур'ана, до данашњих дана, упорно понављају ову сумњу, а већина хришћана не верује у то да је Кур'ан од Бога. У наставку доносимо изјаве истакнутих хришћанских филозофа и оренталиста, које потврђују претходну констатацију.

У енциклопедији Ислама се наводи:
„Кур'ан није Божија књига.” [282]

Херберт Џорџ Велс [283] каже:
„Мухаммед, лично, је написао
Кур'ан.” [284]

Јулиус Велхаусен [285] (1844. -1918.)
рекао је: „Кур'ан је Мухаммедово
дело.” [286]

Сличну изјаву дао је и Густаве Ле
Бон [287], који је рекао: „да је
Мухаммед аутор Кур'ана” [288].

Дерменгхем [289] описује
Мухаммеда, нека је Божији
благослов и мир над њим, као
уметника и песника, који размишља
о природи, а затим своје импресије

претаче у једну прелепу литерарну целину, и у том смислу каже: „Ове звезде што у летњим пустињским ноћима јарко сјаје, толико да човек помисли да чује њихове зраке, као да су песма ужарене ватре. Уистину, у космосу постоје путокази за оне који размишљају, а у свету постоји тајновито (гајб), штавише цели космос је једна велика тајновитост. Није ли довољно да човек само отвори очи и погледа, приближи уши и послуша, и открије истину и чује вечни говор, међутим људи имају очи којима не виде и уши којима не чују. Али, он је веровао да чује и види оно што други нису могли да виде и чују, јер његово искрено срце је испуњено вером у

Бога, а да ли ти је, за прихватање оностраног, потребно ишта више осим чврстог веровања." [\[290\]](#)

Немачки филозоф Теодор Нулдке [\[291\]](#) феномен Мухаммедовог посланства појашњава на следећи начин:

„Његово посланство је више продукт афективних привиђења (визија) и изравних осетилних надахнућа него што је то продукт зрелог ума. Само снагом своје памети успео је да надвиси своје противнике, али је и поред тога беспоговорно веровао да његови унутрашњи осећаји уствари долазе од Бога." [\[292\]](#)

Мишљења оријенталиста и других оспораваоца божанске нарави Кур'ана о објави, **могу да се сажму у неколико следећих тачака:**

- чулно надахнуће;
- продукт афективних стања;
- утицај природних фактора, као што је сан;
- душевно-умне вежбе;
- магија и врачарство;
- обузетост злим духовима и истерија. [\[293\]](#)

Мишљење Насра Ебу Зејда који је рекао да Кур'ан припада свеукупној људској култури. [\[294\]](#)

Одговор на ове дилеме

1 - На самом почетку треба да истакнемо да је Узвишени Бог дао јасан и недвосмислен суд о овом питању: „Овај Кур'ан није измишљен, од Бога је - он потврђује истинитост претходних објава и објашњава прописе; у њега нема сумње, од Господара светова је!" [295]

У коментару овог одломка, **Ибн Кесир** каже: „Ово је доказ чудесне недостижности и наднаравности Кур'ана, и да човек није у стању да састави ни десет поглавља сличних Кур'ану, нити једно поглавље попут њега, јер је по својој речитости и реторици, садржају и лепоти, и

обухватањем великих и обимних значења, корисних на овом свету и Будућем, немогуће да буде осим од Бога, којем није ништа слично у Његовом бићу, нити Његовим својствима, нити Његовим делима и Његовим речима; Његов говор није сличи говору створења, **зато је Узвишени рекао:** 'Овај Кур'ан није измишљен, од Бога је', тј. овај Кур'ан могућ је само од Бога, и он није сличан људском говору. 'Он потврђује истинитост претходних објава, тј. од претходних књига, и њихов је заштитник и објашњава шта је ушло у њих од искривљивања, интерпретације и мењања.

А речи Узвишеног: 'И објашњава прописе, у њега нема сумње, од Господара светова је, тј. објашњава прописе, дозвољеног и забрањеног, јасно потпуно довољно и истинито без имало сумње, од Бога је, Господара светова, као што се наводи у хадису Ел-Хариса ел-'Авера, а он од Алије ибн Еби Талиба да је рекао: 'У њему је вест о онима пре вас и онима после вас и комплетан закон, тј. вест о ономе што је прошло и шта ће да дође, али и законски прописи које Бог воли и са којима је задовољан, а везани су за међуљудске спорове.'" [\[296\]](#)

„Општпозната је чињеница да је Кур'ан објављен човеку арапског

порекла који није знао ни да чита ни да пише, рођеном у Мекки у шестом веку по рођењу Исуса, нека је Божији благослов и мир над њим, и да је његово име било Мухаммед ибн Абдуллах ибн Абдул-Мутталиб, нека је над њим и његовом породицом Божији мир и благослов. У овоме се слажу верници и агностици, јер је то нешто што је толико укорењено у људској историји и за шта постоји толико историјских доказа, да је једноставно немогуће изразити било какву сумњу у погледу тога. Надаље, од кога је Мухаммед преузео Кур'ан? Да ли га је сам написао или је имао учитеља? И ко је уопште тај учитељ? У Кур'ану

читамо да Кур'ан није човеково дело, **него је:** 'казивање Изасланика племенитог, моћног, од Господара свемира цењеног, коме се други потчињавају, тамо поузданог!"[\[297\]](#)Тј. Џибрил (**анђео Гаврило**), нека је Божији мир над њим, који га је преузео изравно од Мудрог и Знаног, а затим га је он, на чистом арапском језику, спустио на срце нашег посланика Мухаммеда, нека је Божији благослов и мир над њим. Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, од анђела Гаврила је дословно преузео Кур'ан као што ученик преузима лекцију од свога учитеља. Његово је једино било да га разуме и научи напамет, а затим да га пренесе људима, појасни

и прокоментарише и на крају пренесе у праксу. Није смео да се дотиче његовог првотног језичког израза и смисла (значања). То је била само објава која му се објављује. **О томе Кур'ан каже:**

'Кад им ниједан одломак не донесеш, **они говоре:** 'Зашто га сам не измислиш!' - **Реци:** 'Ја следим само оно што ми Господар мој објављује. Ово су јасни докази од Господара вашег и упутство и милост за људе који верују.'[\[298\]](#)

И каже: 'А кад им се казују одломци Наши, који су јасни, **онда говоре они који не верују да ће пред Нас стати:** 'Донеси ти какав други Кур'ан или га измени!' - **Реци:** 'Незамисливо

је да га ја сам од себе мењам, ја следим само оно што ми се објављује, ја се бојим - ако будем непослушан своме Господару - патње на Великом дану.' [\[299\]](#)

Постоје и други одломци који потврђују непромењиви значењски (смисаони) аспект објаве, док о језичком аспекту говоре следећи одломци:

'Објављујемо је као Кур'ан на арапском језику да бисте разумели.' [\[300\]](#)

'Ми ћемо те научити да изговараш па ништа нећеш заборавити.' [\[301\]](#)

'Не изговарај Кур'ан језиком својим да би га што пре запамтио, Ми смо дужни да га саберемо да би га ти читао. А када га читамо, ти прати читање његово, а после, Ми смо дужни да га објаснимо'[\[302\]](#).

Потом и наредбе: 'читај'[\[303\]](#), 'казуј'[\[304\]](#) и 'и изговарај Кур'ан пажљиво'[\[305\]](#).

Погледај само како се Кур'ан прецизно изражава о рецитовању (читању) Кур'ана, користећи при томе појмове ел-кирае (читање), ел-икра' (изговор), ет-тилаве (казивање), ет-тертил (пажљиво изговарање), тахрикул-лисан (покретање језика), и појашњава да је Кур'ан објављен на јасном

арапском језику, а све то су карактеристике језичког, а не значењског аспекта.

Према томе, Кур'ан је стриктан у негирању било каквог људског, па и посланичког, уплитања у текст и смисао Кур'ана, он је од Бога, словом и значењем. Чудно је да и поред тога неким људима треба да доказујемо да Кур'ан није Мухаммедово дело" [\[306\]](#)

2 - Да је Кур'ан, којим случајем, Мухаммедово дело, Арапима не би било тешко да саставе нешто слично њему, а посебно када се у виду има чињеница да је код њих постојала жарка жеља за опонашањем и супротстављањем.

Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, свакодневно их је позивао да то учине и понављао им је кур'анске одломке, али нико од њих није могао а ни умео да му се супротстави. Разлог те немогућности не крије се у чињеници да је Мухаммед, нека је Божији благослов и мир над њим, за разлику од њих, поседовао одређене говорне вештине и квалитете па да је био посебно талентован, јер су имали прилику да се удруже и да заједничким напорима саставе нешто слично Кур'ану, али то се ипак није десило. Заједница је у стању увек да уради већи и квалитетнији посао од појединца. Песма у чијем састављању учествује

више песника, по својој лепоти, снази језичког израза и складу, увек је боља од песме коју је саставио само један песник, без обзира на његове списатељске, изражајне и стилистичке квалитете. [\[307\]](#) Ако меккански идолопоклоници нису били у стању да то као појединци ураде, зашто се нису удружили? Зато што су знали да је тако нешто немогуће, чак и када се удружи цело племе Курејш, сви Арапи, па и сви људи света. Од користи им не би била помоћ свих људи и свих џинна. **О томе Узвишени каже:** „Реци: 'Кад би се сви људи и џинни удружили да сачине један овакав Кур'ан, они, као што је он, не би сачинили, па

макар једни другима
помагали." [308]

3 - Посланиково негирање
(одрицање) да Кур'ан долази од
њега није пука тврдња која је
потребна да се поткрепи
доказима, него признање по којем
се поступа.

У стварности, да постоји судија који суди по правди, он би се задовољио овим признањем и не би тражио било какав други рационални или традиционални доказ, зато што признање није врста тужбе **(потраживања)** за коју је потребан доказ, него засебан доказ по којем се поступа, и у којем није важно да ли долази од пријатеља или

непријатеља. Какву практичну корист би могао да има човек од тврдње да је он врховни ауторитет којем сви морају да се повинују, и ако позива људима да дођу са чудима и натприродним појавама сличним оним његовима, само како би доказао своју супериорност и ауторитативност? Или боље речено, какву практичну корист би могао да има од тога да властите заслуге и квалитете припише некоме другом, и тако прокоцка јединствену прилику да учврсти и ојача своју позицију у друштву, и оствари оно што ниједан други човек није могао да оствари?

Оно што знамо јесте да има књижевника који су склони плагијаторству и крађи туђег блага и наслеђа, скривених и вредних артефаката због којих неће да буду оптужени за крађу, чак је било и оних који су откопавали гробнице, узимали су скупоцене огртаче и огрнути у њих излазили су међу људе, али нисмо чули да је неко некада своја интелектуална и умна достигнућа приписао некоме другоме! Такав се још није родио. [\[309\]](#)

4 - Највећи доказ да Кур'ан није Мухаммедово дело јесте тај што Кур'ан у више случајева износи

мишљење супротно Посланиковом.

Ево неких примера:

а. **Речи Узвишеног:** „Ниједном веровеснику није допуштено да држи сужње док не извојује победу на Земљи; ви желите пролазна добра овог света, а Бог жели онај свет. - Бог је силан и мудар. Да није раније Божије одредбе, снашла би вас патња велика због онога што сте узели.” [\[310\]](#)

Ибн Аббас, бог био задовољан њиме, **рекао је:** „Причао ми је Омер ибн Ел-Хаттаб, Бог био задовољан њиме, **и рекао ми је:** „Када је био дан битке на Бедру, Божији

Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, погледао је у идолопоклонике којих је било хиљаду, а његових другова само три стотине и деветнаест. Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, тада се окренуо према Кибли, **испружио је руке и почео је скрушено да дозива свог Господара и да Га моли: 'Боже мој, испуни ми оно што си ми обећао. Боже мој, дај ми оно што си обећао. Боже мој, ако ова скупина муслимана буде уништена, Тебе више неће имати ко да обожава на Земљи! Непрестано је молио и дозивао је свог Господара испружених руку, окренут према Кибли, толико да му је огртач спао**

са рамена... Када су муслимани заробили идолопоклонице, Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, обратио се Ебу Бекру и Омеру, Бог био задовољан њима, **и упитао је:** 'Шта сматрате да треба да урадимо са овим заробљеницима?' Ебу Бекр је рекао: 'Божији Посланиче, они су синови стричева и родбине. Сматрам да би требало од њих да узмемо откуп како бисмо оснажили против неверника. Можда их Бог упути, па да приме Ислам.' Потом је Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **упитао:** 'Шта ти кажеш, **сине Хаттабов?**' Рекао је: 'Не, тако ми Бога, Божији Посланиче! Ја се не слажем са оним

што предлаже Ебу Бекр. Ја сматрам да треба да нам омогућиш да их побијемо. Треба да дозволиш Алији да убије Акила, да мени дозволиш па да убијем тог и тог (свога зета). Они су, заиста, вође и идоли неверства.' Међутим, Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, нагињао је ка ономе што је рекао Ебу Бекр, а не ономе што сам ја рекао. Када је свануло, дошао сам и затекао сам Божијег Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, и Ебу Бекра како седе и плачу. **Упитао сам:** 'Божији Посланиче, реци због чега плачете ти и твој друг? Па ако могнем да плачем, плакаћу и ја, а ако не, онда ћу да се претварам да

плачем, због тога што ви плачете.'
Божији Посланик, нека је Божији
благослов и мир над њим, **рекао је:**
Ја плачем због предлога твојих
другова да прихвате откуп.
Показана ми је патња
идолопоклоника, ближе од оног
стабла, тј. стабла које се налазило у
његовој близини.

Потом је Бог објавио: 'Ниједном
веровеснику није допуштено да
држи сужње док не извојује победу
на Земљи; ви желите пролазна добра
овог света, а Бог жели онај свет. -
Бог је силан и мудар. Да није раније
Божије одредбе, снашла би вас
патња велика због онога што сте
узели. Сада једите оно што сте

запленили, као допуштено и лепо, и бојте се Бога. - Бог заиста прашта и милостив је", па им је Бог тако дозволио ратни плен. [\[311\]](#)

Размисли мало о овим одломцима и запазићеш чудну ствар: њихово објављивање десило се тек након што су заробљени војници ослобођени и након што је узет откуп од њих. Почињу укором и оспоравањем Посланиковог поступка, а завршавају одобравањем и дозволом ратног плена. Штавише, овај случај је постао правило за све касније случајеве. [\[312\]](#)

Да ли је, са психолошког аспекта гледано, могуће да једна те иста особа, у овом случају Мухаммед,

нека је Божији благослов и мир над њим, у кратком временском размаку изговори два потпуно супротна става - укор и одобравање? Свакако, не! Али и да је могуће, онда би у том случају други став представљао поништење првог, и ствар би се вратила на почетак. Шта је то онда могло да наведе Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, да каже нешто што ће, недуго затим, да поништи и на тај начин помути сласт његове касније дозволе? Једино што психолози могу да разумеју из овог случаја јесте да се овде ради о две потпуно различите стране (Божија и људска) и да је ово глас Господара који каже Своме робу: „Погрешио си, али ти

опраштам и дозвољавам оно што си претходно урадио без дозволе."[\[313\]](#)

б. Речи Узвишеног: „Нека ти Бог опрости што си дозволио да изостану, док се ниси уверио који од њих говоре истину, а који лажу.”[314]

И речи: „А кад ти рече ономе коме је Бог милост даровао, **а коме си и ти добро учинио**: 'Задржи жену своју и бој се Бога!' - у себи си скривао оно што ће Бог обелоданити и људи си се бојао, а прече је да се Бога бојиш. И пошто је Зејд са њом живео и од ње се развео, Ми смо је за тебе удали како се верници не би устручавали више да се жене женама посинака својих кад се они

од њих разведу - како Бог одреди, онако треба да буде."[\[315\]](#)

Месрук, Бог му се смиловао,
приповеда: Седео сам наслоњен код Аише, Бог био задовољан њоме, **па сам је упитао:** 'Да ли је Мухаммед видео свога Господара?' Она је рекла: 'Слављен нека је Аллах (Бог), најежила сам се од тога што си питао! Ебу Аиша, ко буде, од три ствари, о било којој од њих говорио, измислио је на Бога велику лаж.'
Упитао сам: 'Које су то ствари?'
Рекла је: 'Ко верује да је Мухаммед видео свог Господара, измислио је велику лаж.'
Месрук је рекао: „Био сам наслоњен па сам сео и рекао: 'Мајко правоверних, сачекај мало,

немој да ме пожурујеш. **Зар Узвишени Бог није рекао:** 'Видео га је на обзорју највишем'[\[316\]](#), 'Он га је и други пут видео?!'[\[317\]](#) Аиша, Бог био задовољан њоме, **рекла је:** 'Ја сам била прва од овог уммета (народа) која је питала Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, о томе. Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **тада је рекао:** 'То је био Џибрил (анђео Гаврило), нека је Божији мир над њим. Њега сам само два пута видео у лику у којем је створен. Видео сам га када се спуштао са небеса, својом грандиозношћу затворио је простор између небеса и Земље.' **Затим је рекла:** 'Зар ниси чуо да је Узвишени Бог рекао: 'Погледи

до Њега не могу допрети, а Он до погледа допире; Он је милостив и упућен у све. [\[318\]](#)

Зар ниси чуо да је Бог рекао и ово: 'Ниједном човеку није дато да му се Бог обраћа осим на једном од три начина: надахнућем, или иза застора, или да пошаље изасланика који, Његовом вољом, објављује оно што Он жели. - Он је, заиста, узвишен и mudar!" [\[319\]](#)

Потом је рекла: 'Ко сматра да Божији Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, није све доставио од Божије Књиге, измислио је велику лаж. **Бог је рекао:** 'О Посланиче, казуј оно што ти се објављује од Господара твога -

ако не учиниш, онда ниси доставио посланицу Његову - а Бог ће те од људи штитити.' [\[320\]](#)

Да је Мухаммед, нека је Божији благослов и мир над њим, сакрио и један одломак, **онда би сигурно сакрио речи Узвишеног:** 'А кад ти рече ономе коме је Бог милост даровао, **а коме си и ти добро учинио:** 'Задржи жену своју и бој се Бога!' - у себи си скривао оно што ће Бог обелоданити и људи си се бојао, а прече је да се Бога бојиш. И пошто је Зејд са њом живео и од ње се развео, Ми смо је за тебе удали како се верници више не би устручавали да се жене женама посинака својих

кад се они од њих разведу - како Бог одреди, онако треба да буде.'[321]

Рекла је: „Ко верује да може да каже шта ће да буде сутра, измислио је велику лаж.“ Бог је рекао: „Реци: Нико, осим Бога, ни на небу ни на Земљи, не зна што ће се догодити; и они не знају када ће оживљени бити.“[322]

Енес, Бог био задовољан њиме, рекао је: „Дошао је Зејд ибн Харисе код Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, и пожалио му се на своју жену. Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, рекао му је: 'Бој се Бога и задржи своју жену.' Да је Посланик, нека је Божији благослов

и мир над њим, сакрио ишта од онога што му се десило, сигурно би сакрио овај случај. **Зејнеб се после хвалила пред другим Посланиковим супругама:** 'Вас су удале ваше породице, а мене је удао Узвишени Бог, изнад седам небеса.'" [\[323\]](#)

Износећи доказе Посланикове истинољубивости и поверљивости, Абдуллах Драз, Бог му се смиловао, **каже:** „Неколико је случајева у којима Кур'ан опонира Посланиковој нарави и жестоко га кори због дозвољених ствари, а постоје и случајеви у којима Кур'ан утемељује мишљење супротно од онога којег је Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим,

прижељкивао, и мишљење којим се коригује раније усвојени став или дозвољава нешто што Посланик није волео, па макар се радило о, наизглед, безначајним и споредним стварима. [Потврду за то налазимо у следећим одломцима Кур'ана:](#)

„О Веровесниче, зашто себи ускраћујеш оно што ти је Бог дозволио - у настојању да жене своје задовољиш? А Бог прашта и самилостан је.“ [\[324\]](#)

„У себи си скривао оно што ће Бог обелоданити и људи си се бојао, а прече је да се Бога бојиш.“ [\[325\]](#);

„Нека ти Бог опрости што си дозволио да изостану, док се ниси

уверио који од њих говоре истину, а који лажу.“[\[326\]](#)

„Веровеснику и верницима није допуштено да моле опроста за многобошце, макар им били и род најближи, кад им је јасно да ће они становници Пакла бити.“[\[327\]](#)

„Ниједном веровеснику није допуштено да држи сужње док не извојује победу на Земљи; ви желите пролазна добра овог света, а Бог жели онај свет. – Бог је силан и mudar. Да није раније Божије одредбе, снашла би вас патња велика због онога што сте узели. Сада једите оно што сте запленили, као допуштено и лепо, и бојте се

Бога. - Бог заиста прашта и милостив је.“[\[328\]](#)

„Он се намрштио и окренуо, зато што је слепац њему пришао, а шта ти знаш - можда он жели да се очисти, или поучи па да му поука буде од користи. Онога који је богат, ти њега саветујеш, а ти ниси крив ако он неће да верује; а онога који ти журећи прилази и страх осећа, ти се на њега не осврћеш.“[\[329\]](#)

Да ли стварно мислиш да би Посланик, након што је увидео своју грешку, и искрено се покајао због неке своје речи или дела, све то јавно обзнанио на начин како је то учињено у претходним одломцима,

са оволиком дозом укора и увеличавања целог случаја? Зар није било боље за њега да целу ствар заташка и да тиме задржи позицију недодирљивости и неповредивости? Штавише, да је Кур'ан његово властито дело, могао је, када год је хтео, да сакрије оно што му није одговарало, а ако му нешто и није одговарало, онда су то споменути одломци. Али, како је реч о објави, такво нешто није могло да се догоди, **о чему Узвишени каже:** „и, када је у питању Објава, он није шкрт.“ [\[330\]](#) [\[331\]](#)

Овај доказ су прихватили и неки оријенталисти попут Лигхтнера који је рекао: „У једном од објављених

поглавља, Бог је жестоко укорио Свога Посланика, због тога што је окренуо главу од сиромашног и слепог човека, како би разговарао са богатим и угледним човеком. Све то је помно забележено и обзнањено путем објаве. Да је Мухаммед лажљивац, као што то сматрају неуки хришћани, овај детаљ би, засигурно, остао сакривен." [\[332\]](#)

5 - Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, се према светом кур'анском штиву односио као тумач који трага за индицијама и између више понуђених решења одабира она најлакша.

„Ако погледамо ствари због којих је Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, укорен у Кур'ану, видећемо да се све оне, заправо, могу свести на једну ствар, а она је бирање опције која је подразумевала самилост према ближњима, приближавање правога пута његовом народу и придобијање противника на своју страну, а која је у исто време била далеко од сваког вида грубости, потицања сумњи у вери, наравно када је имао могућност да бира. Никада се није супротставио јасном тексту и није прешао преко њега, устрајавајући у нечему што је погрешно. Његов једини 'грех' огледао се у подузимању максималних интелектуалних

напора у разумевању кур'анског текста и бирању лакше од две понуђене опције. Претпоставимо да се радило о погрешној процени у одабиру, зар у том случају Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, као и сваки други трудбеник, није имао право на оправдање и награду? Уз то треба да имамо у виду чињеницу да је Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, одабрао решења која би одабрао сваки mudar човек, а Кур'ан га је упутио на оно што је прече и важније на Божанској ваги мудрости. Да ли то може да се сматра грехом који заслужује оволику осуду и укор? Или се ипак ради о Божијој намери да Свога

Посланика, применом посебног метода одгоја и васпитања, проведе кроз највише степене робовања Њему једином?

Када је умро предводник мунафика (лицемера) Абдуллах ибн Убејј, Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, огрнуо га је у своју одећу и хтео је да му клања погребну молитву (ценазу) и да тражи опроста за њега. У том тренутку пришао му је Омер, Бог био задовољан њиме, и рекао: 'Божији Посланиче, зар ћеш да му клањаш погребну молитву, а Бог ти је то забранио?' 'Мој Господар ми је дао могућност бирања, рекавши: 'Молио ти опроста за њих или не

молио, молио чак и седамдесет пута, Бог им неће опростити.' [333] Ја ћу да молим за њих више од седамдесет пута.' Затим је приступио и клањао му је погребну молитву. Узвишени Бог, **након тога је објавио:** И ниједном од њих, кад умре, немој молитву обављати, нити сахрани његовој присуствовати, јер они у Бог и Његовог Посланика не верују и као неверници они умиру. [334] Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, након овога је напустио праксу клањања погребне молитве осведоченим лицемерима. [335]

Читај ову предају забележену у две веродостојне збирке, **и реци ми шта**

примећујеш? Зар ти она јасно не открива две димензије Посланикове личности: ону верничку, преданост кур'анским упутама и дословна примена његових прописа, и другу, људску страну, милостиво срце, које је из првог исказа разумело могућност бирања између две ствари (тражења и нетражења опроста) и одабира оне која је ближа племенитости и самилости, и не напушта је све док није објављен одломак у којем се то стриктно забрањује. Проучимо ли и друге сличне ситуације, у којима је Послаников однос према Кур'ану стављен у први план, откриће нам се ове две димензије, као што ће да нам се открије апсолутни ауторитет

Кур'ана, на чију одлуку не могу да утичу нечије жеље и страсти, и који обзнањује истину и јасно је одваја од неистине, поставља јасну границу између лепог и ружног, свиђало се то некоме или не, било му драго или мрско, веровао или не веровао. Његову вредност неће да повећа нечије веровање и покорност, нити ће да му умањи вредност нечије неверство и грешење. Разлика између ове две позиције (Посланикове и позиције Кур'ана) је као разлика између позиције надређеног и подређеног, господара и роба"[\[336\]](#)

6 - Мухаммедово приписивање Кур'ана Богу, није била

лукавштина путем које је желео да оствари и ојача свој утицај и место у друштву, јер да је тако, све његове речи биле би Кур'ан и ништа од онога што је урадио или рекао не би приписао себи.[337]

Када бисмо нешто овакво и претпоставили, тешко да бисмо за њега нашли неко разумно образложење, осим образложења за којим би можда посегнуле незналице: да евентуални разлог Посланиковог приписивања Кур'ана Богу, лежи у његовој болесној жељи за наметањем властитог ауторитета и утицаја у друштву. У том случају, његове речи би добиле на тежини и вредности, и остварио би све оно

што не би могао да оствари да је Кур'ан приписао себи. Овакав закључак је погрешан у својој бити и у својој основи. У бити је погрешан зато што је Посланик, као онај којем је Кур'ан објављен, у свом посланичком позиву, као аргумент, **користио две врсте исказа: Божији (Кур'ан) и властити исказ (суннет)**, који један другог не искључују, напротив, чињеница да се ради о његовом властитом исказу, не умањује обавезу његовог слеђења, као што ни чињеница да говори у име Бога (**наводи кур'анске одломке**) не увећава ту обавезу, верник је дужан да му се покорава у свему што каже, а знамо да је непокорност њему уједно и

непокорност Богу. Шта га је то онда спречило да све што говори припише Узвишеном Богу?

Погрешан је у својој основи јер почива на неисправној претпоставци, а она је гледање на Посланика као на било којег другог великодостојника који не бира ни начин ни средство да би дошао до циља и да би остварио своје интересе, па макар при томе морао да се послужи лажима и фабриковањем чињеница. Историја је, када је у питању наш Посланик, најбољи судија, онај ко завири у његову биографију, анализира његове речи и поступке, његове покрете и гестикулације, његово

понашање у срџби и задовољству, у приватном и јавном животу, неће да има никакве сумње у то да је он био далеко од свих врста малверзација и преваре, лажи и обмане, штавише искреност, истинољубивост и поверљивост биле су његове препознатљиве врлине и пре посланства, њих су посведочили његови пријатељи и непријатељи. У том смислу су и речи Узвишеног: „Реци: 'Да Бог није хтео, ја вам га не бих казивао нити би вас Он са њим упознао. Па ја сам пре посланства дуго међу вама боравио - зар не схватате?' [\[338\]](#)”

Претходно смо већ навели да су Веровесникову, нека је Божији

благослов и мир над њим,
истинитост потврдили и његови
следбеници и непријатељи. Његову
истинитост потврдили су и они који
су живели са њим, а исто тако и они
који би га угледали по први пут, али
и они који би о њему и његовим
вестима нешто чули. Да ли нам
треба веће сведочанство од
сведочанства његовог осведоченог
непријатеља, предводника неверства
у своје време, Ебу Цехла, који му је,
како преноси Алија, Бог био
задовољан њиме, **рекао у лице:** „Знај
да ми тебе не сматрамо лажовом,
него не верујемо у оно што
проповедаш." **Бог је у поводу тога
објавио одломак:** „Ми знамо да тебе
заиста жалости то што они говоре.

Они, доиста, не окривљују тебе да си ти лажов, него неверници поричу Божије речи.“ [\[339\]](#)

**7 - „У одређеним ситуацијама
Посланику, нека је Божији
благослов и мир над њим, била је
потребна потпора,**

био му је потребан став Кур'ана о конкретном проблему или недоумици на коју он није имао одговор. Знали су проћи дани и ноћи у ишчекивању одговора, са којим би могао да изађе међу људе, али одговора није било. Зар, ако је цела ствар била у његовим рукама, није био у стању да измисли одговор од себе и тако да се реши неугодности и притиска, а он то није

учинио. Нити му је долазила објава, нити се он усудио била шта да каже о томе,"[340]што само потврђује његову искреност, јер лажов се, у таквим ситуацијама, не устручава да употреби лаж.

Навешћемо неколико примера који то потврђују.

а. Преноси Ибн Аббас, **Бог био задовољан њиме:** „Курејшије су послале Надра ибн Ел-Хариса и Укбета ибн Еби Му'ајта код јеврејских свештеника у Медини како би од њих нешто више сазнали о Мухаммеду, о његовим својствима и ономе што приповеда, јер су они следбеници Књиге и имају више знања о посланицима од њих. Када

су дошли у Медину, посетили су неке јеврејске свештенике и рекли су им: 'Вама је објављена Тора, и сигурно нешто знате о Мухаммеду. Ако је тако, кажите нам нешто више о њему.' Рекли су: 'Упитајте га за три ствари, ако вам одговори на њих, он је засигурно Божији посланик, а ако не буде знао одговор, онда је он лажљивац који лаже на Бога, па видите шта ћете са њим. Питајте га о младићима који су се некада давно склонили у пећину, шта се са њима догодило, казивање о њима обилује чудним стварима. Питајте га о човеку који је обишао земљу од истока до запада, и питајте га о души, шта је то. Ако одговори на ваша питања, онда је веровесник

и ваша је обавеза да га следите!' Ен-Надр и Укбе вратили су се Курејшијама и обавестили су их о ономе што су им рекли јеврејски свештеници. Курејшије су затим дошли и питали су Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим, о томе, **па им је он рекао:** 'Обавијестићу вас сутра о ономе о чему сте ме питали, а није рекао ако Бог да. Отишли су од њега. Прошло је петнаест ноћи а да му Цибрил (анђео Гаврило) није дошао са објавом, па су становници Мекке дигли узбуну, **рекавши:** 'Мухаммед је обећао сутра да нам да одговор, а данас је петнаести дан у којему смо осванули а он нас не обавештава о ономе о чему смо га питали.' Божији

Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, растужио се због задржавања објаве, било му је тешко због онога што говоре становници Мекке, а онда му је дошао Џибрил (анђео Гаврило) са поглављем које говори о становницима пећине. У њему је укор због његове превелике туге за њима, обавештење о младићима који су се склонили у пећину, човеку који је много путовао и о речима Узвишеног Бога: 'питају те о души.'[\[341\]](#)

б. Прекид објаве у случају познатом као потвора

„Лицемери су у том периоду ширили ружне вести о Посланиковој супрузи Аиши, Бог био задовољан

њоме, а објава је 'каснила'! Цели случај је потрајао, људи су препричавали једни другима шта се догодило, ствар је постала толико тешка да су душе допирале до гркљана. У свему томе Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **сачувао је прибраност и говорио је:** 'О њој знам само добро.' Уложио је максималан напор како би целу ствар детаљно испитао, консултујући се са друговима и распитујући се о свему што би могло да буде значајно, и то је потрајало пуних месец дана. **Једини одговор на који је наишао био је:** 'Ми о њој знамо само добре и лепе ствари.' **На крају јој се обратио речима:** 'Аиша, до мене су допрле

такве и такве вести, ако си чиста од онога што ти се приписује, Бог ће о томе да објави одломке, а ако си учинила грех, тражи опроста од Бога.'

Ове речи Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, казао је искрено из срца, и оне нам јасно кажу да је он био само човек који није знао скривено (гајб), али и толико истинољубив да се о свему детаљно распита, не помисли и не каже осим оно што је знао. Након што их је изговорио, није успео да учини ниједан корак, а већ је објављен први део поглавља Светлост, у којем се обзнањује Аишина непорочност и чистоћа.

Шта га је то спречило, ако је Кур'ан уистину његов говор, да исте ове одломке обзнани знатно раније, у самом почетку и на тај начин избегне све ове неугодности, да сачува своју и част своје супруге, да спречи ширење смутње, и све то припише објави са небеса?

Једноставно, он не зна да лаже људе, **и не зна да лаже на Бога!**

Узвишени Бог каже: „А да је он о Нама којекакве речи износио, Ми бисмо га за десну руку ухватили, а онда би му жилу куцавицу пресекли, и нико га између вас не би могао од тога одбранити.” [\[342\]](#)

в. Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, изгарао је

од жеље да се у молитви окреће према Каби, и шеснаест или седамнаест месеци непрестано је гледао у небо не би ли му се Бог смиловао и објавио одломак о промени правца обављања молитве, али то се није десило; Узвишени Бог, и поред оволике Посланикове чежње, није спустио објаву када је он то тражио, него тек након што је прошла година и по дана од његове прве молбе. [\[343\]](#)

Ел-Бера ибн Азиб, Бог био задовољан њиме, **рекао је:** „Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, се у молитви окрећао према Јерусалиму, шеснаест или седамнаест месеци, а

желео је да му се дозволи окретање према Каби, па је Бог објавио: 'Видимо Ми како са жудњом бацаш поглед према небу, и Ми ћемо сигурно учинити да се окрећеш према страни коју ти желиш: окрени зато лице своје према Часном храму! И ма где били, окрените лица своја на ту страну. Они којима је дата Књига сигурно знају да је то истина од Господара њиховог - а Бог мотри на оно што они раде.'[\[344\]](#) Након тога почео је да се окреће према Каби."[\[345\]](#)

Да је ствар била у његовим рукама, сигурно не би чекао сав овај период и не би оклевао у нечему за чим је жудео и за чим му је срце изгарало.

Али, питање спуштања објаве је у Божијим рукама и само Он може да одлучи када ће она да се деси.

8 - Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, неретко се устезао од тумачења непознате речи или целог одломка, док му не дође појашњење од Узвишеног Бога.

Некада му је објава долазила у форми апсолутног или нејасног исказа који он и његови другови нису знали да протумаче, па су чекали да им дође појашњење од Бога. Реци ми, молим те, који би разуман човек изговорио речи које ни он сам не разуме и прописао пропис чији су смисао и мудрост и

самом њему непознати? Зар то није јасан доказ да је он само преносилац, а не аутор објаве, и да је само извршилац, а не наредбодавац?

Анализирајмо заједно следеће примере:

а. Послаников став према питању људске одговорности за намере (мотиве):

Када су објављене Божије речи: „Божије је све што је на небесима и што је на Земљи! Показивали ви оно што је у душама вашим или то крили, Бог ће вас за то питати; опростиће ономе коме Он хоће, а

казниће онога кога Он хоће - Бог све може." [\[346\]](#)

То је изузетно узнемирило другове и осетили су у срцима оно што раније никада нису осетили, јер су из овога одломка разумели да ће да буду питани чак и за оно што помисле и на шта их душе њихове наговарају.

Рекли су: „Божији Посланиче, у овом одломку је објављено оно што ми не можемо да извршимо.”

Посланик их је упитао: „Желите ли да кажете оно што су казали следбеници двеју књига пре вас, 'чујемо али се не покоравамо, или ћете да кажете, 'чујемо и покоравамо се, Господару наш, Теби ћемо се вратити?'" Учили су ове

речи, док Узвишени Бог, **није објавио одломак:** „Бог никога не оптерећује преко могућности његових: у његову корист је добро које учини, а на његову штету зло које уради.” [\[347\]](#)

Тек тада су сазнали да ће да буду одговорни за поступке срца које су могли да контролишу, за чврсте и намере које имају своју стабилност и континуитет, а не за пролазне мисли или намере које човек не може да контролише, које долазе и одлазе. Да је Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, знао тумачење наведеног одломка, он би им сигурно појаснио да је њихово разумевање погрешно и

тако би олакшао њихову муку. Зар му је доликовало да их гледа у таквом стању, а он је према њима био благ и милостив? Не, он је био само један од њих који је, као и они, чекао појашњење са небеса. Само из Њему знане мудрости, одгођено је појашњење овог одломка, и само из Њему знане мудрости, на почетку 19. одломка поглавља Смак света је везник „сумме“ (затим): „а после, Ми смо дужни да га објаснимо“[\[348\]](#).

б. Посланиково поступање у случају примирја на Худејбији:

У Бухаријевој и у другим збиркама хадиса читамо о Худејбији, **догађају који нам нуди јасан доказ:**

Узвишени Бог дозволио је верницима борбу против оних који су им учинили неправду, на било којем месту, осим у светом подручју које окружује Мекку, ако их Курејшије не буду нападале у том подручју. **Узвишени је објавио:** „И борите се на Божијем путу против оних који се боре против вас, али ви не отпочињите борбу! - Бог, заиста, не воли оне који започињу кавгу.” [\[349\]](#)

Када су, шесте године по Хиџри, одлучили да посете Божију кућу, понели су са собом оружје, у случају ако их неко нападне, да могу да се бране. Дошавши до предграђа Мекке, сазнали су да се, недалеко од

њих, налазе јакe непријатељске снаге, али то их није поколебало, јер су били потпуно спремни за борбу, штавише то им је само појачало жељу и одлучно су кренули према Каби. **Донели су чврсту одлуку:** ко им се буде супротставио, бориће се против њега. Курејшије су, у то време, биле исцрпљене од борби, тако да им је и та чињеница ишла на руку. Сва врата била су отворена за одлучујући напад, освајање Мекке и тријумф истине над неистином. Изненада, Посланикова, нека је Божији благослов и мир над њим, камила Ел-Касва зауставила се у месту званом Худејбија. Узалудно су покушавали да је покрену у правцу Кабе, она се није померала,

као да је закована за земљу. **Рекли су:** „Издала нас је Ел-Касва!“ „Није нас издала, њена нарав није таква‘, бранио ју је Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим - „Њу је зауставио Онај који је зауставио слона“ тј. Узвишени Бог, који је спречио Ебрехиног слона и војску да уђу у Мекку, такође је спречио ову камилу и муслиманску војску. Посланику, нека је Божији благослов и мир над њим, постало је јасно да њему и његовим друговима, Узвишени Бог неће да допусти да, ове године, победоносно уђу у Мекку. Окренуо је своју камилу у другом правцу и зауставио се у прикрајку Худејбије, где је одсео заједно са својим друговима.

Одустао је од војног похода, слушајући овај Божански знак, чију мудрост у том тренутку није могао да достигне, и припремио се да, мирним путем (путем преговора), покуша од Курејшија да измоли дозволу за улазак у Мекку. У том смислу је изговорио своје познате речи: „Тако ми Онога у чијој је руци моја душа, неће од мене да тражи ништа што представља поштовање и величање Божијих светиња а да нећу да им удовољим у томе.” Међутим, планови Курејшија били су сасвим другачији: њима није било у интересу да Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, ове године уђе у Мекку, мирним или војним путем. Поставили су пред

ЊИМ ТЕШКЕ ЗАХТЕВЕ: повратак у Медину и посета Кабе тек наредне године, враћање у Мекку оних који, самовољно, прибегну код њега, и задржавање у Мекки оних који самовољно напусте Ислам и прибегну Курејшијама, али их је он прихватио и поред чињенице да су долазили од, у сваком смислу, и моралном и војном, слабијег непријатеља. Наредио је друговима да напусте 'умранске обреде и врате се тамо одакле су дошли. Можеш само да замислиш како је то тешко пало друговима, који су од, превелике туге и жалости, готово порезали једни друге док су извршавали обредно бријање косе, и готово да се срца неких, чак и

најугледнијих другова, нису поколебала. **Говорили су једни другима:** „Зашто смо прихватили да будемо понижени?" Зар није било логично да Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, као врховни вођа, који је сам направио овакав план или је у најмању руку учествовао у његовом креирању, и који је знао тајну оваквог развоја догађаја, није појаснио својим друговима оно што они сами нису могли да докуче и да на тај начин угаси ватру смутње која се полако распламсавала? Али шта је он рекао Омеру, **када га је упитао о разлогу прихватања понижавајућих услова?** Рекао му је: „Омере, ја сам Божији посланик, не

супротстављам Му се у ономе што ми нареди, а Он ће ме засигурно помоћи,' тј. ја само извршавам Његове наредбе, и једино што могу јесте да поступам у складу са Његовим упутствима, чврсто верујући у Његову помоћ и победу. Појашњење за своје нејасноће тражили су и други другови, јер нико од њих није могао да проникне у суштину овог чудесног догађаја, све док није објављено поглавље Победа у којој је дато детаљно појашњење за све њихове нејасноће. Она им је открила запањујуће мудрости и радосна предказања, из чега су схватили да је почетни пораз и понижење, како су они доживели примирје на Худејбији, уствари

јасна победа и велико освајање, и где је људско планирање у односу на Божију одредбу.

О томе Узвишени каже: „Он је задржао руке њихове од вас и ваше од њих усред Мекке, и то након што вам је пружио могућност да их победите - а Бог добро види оно што ви радите. Они не верују и бране вам да приступите Часном храму, и да курбани које водите са собом до места својих стигну. И да није било бојазни да ћете побити вернике, мушкарце и жене, које не познајете, па тако, и не знајући, због њих срамоту доживети - Ми бисмо вам их препустили. А нисмо их препустили ни зато да би Бог у

милост Своју увео онога кога хоће. А да су они били одвојени, заиста бисмо болном казном казнили оне међу њима који нису веровали. Кад су неверници пунили своја срца жаром, жаром паганским, Бог је спустио смиреност Своју на Посланика Свога и на вернике и обавезао их да испуњавају оно због чега ће постати прави верници - а они и јесу најпречи и најдостојнији за то - а Бог све зна. Бог ће обистинити сан Посланика Свога да ћете сигурно у Часни храм ући безбедни - ако Бог буде хтео - неки обријаних глава, а неки подрезане косе, без страха. Он је знао оно што ви нисте знали и зато вам је, пре тога, недавну победу дао. Он је

послао Посланика Свога са упутом и вером истинитом да би је уздигао изнад свих вера. А Бог је довољан Сведок!" [\[350\]](#)

9 – Обавештење о стварима које ће да се десе тек након Посланикове смрти и о наукама које су у његово време биле непознате.

Постоји изрека која каже: „Можеш да вараш људе одређено време, можда неке људе увек, али не можеш у континуитету да вараш све људе.”

Када бисмо претпоставили да је Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, успео да превари све

људе у свом времену, зар није постојала реална опасност да његова превара буде кад-тад откривена, а нарочито након развита науке и технологије. Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, говорио је о космичким, медицинским и географским чињеницама, о догађајима који ће да се десе након његове смрти, о научним открићима која су у његово време била непозната, са пуном сигурношћу и убеђењем у оно што говори. Његове речи у потпуности су се обистиниле, и наука је временом, без обзира колико унапредовала, само потврђивала и усвајала те чињенице. Није ли то доказ да Посланик, нека је Божији

благослов и мир над њим, није говорио по хиру своме, него по објави која му је долазила од Онога који познаје тајно и јавно, и којем ништа није скривено?

Рекла је Бутер:[\[351\]](#), „Како је Мухаммед, нека је Божији благослов и мир над њим, као неписмен и човек који је живео у једној примитивној (заосталој) незнабожачкој средини могао да зна за све ове чињенице, које је Кур'ан до у детаље описао, а које наука и дан-данас настоји да открије и верификује? Једино разумно тумачење јесте да је Кур'ан Божији говор.”[\[352\]](#)

10 - Начин примања објаве у првом периоду

У самом почетку Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, журио је у примању и усвајању објаве, покретао је језик и усне желећи да што пре запамти одломке које му је Џибрил (анђео Гаврило) цитирао, и бојао се да их не заборави. Таква пракса, у припреми говора и његовој реализацији, била је страна Арапима, па и њему самом, који су вагали (дотеривали, улепшавали) сваку своју реч пре него што би је изговорили. Да је Кур'ан произашао из нутрине његове душе, он би по својој структури и извођењу, био сличан

општеприхваћеној говорној пракси тог времена, и могао је, у складу са потребама, да извага сваки детаљ свог говора, до савршенства да доведе свако своје мишљење и до краја искристализује сваку своју идеју, али се он, изненада, нашао пред подуком која је морала да буде брза и обухватна у исто време. У таквој једној колотечини, детаљније разматрање усвојеног градива не би било од неке посебне користи, и да је инсистирао на њему, нити би му користило накнадно понављање да је нешто од наученог заборавио, он је био дужан да понавља слово по слово диктираног му штива, и зато се, у једној за њега сасвим новој ситуацији, понашао на споменути

начин, тј. настојао је да што пре упамти и дословно изговори садржај објављених одломака. То је тако потрајало све док му Узвишени Бог, није дао чврсту гаранцију да ће Он да сачува (заштити) и појасни Кур'ан, као што то сугеришу следећи одломци: „Не изговарај Кур'ан језиком својим да би га што пре запамтио.” [353]

„И не жури са читањем Кур'ана пре него што ти се објављивање његово не заврши, и реци: 'Господару мој, Ти знање моје прошири!’“ [354]

Ово је само један детаљ из његове богате биографије који нам, живо, сведочи о његовој искрености и да Кур'ан није његово дело, него да му

је издиктиран, и да се није прелио са његовог на наша срца, него са Помно чуване плоче на његово срце. [\[355\]](#)

11- Није ли, за суд о нечијој невиности, довољно то да материјална (описљива) стварност оповргава (одбацује) његову, и најмању, способност за почињење дела које му се ставља на терет?

Другим речима речено: Да ли је неписмен и неук човек, употребом тадашњих примитивних технолошких и научних достигнућа, могао да састави једну сложену, садржајну и надасве фасцинирајућу књигу каква је Кур'ан? Можда ће

незналице рећи: Да, његова природна надареност и духовна просветљеност омогућиле су му да јасно разликује истину од неистине, морално од неморалног понашања, добре од лоших поступака, а његова проницљивост, надахнутост и искрено размишљање помогли су му да артикулише сваку позитивну идеју и мисао.

Ми верујемо да је он био у стању и више од тога, **али их питамо:** Да ли све што се наводи у Кур'ану спада у домен разумом докучивог и објашњивог? Свакако, не. Природа кур'анске семантике није таква да, у сваком појединачном случају, може да се докучи људским умом и

искреном проницљивошћу, као што ћемо да видимо из следећих приера:

а. Једини начин да се сазнају вести из прошлости, којима Кур'ан обилује, јесте њихово памћење и преношење.

Кур'ан садржи велики број усмених предаја (казивања), на која не утиче то да ли је човек интелектуално надарен, талентован и да ли познаје правила научне деривације или не, она се једноставно уче и преносе са генерације на генерацију. Ономе ко није присуствовао историјским догађајима, не преостаје ништа друго него да их научи из књига у којима су они забележени или од људи који су им сведочили. Шта

рећи за кур'анска казивања, у којима нас Узвишени Бог подробно обавештава о дешавањима из далеке прошлости, на веродостојан и аутентичан начин, баш онако како су се и десила? Можда сматрате да је и историјске догађаје могуће креирати способношћу властитог ума, истанчаним осећајима и широким видицима? Или, горе од тога, да је Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, био сведок свих тих догађаја, па да их је тако запамтио и забележио, или пак да је Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, дошао у посед историјских књига, које је добро проучио и стекао детаљно знање о свему што се дешавало у

прошлим генерацијама, па на основу тога саставио своју властиту књигу, иако сте, као и ми свесни, да Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, није припадао нити једној од споменутих категорија.

Анализирајамо заједно следеће одломке из Кур'ана:

„То су непознате вести које ти објављујемо. Ти ниси био међу њима када су пера своја од трске побацали да би видели који ће се од њих о Мерјеми (Марији) бринути, и ти ниси био међу њима кад су се препирали.“ [\[356\]](#)

„Ето то су неке непознате вести које Ми теби објављујемо, а ти ниси био

са њима када су се они одлучили, и када су онако лукави били.“ [\[357\]](#)

„Ти ниси био на западној страни када смо Мојсију посланство поверили, а ниси био ни његов савременик.“ [\[358\]](#)

„Ти пре ње ниједну књигу ниси читао, а ниси је ни десном руком својом писао; иначе, посумњали би они што лажи говоре.“ [\[359\]](#)

„То су непознате вести које ти Ми објављујемо; ни ти ни народ твој нисте пре овога ништа знали. Зато буди стрпљив, исход ће, заиста, у корист честитих бити.“ [\[360\]](#)

„Објављујући ти овај Кур'ан, Ми теби о најлепшим догађајима казујемо иако пре њега ниси заиста ништа знао.“ [\[361\]](#)

Неисправно је да се каже да знање о именима неких посланика и народа којима су они послати, и о страшном страдању Ада и Семуда (Тамуда), и потопу Нуховог (Нојевог) народа, није било доступно арапским бедуинским племенима, јер ти ситни и уопштени детаљи људске историје мало коме да нису познати и да нису пренесени са колена на колена, са генерације на генерацију, како међу становницима урбаних средина тако и међу становницима пустиње. Ван

њиховог домета могли су да остану једино прецизни и тачни детаљи и непроцењиво историјско благо сачувано у унутрашњости књига. То је драгоцено знање до којег нису могла да дођу неука арапска племена, па ни велики број истраживача. Интересантно је да у Кур'ану можемо да нађемо корисне и веродостојне детаље тог драгоценог блага, чак и оне најситније, временске, количинске и сл. У казивању о Нуху (Ноји), рецимо, наводи се да је Ноје, нека је Божији благослов и мир над њим, позивао свој народ хиљаду година мање педесет, док се у Тори, у Књизи постанка, наводи да је Ноје живео 950 година; у казивању о

становницима пећине у књигама следбеника књиге стоји да су они тамо остали 300 сунчевих (соларних) година, а у Кур'ану 309 месечевих (лунарних) година. Ових девет година су управо разлика између сунчевог и месечевог календара. Како је неписмен и неук народ могао да зна за ову разлику и да дође до овако прецизних прорачуна?

Рекао је песник:

Довољно ти је чуда да код неуког човека знање нађеш,

а код јетима (сирочета) одгој.

Да, уистину је чудо да неук човек, који живи у неукој и заосталој средини, присуствује њиховим јавним дешавањима, да напорно ради како би опскрбио себе и своју породицу, да чува овце за ситну надницу, да нема никаквог контакта са знањем и научницима, и да тако проведе четрдесет година свога живота, а затим да изненада почне да прича о прецизним научним чињеницама које није имао од кога да чује нити научи, и о којима никада раније није говорио, да нам открије вести о претходним народима, **које су учењаци вековима брижно чували у својим књигама? Хоће ли сада незналице да кажу: он је то урадио инспирисан снагом**

властитог срца, ума и душе. По којој је то логици дозвољено да, практично, једна сасвим нова ера људског рода започне на темељима једне пропале, заостале, а пре свега неуке и неписмене заједнице. Разумно објашњење овог наглог цивилизацијског преокрета не можемо да тражимо унутар тадашњих, спознајних, културолошких и социолошких оквира, јер на таквим темељима тешко може да се сагради било шта, а камоли овако значајна историјска чињеница. Тајна је у нечему другом. Чак су и примитивна бедуинска племена била ближа тој тајни од данашњих оспораваоца Мухаммедовог посланства, којима

ни савремена научна достигнућа нити технолошки и сваколики напредак људског рода, нису помогли да проникну у ту тајну, па су рекли да је Мухаммед, по властитој инспирацији, саставио Кур'ан. Наиме, бедуини су говорили да Мухаммед долази са неком новом науком, до тада непознатом, науком која му се, ујутру и навече, диктира, од стране њима непознатих људи.

Кур'ан о томе каже: „И, ето, тако, **Ми на разне начине излажемо доказе да би они рекли: 'Ти си учио!, и да бисмо то објаснили људима који хоће да знају.'** [\[362\]](#)

„И говоре: 'То су измишљотине народа древних; он тражи да му се

преписују и ујутру и навече да му их читају." [\[363\]](#)

Били су у праву, Посланик је дошао са новом науком, коју је свакодневно учио, али не пред непознатим људима, него пред својим јединим учитељем, поверљивим Духом (џибрилом – анђелом Гаврилом), нека је Божији мир над њим, и „преписивао“ је из листова цењених, узвишених и чистих, [који се налазе у рукама писара часних и честитих:](#)

„Реци: 'Да Бог није хтео, ја вам га не бих казивао нити би вас Он са њим упознао. Па ја сам пре посланства дуго међу вама боравио - зар не схватате?'” [\[364\]](#)

То је оно што имамо да кажемо у вези са кур'анским казивањима о прошлим временима и народима, а која, без икакве сумње и спора, могу једино да се спознају путем предаја и традиције, а не умним или интелектуалним вештинама, и која долазе изван, а не из унутрашњости душе.

За остатак кур'анског научног дела могло би да се каже да је докучив људском разуму и да људи својим интелектуалним способностима, бистрином ума и оштроумношћу, могу да проникну у његове тајне и мудрости. Ово би могло да се прихвати само као почетна претпоставка, и то у суштини не би

био проблем, да није чињенице постојања круцијалне разлике између људске и кур'анске спознајне методе. Људска метода спознаје карактеристична је по томе што све непознате ствари и појмове, који не могу да буду предметом спољашњег и унутрашњег опажања, посматра кроз призму већ усвојених и познатих премиса, које помажу у њиховом распознавању, дефинисању и обликовању. При томе је могуће да се користи бржи пут, а он је нагађање или процена, или дужи, који се састоји у детаљном проучавању, дедуктивном и аналогном методом закључивања.

Све што је мимо ових оквира, разуму је недокучиво, и може да се спозна једино надахнућем (објавом), или путем веродостојне посланичке предаје.

Да ли, гледано из рационалне перспективе, за кур'анска значења може да се каже да су продукт, у то време, доступних средстава и раније усвојених и прихваћених премиса?

Одговор на ово питање даћемо нешто касније, а сада ћемо, уопштено, да наведемо два примера за ову врсту кур'анских значења: први део који се тиче верско-доктринарних питања и други део који се тиче наговештења (предсказања) будућих догађаја.

б. Верске истине из домена
оностраног (гајба) није могуће да се
докуче људским разумом.

Врхунац онога што човек може да
докучи својим разумом,
објективним истраживањем и
снагом природне вере која је дубоко
усађена у његовој нутрини, када су
верске истине у питању, јесте да
овај космос има свога Створитеља,
који њима управља и влада, да није
створен без сврхе, него ради
узвишеног и племенитог циља, и да
ће једног дана да буде проживљен,
како би био награђен или кажњен,
зависно о томе како је поступао.
Међутим, Кур'ан не стаје на овоме,
него иде много даље, дајући

детаљно појашњење о темељима и значењима веровања, описује почетак стварања света и његов нестанак, Рај и врсте његових ужитака, Пакао и врсте његових казни, као да их гледамо својим очима, број рајских и паклених капија, број анђела задужених за њихово чување. Објасните нам на којој се то рационалној теорији темељи спознаја о овим прецизним математичким бројкама и детаљним описима Раја и Пакла? Истина је да до ових информација човек не може да дође снагом властитог интелекта, него се у њих или верује или не верује. Оне су истина са којом су дошле све небеске књиге у које су

поверовали следбеници свих монотеистичких религија.

Каже Узвишени:

„Ми смо чуварима Ватре анђеле поставили и одредили смо број њихов као искушење онима који не верују, да се они којима је Књига дата увере, и да се онима који верују веровање учврсти.“ [\[365\]](#)

„На такав начин Ми и теби објављујемо оно што ти се објављује. Ти ниси знао шта је Књига нити си познавао верске прописе, али смо је Ми учинили светлом помоћу којег упућујемо оне робове Наше које желимо. А Ти,

заиста, упућујеш на Прави
пут.“[\[366\]](#)

„Ја нисам ништа знао о анђелима
узвишеним када су се
препирали.“[\[367\]](#)

„Овај Кур'ан није измишљен, од
Бога је - он потврђује истинитост
претходних објава и објашњава
прописе; у њега нема сумње, од
Господара светова је!“[\[368\]](#)

в. Будућа дешавања могу, применом
аналогије и других рационалних
метода, да наговесте и предвиде, а
само на основу, истините и
поверљиве објаве, може да се са
сигурношћу тврди да ће она (**или
неће**) стварно да се деси.

На који начин рационално размишљање може да има удела у будућа дешавања? Улога разума у предвиђању (наговештењу) будућих дешавања, огледа се, пре свега, у коришћењу ранијих искустава као полазишне платформе (основе) или светионика са којег је могуће да се осветле неки обриси (трагови, назнаке) будућности, тако што ће прецедентни или случај који се већ десио, да послужи као образац за нешто што би могло да се деси. **Коначни суд о томе окружен је високим степеном опрезности и устручавања и обично је попраћен речима:** „Ово је оно што ми на основу ранијих искустава и природног следа догађања, ако би се

све одвијало уобичајеним током, и ако се не догоди ништа неуобичајено, можемо да предвидимо, али ништа не гарантујемо."

Само једна од две особе може, са потпуним убеђењем и категоричношћу, да тврди да ће нешто сигурно да се деси, **чак и онда када за то не постоји ни минимум рационалних претпоставки**: особа која не мари за тим да ли ће људима рећи истину или лаж, што је пракса астролога и врачава, и особа која је од Бога добила поуздано обећање за то, и уверена је да Бог неће да изневери Своје обећање, што је пракса

Божијих посланика и веровесника. Њима још само може да се дода особа која дословно преноси њихове речи. Којој, од ове две категорије, припада преносилац Кур'ана, који самоуверено говори о ономе што ће да се деси за годину, неколико година, или ономе што ће да се деси у далекој будућности, или неће никада да се деси, ако знамо да се он никада није бавио прорицањем будућности, астролошким или неким другим путем, нити су му његови високи морални квалитети дозвољавали да се упусти у једну такву авантуру, користећи се њиховим средствима и методама, нити је у његовим наговештењима (предсказањима), као што је у

њиховом случају, истина била помешана са неистином, исправно са неисправним. Напротив, и поред његове велике суздржаности у погледу непознатог (гајба), и нечињења, готово ни најмањег корака у правцу његовог сазнања, изрекао је речи које никада, нигде и ни на који начин нису демантоване.

Узвишени о томе у Кур'ану каже:

„Они који не верују у Кур'ан, пошто им је објављен... А он је, заиста, књига заштићена, лаж јој је страна, било са које стране, она је Објава од Мудрога и хвале достојнога.“ [\[369\]](#)

Навешћемо неколико примера кур'анских наговештења, уз

појашњење историјског контекста у којем су се она десила, како бисмо имали потпунију слику о томе да ли су постојале ближе и даље претпоставке за њихово остварење, па на основу тога могли бисмо да тврдимо да су она била продукт рационалних опсервација и душевних инспирација.

- Одломци који овој вери (Исламу) предвиђају вечно трајање, а Кур'ану гарантују трајну заштиту и чување:

„Тако Бог наводи пример за истину и неистину; отпаци се одбацују, док оно што користи људима остаје на земљи. Тако, ето, Бог објашњава примере.“ [\[370\]](#)

„Зар не видиш како Бог наводи пример - **лепа реч као лепо дрво**: корен му је чврсто у земљи, а гране према небу; оно плод свој даје у свако доба које Господар његов одреди - а Бог људима наводи примере да би поуку примили.“ [\[371\]](#)

„Ми, уистину, Кур'ан објављујемо и заиста ћемо Ми над њим бдети!“ [\[372\]](#)

Знаш ли када су објављене ове радосне вести и наговештења? Објављени су у мекканском периоду објаве, у Мекки, **када је Посланикова мисија пролазила кроз једну од најтежих фаза**: десетогодишњи бојкот Кур'ана од стране мекканских првака,

одвраћање других од било каквог контакта са њим, прогон и мучење малобројне верничке скупине, провођење вишегодишњих репресивних мера према њему и његовим најближима и њихово сатеривање на ограничен простор на који нико није могао да уђе нити са њега да изађе, ковање тајних и јавних завера за његово убиство итд.

Да ли у овом десетогодишњем мраку видиш макар симболичну назнаку која је уливала наду у боље сутра и која је, барем издалека, наговештавала да долази време слободног исповедања вере и дизања гласа против неправде? [\[373\]](#)

Чак и да је, дубоко у свој души, веровао да постоји такав знак, да ли је, у тако тешким условима, било исправно да гаји наду у властити успех и скоро заузимање власти? Претпоставимо и то, да је са правом гајио наду у светлију будућност своје мисије и њен коначни тријумф за време његовог живота, одакле му гаранција да ће тај успех да потраје дуго након његове смрти, када је буду запљускивали валови неизвесне будућности? Одакле му право на самоувереност када, подучен ранијим искуствима, зна да је она неодржива и да не може да издржи чињенични и тест објективне стварности?

Колико је било реформатора, пре и после њега, који су својим следбеницима обећавали куле и градове, да би се, напослетку, њихова обећања распршила попут прашине на ветру. Колико је, током историје, било цивилизација које су настале на темељима славе, доживеле свој врхунац, а затим нестале без икаквог трага и гласа о њима! Колико је књига потпуно или делимично нестало, и изгубило своју првобитну форму! Колико је Посланика убијено!

Да ли је Мухаммед, нека је Божији благослов и мир над њим, био познат као човек који се поводи за

лажним надама и као онај који слепо следи своју машту?

Пре посланства он није имао никаквих амбиција да постане посланик којем ће ујутру и навече да долази објава, нити је могао самоме себи да да било какву гаранцију да ће све то да потраје и да ће речи које му се објављују да буду заштићене до Судњег дана.

О томе Узвишени каже у Кур'ану:

„Ти ниси очекивао да ће ти Књига бити објављена, али, она ти је објављена као милост Господара твога; зато никако не буди неверницима саучесник!“ [\[374\]](#)

„А да хоћемо, Ми бисмо учинили да ишчезне оно што смо ти објавили, и ти, после, не би никога нашао ко би ти против Нас помогао, али Господар твој је теби милостив и Његова доброта према теби заиста је велика.“ [\[375\]](#)

Потребна је, дакле, гаранција извана коју једино може да да Господар времена који зна да превртљивост и неизвесност времена, ни у којем смислу, неће моћи да утиче на коначни тријумф објаве, Господар који држи све конце у Својим рукама, којем припада почетак и крај, и који до у детаље познаје у којем смеру ће да се одвијају ствари,

од њиховог самог почетка па до краја.

И да није Божије доброте и милости, обећане у наведеним одломцима, сам Кур'ан не би био у стању да одоли немилосрдним насртајима, који са несмањеним интензитетом, трају до дан-данас. **Питај историју:** колико пута се окренула против исламске заједнице, колико пута су грешници и насилници имали апсолутну власт над муслиманима, којом приликом су над њима извршили страшне злочине и покоље, силом су их терали да напусте Ислам и пригрле веру окупатора, неколико пута палили су њихово културно и цивилизацијско

наслеђе, рушили џамије, и урадили су све што је било потребно како би се замаео сваки траг Кур'ану и кур'анској науци, али то није било довољно да би се угасило светло Кур'ана и да би се избрисали, или барем мало изменили његови вечни одломци. Штавише, упитај новинаре водећих светских листова, дневних новина, телевизијских информативних постова, колико новаца се годишње потроши како би се замаео сваки траг Кур'ану и како би се људи одвратили од Ислама разним подметањима, фабриковањем чињеница, преваром и поткупљивањем, **и какав резултат на крају имају? Онај који им предвиђа Кур'ан:**

„Они који не верују троше имања своја да би од Божијег пута одвраћали. Они ће их, сигурно, утрошити, затим ће, због тога, жалити и на крају ће побеђени бити. А они који не буду веровали - у Пакао ће бити потерани.“ [\[376\]](#)

То је тако зато што Кур'ан, од нестанка, чува Онај који од нестанка чува небеса и Земљу. Он је „послао Посланика Свога са упутством и правом вером да би је издигао изнад осталих вера, макар не било по вољи многобошцима.“ [\[377\]](#)

Бог ће, заиста, да испуни оно што је одлучио, употпуниће Своје светло, издигнуће га изнад свега осталог, неће моћи да му науде његови

противници, и тако ће да остане до Судњег дана. [\[378\]](#)

- Зашто оријенталисти одбацују могућност Посланиковог примања објаве преко Џибрила (анђела Гаврила), када у исто време, већина њих, верује да је Посланик, који је живео далеко пре њега, Мојсије, нека је Божији благослов и мир над њим, примио Тору директно од Бога, без икаквог посредника.

- Како да се споје контрадикторности у њиховим изјавама о Мухаммеду, нека је Божији благослов и мир над њим; за њих је он, некада, геније, уметник, надарењак и надахнута особа [\[379\]](#) која је успела снагом

свога интелекта да састави Кур'ан и утемељи исламску веру, а некада је лудак, епилептичар и верски занесењак. [\[380\]](#) Видиш ли како их је њихова мржња према истини навела на ове смешне и неспојиве тврдње.

Са друге стране размисли о Хатици, Бог био задовољан њоме, његовој супрузи, како је једноставним повезивањем ствари и својим скромним интелектуалним капацитетима, дошла до закључка да оно што долази Посланику, нека је Божији благослов и мир над њим, нема везе са ђаволима, лудилом нити занесењаштвом. Када је Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, први пут примио

објаву и уплахирен и узнемирен вратио се кући, и затражио од ње да га покрије, **она му је рекла:** „Тако ми Бога, Бог тебе никада неће да остави на цедилу (**неће да те понизи**), јер ти одржаваш родбинске везе, подносиш онога који је свакоме на терету, удељујеш сиромасима, угошћаваш госта и помажеш у ширењу истине.“ [\[381\]](#)

Колико је само ово људско савршенство, оличено у лику и делу Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, било далеко од занесењаштва (**фанатизма**) који свог власника често зна да наведе на чудне и здравом разуму, неприхватљиве

поступке; зато неки људи, приликом читања Посланикове биографије, нису могли да се одбране од схватања да је он Божији посланик.

Рекао је Томас Карлил: [\[382\]](#), „Јесте ли икада видели лажљивца који је успео да утемељи једну овакву чудновату (фасцинирајућу) веру (идеју)? Лажљивца који није у стању да сагради кућу од обичних черпића, јер не зна основне карактеристике креча, гипса и земље и њиховог међусобног повезивања. Оно што би он био у стању да направи не би била кућа, него наслаге рушевина и густа и неконтролисана мешавина разних елемената. Његова 'грађевина', која

је предвиђена за становање 200.000 милиона душа, не би могла да издржи дугих дванаест векова, [\[383\]](#) него би се срушила као кула од карата. Оно што ја знам јесте да је човек дужан у свим ситуацијама да поступа у складу са природним законитостима, у супротном природа неће да се повинује његовим пуким жељама. Лаж је оно што о њему шире неверници, без обзира колико то једни другима улепшавали и колико им се чинило истинитим, и велика је невоља да људи, појединачно и колективно, бивају обмањени и заведени њиховим заблудама." [\[384\]](#)

Такође је рекао: „Једна од највећих срамота савремене цивилизације јесте прихватање мишљења да је Ислам лажна вера, и да је Мухаммед један обични преварант и фалсификатор, јер светиљка упуте са којом је он дошао, ево већ дванаест векова обасјава пут милионима људи који су попут нас, и које је створио исти Бог који је и нас створио. Да ли је икада ико од ових људи, који су живели и умирали у складу са упутствима његове посланице, и чији је број импозантно велик, рекао да је она обмана и лаж? Што се мене лично тиче, ја у такво мишљење о Исламу никада не бих могао да поверујем. Да је лаж и превара могуће тако

лако да се прошири међу оволиким бројем људи, практично читавим генерацијама, онда би се за већину људи могло рећи да су обичне будале, за живот да је бесмисленост и лудило, за свет да би било боље да није ни створен." [\[385\]](#)

14 - У доказе да Кур'ан није Посланиково дело спада и временски аспект спуштања објаве: Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, није могао да бира када и у које ће му време доћи објава. Знало би да се деси да му, док је био у постељи са својом супругом, дође анђеоло Гаврило са објавом, или док спава, или док је био у друштву својих другова, на

путовању, док је јахао на камили, [\[386\]](#) као што би знало да се деси да му неко време узастопно долази, при чему је осећао одређено отежање, а онда се на одређени временски период прекине, и он се, од превелике чежње за њом, разболи.

Преноси Енес, **Бог био задовољан њиме:** „Бог непосредно пред Посланикову смрт, у континуитету је спуштао објаву, и усмртио га је у периоду у којем је објава била најучесталија.” [\[387\]](#)

Аиша, Бог био задовољан њоме, **каже:** „Посланикове супруге биле су 'подељене у два табора, **табор у којем је била:** Аиша заједно са

Хафсом, Сафијом и Севдом, и табор у којем је била Умму Селема и остале Посланикове супруге." (...) Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, рекао је Фатими, **Бог био задовољан њоме:** „Не узнемиравај ме **(ружним речима)** о Аиши, јер је она била једина супруга у чијој сам одећи примао објаву.“ [\[388\]](#)

Енес, Бог био задовољан њим, **каже:** „Једног дана, док смо седели у друштву са Послаником, нека је Божији благослов и мир над њим, Посланик је заспао. Затим је подигао главу смешећи се. **Упитали смо:** 'Шта те насмејало, **Божији Посланиче?**' **Одговорио је:** 'Мало пре

ми је објављено поглавље, **па је проучио:** 'У име Бога, Милостивог, Самилосног! Ми смо ти, уистину, Кевсер дали, зато се Господару своме моли и курбан кољи, онај који тебе мрзи сигурно ће он без помена остати.'**[389]** Затим нас је упитао: 'А знате ли шта је то Кевсер?'"**[390]**

Преноси Ибн Аббас, **Бог био задовољан њиме:** „Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **рекао је анђелу Гаврилу:** 'Зашто нас чешће не посећујеш?', **па је објављен кур'ански одломак:** 'А ми силазимо само по наредби Господара твога. Њему припада оно што је пред нама и оно што је за нама, и оно што је

између тога. А Господар твој није забораван." [\[391\]](#)

Џундуб ибн Суфјан, Бог био задовољан њиме, **приповеда:** „Неко време анђео Гаврило није долазио Посланику, нека је Божији благослов и мир над њим, са објавом, што је њему тешко пало и неколико дана није устајао из постеље. **Дошла је нека жена и рекла му:** 'Изгледа да те је твој ђаво напустио, ево већ две или три ноћи ти никако не долази, па је поводом тога, Узвишени Бог, **објавио:** 'Тако ми јутра, и ноћи када се утиша - Господар твој није те ни напустио ни омрзнуо!'“ [\[392\]](#)

Ово је било свих четрнаест доказа који оповргавају тврдњу да је посланик Мухаммед аутор Кур'ана. Циљ је могао да буде остварен и са мање доказа, али хтео сам да на једном месту објединим све доказе, како бих опоненту скучио простор за било какво реаговање.

ПРИЛОГ Одговор оспораваоцима наднаравног дела располовљења Месеца

Међу мислиоцима постоје појединци који, у темељу, оспоравају Посланикове муџизе (наднаравна дела - чуда), будући да оне, по њиховом мишљењу, контрирају здравој рационалној логици. Жалосно је да су се у ову

групу сврстали и неки познати савремени мислиоци, што ћемо да видимо из наредних цитата.

Мухаммед Решид Рида рекао је: „Космичка чуда (**натприродне појаве**) о којима говоре неке предаје, потакла су, у различитим временима, бројне расправе, супротна тумачења и сумње у њихову аутентичност. Индијски суфијски правци пренели су више оваквих чуда него што их је пренесено у првом и каснијем периоду заједно, посебно у вези са добрим људима (**евлијама**), а то је нешто што, учењаке данашњег времена, посебно одбија од Ислама." [\[393\]](#)

Такође је рекао: „Да није кур'анских казивања о чудима, којима је Бог помогао Мојсија и Исуса, нека је Божији благослов и мир над њима, интересовање слободномислећих западњачких аутора за Кур'аном било би знатно веће, прихватање његове упуте било би свеобухватније и брже.” [\[394\]](#)

Овај говор је крајње озбиљан, јер њиме као да жели да се каже да је Узвишени Бог, наводећи ове доказе (чуда) у Кур'ану, одвратио људе од веровања. [Њему и сличнима одговарамо кур'анским одломком:](#) „Реци: 'Знате ли боље ви или Бог?'" [\[395\]](#)

Човек не може да се начуди како је учењак попут Решида Риде могао да изусти овакву оптужбу на рачун Кур'ана, а све ради „слободномислећих западњака."

Учењак Мустафа ел-Мераги у предговору књиге „Хајату Мухаммед" (**Послаников живот**), аутора Мухаммеда Хусејна Хејкела, **рекао је:** „Од свих Посланикових чуда, једино је Кур'ан, као рационална муџиза (**чудо**), имао моћ убеђивања. Како су само дивне Бусајријеве речи (**стихови**): 'Није нас ставио на искушење ничим што би оптеретило наш разум, како би нас сачувао сумњи и недоумица.'" [\[396\]](#)

Сличне изјаве бележе се и од Мухаммеда Хусејна Хејкела, Абдулазиза Џавиша, Мухаммеда Фериде Вуцдија, учењака Махмуда Шелтута и Мухаммеда Абдухуа. [\[397\]](#)

Заправо, већина учењака који заговарају рационалистички приступ разумевања и тумачења Кур'ана, доводи у питање све Посланикове муџизе, изузев Кур'ана, док их други прихватају, уз опаску да оне немају неку посебну тежину и релеванцију, и да не могу да се користе као доказ истинитости посланства.

Неки од њих су у сврху негирања чуда користили бесмислена

образложења, ослањајући се при томе на познату апологетску дилему, по којој није дозвољено да се користе појединачне предаје за доказивање и усвајање доктринарних питања (ел-'акаид)[398], а већина чуда је управо забележено путем таквих предаја. Ако је чудо забележена мутеватир-предајом (предаја коју у свакој генерацији преноси више преносилаца), њихов одговор је неприхватање такве тврдње, али и поред тога остају им чуда које су потврђене јасним кур'анским текстом, као што је располовљење Месеца (иншикакул-камер)[399], а која је у исто време пренесена и мутеватир-предајом, од Посланика,

нека је Божији благослов и мир над њим.

Следи сажетак говора Мухаммеда Решида Риде, у којем он негира да се ово чудо уопште десило. [\[400\]](#)

Прво: Приговор на низ преносилаца (сенед)

1 - Негирање теватура (вести пренесене од великог броја људи из генерације у генерацију уз немогућност да се сложе на неистини.)

Рекао је: „Неки ранији учењаци били су мишљења да су хадиси који говоре о располовљењу Месеца достигли степен теватура, што је, по

мом мишљењу, неисправна и нетачна тврдња."

„Да се овај догађај уопште десио, били би створени основни предуслови за његово преношење у форми теватура, а овако је то само један у низу чудних догађаја, на којег се у сваком времену, и код свих људи, гледало са подозрењем."

2- Сумња у веродостојност низа преносилаца хадиса (сенед)

„Само један хадис, који су забележили Ел-Бухари и Муслим, задовољава критеријум спојености низа преносилаца до Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, а то је онај којег преноси

Абдуллаха ибн Мес'уд, као директни учесник у виђењу овог чуда. Што се тиче Ибн Аббасове и Енесове верзије хадиса, њихов низ је прекинут, јер се овај догађај десио у Мекки, пре него што је Ибн Аббас био и рођен, а Енес је у то време био у Медини и није имао прилику да присуствује таквом једном догађају. Ибн Омерова верзија, коју је забележио Муслим, не говори о директном виђењу, а предаја коју је забележио Тирмизи од Цубејра ибн Мут'има је слаба.

Друго: Приговор на текстуални део (метн)

Из претходног цитата може да се закључи да је Рида, као аутентичну,

прихватио једино Ибн Мес'удову верзију хадиса, око чије се веродостојности слажу Ел-Бухари и Муслим, а која говори о његовом личном виђењу овог догађаја. Али и ова верзија је, по њему, **у коначници спорна из следећих разлога:**

Различито место виђења: У неким верзијама се каже: „Месец се располовио у Мекки“, а у другима „...док смо били на Мини.“

Контрадикторност између различитих верзија хадиса: Тако се у једној од верзија наводи: „Видео сам Месец раздвојен на два дела, један део био је изнад Ебу Кубејса, а други изнад Сувејде.“

У другој: „Месец се раздвојио на два дела, један део био је изнад брда, а други ниже њега.”

У трећој: „Видео сам располовљен Месец изнад брда, између његова два дела се назирало брдо.”

У четвртој: „Показао им је Месец раздвојен на два дела, а између њих се назирала Хира.”

У петој: „Месец се раздвојио на два дела, један део био је изнад Сафе, а други изнад Мерве.”

„Познато је правило код учењака хадиса да се супротне предаје, које ни на који начин није могуће помирити, одбацују у потпуности.

Њиховим жаргоном казано:
супротстављене предаје се
одбацују."

Треће: Космичка дилема

„Разуман човек не сумња у
чињеницу да су небеса и небеска
тела створени у најсавршенијој и
најскладнијој форми, у склопу
савршеног и непромењивог система,
да се Божији устаљени закони не
мењају у току и суштини. Било
каква промена у овом, по свему
јединственом и оригиналном,
систему мора да буде забележена у
веродостојној и експлицитној
форми."

Четврто: Темељни проблем

„Многи јасни одломци, јасних назнака и индиција, указују на то да су неверници тражили од Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, да им покаже натприродно чудо (доказ, знак), слично чудима ранијих посланика. Некада су ти захтеви били уопштени, а некада конкретизовани. Ни у првом ни у другом случају Узвишени Бог није удовољио њиховим жељама, а о чему Узвишени каже: „А да не шаљемо чуда, задржава нас само то што древни народи нису у њих поверовали; Семуду смо као видљиво чудо камилу дали, али они у њу нису поверовали. А чуда шаљемо само да застрашимо.“ [\[401\]](#)

„И говоре: 'Нећемо ти веровати све док нам из земље живу воду не изведеш; или док не будеш имао врт од палми и лозе, па да кроз њега свукуда реке проведеш; или док на нас небо у парчадима не обориш, као што тврдиш; или док Бога и анђеле као јамце не доведеш; или док не будеш имао кућу од злата, или док се на небо не успнеш; а нећемо веровати ни да си се успео све док нам не донесеш Књигу да је читамо.' Реци: 'Хваљен нека је Господар мој!- Зар ја нисам само човек, посланик?'" [\[402\]](#)

Како након овог можемо да прихватимо Енесову верзију хадиса у којој се наводи да су

идолопоклоници тражили од Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, доказ (чудо), а да им је он показао располовљење Месеца?

Укратко, да су предаје о захтевима Курејша, веродостојне и да је Послаников, нека је Божији благослов и мир над њим, одговор на ове захтеве био потврдан и да га они ни након тога нису следили, него да су остали устрајни у свом неверству и порицању, Узвишени Бог сигурно би их казнио, а такво нешто није забележено'. [\[403\]](#)

Ово је, укратко, био став Мухаммеда Решида Риде о располовљењу Месеца, међутим

остала је недоумица око значења кур'анских речи: „и Месец се располутио', шта он каже о томе?

О наведеном одломку, **Решид Рида каже:** „Одломак је могуће да се разуме и без консултовања наведених предаја, враћањем основама арапске лексике и стилистике. У најпознатијем арапском речнику Лисанул-араб, у појашњењу појма шекка, **се каже:** 'Када желимо истаћи да је наступило или се појавило јутро, **употребићемо синтагму:** шекка-с-субху, јешукку, шеккан. **У хадису стоји:** 'Када је наступило јутро (**шеккал-феџру**), наредио нам је да обавимо јутарњу молитву.' По истом принципу,

кажемо да речи 'иншеккал-л-камер'
значе: Месец се појавио, распршила
се његова светлост, чиме се алудира
на појаву истине и њену јасноћу
попут месеца у штапу, који својом
појавом разбија тмине ноћи."

На крају каже: „Ко и поред свих
наведених слабости и приговора,
буде веровао у аутентичност
наведених предаја, прихватајући их
срцем и душом, и коме
супростављање категоричним
традиционалним и рационалним
доказима буде лакше од
супростављања Амру и Зејду, и
поверује да је, са рационалног
аспекта, тако нешто могуће, и поред
чињенице да нико од четворице

правоверних владара, нити старијих другова, није пренео овај догађај, и није га користио као доказ, а камоли да је достигао степен теватура, он нема право ово питање да стави у исту раван са осталим доктринарним питањима, и на тај начин од Кур'ана да одврати слободномислеће људе и следбенике доказа."

Овде се завршава Ридино појашњење овог питања. На први поглед, оно и не изгледа толико страшно, заправо могло би у одређеној мери и да се прихвати, али ће наредни редови потпуно да нас разувере у томе.

Следи одговор на његове приговоре, истим редоследом који је он користио.

Прво: Приговор на ланац преносилаца

1- Негирање теватура

Мутеватир-форму овог хадиса прихватили су и потврдили су сви најпознатији, ранији и новији, хадиски стручњаци.

Рекао је Ибн Кесир: „Ово се десило у Посланиковом времену, као што се наводи у мутеватир-предајама, са веродостојним низом преносилаца."[\[404\]](#)

Рекао је Ел-Кеттани: „Рекао је Тац ибн Ес-Субки у коментару на Мухтесару ибн Хаџиб, **из области правне теорије**: 'Оно што ја сматрам исправним јесте да су предаје које говоре о располовљењу Месеца достигле степен теватура. О њему говоре Кур'ан и веродостојне предаје забележена у два Сахиха, различитим путевима. Између осталог, преноси га Шу'бе од Сулејмана ибн Михрана, он од Ибрахима, а Ибрахим од Ебу М'амера и на крају од Ибн Мес'уда, а ту су и други путеви предања, што не оставља нимало простора сумњи у његов теватур **(узастопност)**.'"

Рекао је Кади 'Ијад у „Шифау”, након што је објаснио да је већина Посланикових чуда (**наднаравних дела**) категоричне нарави: „Што се тиче располовљења Месеца, оно је потврђено Кур'аном, од чијег спољашњег значења није дозвољено да се одступи осим са јасним доказом. Све недоумице око значења овог одломка разјасниле су многобројне веродостојне предаје, пренесене различитим путевима. Наше убеђење у то не могу да пољуљају мишљења која опонирају јасним ерским темељима, а нашу пажњу не привлаче несувислости заблуделих новотара, који својим тумачењем, подстичу сумње код људи слабог веровања, напротив

гордо стојимо пред таквим
мишљењима и враћамо их у лице
онима који су их изrekli."

Ибн Хаџер у „Ел-Емалију" каже:
„Коментатори Кур'ана и историчари
јединствени су у погледу
аутентичности овог догађаја, који,
од другова, преносе Алија, Ибн
Мес'уд, Хузејфе, Џубејр ибн
Мут'им, Ибн Омер, Ибн Аббас, Енес
и други."

Рекао је Куртуби у „Ел-Муфхиму":
„Велики број другова пренео је овај
догађај, а од њих велики број
табиина и каснијих генерација
учењака."

У „Ел-Мевахибул-ледунијје“ се **каже**: „Хадисе који говоре о располовљењу Месеца, у веродостојној и аутентичној форми, пренела је група другова, **међу којима су**: Енес, Ибн Мес'уд, Ибн Аббас, Алија, Хузејфе, Џубејр ибн Мут'им, Ибн Омер и други.“

Рекао је Ибн Абдул-**Берр**: „У преношењу и бележењу догађаја располовљења Месеца учествовао је велики број другова, генерација после њих, и свих каснијих генерација, све до данашњег дана. Његову утемељеност појачава кур'ански одломак.“

У коментару на Ел-Иракијев „Елфијету-с-сијер“, Ел-**Мунави** је

рекао: „О располовљењу Месеца пренесени су, метеватир-предајом, добри хадиси, као што је појаснио Таџ ес-Субки и други." [\[405\]](#)

Сличног става је и Ибн Хаџер. [\[406\]](#)

2- Приговор на веродостојност сенеда (ланца преносилаца)

Када бисмо и прихватили претходни приговор и када бисмо се и сложили са констатацијом да споменути догађај није потврђен мутеватир-предајом, оно што са сигурношћу можемо да тврдимо јесте да се ради о веродостојном хадису, у чију веродостојност и потврђеност нема никакве сумње. Покушаји Решида Риде да оспори његову веродостојност су очајни и

бесмислени. Довољно је, у овом контексту, навести да су догађај располовљења Месеца забележили Ел-Бухари и Муслим у својим збиркама (Сахиху) од најмање тројице другова, и да је он општеприхваћен (као веродостојан) код хадиских стручњака.

Хафиз Ибн Салах пренео је једногласно мишљење исламске заједнице у погледу обавезе поступања по хадису, око чије веродостојности су, Ел-Бухари и Муслим, имали усаглашен став (муттефекун алејхи). Са њим се слаже и хафиз Ел-Ираки, који ово мишљење бележи од великог броја истакнутих учењака. [\[407\]](#)

Не стоји ни приговор да Енесова и Ибн Аббасова верзија овог догађаја не могу да се прихвате због прекинутости низа између другова и Посланика (мурсел), нека је Божији благослов и мир над њим, јер се мурсел другова (тј. хадис у којем млађи друг не спомиње име старијег друга од којег је чуо хадис), прихвата као доказ. Штавише, Ибн Салах, у „Улумул-хадис“, стриктно тврди „да хадис који у теорији исламског права означавају као мурсел другова, уствари и није мурсел, него се третира као хадис са спојеним низом до Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим (елмевсулул-муснед)". [\[408\]](#)

Рекао је Ел-Ираки: „Иако су хадиски стручњаци, мурсел другова уопштено уврстили у мурсел-хадис, они се не двоуме око тога да се ова врста хадиса користи као аргумент.“[\[409\]](#)

У случају да искључимо ове предаје, због прекинутости низа, и даље нам остају Ибн Месу'дова верзија која није мурсел, а која говори о његовом персоналном искуству виђења располовљеног Месеца, као и Алијина, Хузејфина, Ибн Мут'имова и Ибн Омерова верзија, Бог био задовољан њима.[\[410\]](#)

[Друго: Приговор на текст хадиса](#)

Одбацивање Ибн Мес'удове верзије, око које су се усагласили Ел-Бухари и Муслим, наводно због међусобно супротних израза, коришћених у различитим текстуалним формама овог хадиса, у најмању руку је чудно.

Верзије „Месец се располовио у Мекки" и „... док смо били на Мини", нису супротне једна другој, јер Мина је део Мекке, или је „у Мекки", алузија на период пре Хиџре.

Рекао је Ибн Хаџер: „Ове две верзије је могуће да се помире или тако што ћемо да кажемо да се догађај десио два пута, или само да се десио на Мини, јер бисмо у том

случају имали једно место догађања, са обзиром да се за Мину каже да је у Мекки, али не и обрнуто. То потврђује и чињеница да се у верзији у којој се спомиње Мина, **каже:** „... док смо били на Мини', док се у верзији која, као место догађаја, наводи Мекку, **каже:** „Месец се располовио у Мекки", **чиме жели да се каже:** догађај располовљења Месеца десио се у мекканском периоду објаве, пре хиџре у Медину. Ово је уједно и одговор Ед-Давудију који сматра да су ове две верзије супротне једна другој, а Бог најбоље зна."[\[411\]](#)

Такође је рекао: „У једној од Ибн Мердевејхових верзија овог хадиса

појашњена је намера речи 'у Мекки'.
Тамо се каже: 'Месец се располовио у Посланиково време, док смо још били у Мекки, пре одласка у Медину.' Ибн Мес'уд овде појашњава да спомињање Мекке има за циљ да укаже да се догађај десио пре Хиџре, а велика је могућност да су те ноћи били на Мини."[\[412\]](#)

Такође, нема супротности између верзија:

„Видео сам располовљен Месец изнад брда, тако да се између његова два дела назирало брдо',
„Показао им је Месец раздвојен на два дела, а између њих се назирала Хира', „Месец се раздвојио на два

дела, један део био је изнад брда, а други ниже њега', јер су све оне приближног и сродног значења.

Остале су две верзије, које би, по свом спољашњем значењу, могле да буду супротне једна другој, **прва је:** „Видео сам Месец раздвојен на два дела, један део био је изнад Ебу Кубејса, а други изнад Сувејде', **а друга:** „Месец се раздвојио на два дела, један део био је изнад Сафе, а други изнад Мерве', али се ни у овом случају не ради о супротности, него о различитим позицијама са којих је посматран овај догађај. Ако човек посматра из једне позиције, видеће Месец изнад Ебу Кубејса, а ако промени позицију, Месец ће да

буде изнад Сафе, и сл. Могуће је, такође, да се радило о различитим правцима из којих је догађај посматран.

Рекао је Ибн Хаџер: „Верзија: 'Видео сам Месец раздвојен на два дела, један део био је изнад Ебу Кубејса, а други изнад Сувејде, Сувејда је деминутив од Севда, а означава подручје изван Мекке, на којем се налази брдо. **Што се тиче речи Ибн Мес'уда:** '...један део био је изнад Ебу Кубејса, могуће је да је из његовог угла посматрања целог догађаја са Мине изгледало као да се Месец налази изнад Ебу Кубејса, тј. да се Ибн Мес'уд успео на неко узвишење и једним делом је видео

брдо Ебу Кубејс. Постоји вероватноћа да је располовљење Месеца потрајало све до Ибн Мес'удовог повратка у Мекку, па га је због тога видео на споменути начин, али то је тумачење далеко од исправног. Већина предаја води закључку да се догађај десио пред сами залазак Месеца, што потврђују изјаве директних сведока који су виђење везали за правац брда, а постоји могућност да се располовљење десило при његовој појави, јер се у неким предајама каже 'у ноћи уштапа'. Могуће је да се, у случају појма Ебу Кубејс, радило о слободном изразу неких преносилаца, будући да је крајња намера свих њих била потврда

виђења располовљеног Месеца, чији је један део био изнад једног, а други изнад другог брда. **Целу ствар не мења изјава преносиоца:** '... а између њих се назирало брдо, тј. између две различите скупине које су посматрале Месец, јер ако се једна скупина налазила десно, а једна лево, може да се каже да је брдо било између њих. Исто то може да се каже за било које друго брдо."[\[413\]](#)

У једној од Муслимових верзија, коју је пренео Енес, Бог био задовољан њиме, **наводи се:** „Да су становници Мекке тражили од Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, неки знак

(доказ, чудо), који ће да потврди његове речи, па им је он, два пута, показао располовљење Месеца"[\[414\]](#).

Ова верзија садржи одговор на све споменуте нејасноће. Према њој, догађај располовљења Месеца десио се два пута, први пут је виђен изнад брда Ебу Кубејс, а други пут изнад Сафе, иако су неки хадиски учењаци изразили сумњу у погледу речи „два пута“, сматрајући да се ради о искривљеној форми речи „две групе“.[\[415\]](#)

У случају да прихватимо тезу о постајању супротности између различитих верзија, тиме, ни на који начин, не бисмо угрозили хадис у

његовој основи. Крајње што бисмо тада могли да кажемо јесте да је Ибн Мес'уд, или неко други из низа преносилаца, побркао имена брда, па је једном видео располовљен Месец између Ебу Кубејса и Сувејде, а други пут између Сафе и Мерве, док у вези са самим догађајем (располовљења Месеца), да ли се десио или није, нису забележене било какве сумње или бркање појмова.

Или, ако због свега наведеног, у крајњем случају, прихватимо тезу по којој Ибн Мес'удова верзија никако не може да се прихвати као аргумент, шта ћемо да урадимо са Алијином, Хузејфином, Ибн

Мут'имовом и Ибн Омеровом
верзијом хадиса?

Треће: Космичка дилема

Приговор да је за потврду једног оваквог планетарног догађаја потребна сигурна и уверљива предаја, не стоји, јер је форма у којој је она забележена управо таква и не оставља простора недоумицама. Забележена је у најверодостојнијим збиркама хадиса, и, према јасном сведочењу учењака хадиса, у форми мутеватира, или више од тога, споменут је у Кур'ану, и предмет је једногласног мишљења исламских учењака. Штавише, овај догађај су, у својим књигама, забележили неки немуслимански историчари, који су

живели у то време. О томе Ибн Кесир каже: „Више путника је посведочило да су, путујући кроз Индију, видели храм на којем је писало: 'Саграђен је у ноћи у којој се десило располовљење Месеца.'[\[416\]](#)

И сам Решид Рида каже: „Хафиз Ел-Миззи пренео је од Ибн Тејмије да су неки муслимански путници, који су посетили Индију, видели стари храм на којем је писало да је саграђен у ноћи располовљења Месеца. Сећам се да сам некада, у некој књизи или новинама, прочитао да је овај догађај виђен и у Кини."[\[417\]](#)

У једном свом телевизијском наступу, др. Заглул Неџар је, **на питање водитеља:** „Да ли кур'анске речи: 'Приближио се час и Месец се располовио, садрже чудесну недостижност (**и'џаз**), **одговорио:** „Испричаћу вам интересантан догађај који ми се десио у вези са овим одломком. Док сам, једном приликом, држао предавање на Универзитету Кардиф у Великој Британији, међу присутнима се започела жестока расправа око научне наднаравности Кур'ана. **Усред расправе устао је један муслимански младић и рекао:** 'Господине, **да ли у речима Узвишеног:** Приближио се час и Месец се располовио, **препознајете**

црте научне наднаравности Кур'ана?' Одговорио сам: 'Не, научну наднаравност (чудесност) тумачи наука, а муџизе (наднаравна дела, чуда), о којима говори Кур'ан, наука не може да објасни. Муџиза је натприродно дело (феномен), неуобичајен догађај, који није могуће да се тумачи кроз призму устаљених и непромењивих законитости. Располовљење Месеца је, управо, муџиза која се догодила Божијем Посланику, нека је Божији благослов и мир над њим, као потврда његовог посланства и посланице. Осетилна чуда (муџизе) су истинито сведочанство за све оне који су имали прилику да их виде, и да она нису забележена у Кур'ану и

веродостојној традицији, не бисмо били дужни да верујемо у њих, али пошто су забележена и једним и другим путем, наша је обавеза да их прихватимо у оној форми у којој су нам пренесена, и да верујемо да је Бог свемогућ.' Затим сам цитирао веродостојна предања која говоре о располовљењу Месеца. Након што сам завршио своје излагање, устао је младић по имену Давуд Муса Биткук, председник Исламске партије Британије, **и обратио ми се речима:** 'Господине, могу ли само нешто да додам?' 'Изволи, рекао сам. 'Пре него што сам постао муслиман, започео је своју животну причу овај младић, 'бавио сам се истраживањем вера. Једном сам, од

муслиманског студента, на поклон добио Превод значења Кур'ана, на чему сам му се срдечно захвалио, а књигу сам понео кући. Када сам први пут читао овај превод, случајно или не, **отворио сам страницу на којој је писало: 'Приближио се час и Месец се располовио'. Помислио сам у себи: 'Шта је ово, како је могуће да се Месец расцепи, а затим да се поново споји у једну целину?! Која је сила у стању да уради такво нешто?!'** Овај цитат је у мени убио сваку жељу за наставком читања и проучавања Превода Кур'ана. Посветио сам се другим питањима, покушавајући све то да заборавим, међутим Узвишени Бог, који је знао за моју искрену намеру у тражењу

истине, хтео је да једног дана на британској државној телевизији гледам дебату у којој су учествовали један британски аналитичар и тројица америчких астрономских стручњака. На крају се у расправу укључио и водитељ емисије који је упутио жестоку критику на рачун издвајања енормних финансијских средстава за путовања у свемир у време када свет потресају проблеми глади, сиромаштва, заосталости и разноразних оболења. Појаснио је, како он сматра, да би било боље и ефикасније иста та средства да преусмере у развој и напредак људског рода. Научници су своје стајалиште бранили чињеницом позитивне рефлексije астрономских

открића на различите друштвене аспекте, и њихове успешне примене у медицини, индустрији, агрономији и другим друштвеним областима. У расправи се дошло и до питања слетања човека на површину Месеца, као најскупљег путовања у свемир икада предузетог. Ово путовање коштало је Америку милијарде долара. Када је водитељ чуо за ову информацију, **повикао је из свег гласа: 'Милијарде долара!!!** Која је то лудост, да се утроше милијарде долара, како би се поставила америчка застава на Месечево тло?!" 'Не, није то био циљ, одговорили су они, 'управо у то време вршили смо истраживања о унутрашњој структури Месеца, и

ово путовање нам је помогло у откривању чињенице, у коју би било тешко да уверимо људе и са дупло већим средствима, а то је чињеница да се некада у прошлости десило расцепљење Месеца, а затим његово поновно седињење.' 'А откуд вам такав закључак, упитао их је водитељ. 'Открили смо да је простор између површине и унутрашњости Месеца раздвојен наслагама метаморфних стена, а када смо о свему томе консултовали геологе, рекли су нам да је то могуће само уколико се десило расцепљење и поновно спајање Месеца!' Скочио сам са столице од драгости и рекао: 'Откривање муџизе (чињенице) коју је Узвишени Бог, показао Свом

Посланику пре четрнаест векова, коштало је Американце милијарде долара. Вероватно је Ислам истинита вера, за којом трагам. Поново сам се вратио проучавању Кур'ана, прочитао сам цело поглавље Месец, које је било узроко мог примања Ислама." [\[418\]](#)

И да није ове потврде од стране немуслимана, могао би да се нађе изговор за њихову неупућеност у овај догађај. Наиме, разлог тога, пре свега, треба да тражимо у временским разликама изласка (појављивања) Месеца, али и у кратком трајању расцепљења, које је могао да види само онај ко се раније припремио за њега и ко је прецизно

пратио ток целог догађаја, и други разлози о којима Ибн Хаџер детаљно говори у „Ел-Фетху”. [\[419\]](#)

Сафијуррахман ел-Мубарекфури рекао је: „Знај да су хадиси, наведени у овом поглављу, веродостојни и експлицитни у потврђивању чуда расцепљења Месеца.” Ибн Абдул-Берр каже: „У преношењу и бележењу догађаја располовљења Месеца учествовао је велики број другова, генерације после њих, и свих каснијих генерација, све до данашњег дана. Његову утемељеност појачава кур'ански одломак. Након овога, оспораваоцима не преостаје никакав аргумент. Месец се у различитим

подручјима појављује у различитим временима. Такође, сам догађај расцепљења Месеца није потрајао дуго, и код већине људи (изузев оних који су се налазили у Мекки) није постојао мотив за његовим посматрањем, али и поред тога, извештај мекканских изасланика, које су Курејшије послали у различитим правцима како би се подробније распитали о свему, били су запањујући: већина оних са којима су се сусрели, а посебно они који су ту ноћ провели у путовању, обавестили су их да су видели како се Месец располовио, а то је донекле и разумљиво када се има у виду чињеница да путници путују уз Месечеву светлост и није им тешко

да запазе било какву промену на њему."

Рекао је Зеџаџ у „Ме'анил-Кур'ан: „Неке новотарске групе, чије се учење заснива на идејама које су у супротности са исламским учењем, негирали су чудо располуовљења Месеца. Њихово негирање нема никакву подлогу у здравом разуму, јер је Месец Божије створење, са којим Он, као и са другим Својим створењима, управља и ради шта Му је воља. Он ће на крају, када наступи Судњи дан, да му одузме сјај и учиниће да нестане. **На њихове речи:** 'Да се овај догађај уопште десио, сигурно би био забележен мутеватир-предајом, и

сви становници Земље једнако би знали за њега, а не само становници Мекке, **одговарамо:** 'Догађај се десио ноћу када већина људи спава, и врата кућа су закључана, и када је мало оних који посматрају Месец. Сасвим је могуће да се на небу појави Месец и сјајне звезде, а да то само појединци приметите. Тако је било и у случају расцепљења Месеца, које се десило ноћу, у време када већина становника Земље није обраћала пажњу на то, руку на срце, није ни знала да ће да се деси, за разлику од становника Мекке који су то тражили од Посланика и са пуном пажњом су чекали да се деси.' Не може да се искључи ни могућност да је те ноћи Месец био у

положају у којем су могли да га виде становници неких подручја, за разлику од других којима је он био 'скривен, као што је случај и са помрачењем Месеца, које могу да виде само становници неких подручја."

Рекао је Ел-Хаттаби: „Расцепљење Месеца је велико чудо (**наднаравно дело**), са којим готово да не може да се пореди нити једно раније чудо, дато претходним посланицима, из разлога што се оно десило у далеким небеским просторима, супротно свим познатим природним законитостима, и није од врсте коју је могуће тражити у превари и лукавштину, и управо зато је, као

доказ, уверљивије од других чуда. Неким људима све то није било довољно, да би прихватили овај доказ, него су тражили начин како да га занегирају, **па су рекли:** 'Ако се овај догађај заиста десио, зашто он није био једнако доступан свим људима, са обзиром да је реч о материјалној појави, коју је могуће запазити чулима, и сви људи имају једнаку потребу и право са њоме да се суоче и гледају је лицем у лице. Додајмо томе да су били испуњени сви потребни предуслови за виђење до тада невиђеног и страног, и преношење и бележење непознатог, и да има икакве основе за то, овај догађај био би овековечен у астрономским књигама, а није. Зар

је могуће да је међу ауторима ових књига постојао прећутан консензус о игнорисању овако важног догађаја, ако се уопште и десио?' Одговор на наведену сумњу јесте да се овај конкретни догађај, по много чему, разликује од ствари са којим су га упоредили, јер се он десио на инсистирање одређене групе људи и десио се ноћу, будући да Месец не оставља никаквог трага дању. Специфичност ноћи јесте у томе што је она предвиђена за сан и одмор, а и онај ко се у то време нађе у пустињи или на отвореном простору, пре ће да се забави неким другим стварима, разговором и сл., него посматрањем Месеца и звезда. Мало је извесно да ће они толико да

се предају посматрању Месеца, да ће да прате сваки његов покрет и да уоче сваку евентуалну промену на њему. Могуће је да се Месец расцепио а да већина људи то није ни приметила, са изузетком мале групице која је знала за њега, јер га је тражила и ишчекивала. Можда се то управо десило у кратком временском интервалу у којем је био видљив голим оком. У свом делу 'Тефсирул-Кебир, након што је потврдио ову муџизу, Ер-Рази је казао: 'Што се тиче историчара, они су је занемарили са обзиром да се астролози највише баве историјом. Када се ово чудо догодило, казали су да је то био догађај сличан помрачењу Месеца. Казали су да се

нешто, на неком подручју, вероватно и појавило на небу што је имало величину половине Месеца, па су га због тога занемарили у својим историјским записима.

Међутим, Кур'ан је највећи доказ и највећа потврда да се то сигурно и догодило. Он несумњиво о томе говори, а и Истинољубиви нас је о њему обавестио, тако да је обавеза да тај догађај са убеђењем сматрамо истинитим. Само покварењаци могу да кажу да се Месец није располовио, а након тога поново спојио. У неколико наврата већ смо говорили да је могуће да се у космосу догоде неке промене, тако да говор о томе нећемо опет да понављамо." [\[420\]](#)

Четврто: Темељна дилема

Одговор на ову сумњу садржи неприхватање (негирање) и делимично прихватање опонентних тврдњи.

а. Неприхватање у смислу негирања (одбацивања) да се овај догађај десио непосредно након што су многобошци тражили од Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, да им покаже неки знак (одломак, који потврђује његово посланство).

Рекао је Ибн Хаџер: „Нисам запазио да се и у једној верзији овог хадиса догађај расцепљења доводи у директну везу са захтевом

Курејшија, осим у хадису Енеса"[\[421\]](#) А Енес, према сведочењу самог Решида Риде, није био његов директни учесник. А ако бисмо и прихватили ову тврдњу, никако не бисмо могли да се помиримо са тврдњом да их Узвишени Бог, није казнио због тога, напротив казнио их је таквом глађу да су били приморани да једу све до чега су дошли, па и месо стрви.

Преноси Ибн Мес'уд да је Курејшије погодила таква глад, да су јели све до чега су дошли, животињску кожу, стрв и лешину. Некима од њих се, од силине глади, када би погледали у небо, чинило да отуда

долази дим. То је натерало Ебу Суфјана да оде до Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, и да му се пожали на овакво стање. **Рекао му је:** „Мухаммеде, зар ти не наређујеш покорност Богу и одржавање родбинских веза? Видиш ли у каквом је стању твој род, замоли Бога да им помогне!"

Узвишени Бог, **је поводом тога објавио:** „Зато сачекај дан кад ће им се чинити да према небу виде видљив дим"[\[422\]](#), **до одломка:** „Ми ћемо патњу мало-помало отклањати и ви ћете се сигурно у многобожачку веру вратити; али оног Дана када их свом силом зграбимо, збиља ћемо их казнити."[\[423\]](#) Речима: „... када их

свом силом зграбимо', алудира се на њихов велики пораз на Бедру. Десио (десиће се) се дим, велики пораз, сигурна казна (смрт, обрачун на Судњем дану) и победа Римљана наговештена у поглавље Византинци. [\[424\]](#)

Узвишени Бог такође их је казнио у бици на Бедру, погибијом седамдесет њихових војника и заробљавањем других седамдесет, а то је „ел-батша" (велики пораз) о којој говори Ибн Мес'уд. Казнио их је и у бици познатој као „Ел-Ахзаб" (савезници), хладним ветром који је погасио ватру на њиховим огњиштима, почупао шаторе, и натерао их да се врате у Мекку

поражени, и погнутих глава, као што о томе говори поглавље Савезници.

На дан освојења Мекке, кажњени су губитком власти и управе над Мекком, чиме је окончан дугогодишњи период њихове насилничке владавине, погажен је њихов понос и углед, а све то је вид Божије казне.

б. Прихватање (супарничких тврдњи) види се у следећем:

1. Под претпоставком да их Узвишени Бог није казнио због устрајавања у неверству и након што су видели очигледне доказе, за то постоји оправдан разлог, а он је

Послаников боравак међу њима, као што Узвишени о томе каже: „Бог их није казнио, јер си ти међу њима био; и Бог их неће казнити све док неки од њих моле да им се опрости.” [\[425\]](#)

2. Ел-Хаттаби спомиње и други одговор, у којем се каже да нису сви становници Мекке тражили од Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, да им покаже чудо, него је то био захтев једне мање групе. [\[426\]](#) Сви људи нису били окупљени на једном месту, како би посматрали овај догађај, као што је било у случају Мусаовог окршаја са чаробњацима.

3. Општа казна се није десила и због тога што је Мухаммед, нека је Божији благослов и мир над њим, последњи посланик, а његов народ, последњи народ, као што каже Посланик, **нека је Божији благослов и мир над њим:** „Ми смо задњи у настанку, а први на Судњем дану.”[\[427\]](#) Да је Бог уништио ову заједницу, на Земљи не би остао нико ко би Га искрено обожавао, и биле би докинуте многе законитости, као што је законитост разилажења међу људима, борбе добра и зла, и др.

4. Узрок повлачења Божије казне може да буде и то што је Посланик, нека је Божији

благослов и мир над њим, молио Бога, да његову заједницу не уништи општом казном. Преноси Севбан, Бог био задовољан њиме, да је Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, **рекао:** „Бог ми је показао Земљу, па сам видео њен исток и запад. Власт мог народа ће да доспе на цели простор који ми је показан. **Дата су ми два блага:** црвено и бело. Молио сам свога Господара да мој народ не казни општом **(свеобухватном)** казном и да власт над њим никада не препусти његовим непријатељима, мимо њих самих, па да га он на различите начине кажњава и злоставља, **а Он ми је одговорио:** 'О Мухаммеде, када Ја

нешто одредим, то мора да се испуни. Твој уммет (народ) никада нећу да казним општом казном, нити ћу икада власт над њим да препустим непријатељу, који не долази из њихових редова, па макар се против њега подигли људи из свих крајева света, све док не почну сами себе да уништавају и док једни друге за заробљенике не буду узимали." [\[428\]](#)

5. Ово чудо се разликује од чуда ранијих посланика по томе што то, у исто време, није и највеће Посланиково чудо, као што је било у случају Салихове камиле која се појавила из стене, него је то било само успутно чудо које су тражили

становници Мекке, и које је Бог дао Своме Посланику, као одговор на његове молбе и беспрекорну чежњу за упућивањем људи на Прави пут, коју је показивао. Оно се, дакле, десило због њега, а не због њих. Метода коју Кур'ан користи у одговору неверницима, који своје веровање у посланике условљавају чудима (знаковима, ар. ајетима), **јесте да их упућује на две ствари:** верске доказе (чуда) и космичке доказе или доказе у Његовом стварању.

О првој врсти доказа говоре речи Узвишеног: „И говоре: 'Зашто му од Господара његовог нису нека чуда послана?' Реци: 'Чуда су једино код

Бога, а ја само јасно опомињем.' А зар им није доста то што Ми теби објављујемо Књигу која им се казује; у њој је, заиста, благодат и поука народу који верује.“[\[429\]](#)

О космичким доказима (чудима Божијег стварања) говоре наредни одломци:

„Они говоре: 'Зашто му Господар његов не пошаље какво чудо!' Реци: Бог је способан да пошаље чудо, али већина њих не зна.' Све животиње које по Земљи ходе и све птице које на крилима својим лете светови су попут вас - у Књизи Ми нисмо ништа изоставили - и сакупиће се после пред Господаром својим.“[\[430\]](#)

„А колико има знамења на небесима и на Земљи поред којих пролазе, од којих они главе окрећу!“ [\[431\]](#)

„И зашто они не размисле о царству небеса и Земље и о свему ономе што је Он створио, и да им се, можда, крај њихов примакао? Па у које ће речи, ако не у Кур'ан веровати?“ [\[432\]](#)

Већина одломака у поглављу Ел-Ен'ам је од ове врсте, [као што су следећи одломци:](#)

„Бог чини да зрње и кошпице проклију. Он из неживог изводи живо, из живог неживо - то вам је, ето, Бог, па куда се онда одмећете? Он чини да зора свиће, Он је ноћ

одредио за починак, а Сунце и Месец за рачунање времена; то је одредба Силнога, Свезнајућег. Он вам је створио звезде да се по њима у мраку управљате, на копну и мору.

- Ми потанко објашњавамо знамења Наша људима који знају. Он вас ствара од једног човека да на земљи живите и да у њој сахрањени будете.

- Ми потанко пружамо доказе људима који разумеју." [\[433\]](#)

Низ се наставља све до речи Узвишеног: „Они се заклињу Богом, најтежом заклетвом, да ће, ако им дође чудо, сигурно због њега верници постати. **Реци:** 'Сва чуда су само код Бога!' А одакле ви знате да ће они, кад би им оно дошло,

верници постати"[\[434\]](#), након чега **Узвишени каже:** „Када бисмо им анђеле послали, и кад би им мртви проговорили, и кад бисмо пред њима очигледно све доказе сабрали - они опет не би веровали, осим ако би Бог хтео, али већина њих не зна."[\[435\]](#)

Разлог због којег Кур'ан упућује на ове две врсте доказа, **крије се у једноставној чињеници:** онај ко не прихвати ове доказе, неће никада да поверује и да крене Правим путем, **што је недвосмислена порука претходног одломка:** „Када бисмо им анђеле послали, и кад би им мртви проговорили, и кад бисмо пред њима очигледно све доказе

сабрали - они опет не би веровали, осим ако би Бог хтео, али већина њих не зна."

Да би додатно потврдио ову чињеницу, **Узвишени у истом поглављу каже:** „Има оних који долазе да те слушају[436], али Ми смо на срца њихова засторе ставили, да Кур'ан не би разумели, и глумим их учинили, па и ако би све доказе видели, опет у њих не би поверовали. А када ти долазе да се са тобом расправљају, **говоре они који не верују:** 'То су само измишљотине народа давнашњих!'“[437] Дакле, он слуша Кур'ан, верско чудо (**феномен**), и гледа својим очима чуда Божијег

стварања, на која га упућује Кур'ан, и поред тога каже: „То су само измишљотине народа давнашњих!“

Узвишени, такође, каже: „А они на којима се испуни Реч Господара твога заиста неће да верују, макар им дошли сви докази, све док не доживе патњу несносну.“ [\[438\]](#)

„Одвратићу од знамења Мојих оне који се буду без икакве основе на Земљи охолили. И какав год они доказ да виде неће веровати: ако виде прави пут - неће га као пут прихватити, а ако виде странпутицу - као пут ће је прихватити. То је зато што ће доказе Наше порицати и што ће према њима равнодушни бити.“ [\[439\]](#)

Тј. узрок тога је њихово негирање верских и космичких доказа (чуда). Узвишени Бог је знао да расцепљење Месеца неће да остави никаквог трага на њиховим црним душама, али је ипак услишио молбу Свог Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим, и омогућио му је да својим очима гледа у ово изванредно чудо, па тако из стадијума спознајног убеђења пређе у стадијум истинског убеђења. Зато Посланик, нека је Божији благослов и мир над њим, није тражио од свог Господара друга чуда. [\[440\]](#)

6. Догађање овог чуда није било условљено казном, уколико они не

поверују у њега, као што је било у случају Исусове молбе, да његовом народу Узвишени Бог спусти трпезу са небеса, а о чему Узвишени каже: „Ја ћу вам је спустити - рече Бог - али ћу оне међу вама који и после не буду веровали казнити казном каквом никога на свету нећу казнити.“ [\[441\]](#)

На основу овога знамо да је Послаников, нека је Божији благослов и мир над њим, народ изузет из овог правила.

Пето: Претходним аргументима додајемо консензус исламских учењака у вези са овим догађајем

Рекао је Ибн Кесир у „Тефсиру“: „У вези са тим, тј. расцепљењем Месеца, постоји једногласно мишљење исламских учењака. Оно се десило у Посланиково време и убраја се у наднаравна дела (чуда) која су дата посланицима.“[\[442\]](#)

Исти учењак у свом другом капиталном делу, „Ел-Бидаје вен-нихаје“, **каже**: „Исламски учењаци су сагласни око тога да се расцепљење Месеца десило у Посланиково време, а о томе говоре многобројни хадиси, пренесени различитим путевима, који не остављају простора било каквим недоумицама.“[\[443\]](#) Потом је навео све хадисе који говоре о томе и дао

је своју завршну констатацију: „Ово су биле све предаје које се бележе од значајног броја другова. Догађај је толико познат да чак није ни потребно да се наводе низови преносилаца до Посланика, како би се он потврдио, а уз то је наведен и у Кур'ану.”[\[444\]](#)

Ебул-Фадл ел-'Ираки у „Назмус-сирети”, **каже**: „Од једног Месеца постадоше два дела, један изнад, а други ниже њега.” И то се десило два пута[\[445\]](#), по консензусу, јасном тексту и мутеватир-предаји.[\[446\]](#)

Ибн Хаџер је пренео једногласно мишљење учењака тefsира и аутора Посланикове биографије у вези са овим догађајем.[\[447\]](#)

Речи Решида Риде: „... он нема право ово питање да стави у исту раван са осталим доктринарним питањима," су у најмању руку чудне, јер траже од нас, да питање које је споменуо Кур'ан и које је до нас пренесено мутеватир-предајом, и које су ранији учењаци уврстили у своје трактате и посланице о исламском веровању, као што су то урадили Ел-Бејхеки и Ебу Ну'ајм, и многи други аутори, у својим књигама, симболичног назива „Делаилун-нубуввети" (Докази посланства), раздвојимо од других доктринарних питања у које су муслимани дужни да верују. [\[448\]](#)

Рецимо да прихватамо његов говор у потпуности, а самим тиме и тврдњу да чудо расцепљења Месеца није потврђено, али како ћемо да поступимо у случају других чуда, која су такође забележена у Кур'ану, попут ноћног путовања, **о којем говори први одломак поглавља Ноћно путовање:** „Хваљен нека је Онај који је у једном часу ноћи превео Свога роба из Храма часног у Храм далеки, чију смо околинду благословили како бисмо му нека знамења Наша показали. - Он, уистину, све чује и све види', и догађаја познатог као „Ел-Фил" (**Слон**), о којем говори истоимено поглавље. Хоћемо ли и њих да негирамо?

Онима који негирају Посланикова чуда постављамо следеће питање: Да ли ви негирате муџизу (наднаравну појаву) у њеној основи (као принцип) или негирате појединачне примере који су се десили Посланику, нека је Божији благослов и мир над њим? Ако је то ово друго, као што је случај са већином оријентлиста и савремених учењака, **постављамо вам додатно питање:** Уколико уистину верујете у муџизу као принцип (начело), одакле вам право да сами бирате коју ћете муџизу да прихватите, а коју да одбаците? Само Бог може да подари да се нека ствар деси супротно уобичајеним токовима, и нико нема право о томе да суди по

властитом нахођењу. За његову потврду довољно је веродостојна предаја (традиција), а то што је оно недокучиво људском разуму, сасвим је разумљиво, са тог аспекта што муџиза, по својој нарави, збуњује разум и мења стварност. Ако, пак, у потпуности негирате Посланикове муџизе, онда сте тиме занегирали и муџизе ранијих посланика, који су истинитост свог посланства доказивали управо муџизама (натприродним појавама, чудима) и тако су задобијали наклоност и поверење народа којима су послани. Негирање посланичких муџиза је уствари негирање њиховог посланства, Божије објаве и свих вера.

Након овога, оспораваоцима муџизе (чуда) расцепљења Месеца, не преостаје никакав аргумент. Сада ти је потпуно јасно како је наведено тумачење, које су заступали неки савремени учењаци, Бог им се смиловао и опростио им грехе, широм отворило врата оповргавању ове муџизе (натприродне појаве, чуда).

[1] Асхаби су пријатељи Божијег Посланика који су се сусрели са њим, посведочили су његово посланство и остали са тим убеђењем до краја живота (оп. прев.).

[2] Кур'ан, поглавље Ибрахим (Аврам), одломак 46.

[3] Наднаравна дела која су дата посланицима како би њима доказали истинитост свога посланства (оп. прев.).

[4] Погледати: „Фетава Ибн Тејмијје" (19/94).

[5] Кур'ан, поглавље Ноћно путовање, одломак 15.

[6] Кур'ан, поглавље Ен-Ниса', одломак 165.

[7] Кур'ан, поглавље Та Ха, одломак 134.

[8] Кур'ан, поглавље Казивање,
одломак 47.

[9] Кур'ан, поглавље Ел-Ахкаф,
одломак 9.

[10] Погледати: „Фетава Ибн
Тејмијје" (19/93).

[11] Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре,
одломак 111.

[12] Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре,
одломак 118.

[13] Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам,
одломак 37.

[14] Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам,
одломак 109.

[15] Кур'ан, поглавље Јона, одломак 20.

[16] Кур'ан, поглавље Песници, одломак 196.

[17] Кур'ан, поглавље Бедеми, одломак 157.

[18] Кур'ан, поглавље Бојни ред, одломак 6.

[19] Кур'ан, поглавље Победа, одломак 29.

[20] Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 146.

[21] Многи учењаци написали су дела у којима су сабрали цитате из Торе и Јеванђеља, али и из других

претходних књига, који говоре о истинитости веровесништва веровесника Мухаммеда, нека је Божији благослов и спас над њим. Међу њима су: Ибрахим Халил Ахмед, који је написао дело „Мухаммед у Теврату и Инцилу и Кур'ану", Мисионар Ахмед Дидат, који је написао дело „ Мухаммед, нека је Божији мир и благослов над њим, у Библији", Др. Ахмед Хиџази ес-Сика, који је написао дело „Радосна вест о веровеснику Ислама у Теврату и Инцилу", Др. Салах Салих ер-Рашид, који је написао дело „Радосне вести о листовима следбеника књиге“; 99 делилен ала вуџудин-небијјил-мубешшер бихи фит-Теврати вел-Инцили", У делу

Ибнул-Кајјима „Хидајетул-хајара фи еџвибетил-јехуди вен-несара" постоји читаво поглавље које носи назив „Нусусул-кутубил-мутекаддима фил-бешарети бин-небијј, нека је Божији мир и благослов над њим". Такав је случај и са делом његовог учитеља Ибн Тејмије „Ел-Џевабус-сахих лимен бедделе динел-месих".

[\[22\]](#) Тј. научиће напамет Божији говор, а следбеници Књиге нису напамет учили ни Тору ни Јеванђеље.

[\[23\]](#) Ове речи сличне су значењу одломка из поглавља Имранова породица: „Бог је од сваког веровесника коме је Књигу објавио

и знање дао - **обавезу узео**: 'Кад вам, после, дође посланик који ће потврдити да је истина оно што имате, хоћете ли му сигурно поверовати и сигурно га помагати? Да ли пристајете и прихватате да се на то Мени обавезете?' - **Они су одговорили**: 'Пристајемо!' "Будите, онда, сведоци" - рекао би Он - 'а и Ја ћу са вама сведочити.' А они који и после тога главе окрену, они су заиста неверници" (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 81-82).

[24] Неки преводи уместо речи „Утешитељ“ наводе реч „Добročинитељ“. **Погледати дело**: „Тухфетул-ериб“ (стр. 267), а такође

и дело „Хидајетул-хајара" (стр. 115) од Ибнул-Кајјима где се наводи „Утешитељ". Разлика је мала, а настала је приликом превода.

[25] Др. Хиџази навео је више од педесет цитата из Јеванђеља који радосно наговештавају нашег Веровесника, нека је Божији благослов и спас над њим.

[26] Погледати дело „Ел-Ихтилафу вел-итифаку бејне Инџили Бернаба вел-енацилил-ербе'а" од Мухаммеда Абдуррахмана Аведа - делатност Дарул-Бешир из Каира. У том делу су споменути неки цитати из Јеванђеља по Барнаби.

[27] Кур'ан, поглавље Бедеми,
одломак 157.

[28] Кур'ан, поглавље Савезници,
одломак 45.

[29] Бележи Ел-Бухари, 2018.

[30] Ка'б је био Јевреј, јеврејски
учењак, који је касније примио
Ислам.

[31] Бележи Ахмед у свом
„Муснеду“, број 6585.

[32] Бележи Ахмед у свом
„Муснеду“, број 22981, са
веродостојним ланцем преносилаца.
Учењак Албани је ово предање
оценио веродостојним у делу

„Силсилетус-сахиха", у седмом тому, под бројем 3269.

[\[33\]](#) „Тухфетул-ериби фир-редди ала ехлис-салиби"

[\[34\]](#) Једно од поглавља овог дела књиге третира сведочење Торе, Јеванђеља и Псалми, и свих других претходних књига о посланству нашег посланика Мухаммеда, нека је Божији благослов и спас над њим.

[\[35\]](#) Залив у Средоземном мору, на истоку Шпаније. [Погледати:](#) „Тухфетул-ериб", стр. 61.

[\[36\]](#) То је покрајина у Андалузији. [Погледати:](#) „Тухфетул-ериб", стр. 63.

[37] Погледати: „Јеванђеље по Ивану”, 15:14-17. У њему је наведена реч "Периклитос" која је у арапском преводу преведена са речју 'ел-му'иззи', што је заправо намерна измена. Исправно је да је њено значење „онај којег много хвале". Погледати: „Тухфетулериб", стр. 266-267.

[38] Ова констатација заправо представља ружно мишљење о муслиманима, јер они нису такви. Међутим, посреди је нешто сасвим друго, **као што је и сам рекао:** „Љубав према овосветском животу је извор свих грешака". Један стручњак за хришћанство и хришћанску историју, који је такође

и професор на Исламском универзитету у Медини, говорио нам је да је овај човек ипак прихватио Ислам и да су га хришћани због тога убили.

[39] „Тухфетул-ериб фир-редди ала ехлис-салиб", од Ебу Мухаммеда, Абдуллаха ел-Мајуркија ет-Терџумана, стр. 61-67. Издавачка кућа Дарул-беша'ир из Бејрута, прво издање, 1988. године са одређеним корекцијама на тексту.

[40] Кур'ан, поглавље Ел-Ахкаф, одломак 10.

[41] Тј. Абдуллах ибн Селам (оп. прев.).

[42] „Ел-Џами'у ли-ахкамил-Кур'ани", 16/125, са краћом изменом у цитираном тексту.

[43] Бележи Ел-Бухари, 4210.

[44] Територија данашње Еритреје и Етиопије.

[45] Имам Ахмед у своме „Муснеду", број 4386. Ланац преносилаца овог хадиса чине поуздани преносиоци, осим Хадица ибн Му'авије за којег је Ибн Хаџер казао да је садук и да пуно греши, у делу „Такрибут-техзиб", стр. 226. Ел-Хејсеми је у делу „Меџме'уз-зева'ид", 6/24, **казао:** „Бележе га Ахмед и Ет-Таберани, а у ланцу преносилаца је Хадиц ибн Му'авија

којег је Ебу Хатим оценио поузданим", и рекао: „У неким његовим предајама налази се слабост." Слабим су га прогласили Ибн Му'ин и други, а осим њега сви други преносиоци су поуздани. Овом хадису личе и подржавају га многобројни други хадиси, попут хадиса од Умму Селеме, Мухаммеда ибн Хатиба, Џафера ибн Еби Талиба и Ебу Мусе, Бог био задовољан њиме. Све их је забележио Ел-Хејсеми у делу „Меџме'уз-зева'ид", 6/24-37.

[46] Бележе Бухарија и Мусим. Ел-Бухари 1188. Муслим, 951. Хадис се такође наводи у два „Сахиха", али у

предању од Цабира, Бог био задовољан њиме.

[47] Тј. приближно пет стотина хиљада људи постану муслимани у само једној години. Имао сам прилику да упитам браћу, службенике Комисије за упознавање са Исламом, па су ми казали само у САД-у годишње у Ислам се преобрати више од тридесет хиљада људи. У Афричкој комисији кажу да преласци на Ислам надмашују бројку од стотину хиљада људи годишње, а да не говоримо о бројци конвертита у Ислам из Европе, Северне и Јужне Америке, Азије и Аустралије, а такође и оних који као

странци дођу у арапске земље и у њима се преобрате у Ислам.

[48] Издавала ју је издавачка кућа Мектебету Вехбе из Каира, прво издање, 2002. године.

[49] Бележи Ет-Тирмизи, 3620. Ланац преносилаца овог хадиса је добар, међутим, додатак у хадису где се спомињу Ебу Бекр и Билал сматра се мункером. На то су јасно указали учењаци попут Ез-Зехебија, Ибнул-Кајјима, Ибн Хаџера, Ел-Џезерија и Ел-Мубарекфурија, јер је Ебу Бекр био млађи две године од Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим, а Билал се тада још није био ни родио. Дакле, **додатак:** 'Па је Ебу Бекр

послао са њим Билала', није веродостојан, а веродостојно је оно што се преноси у предању код Беззара: 'Његов амица га је послао са групом људи'. Погледати: „Сахиху Суненит-Тирмизи" од учењака Албанија, 3/191, „Ел-Мишкат", број 5918 са научном валоризацијом од учењака Албанија, „Ес-Сахихул-Муснеди мин дела'илин- нубуввети" од Ел-Вади'ија, стр. 80, те „Тухфетулахвези" од Ел-Мубарекфурија.

[\[50\]](#) Мосул је древни град који се налази на северу Ирака на обали рике Тигриса. Између њега и Багдада је око четири ферсеха, а преко пута њега са источне стране је

Нејнева. **Погледати:** „Ел-Фетхур-раббани", 22/263, и „Лисанул-ареб", 11/730.

[51] Велики град на обали Еуфрата. **Погледати:** „Ел-Фетхур-раббани", 22/263.

[52] Бележи Имам Ахмед у свом „Муснеду", 23225, са добрим ланцем преносилаца. У делу „Меџме'уз-зева'ид", 9/559, Ел-Хејсеми је рекао: 'Његови преносиоци су веродостојни осим Мухаммеда ибн Исхака, који је и поуздан и муделлис (у ланцу његових преносилаца налази се скривена мана). Он је изјавио да је ово слушао, па је тако и нестала сумња за тедлис.' Ес-Са'ати је овај говор

потврдио и пренео у „Ел-Фетхур-раббани“, 22/266.

[\[53\]](#) Сперма се састоји од мешавине сперматозоида Х (носилац женског пола) и Y (носилац мушког пола) - а њихов сразмер у сперми је отприлике 50:50. Пол детета одређује се током зачећа - тј. ако јајну ћелију оплоди сперматозоид са Х хромозомом, зачеће се девојчица, а ако сперматозоид садржи Y хромозом, зачеће се дечак. Пол детета, дакле, у потпуно зависи од сперматозоида који је оплодио јајну ћелију. (оп. прев.).

[\[54\]](#) Бележи Муслим, 315.

[55] Погледати: „Хајату Мухаммедин“ – „Живот Мухаммеда“ од Емила Дермигема, стр. 72, [превод на арапски](#): Адил Зу'ајтер, прво издање, издавачка кућа Дару ихја'ил-кутубил-'аребијје из Каира, 1911. година.

[56] Амерички оријенталиста који је показао велико интересовање за историју муслимана из Андалузије. Његово дело зове се „Сиретун-небијјил-'ареби“, а надопунио га је са начелима Ислама и њиховим верским изворима на крају књиге, затим „Фетху Гренада“ које је написао за време 1859. године. [Погледати](#): „Калу анил-ислам“, стр. 50, издавач је Ен-Недветул-алемијје

лишшебабил-ислами из Ријада, прво издање 1992. године.

[57] „Калу анил-ислам" од др. Имадуддина Халила, стр. 61

[58] Старешина француске армије, рођен 1850., а умро 1927. У Северној Африци провео је много времена, а иза њега су остала дела „Месадиру гајру меншуре ан тарихил-магриби", „Ел-Ешрафус-са'дијун", „Рихлету Хуланди илел-магриб" и др. **Погледати:** „Калу анил-ислам", стр. 61.

[59] „Калу анил-ислам", стр. 123.

[60] Погледати: „Ер-Рисалетул-мустатриффе" од Ел-Китанија, стр.

89, издавачка кућа Дарул-кутубил-илмије из Бејрута, прво издање, 1995. година.

[\[61\]](#) Издање издавачке делатности Дару ибн Хазм, из Бејрута, прво издање, 2000. година.

[\[62\]](#) Официјелни дистрибутер је издавачка кућа Мектебету Ибн Тејмије из Каира, друго издање, 1987. година.

[\[63\]](#) Погледати: „Хидајетул-хијара фи еџвибетил-јехуди вен-несара" од Ибнул-Кајјима, стр. 87.

[\[64\]](#) Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 118.

[65] Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам,
одломак 37.

[66] Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам,
одломак 109.

[67] Кур'ан, поглавље Јона,
одломак 20.

[68] Кур'ан, поглавље Ебер,
одломак 64.

[69] Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам,
одломак 124.

[70] Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре,
одломак 211.

[71] Муттефекун алејхи. Бележе Ел-
Бухари, 3646. Муслим, 450.

[72] Бележи Муслим, 2277.

[73] Бележе Ахмед, 11702; Ибн Маџе, 4028. Ланац преносилаца овог хадиса је веродостојан на основу других сличних предања.

Погледати: „Дела'илун-нубуввети" од Ел-Вади'ија, 96.

[74] Бележе Ед-Дарими, 24. Ет-Тирмизи, 3628. Предаја је његова, **а о њему је рекао:** „Хасену сахих".

Погледати: „Дела'илун-нубуввети" од Ел-Вади'ија, 98.

[75] Бележи Муслим, 3014.

[76] Бележе Ебу Давуд, 2549. Ахмед, 1747. Хадис је веродостојан, а основа хадиса забележена је код Муслима, без спомињања приче о камили.

[77] Бележи Ахмед, 12203, са добрим ланцем преносилаца.

Погледати: „Дела'илун-нубуввети" од Ел-Ва'идија, 102. Учењак Албани оценио је хадис вјродостојним у делу „Сахихут-тергиб", број 1936.

[78] Бележи Ахмед, 24297, са добрим ланцем преносилаца.

Погледати: „Ед-Дела'илун-нубуввети" од Ел-Ва'идија, 102.

[79] Бележи Ел-Хаким, 2/675, издавачка делатност Дарул-кутубил-илмије из Бејрута, научна валоризација Мустафа Абдул-Кадир Ата, 1991. Ел-Бухари у делу „Тарихул-кебир", 3/195, издавачка кућа Дарул-фикри, стручни преглед господин Хашим ен-Недеви. Хадис

је хасен, [погледати](#): „Ед-Дела'ил" од Ел-Ва'идија, 299.

[\[80\]](#) Око четири прегршта (оп. прев.)

[\[81\]](#) Муттефекун алејхи. Бележе Ел-Бухари, 3876. Муслим, 771.

[\[82\]](#) Бележе Ел-Хаким, 3/9. Ет-Таберани у делу „Му'џемул-кебир", 18/343, издавачка кућа Мектебетул-улуми вел-хикеми из Мосула, научна валоризација од стране Хамдија Ибн Абдул-Мецида ес-Селефија, 1983. година. Ланац преносилаца ове предаје је веродостојан. [Погледати](#): „Дела'илун-нубуввети" од Ел-Ва'идија, 111.

[83] Бележи Ахмед, 8414. Ет-Тирмизи, 3839, а ово је његова верзија хадиса. Хадис је веродостојан. **Погледати:** „Ед-Дела'ил" од Ел-Ва'идија, 112.

[84] Муттефекун алејхи. Бележе Ел-Бухари, 3379. Муслим, 2279.

[85] Бележи Ел-Бухари, 3386.

[86] Муттефекун алејхи. Бележе Ел-Бухари, 3498. Муслим, 2406.

[87] Бележи Ел-Бухари, 3969.

[88] Бележи Ел-Бухари, 3813.

[89] Муттефекун алејхи. Хадис је пренесен са ланцем преносилаца од Ибн Мес'уда, Енеса и Ибн Аббаса,

Бог био задовољан њима. Ел-Бухари овај хадис бележи од: Ибн Мес'уда, 3437; од Енеса, 3438; и од Ибн Аббаса, 3439. Муслим овај хадис бележи са ланцем преносилаца од: Ибн Мес'уда, 2800; од Енеса, 2802; и од Ибн Аббаса, 2803. Хадис је забележио и Ет-Тирмизи, са ланцем преносилаца од: Ибн Омера, 3288 и од Џубејра ибн Мут'има, 3289. Овај хадис су забележили и други.

[90] Бележи Ел-Бухари од Ибн Омера, 3390, и од Џабира, 3392. Хадис је забележио и Ет-Тирмизи од Ибн Омера, 505. Након тога је казао: „На исту тему преноси се од Енеса, Џабира, Сехла ибн Са'да, Убејја ибн Ка'ба, Ибн Аббаса и Умму Селеме.”

[91] Муттефекун алејхи. Бележи Ел-Бухари, 3421. Муслим, 2781.

[92] Неки наши савременици порекли су ова наднаравна дела, па сам њима посветио посебан одговор у додатку на крају ове књиге.

[93] „Ес-Силсилетус-сахиха" од Албанија, 2/572.

[94] Бележи Муслим, 2473.

[95] „Ес-Силсилетус-сахиха", од Албанија, 3/45.

[96] „Ес-Силсилетус-сахиха", од Албанија, 6/419.

[97] „Задул-ме'ад", 3/192 - египатска штампа.

[98] Бележе Ахмед, 14435. Ибн Маце, 3062. Учењак Албани је овај хадис оценио веродостојним у делу „Ирва'ул-галил“, 4/320. **Погледај:** „Изалетуд-дехши вел-веллихи анил-мутехајјери фи сиххати хадиси ма'у земземе лима шурибе леху“ од Мухаммеда ибн Идриса ел-Кадирија, са научном валоризацијом од Зухејра Шавиша и оценама хадиса од Мухаммеда Насируддина ел-Албанија, издавачке куће Ел-Мектебул-ислами из Бејрута, прво издање, 1414. х., односно 1993. године по грегоријанском календарском рачунању.

[99] То је врста хадиса у којем се Веровеснику, нека је Божији

благослов и мир над њим, приписује или говор, или поступак, или да је нешто некоме одобрио, или да је поседовао одређену особину (оп. прев.).

[100] Након тога је Ибн Хаџер казао: „Преносиоци овог хадиса су поуздани, али се десило разилажење у погледу ирсала и васла овог предања до Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим. Ирсал је најприхватљивије мишљење, а хадис има и један други поткрепљујући хадис од Џабира који је знатно познатији од њега, а забележили су га Еш-Шафи' и Ибн Маџе и сви преносиоци су му поуздани осим Абдуллаха ибн Ел-

Му'еммила ел-Меккија. Ел-Укајли је споменуо да га једини он преноси, међутим, он се наводи и у другим предањима код Ел-Бејхекија са ланцем преносилаца преко Ибрахима ибн Тахмана, и са ланцем преносилаца преко Хамзе ез-Зејата. Обојица преносе хадис од Ебу Зубејра ибн Сеида, а он од Џабира. У делу „Фева'идул-мукри“ наводи се са ланцем преносилаца преко Сувејда ибн Сеида, а он од Ибнул-Мубарека, а он од Ибн Еби ел-Мевалија, а он од Ибнул-Мункедира, а он од Џабира. Ед-Димјатиј тврди да је он на степену сахиха, а то је тачно узму ли се у обзир сви преносиоци хадиса мимо Сувејда, јер иако је Муслим од њега

бележио предају, он је познат по томе што је бркао и вређао, те што се издвојио са својим преносиоцима у односу на друге исте веродостојне предања (шаз). Забележена предаја је од Ибнул-Мубарека, а он од Ибнул-Му'еммила, и поводом тога сам сабрао читав свезак, а Бог најбоље зна!" (Фетхул-Бари, 5/302).

[101] „Ет-Тергибу вет-терхиб" од Ел-Мунзирија, Китабул-хаџ, 1/188.

[102] Погледати: „Ирва'ул-галил" од Албанија, 4/330. Учењак је ову причу оценио слабом.

[103] Кур'ан, поглавље Час неизбежни, одломци 44-47.

[104] Кур'ан, поглавље Та Ха,
одломак 61.

[105] Кур'ан, поглавље Јона,
одломак 69.

[106] Кур'ан, поглавље Скупови,
одломак 3.

[107] „Хидајетул-хајара фи
ецвибетил-јехуди вен-несара" од
Ибнул-Кајјима ел-Џевзијје, стр. 87,
издавачка делатност Исламског
универзитета из Посланикове
Медине.

[108] „Ел-Џевабус-сахих лимен
бедделе динел-Месих" од шејхул-
ислама Ибн Тејмијје, 6/483, са
научном валоризацијом од др. Али

ибн Насира и других, издавачка делатност Дарул-Асиме из Ријада, прво издање, 1414. х. година.

[\[109\]](#) Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 64.

[\[110\]](#) Муттефекун алејхи. Бележе Ел-Бухари, 7. Муслим, 1773.

[\[111\]](#) Кур'ан, поглавље Перо, одломак 4.

[\[112\]](#) Кур'ан, поглавље Покајање, одломак 128.

[\[113\]](#) Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 159.

[\[114\]](#) Кур'ан, поглавље Покајање, одломак 61.

[115] Тј. о ноћној молитви (оп. прев.)

[116] Бележи Муслим, 746.

[117] Муттефекун алејхи. Бележе Ел-Бухари, 5778. Муслим, 2310.

[118] Погледати: „Ер-Рисалетул-мустатрифe" од Ел-Кетанија, стр. 88.

[119] Бележи Ахмед, 12141, са веродостојним ланцем преносилаца.

[120] Тј. у њеној одаји, просторији у коју не улазе особе које јој нису ближа родбина (оп. прев.).

[121] Муттефекун алејхи. Бележе Ел-Бухари, 5751. Муслим, 2320.

[122] Муттефекун алејхи - а ово је Муслимова предаја. Ел-Бухари, 309. Муслим, 332.

[123] Муттефекун алејхи. Бележе Ел-Бухари, 2980. Муслим, 1057.

[124] Муттефекун алејхи. Бележе Ел-Бухари, 5687. Муслим, 2311.

[125] Ову предају навео је Ес-Сујути у делу „Ел-Хаса'исул-кубра", стр. 453, где је споменуо да ју је забележио Ибн Са'д. Такође, забележио ју је Ел-Вакиди у својој књизи о ратним походима, стр. 850, па у делу „Еседул-габе", 2/20, и у „Мухтесару тарихи Димешк", 4/6.

[126] Кур'ан, поглавље
Веровесници, одломак 107.

[127] Бележи Муслим, 2599.

[128] Бележе Ахмед, 3825; Ебу
Давуд, 5268. Учењак Албани је ову
предају оценио веродостојном у
делу „Ес-Силсилетус-сахиха“, 1/33.

[129] Муттефекун алејхи. Бележе
Ел-Бухари, 5778. Муслим, 2310.

[130] Бележи Ел-Бухари, 3779.

[131] Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам,
50.

[132] Кур'ан, поглавље Бедеми,
одломак 188.

[133] Бележе Ебу Давуд, 2683. Ен-Несаи, 4067. Ланац његових преносилаца је добар.

[134] Бележи Муслим, 2662.

[135] Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, одломак 105.

[136] Бележи Ел-Бухари, 7309.

[137] „Фетхул-Бари“ од Ибн Хаџера, 13/303.

[138] Бележи Ел-Бухари, 1186.

[139] Кур'ан, поглавље Ел-Ахкаф, одломак 9.

[140] Кур'ан, поглавље Бедеми, одломци 6-7.

[141] „Ен-Небе'ул-азим", стр. 34-36.
Додао сам неке мање додатке у
текст.

[142] Кур'ан, поглавље
Пламен, одломак 1.

[143] Бележе Ахмед, 23272. Ет-
Тирмизи, 2485. Ибн Маџе, 1334. Ед-
Дарими, 1460. Ланац његових
преносилаца је веродостојан, а
таквим су га оценили Ет-Тирмизи,
Албани у делу „Сахихут- тирмизи",
2/303, Абдул-Кадир ел-Арнаут у
делу „Џами'ул-усул", 9/551, и други.

[144] „Дивану Абдуллах ибн
Реваха", стр. 95. Збирку је сабрао и
извршио научну валоризацију др.
Хасан Мухаммед Ба Џевде.

[145] Бележи Муслим, 868.

[146] Кур'ан,
поглавље Мухаммед, одломак 30.

[147] Ова предаја споменута је Ибн Тејмијје у делу „Ел-Џевабус-сахих“, 6/487. Нажалост, он није споменуо ко ју је забележио. Такође, предају је споменуо и Ибн Муфлих у делу „Ел-Фуру“, 1/153, без спомињања места порекла предања. Иако сам доста времена посветио истраживању, ни ја нисам могао да откријем извор ове предаје. У сваком случају, његово значење је веродостојно.

[148] Најближи, то су супружник, родбина или блиски пријатељи.

Међу њима је, несумњиво, био и Ебу Бекр ес-Сиддик, Бог био задовољан њиме.

[\[149\]](#) „Ен-Небе'ул-азим", стр. 37.

[\[150\]](#) Кур'ан, поглавље Трпеза, одломак 67.

[\[151\]](#) Бележе Ет-Тирмизи, 3046. Учењак Албани га је оценио веродостојним у делу „Сахихут-тирмизи", 2440.

[\[152\]](#) Муттефекун алејхи. Бележе Ел-Бухари, 3908. Муслим, 843.

[\[153\]](#) Када је у питању биографија мајки правоверних (жене Посланика, нека је Божији благослов и мир над њим),

погледати: „Рева'иул-бејјан фи тефсири ајатил- ахам минел- Кур'ан" од Мухаммеда Али ес- Сабунија, стр. 307-316.

[\[154\]](#) Тј. у Медину (оп. прев.).

[\[155\]](#) Бележе Ел-Бухари, 4210.

[\[156\]](#) Бележе Муслим, 315.

[\[157\]](#) Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломци 97-101.

[\[158\]](#) Бележи Ахмед, 2510, са добрим ланцем преносилаца. Учењак Ахмед Шакир га је оценио веродостојним, 2514.

[\[159\]](#) Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 97.

[160] Бележи Ахмед, 2479. Ахмед Шакир је хадис оценио веродостојним, 2473.

[161] Француски оријенталиста. Радио је као директор у библиотеци у Алжиру. Његова остварења су дело „Живот Мухаммеда“, које је штампано у Паризу 1929. Године, и дело „Мухаммед вес- суннетул-исламијје“ које је написао у Паризу 1955. године. [Погледати](#): „Калу анил-ислам“, стр. 60.

[162] Муттефекун алејхи. Бележе Ел-Бухари, 1012. Муслим, 901.

[163] „Хајату Мухаммедин“ од Емила Дерменгхема, стр. 318. Овај

цитат је пренесен у књизи „Калу анил-ислам“, стр. 60.

[\[164\]](#) Бележи Ахмед, 12203, са добрим ланцем преносилаца.

Погледати: „Дела'илун-нубуввети“ од Ел-Ва'идија, 102. Хадис је учењак Албани оценио веродостојним у делу „Сахихут-тергиб“, број 1936.

[\[165\]](#) Тј. спремност на договор међу сукобљеним странама да се одређена клетва или проклетство одмах примени на ону страну у спору која износи лажи и неистине (оп. прев.).

[\[166\]](#) „Ед-Да'и илел-ислам“, од Кемалудина ел-Енбарија, стр. 437, издавачка делатност Дарул-

беша'ирил- исламијје из Бејрута,
прво издање из 1988. године.

„Тесбиту дела'илин-нубуввети" до
Ел-Кадија Абдул-Џебара, 2/426.

[167] Погледати: дело „Мухтарус-
сихах", 1/27.

[168] „Лисанул-ареб", 11/72.

[169] Овај безбожник и херетик који
се спомиње био је Ибн Ареби.

[170] „Фетхул-Бари", 7/697.

[171] Кур'ан, поглавље Имранова
породица, одломак б1.

[172] „Тефсирул-Кур'ани ел-азим"
од Ибн Кесири, 1/368.

[173] Било је то након што их је Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, позвао на тај чин. То сазнајемо на основу повода објаве одломака и на основу других хадиса. **Погледати:** „Фетхул-Бари“, 7/696.

[174] Муттефекун алејхи. Бележи Ел-Бухари, 4119. Муслим, 2420.

[175] Бележи Ахмед, 2226, са ланцем преносилаца који задовољава Бухаријеве услове. Ел-Бухари је забележио први део предаје, све до речи „...зграбиће га анђели наочиглед свих“, 4958.

[176] „Фетхул-Бари“, 10/237.

[177] Муттефекун алејхи. Ел-Бухари, 2617. Муслим, 2190.

[178] „Сунену Еби Давуд“, 4510. Предаја је веродостојна уз подршку других предаја, као што је то рекао Албани у делу „Мишкатул-месабих“, 5874.

[179] Бележи Ахмед, 3475, са веродостојним ланцем преносилаца. То је казао Албани у делу „Ес-Силсилетус-сахиха“, 6/781, под бројем 2824.

[180] Погледати: „Ер-Ревдул-унфи фи шерхи сирети Ибн Хишами“ од Ес-Сухејлија, 4/178.

[181] Кур'ан, поглавље Ел-Енфал, одломак 30.

[182] Бележи Ел-Бухари, 3911.

[183] „Ел-Исаба“, 3/42.

[184] Погледати: „Ер-Рехикул-махтум фи сиретил-ма'сум“ од Ел-Мубарекфурија, стр. 293, издавачка делатност Дарул-хадис из Каира.

[185] „Ел-Исабе фи ма'рифетис-сахабе“ од Ибн Хаџера, 4/726. Он је казао да су га забележили Муса ибн Укбе у делу „Ел-Мегази“, и то као мурсел-предају од Ибн Шихаба; Ибн Исхак у делу „Ел-Мегази“, од Мухаммеда ибн Џаџера, такође као мурсел-предају, а као мевсул су га

забележили Ибн Менде и Ет-Таберани од Енеса, што наводи да ова прича има своје утемељење.

[\[186\]](#) Кур'ан, поглавље Трпеза, одломак 67.

[\[187\]](#) Кур'ан, поглавље Покајање, одломак 40. Ову предају забележио је Ел-Бухари, 3615.

[\[188\]](#) Кур'ан, поглавље Покајање, одломак, 40.

[\[189\]](#) Кур'ан, поглавље Јона, одломак 71.

[\[190\]](#) Кур'ан, поглавље Ебер, одломак 54-46.

[191] Кур'ан, поглавље Сад,
одломак 86.

[192] Око два месеца (оп. прев.).

[193] Муттефекун алејхи. Предаја је пренесена од Аише, Бог био задовољан њоме. Бележе Ел-Бухари, 2567. Муслим, 2972.

[194] Муттефекун алејхи. Предаја је пренесена од Аише, Бог био задовољан њоме. Бележе Ел-Бухари, 1418. Муслим 2629.

[195] Муттефекун алејхи. Предаја је пренесена од Ебу Хурејре, Бог био задовољан њиме. Бележе Ел-Бухари, 3798. Муслим, 2054.

[196] Бележи Ахмед, 7120. Ову предају је Албани оценио веродостојном, и то у делу „Ес-Силсилетус- сахиха", 3/3, 1002.

[197] Муттефекун алејхи. Бележе Ел-Бухари, 4913. Муслим, 1479.

[198] Ет-Тирмизи, 2377. Ибн Маџе, 4109. Ланац преносилаца ове предаје је веродостојан. **Погледати:** „Сахиху сунени ибн Маџе", 2/394, од Албанија, 3317.

[199] Бележи Ел-Бухари, 3445.

[200] Ахмед, 12141, са веродостојним ланцем преносилаца. Тако се наводи у делу „Гајетул-мерам" од Албанија, стр. 97, под

бројем 123. Издавачка делатност Ел-Мектебул-ислами из Бејрута, треће издање из 1985. године.

[\[201\]](#) Бележе Ебу Давуд, 4806. Ахмед, 15876. Ланац његових преносилаца је веродостојан.

Погледати: „Гајетул-мерам фи тахрицил-халали вел-харамии“ од Албанија, стр. 99, под бројем 127, и „Сахиху Сунени Еби Давуд“, 3/912, под бројем 4021.

[\[202\]](#) Бележе Ахмед, 11936. Ет-Тирмизи, 2754. Ланац његових преносилаца је веродостојан.

Погледати: „Ес-Силсилетус-сахиха“ од Албанија, 1/698, под бројем 358.

[\[203\]](#) Бележи Муслим, 413.

[204] Погледати: „Ел-Кафи" од Ибн Кудаме ел-Макдисија, 1/279, са научном валоризацијом од др. Абдуллаха ет-Туркија, издавачка делатност Дарул-хиџр, прво издање из 1997. године.

[205] Ибн Маџе, 3312. Предаја је веродостојна као што је то казао Албани у делу „Сахиху Ибн Маџе", 2/232, под редним бројем 2677.

[206] Кур'ан, поглавље Савезници, одломци 28.-29.

[207] Муттефекун алејхи. Бележе Ел-Бухари, 3113. Муслим, 2727.

[208] Бележи Ебу Давуд, 5062.

[209] Бележи Ен-Несаи, 4139.

[\[210\]](#) Као што се то Курејшијама догодило приликом градње Кабе када су се разишли око тога ко ће да постави Црни камен на његово место. Одабрали су Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим, да им пресуди. Спор је решио тако што је ставио Црни камен на огртач, па је наредио сваком поглавару племена да узме за крај огртача и подигну га све до места на коме је требало да буде постављен. **Погледати:** „Ер-Рахикул-махтум“, стр. 58.

[\[211\]](#) „Ел-Ебтал“ од Царлулеа, стр. 51., везано за књигу „Ел-Вахјул-кур'ани фи мензурил-истишраки ве накдуху“ од др. Махмуда Мадидија,

стр. 127, издавачка делатност
Мектебету даруд-да'ва из
Александрије, прво издање, 1996.
година.

[\[212\]](#) Кур'ан, поглавље Ја
Син, одломци 20-21.

[\[213\]](#) Кур'ан, поглавље Песници:
одломци 109, 127, 145, 164, 180.

[\[214\]](#) Погледати: „Ес-Сахихул-
муснеду мин дала'илин-нубуввети"
од Ел-Вади'ија, стр. 399-540.

[\[215\]](#) Бележи Ел-Бухари, 3757.

[\[216\]](#) Погледати: „Тесбиту
дела'илин-нубуввети" од Ел-Кадија
Абдул-Џеббара ел-Хемезанија,
2/314, са научном валоризацијом др.

Абдул-Керима Османа, издавачка делатност Дарул-арабијети лит-тиба'ати вен-нешри из Бејрута. Ова књига обилује бројним користима, поготово рационалним аргументима којима се доказује посланство Веровесника, нека је Божији благослов и мир над њим, са обзиром да спада у му'тезилску рационалну школу.

[\[217\]](#) Кур'ан, поглавље Мрави, одломак 65.

[\[218\]](#) Бележи Ел-Бухари, 6943.

[\[219\]](#) Кур'ан, поглавље Казивање, одломак 86.

[\[220\]](#) Кур'ан, поглавље Ноћно путовање, одломци 86-87.

[\[221\]](#) Кур'ан, поглавље Ел-Енфал, одломак 36.

[\[222\]](#) Кур'ан, поглавље Покајање, одломак 33.

[\[223\]](#) „Ен-Небе'ул-азим“, 38-47.

[\[224\]](#) Погледати: „Ел-Исабе“ од Ибн Хаџера, и Суракину, Бог био задовољан њиме, биографију, 3/42.

[\[225\]](#) Погледати: „Ел-Хаса'исул-кубра“ од Ес-Сујутија, 2/14, бабу ма века'а инде куттабихи ила кисра, издавачка делатност Дарул-кутубил-'илмије из Бејрута, прво издање, 1985. година.

[226] Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 97.

[227] „Ел-Мустешрикуне ве шубухатухум гавлел-кур'ани" од Ел-Хакимија, стр. 47.

[228] „Ел-Кур'ану ве 'иџазуху ет-тешри'и" од Мухаммеда Исмаила Ибрахима, стр. 31, издавачка делатност Дарул-фикр ел-араби из Каира.

[229] „Ел-Кур'ану вес-сунне вел-улуму-л-хадисе" од Мухаммеда Ахмеда Меденија, стр. 101,

[230] „Ел-Мевсу'атул-мујессере фил-едјани вел-мезахиби вел-ахзаби ел-му'асире", 2/920.

[231] Претходни извор, 2/1066.

[232] „Ел-Мевсу'атул-мујессере фил-едјани вел-мезахиби вел-ахзаби ел-му'асире", 2/929.

[233] Погледати: „Ел-Илманијје" од учењака Сефера ел-Хавалија, стр. 164.

[234] „Ел-Кур'ану вес-сунне вел-улуму-л-хадисе" од Мухаммеда Ахмеда Меденија, стр. 71, издавачка делатност Метаби'у Халид лил-уфсет из Ријада.

[235] Штампала је издавачка делатност Му'ессесетул-ме'ариф из Бејрута, прво издање, 1995. година.

[236] Ибн Маџе, 4019. Ова предаја је добра. **Погледати:** „Сахиху Сунени Ибн Маџе" од Албанија, 2/370, под редним бројем 3246, и „Ес-Силсилетус-сахиха", 1/216, под редним бројем 106.

[237] Погледати: „Ел-Кур'ану вес-сунне фил-улуми ел-хадисе", стр. 69.

[238] Бележи Ел-Бухари, 5336.

[239] Погледати: „Му'џизату фит-тибб лин-небијјил-аребијј Мухаммедин, нека је Божији мир и благослов над њим" од аутора и лекара Мухаммеда Сеида ес-Сујутија, стр. 64, издавачка

делатност Муессесетур- рисале из Бејрута, друго издање, 1986. година.

[\[240\]](#) Погледати: „Аллаху ехлус-сена' вел-меџ" од др. Насира ез-Зехранија, издавачка делатност Муессесетул- цурејси из Рада, прво издање из 2000. године. Ово дело је пригодно за ову тематику.

[\[241\]](#) Кур'ан, поглавље Бедеми, одломак 180.

[\[242\]](#) Кур'ан, поглавље Пчела, одломак 60.

[\[243\]](#) Кур'ан, поглавље Мухаммед, одломак 15.

[\[244\]](#) Кур'ан, поглавље Пчела, одломак 74.

[245] Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 22.

[246] Кур'ан, поглавље Искреност, одломак 4.

[247] Кур'ан, поглавље Договарање, одломак 11.

[248] Кур'ан, поглавље Марија, одломак 65.

[249] Погледати: „Хидајетул-хајара“, од Ибнул-Кајјима, стр. 354. Аббас Махмуд ел-Акад написао је обилну књигу под насловом „Аллах (Бог)“ у којој је говорио о опису Узвишеног Бога у оним религијама, правцима и народима који су ускраћени светла Божије објаве.

Навео је и опис Узвишеног Бога у ишчезлим цивилизацијама Египта, Индије, Кине, Персије, Вавилона и Грчке, затим Његов опис у небеским верама попут јеврејста и хришћанства, потом код филозофа и других. Књига је вредна, а штампала ју је издавачка делатност Дару Нахдати Миср из Каира, друго издање из 1997. године. Правећи компарацију између ових религија и Веровесниковог, нека је Божији благослов и мир над њим, описа његовог Господара, јасно се примећује разлика између тих описа. Долази се до несумњивог резултата који говори да је његов опис био такав да је било апсолутно

немогуће да га изрекне неко ко није био потпомогнут објавом.

[\[250\]](#) Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 181.

[\[251\]](#) Кур'ан, поглавље Трпеза, одломак 64.

[\[252\]](#) Погледати: „Фетхул-кадир“ од Еш-Шевканија, 2/60.

[\[253\]](#) „Хидајетул-хајара минел-јехуди вен-несара“, Ибн Кајјим, 357-359.

[\[254\]](#) „Тефсир Ибн Кесир“, 1/366.

[\[255\]](#) Погледати: „Хидајетул-хајара минел-јехуди вен-несара“, Ибн Кајјим, 323.

[256] Мој магистарски рад био је на тему „Ел-Јевмул-ахир фил-Кур'ан" (Кур'ан о Судњем дану). У њој сам једно читаво поглавље посветио Рају чији је опис заузео стотину тридесет и седам страница (од 521. до 658. странице). Божијом добротом, ова дисертација је штампана у склопу издавачке активности издавачке делатности Дарул-беша'ир из Бејрута, као прво издање из 2002. године.

[257] „Ес-Сира'у мин еџлил-иман" (Struggling to Surrender: Some Impressions of an American Convert to Islam), др. Јеффриу Ланг, стр. 81.

[258] „Ел-Му'џемул-муфессал фил-едеби", др. Мухаммед ет-Тувенци (1/187), издавачка „Делатност“.

[259] Дарул-кутуби ел-илмијје, Бејрут, прво издање, 1993. година. Претходни извор, 2/430.

[260] Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 103.

[261] Кур'ан, поглавље Ел-Енфал, одломаци 62. - 63.

[262] Муттефекун алејхи. Бележе Ел-Бухари, 1014. Муслим, 897.

[263] Кур'ан, поглавље Паук, одломак 48.

[264] Кур'ан, поглавље Ен-Ниса,
одломак 82.

[265] Кур'ан, поглавље Ел-Фуркан,
одломак 5.

[266] Кур'ан, поглавље Слон,
одломци 1. - 5.

[267], „Ел-Џевабус-сахих лимен
бедделе динел-месих“, исламски
учењак Ибн Тејмијје, 6/55

[268] Бележи Муслим, 772.

[269] Муттефекун алејхи. Бележе
Ел-Бухари, 1084. Муслим, 773.

[270] Бележе Ахмед, 15877. Ен-
Несаи, 1214.

[271] Бележи Ебу Давуд, 904.

[272] Бележи Муслим, 485.

[273] Бележи Муслим, 486.

[274] Кур'ан, поглавље Бедеми, одломак 198.

[275] Ово је једно од значења цитираног одломка. Неки сматрају да се овај одломак односи на кипове, јер они, као да гледају, али не виде. **Неки су казали:** „Одломак се односи на идолопоклонице.“ Тако се преноси од Муџахида и других. **То значи:** „Иако у тебе, Мухаммеде, нека је Божији благослов и мир над њим, они гледају, **они од свога погледа немају никакве користи!**“ **Погледати:** „Мехасинут- те'вил“, Ел-Касими, 3/683, научна валоризација

Мухаммед Фу'ад Абдул-Баки,
издавачка делатност Му'есесетут-
тарихи ел-ареби, Бејрут, прво
издање, 1994. година.

[\[276\]](#) Кур'ан, поглавље Пчела,
одломак 101.

[\[277\]](#) „Тефсирул-Бејдави“, 3/420.

[\[278\]](#) Кур'ан, поглавље Ел-Фуркан,
одломак 4.

[\[279\]](#) Кур'ан, поглавље Падање
ничице, одломак 3.

[\[280\]](#) Кур'ан, поглавље Себе',
одломак 8.

[\[281\]](#) Кур'ан, поглавље Себе',
одломак 43.

[282] Ел-Искату фи менахицил-мустешрикин, стр. 47, др. Шевки Ебу Халил, Дарул-фикри ел-му'асир, Бејрут, прво издање, 1995. година.

[283] Херберт Георге Веллс (1866. - 1946.) је познати британски књижевник и писац. Године 1888. постигао је бакалаурат из знаности, након чега је неколико година радио као помоћни учитељ у основној школи. Врло брзо је напустио учитељску професију и посветио се списатељству. Био је познат по причама које су се заснивале на књижевничкој машти. Његово најпознатије дело је књига „The Outline of History" / „Обрис

повести". (Погледати: „Калу 'анил-ислам", 144.)

[\[284\]](#) „The Outline of History", 3/626.

[\[285\]](#) Јулиус Веллхаусен је немачки историчар који је писао о историји јудаизма, и првим вековима Ислама. Познат је и по свом критичком осврту на Стари завет. Радио је као редовни професор теологије на Универзитету Греифсвалд, а касније и на Универзитету Халле на Катедри за оријенталне језике. Обављао је разне функције на великом броју универзитета, све до одласка у пензију 1913. [Написао је следеће књиге:](#) „Prolegomena zur Geschichte Israels", „Muhammed in Medina", „Reste arabischen

Heidentums, Das arabische Reich und sein Sturz". (Погледати: „Мевсу'атул-мустешрикин", 408.).

[\[286\]](#) „The Arab Kingdom and its Fall" / „Историја арапске државе и њен пад", 8.

[\[287\]](#) Густаве Ле Бон (1841. - 1931.) је француски социопсихолог и историчар. Посебну пажњу у својим књигама посветио је источњачким цивилизацијама. Аутор је неколико познатих дела као што су „Цивилизација Арапа", „Цивилизација" и друге књиге. (Погледати: „Калу 'анил-ислам", 86.).

[\[288\]](#) „Цивилизација Арапа", 111.

[289] Француски оријенталист који је дуго година радио као управник библиотеке „Ел-Џезаир“. О посланику Мухаммеду, мир над њим, **написао је две књиге:** „Послаников живот“ и „Мухаммед и исламска традиција“.

[290] „Ел-Кур'ану вел-мустешрикун“, др. Ет-Тухами Накре, 28.

[291] Теодор Нулдке (1836. - 1931.) је без сумње прво име међу немачким оријенталистима. Био је добар познаваоц семитских језика (арапски, хебрејски и сирјанијски), а познавао је и многе друге језике. Његова прва докторска дисертација, коју је одбранио 1856., носила је

наслов „Историја Кур'ана". Његову пажњу посебно су пленили источњачки рукописи, које је темељно проучавао и анализирао. Али и поред те чињенице, никада није боравио у арапском свету. На Килском универзитету држао је катедру за семитске језике, а обављао је и друге функције. (Погледати: „Мевсу'атул-мустешрикин", 595.).

[292] „Араул-мустешрикин хавлел-Кур'анил-керими ве тефсирихи", др. Омер ибн Ибрахим Ридван (1/387.), према књизи „Историја Кур'ана", Нулдке, 1/5.

[293] „Араул-мустешрикин хавлел-Кур'анил-керими ве тефсирихи", др. Омер ибн Ибрахим Ридван (1/381.).

[294] „Мефхумун-насси", Наср Ебу Зејд, 27.

[295] Кур'ан, поглавље Јунус (Јона), одломак 37.

[296] „Тефсир Ибн Кесир", 2/417.

[297] Кур'ан, поглавље Престанак сјаја, одломци 19. - 21.

[298] Кур'ан, поглавље Бедеми, одломак 203.

[299] Кур'ан, поглавље Јунус, одломак 15.

[\[300\]](#) Кур'ан, поглавље Јусуф,
одломак 2.

[\[301\]](#) Кур'ан, поглавље Свевишњи,
одломак 6.

[\[302\]](#) Кур'ан, поглавље Смак света,
одломци 16. - 19.

[\[303\]](#) Кур'ан, поглавље Угрушак,
одломак 1.

[\[304\]](#) Кур'ан, поглавље Пећина,
одломак 27.

[\[305\]](#) Кур'ан, поглавље Умотани,
одломак 4.

[\[306\]](#) „Ен-Небул-азим“, Абдуллах
Драз, стр. 14. - 15.

[307] Као пример корисног удруживања могу да се наведу исламске правне академије у којима учењаци заједничким снагама учествују у доношењу правних решења (резолуција) о свим важним друштвеним и политичким питањима, као и западна пракса оснивања стручних комисија (тела) у разним друштвеним областима, чији је задатак да, заједничким напорима, дођу до што квалитетнијих резултата, иновација и достигнућа, које као појединци не би могли да остваре.

[308] Кур'ан, поглавље Ноћно путовање, одломак 88.

[309] „Ен-Небе'ул-азим', Абдуллах Драз, 16.

[310] Кур'ан, поглавље Ел-Енфал, одломци 67 - 68.

[311] Бележе Муслим, 1763.

[312] Тј. у свим каснијим ситуацијама владару је било дозвољено да бира између откупа, пуштања затвореника без откупа или погубљења.

[313] „Ен-Небе'ул-азим', 27.

[314] Кур'ан, поглавље Покајање, одломци 43.

[315] Кур'ан, поглавље Савезници, одломак 37.

[\[316\]](#) Кур'ан, поглавље Престанак сјаја, одломак 23.

[\[317\]](#) Кур'ан, поглавље Звезда, одломак 13.

[\[318\]](#) Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам, одломак 103.

[\[319\]](#) Кур'ан, поглавље Договарање, одломак 51.

[\[320\]](#) Кур'ан, поглавље Трпеза, одломак 67.

[\[321\]](#) Кур'ан, поглавље Савезници, одломак 37.

[\[322\]](#) Кур'ан, поглавље Мрави, одломак ,65. Муттефекун алејхи, Ел-Бухари, 4574., Муслим, 177.

[\[323\]](#) Бележи Ел-Бухари, 6984.

[\[324\]](#) Кур'ан, поглавље Забрана, одломак 1.

[\[325\]](#) Кур'ан, поглавље Савезници, одломак 37.

[\[326\]](#) Кур'ан, поглавље Покајање, одломак 43.

[\[327\]](#) Кур'ан, поглавље Покајање, одломак 113.

[\[328\]](#) Кур'ан, поглавље Ел-Енфал, одломци 67. - 68.

[\[329\]](#) Кур'ан, поглавље Намрштио се, одломци 1. - 10.

[\[330\]](#) Кур'ан, поглавље Престанак сјаја, одломак 24.

[\[331\]](#) Ен-Небеул-азим, 24.

[\[332\]](#) „Динул-ислам“ – „Вера Ислам“, Лигхтнер, 132. (Арапски превод Лигхтнерове књиге о Исламу, преводилац, Абдул-Веххаб Селим).

[\[333\]](#) Кур'ан, поглавље Покајање, одломак 80.

[\[334\]](#) Кур'ан, поглавље Покајање, одломак 84.

[\[335\]](#) Муттефекун алејхи, бележе Ел-Бухари, 4393., Муслим, 2400.

[\[336\]](#) „Ен-Небе'ул-азим', 28. - 30.

[\[337\]](#) „Шубухату хавлел-Кур'ан ве тефнидуха", Гази Инаје, 21.

[338] Кур'ан, поглавље Јона, одломак 16. „Ен-Небе'ул-азим', 17. - 20.

[339] Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам, одломак 33. Хадис је забележио Тирмизи под бројем 3064 и има две верзије: прва је мерфу' (досеже до Посланика), а друга је мурсел (има прекид у ланцу) од Наџијета ибн Ка'ба. Могло би да се каже да ове две верзије појачавају једна другу, а посебно када се узме у обзир да су Абд ибн Хумејд, Ибнул-Мунзир и Ибн Мердевејх пренели овај хадис од Ебу Мејсере, као што се наводи у „Ед-Дуррул-менсур", 3/264.

[340] „Араул-мустешрикин", Ридван, 1/388.

[341] Рекао је Сујути у „Ед-Дуррул-менсуру“, 5/357: Ову предају су забележили Ибн Исхак, Ибн Церир и Ибн ел-Мунзир, па Ебу Ну'ајм и Ел-Бејхеки у „Делаилун-нуббуввети“.

[342] Кур'ан, поглавље Час неизбежни, одломци 44. - 47. „Ен-Небе'ул-азим“, 20.

[343] „Ел-Мустешрикуне ве шубехухум хавлел-Кур'ан“, Ел-Хаким, 56.

[344] Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 144.

[345] Муттефекун алејхи, бележе Ел-Бухари, 399., Муслим, 525.

[346] Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 284.

[347] Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 286. Хадис је забележио Муслим, 125.

[348] Кур'ан, поглавље Смак света, одломак 19.

[349] Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 190.

[350] Кур'ан, поглавље Победа, одломци 24. - 27. „Ен-Небе'ул-азим', 30. - 34.

[351] Њена биографија је раније наведена.

[352] „Калу 'анил-ислам", 55.

[\[353\]](#) Кур'ан, поглавље Смак света,
одломак 16.

[\[354\]](#) Кур'ан, поглавље Та Ха,
одломак 114.

[\[355\]](#) „Ен-Небе'ул-азим', 34.

[\[356\]](#) Кур'ан, поглавље Имранова
породица, одломак 44.

[\[357\]](#) Кур'ан, поглавље Јосиф,
одломак 102.

[\[358\]](#) Кур'ан, поглавље Казивање,
одломак 44.

[\[359\]](#) Кур'ан, поглавље Паук,
одломак 48.

[\[360\]](#) Кур'ан, поглавље Ебер,
одломак 49.

[\[361\]](#) Кур'ан, поглавље Јосиф,
одломак 3.

[\[362\]](#) Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам,
одломак 105.

[\[363\]](#) Кур'ан, поглавље Ел-Фуркан,
одломак 5.

[\[364\]](#) Кур'ан, поглавље Ел-Фуркан,
одломак 16.

[\[365\]](#) Кур'ан, поглавље
Покривени, одломак 31.

[\[366\]](#) Кур'ан, поглавље Договарање,
одломак 52.

[\[367\]](#) Кур'ан, поглавље Договарање,
одломак 69.

[\[368\]](#) Кур'ан, поглавље Јона,
одломак 37.

[\[369\]](#) Кур'ан, поглавље Објашњење,
одломци 41. - 42.

[\[370\]](#) Кур'ан, поглавље Гром,
одломак 17.

[\[371\]](#) Кур'ан, поглавље Аврам,
одломци 24. - 25.

[\[372\]](#) Кур'ан, поглавље Ел-Хиџр,
одломци 9.

[\[373\]](#) Круна свих ових дешавања
била је одлука о његовом убиству.

[\[374\]](#) Кур'ан, поглавље Казивање,
одломак 86.

[\[375\]](#) Кур'ан, поглавље Ноћно путовање, одломци 86. - 87.

[\[376\]](#) Кур'ан, поглавље Ел-Енфал, одломак 36.

[\[377\]](#) Кур'ан, поглавље Покајање, одломак 33.

[\[378\]](#) „Ен-Небе'ул-азим', 38. - 47.

[\[379\]](#) „Ел-Кур'ану вел-мустешриун", Нукре, 28.

[\[380\]](#) „Рујетул-илсмаијје лил истишрак", Ахмед Гураб, 15., „Ел-Кур'ану вел-мустешриун", Нукре, 29.

[\[381\]](#) Муттефекун алејхи, бележе Ел-Бухари, 4., Муслим, 160.

[382] Раније смо навели његову биографију.

[383] Број муслимана у данашње време достигао је цифру од преко једне милијарде, док Карлил, који је рођен давне 1795. године, говори на основу њему доступних података у то време.

[384] „Калу 'анил-ислам", 123.

[385] „Ел-Кур'ану вел-мустешрикун", Ет-Тухами Нукре, 25.

[386] Фетхул-бари, 1/30. Аутор наводи да је Бејхеки забележио хадис у којем се каже: „Посланику, нека је Божији благослов и мир над

њим , долазила је објава док је јахао на камили, а он је од тежине коју је осећао због тога ударао њеним повоцима о земљу."

[\[387\]](#) Муттефекун алејхи, бележе Ел-Бухари, 4982., Муслим, 3016.

[\[388\]](#) Бележи Ел-Бухари, 2581.

[\[389\]](#) Кур'ан, поглавље Ел-Кевсер, одломак 1. - 4.

[\[390\]](#) Бележи Муслим, 400.

[\[391\]](#) Кур'ан, поглавље Марија, 64. Бележи Ел-Бухари, 3218.

[\[392\]](#) Кур'ан, поглавље Јутро, одломци 1. - 3. Муттефекун алејхи, бележе Ел-Бухари, 4950., Муслим,

1797., Ахмед, 18 329, а ово је Ахмедова верзија.

[393] „Тефсирул-менар“, 11/155.

[394] Исти извор.

[395] Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 140.

[396] „Хајату Мухаммед“ - (Послаников живот), 13.

[397] „Менхеџуул-медрестил-'аклије ел-хадисе фи-т-тефсир“, Фехд ибн Абдуррахман ер-Руми, 545. - 595.

[398] „Ешрату-с-са'а“, Јусуф ел-Вабил, 41. - 52.; „Вуџубул-ахзи би хадисил-ахад фил-л'акидети вер-редду 'ала шубехил-мухалифин“, Ел-

Албани; „Ес-Суннету-н-Небевије
фи китабати е'адаи-л-ислам
мунакашетаха ве-р-редду 'алејха",
Имад еш-Шербини, 12. - 62.

[\[399\]](#) Ограничио сам се на ово чудо,
иако рационалисти негирају и
остала чуда, изузев Кур'ана, зато
што је ово чудо најилустративнија и
најиндикативнија, и онај ко њега
занегира, утолико пре ће да
занегираи и остала чуда, а и зато
што је Решид Рида посебан акценат
ставио управо на ово чудо, односно
на његово оспоравање, и у томе су
га многи следили.

[\[400\]](#) „Меџеллетул-менар", 30/4/266.
- 268. и 30/5/362. - 376., „Тефсирул-
мераги", 27/77.

[401] Кур'ан, поглавље Ноћно путовање, одломак 59.

[402] Кур'ан, поглавље Ноћно путовање, 90. - 93.

[403] „Меџеллетул-менар“, 30/5/363. - 365.

[404] „Тефсир Ибн Кесир“, 4/261.

[405] „Незмул-мутенасир фил-хадисил-мутеватир“, 222.

[406] „Фетхул-бари“, 7/222.

[407] „Муакддимету Ибн Салах“ са коментаром од Ел-Иракија, 43.

[408] „Улумул-хадиси“ – Хадиска наука, 75.

[409] Претходни извор, 76.

[410] „Фетхул-бари“, 6/730.

[411] „Фетхул-бари“, 7/223.

[412] Претходни извор.

[413] „Фетхул-бари“, 7/223.

[414] Бележе Муслим, 2802.

[415] „Фетхул-бари“, 7/222.

[416] „Ел-Бидаје вен-нихаје“, Ибн Кесир, 6/77.

[417] „Меџеллетул-менар“, 30/5/362.

[418] Кувајтски часопис „Ел-Ветан“, бр. 9747, издање од

29.3.2003., аутор текста Хамид ел-'Алијј.

[\[419\]](#) „Фетхул-бари", 7/224., 225.

[\[420\]](#) „Тухфетул-ахвези би шерхи Цами-т-Тирмизи", 6/342. - 343.

[\[421\]](#) „Фетхул-бари", 7/221.

[\[422\]](#) Кур'ан, поглавље Дим, одломак 10.

[\[423\]](#) Кур'ан, поглавље Дим, одломци 15. , 16.

[\[424\]](#) Муттефекун алејхи, бележе Ел-Бухари, 962., Муслим, 2798.

[\[425\]](#) Кур'ан, поглавље Ел-Енфал, одломак 33.

[\[426\]](#) „Фетхул-бари“, 7/225.

[\[427\]](#) Муттефекун алејхи, бележе Ел-Бухари, 836, Муслим, 855.

[\[428\]](#) Бележе Муслим, 2889.

[\[429\]](#) Кур'ан, поглавље Паук, одломци 50. - 51.

[\[430\]](#) Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам, одломак 37. - 38.

[\[431\]](#) Кур'ан, поглавље Јосиф, одломак 105.

[\[432\]](#) Кур'ан, поглавље Ел-Е'араф, одломак 185.

[\[433\]](#) Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам, одломци 95. - 98.

[434] Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам,
одломак 109.

[435] Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам,
одломак 111.

[436] Тј. долазе да те слушају док
учиш Кур'ан. (Погледати:
„Тефсирул-целалејни“, 165.).

[437] Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам,
одломак 25.

[438] Кур'ан, поглавље Јона,
одломци 96. - 97.

[439] Кур'ан, поглавље Ел-Е'араф,
одломак 146.

[440] „Ел-'Ицазул-'илмијј фил-Кур'ан", Сејјид Џумејли, 10., „Ајатуллахи фил-кевни", 7. - 14.

[441] Кур'ан, поглавље Трпеза, одломак 115.

[442] „Тефсирул-Кур'амл-азим", 4/261.

[443] „Ел-Бидаје вен-нихаје", 6/74.

[444] Претходни извор, 6/77.

[445] Његов ученик Ибн Хаџер, у коментару на ове стихове, **каже:** „Мислим да се речи 'по консензусу' односе на расцепљење, а не на 'два пута', јер ми није познато да је ико од хадиских учењака са сигурношћу тврдио да се овај догађај десио два

пута. Аутор 'Ел-Мевахиба' сматра да је овде дошло до замене речи 'фиркатејни' (два дела) са речју 'мерретејни' (два пута), што би се могло прихватити као једино исправно образложење, будући да само тако могу да се помире различите верзије."

[\[446\]](#) „Ен-Назмул-мутенасир“, Ел-Кеттани, 223.

[\[447\]](#) Претходни извор.

[\[448\]](#) Белешку о овим књигама навео сам у Првом поглављу.